

சிவமயம்.

வேணுவனபுரணம்

காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்

தெல்லவருக்கக்கோவை

ஆகிய முன்மும்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்

எழுதிய

உரைக் குறிப்பும்.

சுவாமிநெல்லையப்பர் கோவில்

தருமகர்த்தர்களாகிய

திருநெல்வேலி

ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய

இருவர், பொருளுதவியால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியத்திரசாலைமில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றன.

1914

விலை

அனுப்பி

உ
சிவமயம்.
முகவுரை.

வேதம் ஆகமம் புராணம் ஸ்மிருதி முதலிய நூல்களாற் பரம் பொருளெனச் சொல்லப்பட்ட சிவபெருமான் சிவகோடிகள் உய்யும் பொருட்டு, அருவுருவத்திருமேனி கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவகேசத்திரம் பலவற்றுள்ளொன்றாகிய திருநெல்வேலி யென்னும் கேசத்திரம் செந்தமிழ்ப் பாண்டிவள நாட்டிற் சிறந்து விளங்கும் பொதுகைமலைச் சார்பிலுள்ளது ; இது, ஆயிரக்கணக்கான பல வருடங்களுக்கு முன் வேணு (மூங்கில்) வனமாக இருந்தது. அக்காலம் செப்பறைக்கு அடுத்த மணலூரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசாண்டுவந்த முழுதுகண்ட ராமபாண்டிய ராசன் அரண்மனைக்குப் பால் சுமந்து கொண்டுவரும் முழுதுகண்டராமக் கோனார் பூருவ புண்ணிய முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு அநாதி முத்த சித்தருவாகிய அப் பரம்பொருள் ஒரு மூங்கிலடியில் சிவலிங்கமாயெழுந்தருளி அவ்வரசனுக்குத் தரிசனந்தந்து அவனாற் செய்வித்த திருக்கோயில் கொண்டருளிப் பின்னர் அனவரததான நாதராய் அறுபதினாயிர வருடம் ஏக சக்கிராதிபதியாயிருந்து அரசாட்சி செய்யப்பெற்ற மகாராசதானியுமானது.

இஃதன்றி, அகத்திய முனிவர் முனைய அநேக மகருஷிகளாற் பூசிக்கப்பெற்ற மகத்துவ மிகுந்து சிறந்தோங்கிய தென்பது அறிவுடையார் பலருமறிந்த விஷயமே. இவ்வருமைப் பிரபலகேசத்திரமாகிய வேணுவன வரலாறு முழுவதும் முற்காலத்தில் மற்றைத் தலபுராணங்களின் சரிதம் போலவே சம்ஸ்கிருத பாஷையிலெழுதப்பட்டிருந்தது. இதன் பெருமை தெரிந்த சிவாசாரியரும் சைவாசாரியரும் சிவனடியாரும் இதைத் தமிழ் மொழியிலே ஒன்பது சருக்கமாகப் பிரித்து 454 செய்யுளாக வேணுவனபுராணமெனப் பெயரிட்டு மொழிபெயர்ப்புச்செய்து பாடுவித்தனர். பாடியவர் பெயர் முதலியவை ஒரு இடத்தினுந் தெரியவில்லை. இப்புராணம் படிப்பவர் மனத்திற் பத்திக்கனி பழுக்கச்செய்வதுடன் சொற்களையும் பொருட்சுவையும் சிலேடை கற்பனையாகிய பல நயங்களும் நிறையப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதுபோலவே திருநெல்வேலித் தலபுராணமென்பதொன்று இப் புராணசரிதகாலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் அநவரததானநாதர்,

அன்பர் பலர் பொருட்டுச் செய்தருளிய அற்புதமாகிய பற்பல திரு விளையாடல்களை மிகவும் விரித்துக்கூறி வெளிவந்துள்ளது. அங் களும் வெளிவந்தது முழுதுகண்டராமபாண்டியராசனால் வேணு வனம் நகரமாகிய பிற்காலத்தி லென்பது திருநெல்வேலித் தலபுரா னாம் என்னும் பெயரினாலேயே நன்கு விளங்கும். இது நாற்பத்து நான்கு வருடங்கட்கு முன்னரே அச்சிடப்பெற்றிருக்கின்றது. ஆயி னும் புராதனமாயுள்ளபுராணம் வேணுவன புராணமாதலால் இதை எல்லாரும் எளிதிலே படித்துப் புருஷார்த்தங்களுையடைய வேண்டு மென்றெண்ணித் திருநெல்வேலியில் அரியபெரிய நூல்களை ஆராய் ச்சி செய்தலே தங்களுக்கோரணிகலமாகக் கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமாந் கவிராச நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்களும், ஸ்ரீமாந். எஸ். பால்வண்ண முதலியாரவர்களும் இப் புராணத்துடன் தோத்திரஞ் செய்வார் க்கு இன்றியமையாததாகிய காந்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழையு மும், இன்பமதுபவிப்பார்க்கு மகிழ்ச்சியைச் செய்யும் நெல்லை வரக்கக் கோலவையையும் பலபிரதிகளை யொருங்கு சேர்த்துப் பரி சோதித்துக் குறிப்பு விளக்கமெழுதுவதுடன் கோவைக்குத்துறை களும் துறைகளின் பொருள்களும் விளங்க எழுதி அச்சிற் பதிப் பிடுத்துத்தருக என்று என்னையேவித் திருநெல்வேலி ஜில்லா சிவ நேவஸ்தானம் மகாதனத்தங்கிய கமிட்டியாரவர்களுக்கும், சுவாமி நெல்லைப்பர் கோயில் தருமகர்த்தர்களாயிருக்கின்ற திருநெல் வேலி ஸ்ரீமத் A. V. இராமசாமிபிள்ளையவர்கள், திருநெல்வேலிப் பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு. சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் ஆகிய இருவர்களுக்கும் இவ்விஷயங்களைத்தெரியச்செய்தவுடன் இவ்விரண்டு தருமகர்த்தர்களும் சிவநேசச் சேல்வமும் சிவபுண்ணிபத் தெனிலும் நல்லொழுக்க நற்குண, நற்செய்கைகளும் பரோபகார தரும சிந் தனையும் உடையவர்களாதலால் மிகுந்த ஊக்கத்தோடு அச்சிற் பதிப்பிக்கும் செலவுக்குத் தேவஸ்தானத்திலிருந்து வேண்டிய பொருளுதவியும் பிறவுதவியும் செய்தார்கள். அவர்களுதவியைக் கொண்டு மேற்குறித்தவாறு செய்யவேண்டிய வேலைகளெல்லாம் என்னுலே தெரிந்தவரை ஒழுங்குபெறச் செய்து அச்சிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினேன். அறிவுடையோர் அங்கீகரிப்பாராக.

சுபம்! சுபம்! சுபம்.

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கவித்துவான்

மு ரா. அருணாசலக் கவியாய்.

உ

சுவமயம்.

வேணுவன புரணம்.

* பாயிரம் .

கடவுள் வாழ்த்து,

நெல்வேலி நாதர் .

பொன்கொண்ட மலரயனு நெடுமானு மமரர்களுந் புகற்க்துபோற்றி
மின்கொண்டமருங்குமைபாளிடம்பயிலைநடம்புரியும் சிவலமேலோன்
கொன்கொண்டவைங்கரனுமறு முகனுப்புடைகுழங்கோமாவெம்மான்
மன்கொண்ட நெல்வேலி நாதனிரு பாதமலர் மனத்தூள் வைப்பார்,

காந்திமதி.

ஏன்கொண்ட நெல்லைநகரிடங்கொண்டு வலங்கொண்டங்கிறைஞ்சு வேர்கள்
சீர்கொண்ட தன்னுருவும்பரனுருவும் விளங்கவருந் செய்பநாளுந்
வேர்கொண்டு வளர்ந்தோங்கும் வேரின்முதத்தைமிகவிரும்பிப்பூணும்
வார்கொண்ட களபமுலை வடிவுடைபநாயகிதான் வணங்குவாழ்வாம்.

பொல்லாத விநாயகர் .

கல்லாருங் கற்றாருங் கைக்கொண்டு மனமசுழிக் கங்கிருக்குற்றம்
புல்லாமற் சுவைமருவ நவைமருவு மிடையூறு பொடிய நாளு
மெல்லாரும் புகழ்பெருமானிடந்திகழு மொருசிறுமானிவிநாயகின்ற
பொல்லாத கடக்களிற்றி னல்லமல ரடியினைகள் போற்றி செய்வாம்.

சண்முகக்கடவுள் .

தெம்முகமாய் வருமகரர் குலமானத் தேவர்குலஞ் சேர வாழ
வெம்முகமும் புகழோங்க வறமோங்க வகமோங்க விடர்க லிங்கத்

* பாயிரம் என்பது-தேயவாணக்கமும் சேயப்பப்பொருளுங்குறுவது.

(உ) தன்னுருவு - சத்தி சொருபம்.

தம்முகமா மகந்தையினு லிகந்துதிசை நான்முகனார் ததைத்துகாணை
வைம்முகனாரிடத்துதித்த வறுமுகனாரிருசரண மகத்துள்வைப்பாம்.

திருநந்தி தேவர்.

மனகவலை யறவடியார் பதிபசுபா சந்தேரிந்து மன்னி வாழ
வனகமிரு மருள்விளக்கி யானந்தப் பரவையிடை யழுந்தச் செய்து
கனகவரைச் சிலைபாள ரினிதுறையுங் கயிலைவரை காக்கு ஞான
தினகரனா மருணந்தி தேவனிரு பாதமலர் சிரமேற்கொள்வாம்.

மூவர்.

வேறுபடு பரசமய விருணீங்க வன்பர்மதி விளங்கி யோங்க
மாற்றவே வருஞான பாணநிகர் சம்பந்த மன்னர் தாளு
மாறணியுஞ் சிவனாளுர லலைகடலிற் கன்மிதப்பாக் கப்பர் தாளு
மேறுடையோன்றித்தாளும்புகழ்ச்சேர்சுந்தர்தாளுமிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

அரித்தானை யடியர்பவ மழித்தானை யுரித்தானை யடர்ந்த வேளை
யெரித்தானைப் புரமெரியச் சிரித்தானை நரித்தானை யெவையு மான
பரித்தானை தனியுலகம் பரித்தாளும் பாண்டியற்குப் பாலித்தானைத்
தரித்தான மனத்தினரா மாணிக்க வாசகர்தா டலைமேற்கொள்வாம்.

சண்டேசுர நாயனார் முதலிய சிவனடியார்.

கைம்மழுவால் வருதாதை காலிரண்டுந் துணித்துமலர்க் கரங்கடம்மி
லம்மழுமான் றரித்தவர்தா ளடைந்தபுகழ்த் தண்டசராத் தியான
செம்மைநெறி யளப்பரிய சிவனடியாரடிமலங்கள் சிரமேற்கொண்டிங்
கிம்மையினு மறுமையினு முளபயன்க டவறும் லெய்தி வாழ்வாம்.

ஆதிசைவர்.

மூண்டபெருந்திருவருளாலளப்பரிய சிவாகமங்கண்முழுதுமோர்ந்து
பூண்டபெருந் தொண்டினுடன் நமிழ்த்தெய்வப் பாண்டியனார் புகழ்ந்து நின்று
வேண்டவளார் தருணெல்லை நாதர்திரு மேனிதனை வியந்து நாளுந்
தினடியருச்சனைபுரியுஞ்சிவமறையோர் சரணமலர்சிந்தைசெய்வாம்.

(இ) மனகவலை = எதுகைகளைக்கி ஒற்றிரட்டிக்கவல்லை. (எ) அடியர்
பவஃபித்து அரித்தானை யெனக் கூட்டுக.

சைவாசாரியர் .

மதிமபலுந் றடியவர்கள் பவக்கடலி லமுந்தாமன் மலர்த்த நீங்கென்-
கதிருலவு சரணமரக் கலமளித்துப் பேரின்பக் கரையிற் சேர்த்து,
நிதியமெனக் கழைவனத்து ணிமலனையேனுதினமு நினைந்துவாழு-
முதன்மைபெறுமருண்மடத் துமுதலிகடம்பதமலருமுடிமேற்கொள்வாம் .

தி ன் ற சீ ர் ரெ டு ம ற ந ா ய னு ர் .

படிமன்னு மிந்துகுலத்தொருபிதி யெனவுகித்துப் படர்ந்ததேசார்
முடிமன்னரடி காழவுலகளித்தாண்டருள்புரிந்துமுனாவேய்முத்தர்க்
கடிமன்னு மின்மினுட னுலயஞ்செய் தலராத வருள்பெற் றோங்கும்
வடிமன்னு வ்கதிநிலைவே னின்றசீர் ரெடுமாறர் மலர்த்தான் போற்றி .

தி ரு ப் ப ணி செ ய் யு ந் த ண் ட ர் .

கன்னலிநிற் படுமுத்தம் வளைகண்முரன் றுமிழ்முத்தங் கமலமுத்தங்
சென்னலிநிற் படுமுத்தஞ் சேரலில வெறிக்குமிருந் திருநெல்வேலி
நன்னகரிற் கழைமுத்தர் பதத்தன்பா யீனகொண்டு நயந்து நாளு
மன்னுதிருப்பணிபுரியுமகத்தடியாரடிமலர்கண்மனத்துள்வைப்பாம் .

பு ர ண வ ர ல ா னு .

மேதகையசிவமறையோராய்மறையாமறையபின் றமெய்த்தவத்தோர்
முதுலகி லடியவர்கள் பவமகற்றி யருண்மடத்து முதலி மார்கள்
மாதவமெய்ச் சிவனடியார் வடமொழியின் படிவேனு வனப்புராணக்
காதையினத்தென்மொழியான்மொழியென்று ரம்மொழியாற்கழறலுற்றேன்

ஆத்தன்மொழி நந்திதரச் சனற்குமாரன் வியாதமுனிக் கருள
வன்னோன், புத்திதருஞ் சூதமுனிக் கருள்புரிபு மொருபதினெண்
புராணந்தன்னுள், முத்தியுடன் சித்திதரு கழைவனத்திற் பெரு,
ருமைபலமுறமைத் தாரு, நித்தநலந் தருசைவ புராணத்தின் வந்து
ளது நிகழ்த்து மீதால். (கச) :

(க0) முதல்கள் - 'முதன்மையுள்ள சைவாசாரியர்கள். (க1) வேய்-
மூங்கில்; மேல்வருவனவுமது. (க2) சென்னல் - செங்கெலென்பதன் மரும
மேல்வருவனவுமது. உதை - மூங்கில்; மேல்வருவனவுமது, (க3) சிவமறை
யோராய்மறையா மறை - சிவாகமம்.

அருத்திரகுங்கழைவனத்தர்க் கன்பான ருளமகிழ வணிகளோங்கும்
விருத்தமெனுஞ்செய்யுளினாற்சருக்கவகையொன்பா னுபவிளங்கழிக்க
பொருத்தமிகு வேணுவனப் புராணமெனப் பெயர்ந்துவிப் புகன்றே னிங்குத்
தேரித்தமிழிப் புராணகதை கேட்பவர்கள் பயனென்மாத் செப்பலாமோ. (1)

அ வையடக்கம்.

காவில்வரும் பூவைகளி றிறுகுழவி மழலைமொழி கழற்க் கண்டா
லாயனுட் னணைந்துவந்து தேட்டுமன மகிழ்ந்திடுவ ரகுவுமன்றி [வே
மாவியல்நச்சிரிதெனினும்பெருகொளியா ந்புணைவர்காவில்வரு க்கத்தா
மாவலொன் புன்சொல்லாய் றுமதன் பொருட்சிறப்பா னயந்து கொள்வார்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் ௧௯.

முதலாவது:

அ றம் வ ள ர் த் த ச ரு க் க ம்.

எடுசேர் பனும வேத னினிமைசேர் பதத்துக் கெய்த
நீடுமொர் னுவார மாகி நிகழ்வது முகிலைத் தாவி
மாடெலாம் வளர்ந்த சோலை மலர்மணங் கொண்டு தேவர்
நாடெலா மணங்க வீசு கைமிசா சனிய மாறும். (௧)

அத்திரு வனத்தின் முன்னஞ் செளனக ராதி யான
சித்தமா தவர்க ளெல்லா நிறைதரு பன்னீ ராண்டு
சித்தவா தரவிற் செய்யுந் தீர்க்கசத் திரத்தை வாழோர்
மொய்த்திட வடைவிற் செய்து முடித்திடும் படிதொ டுத்தார். (௨)

சொற்றவப் பொழுதி லுண்மைச் சூதமா முனிவ னங்க
ணுற்றன னுற்ற போதி லுறைதரு முனிவ ரெல்லாம்
பற்றுட னெதிர்கொண் டெய்திப் பரிவினா கனத்தி ருத்தி
முற்றரும் பூசை செய்து மகிழ்வுடன் மொழிய லுற்றார். (௩)

சூதமொத் தவனே கல்வித் தொல்லையங் கடலே யின்ப
மாதவப் பொருப்பே வேணு வனப்புகழ்க் காதை முன்னு

(௧௧) மாவியல்கல் - பெருமை தங்கிய மானிக்கக் கல். (௨) தீர்க்க
சத்திரம் - ஒருபாகம். (௪) வேணு - மூக்கில்; மேலுமதுவே.

அறம்வளர்த்த சுருக்கம்.

(௫)

மேதகு தொகையிற் கேட்டோம் விரிவுற விண்ணங் கேட்கு
மாதர வுடையோ முன்ற னருளிஞ லருடி யென்றார்.

(ச)

ஆங்குது கேட்ட ருத னருந்தவத் திறத்தீர் கூறு
மூங்கின்மா வனத்தி னுண்மை விரிவுற மொழிய வல்லார்
யங்குள ரீது முன்ன மியம்பினன் வியாத னெங்கோன்
பாங்குற வதனைக் கேண்மி னென்றுடன் பகர்த லுற்றான்.

(௫)

வேறு .

பூதலமின் புறவெள்ளிப் பொருப்பினில்வீற் றிருந்துமுன
மாதிபரம் பரனென்று மரியயனுக் கரியபிரா

னேதுசிவ பூசைவிசே டங்களெலா முரைத்தருள
மாதுவடி வுடைமடந்தை கேட்டுமன மகிழ்ந்திசைப்பாள்.

(சு)

வேண்டிமடி யவர்க்குமனம் வேண்டியதீர் தருள்விமலா
தாண்டுதிரை நதியணிசெஞ் சடைமுடியாய் நினையடியேன்
பூண்டொரன் புடன்பூசை புரிந்திடுமோர் பெருங்காதன்
மூண்டதெனப் போற்றினனிம் மூவுலகு மீன்றுடையாள்.

(௭)

ஒருமைசிறந் திடந்திகழு மொருகுயிலங் குரைத்ததனுக்
கிருமைசிறந் தருள்பெருமா னெம்மானங் கிசைந்தருளித்
திருமருவுஞ் செம்பவளத் திருவாயா லுத்தினியில்
வருமமுதம் போலவொரு வசனமருள் வழங்கலுற்றான்.

(அ)

உழையெனநின் றுலவுவிழி யொளிர்மாதே பெருந்தவத்தின்
கிழமைதருந் தென்றிசையிற் கிளர்மலயக் கிரிக்கிழ்பாற்
பழமறைகள் புதுமையினுற் பரிந்துகினம் பரவுமொரு
கழைவனநற் பெயர்தருதென் காஞ்சிமர மங்குளதால்.

(க)

இரும்பிரம விருத்தபுர மெனவுலகம் புகழ்வதுயாம்
விரும்பியுறைந் தருளாகி விருத்தபுர மென்பதுமப்
பெரும்பதியே யதற்குநிகர் பேசிலொரு பதியுளதோ
தரும்பரிவி லருண்ஞானன் தவநினைந்த வாமேவும்.

(க௦)

தலங்கனி லுத் தழமாமத் தலத்திடைநீ சென்றனைந்து
நிலங்கிளர்செம் பொற்காஞ்சி நீழலினங் குறியாகி

யிலங்கியதில் வியமூல விலங்கத்தெம் பூசையினை
நலங்கொரப் புரியென்று நயின்றருளி விடைகொடுத்தான். (௧௧)

எம்மிறைவன் விடைகொடுப்ப வேழலகை நருளுமையுங்
கைம்மலரஞ் சலிகொண்டு கமலமலர்த் திருத்தாளின்
மைம்முவின குழலசைய மழைமின்னுக் கொடிபோல
மெய்ம்மருவன் புடனிறைஞ்சி யுடன்பிரியா விடைகொண்டான். (12)

அண்டப்பிரான் றனையினிதா யருச்சனைசெய் தருளவிடை
கொண்டருளெம் பெருமாட்டி குழுமுபரி சனநெருங்கப்
பண்டருவன் டலம்புமலர்ப் பாடலங்கம் பாநதிசூழ்
மண்டுபுகழ்த் தென்காஞ்சி மாநகரில் வந்தனைந்தான். (௧௩)

மாற்றரும்வெள் வளைமாற்றி வரந்தான்நற் தருளுமையான்
சூற்றியசெம் பொற்காஞ்சித் தருவினிடஞ் சென்றனைந்து
போற்றருமத் தருநிழலிற் பொலிமூலச் சுயம்பிருந்த
தோற்றமூவப் பொடுகண்டு தோகைமயி லெனப்பணிந்தான். (௧௪)

பாராழப் பணிந்தருளும் பார்ப்பதிரா யகியுலக
மீரோழு மினிமைபெற விழையொளிமின் னெனவெழுந்து
தாராமு மலர்க்காஞ்சித் தருநீழற் பெருமாளை
யாறாத காதலினு லருச்சிக்குந் திறமுற்றான். (௧௫)

வாசமறு வண்மலர்தூய் மஞ்சனமெய்ப் பூச்சகலின்
நேசுதரு புகைதூப தீபாதி மற்றுளவு
நேசமுடன் கொண்டானுந் திகழ்த்தியவா கமப்படிமெய்ப்
பூசையெலாம் புரிந்துவந்தான் புண்ணியமே வடிவானான். (௧௬)

கழைவனமெய்ப் பதியின்மலர்க் காஞ்சிநிழ லமர்தவற்பால்
விழைவுதரு மணத்தினளாய் மேதினியின் நருளுமையா
ளழகமர வுவந்துபுரிந் தருள்பூசை நாடோறுங்
குழைவுதரு திருவுள்ளம் கொள்ளவே மலர்த்ததால். (௧௭)

கங்கைதரித் தருள்பாருந் காஞ்சிநிழ லிற்றம்மை
மங்கைபுரி பூசையினுண் மலர்தருளி மலர்மலை

(௧௮) பாடலம் - வெண்கலப்பு நிறம்; மேலும் வருமிடத்தாறுங்
கெண்க (௧௯) ஆடி-அழுத்த. ஆராத-சிரம்பாத.

புங்கவரீ டமரேலாம் பொழியவழு கியகோலச்
செங்கதிரி னெதிரீதோன்றித் திருக்காட்சி கொடுத்தருளி. (௧௮)

உறுவரங்கள் கொள்கவென வுரைத்தருள மின்னையை
விறுமருங்கின் மடந்தையர னிருபதத்திற் கருங்குழல்வா
முறுபதங்க னெழுத்தார்ப்ப விறைஞ்சியெழுந் தருள்கூர்ந்து
மறுகுதடற் புவிபிலுளோர் வருத்தாமை நினைத்தருளி. (௧௯)

பைபரவப் பணியினனிப் பதியினில்யா னறமென்றுஞ்
செய்யவருள் செயலோடு திருவடிக்குச் செயுந்தீங்கு
மைபலற வொழிந்துயர்ந்த மாதவமா கவுமற்றே
ருப்பரீ செயலேண்டு முதலியென வுற்றிரந்தாள். (௨௦)

என்றுவரம் பலலெண்ட வெந்தையுமப் படிபென்று
நின்றுசிறந் திருநாழி நெல்லருவா லளித்தருளி
நன்றிநரு நென்காஞ்சி நகருறைவோர் செய்வவைகள்
சென்றுகதி விலக்காமற் செய்தவமா வருள்செய்தான். (௨௧)

அன்னைமன மகிழ்த்தாளு ரளித்தவரத் தினிலுதவுஞ்
சென்னறிநுந் திருநாழிச் செல்வங்கொண் டெகெங்குங்
கொன்னுலவு திருக்காமக் கோட்டந்தின் பொலிவுபெற
மன்னியவெண் ணுன்கறமும் வளர்த்தருளுந் திறமுற்றாள். (௨௨)

ஆதுலர்சா லைகளன்பி னமைத்துமகப் பெறுவித்து
மோதுவார்க் குணவளித்து முவந்தமக வளர்த்தெடுத்துஞ்
சிதநீர்ப் பந்தர்மடந் தீன்பண்டங் கண்ணாடி.
மாதர்பாற் பெறுபோக மூப்பால்கண் மருந்தளித்தும். (௨௩)

அறச்சோறு தலைக்கெண்ணெ யறுசமயத் தோர்க்குணவு
சிறைச்சோறு வுரிஞ்சதரி திருக்குளங்காச் செறிவித்தும்
பிறர்க்குறு காத்தலறப் பிணஞ்சுடுகிந் திடல்புரிந்து
முற்காண வறவைத்தா ரியம்விலங்கிற் குணவளித்தும். (௨௪)

(௧௮) புங்கவம்-உயர்ச்சி; பேலுமது. (௨௦) பணியின-பணியை யுடையாய். (௨௧) தவமா-தவமாக. (௨௨) காமக்கோட்டம்-உமாதேவி யிருக்கும் பீடங்களினொன்று. (௨௪) அறச்சோறு-ஆதாவில்லாதவருக்குக் கொடுக்குஞ் சோறு. அறப்பிணம்-அளிப்பிணம். அறவைத்தா ரியம்-ஏழைகளுக்கு உபகாரங்கொடுத்தல்.

அ

வேணுவன புராணம்.

பேறிசைகா தோலைவரும் பிச்சைமருத் துவர்வண்ணுர்
மாறகலா நாவிறம்மெய் நோய்மருத்தட் ணேளித்துங்
கூறுவிலை மிகக்கொடுத்துக் கொலைக்களக்க ணுயிர்விடுத்து
மேறுவிடுத் தும்பசவுக் கிசைந்தவா யுறைகொடுத்தும். (உரு)

எண்ணிபவெண் ணுன்கறமு மிவ்வகையாங் குமைபுரிநாட்
பண்ணமர்நல் லறங்கன்பரி பாலனஞ்செய் தருள்புரிவான்
நெண்ணிலவும் புன லுமணி செஞ்சடா முடியாரு
மண் ணுலகாண் டருள்புரியு மன்னவரா யமர்ந்தருளி. (உ௩)

அர்த்தபிலா முடிவேந்த ரடிதாழ்ந்து தினமேத்தச்
சந்தம்விளங் கனவரத தானரெனும் பெயர்புனைந்து
கொந்துகுழற் றிருக்காமக் கோட்டியருட் பிராட்டியுமை
சிந்தைமகிழ்ந் திடநீடுந் தெய்வவா யிரவருடம். (உ௪)

அக்கெலா மணிந்தெழுநஞ் சயின்றருள்செய் யருளாள
ரிக்குலா மொழிபங்க ரெண்மருவு மெவர்களுக்கு
மெய்க்கெலா மணிதுகில்பொன் வேண்டுமவேண் டுவவளித்துந்
திக்கெலாம் புகழ்செய்யத் திருந்துலகாண் டருள்புரிந்தார். (உ௫)

இடைபின்பெருந் தனக்குடமா தெண்ணுன்கு நல்லறமு
மடைவுரவே புரிந்தருள வருங்கனக வரைக்கரத்தார்
தடைபறதின் றனவரத தானம்வழங் குவதென்றற்
செடிபொழில்குழ் நெல்வேலிச் செல்வநலிற் றிடலெளிதோ. (உ௬)

குன்றனைப பெருந்தவத்தீர் குவலையம்வாழ்ந் திடவன்பா
லன்றுலகாண் டுமைக்குமகிழ் வளித்தருளும் பெருமானு
ரின்றுமினி தனவரத தானத்தி னின்புற்றார்
சென்றுபணிந் தவர்க்கன்றோ சித்திமுத்தி யின்பமெலாம். (உ௭)

அகமகிழ்வண் டர்தவர்கட் கார்தையற வெந்நாளு
மிகபரங்க ளளித்தருள்வ தித்தலமே யல்லாது
புகலவொரு தலமுளதோ புண்ணிபரே யெனமொழிந்தான்
சகலபுரா ணக்கருத்துந் தன்கருத்துட் கொண்டிடையோன். (உ௮)

(உரு) ஏறுவிடுத்தல்-இடபத்துக்கு ஆபத்துவந்த இடத்து நீக்குதல். (உ௩) புரி
வான்-புரியும்பொருட்டு. (உ௪) செடி - ஒளி. (உ௬) அண்டி-தெருங்குவின்ற.

அகத்தியர் வரவுச் சருக்கம்.

கூ

உரைத்திமிச் சருக்கமுவந் துரைத்தவர்கேட் டவர்கெந்தா
மரைத்தவிசி லயன்முதலோர் வணங்கவிணங் கரியசிவ
புரத்துறைவ ரினிவெள்ளிப் பொருப்பர்விருப் புறமமுமான்
கரத்தாருட் குறுமுனிவன் கதிமலயத் துறலுரைப்பாம். (கஉ)

முதலாவது: அறம்வளர்த்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅ.

இ ர ண் ட ா வ து :

அகத்தியர் வரவுச் சருக்கம்.

——[:0:]——

தொலையாவருள் பெறுமாதவர் துகடர்முனி வரனே
யலைகுழ்புவி நலமேவுற வருளார்குறு முனிவன்
மலையாசல மிசைகாதலின் வருகாதையை யருளா
துலையாவகை யருள்வாயென வுயர்குத னுரைப்பான். (க)

கரிலாபுரி யுறைவார்மறை யறைவார்களை களைவார்
சயிலாதிபன் மகளாமுமை தனைமாமண முறவே
யியலார்தரு வனமேவிப விமவானனை பொழுதி
னயராமண மதுநெர்தொழ வவண்மேவின ரெவரும். (கஉ)

அடலாரண னுடனாரண னதிமாமத தவளத்
தடவாரண னிமையோர்நொடி தனின்மேவினர் கதிரோ
னுடனையுடு பதிதாரகை யுடனமேவினர் முனிவோர்
திடமார்தரு சிவயோகிக டிரளாய்மரு வினரால். (கங)

பூசற்புரி புலன்வென்றருள் புகழேழிரு டிகணீள்
வாசக்குழ லெழுமாதரும் வகைசேர்வுடை நாக
ரீசத்திர ளாரனோர்பதி நொருபேரு மிடஞ்சுரு
ழாசைச்சிறை யானோர்களு மனைவோரு டுடைந்தார். (க)

(க) காதை - கதை.

மால்வாட நெடுங்கீப்புகழ் மண்ணோரு மனைந்தார்
நால்வேதமு மாறங்கமு காடும்புவி பேழு
மேல்வேலை னேழுந்திசை யெட்டுங்கிரி யெட்டு
மேல்வாழ்வன சுரந்தாருவு முருவாய்மரு வின்வரல். (௫)

மாநாகமொ ரெட்டுங்கட மாநாகமொ ரெட்டுங்
தானேகி யவண்டுன்றின தரையானது புகலில்
வானோர்களு மேனோர்களு மற்றுள்ளவு முறண
லானாகிடர் மிசவுற்றது வதிபார மடைந்தே. (௬)

தென்பால துயர்ந்துத்தர திசைதாழ்வு யொருந்திக்
கொன்பாவிய படியிற்குறை கொள்ளும்பொருள் கொள்ளுந்
வன்பாரிய துலகோலெனும் வகைநின்றது விதினை
யன்பாலுல குண்டான்முத ஸண்டாதிபர் கண்டார். (௭)

அத்தன்மைய ரெத்தன்மையு மறியுஞ்சிவ பரணுக்
கித்தன்மை யுரைப்போமென வெல்லோர்களு மெய்திச்
சித்தன்பர சுத்தன்சத சித்தெங்கணு நிறையு
முத்தன்கமல் சென்னிக்கொடு முன்னின்றிது சொல்வார். (௮)

அரணேகடல் விடமுண்டு கலையாவகை யருள்செய்
பரணேயிரு பாற்பட்டது பாரென்று பகர்ந்தா
ரரணாபுக ஸ்சொல்லி னறிந்தோரென வங்கண்
முரணுழ்வுற வருளார்குறு முனிதன்னை நினைத்தார். (௯)

அந்திப்பிறை யணிவோனுய ரருணனை யறிந்தே
வந்தத்தவ னந்தக்கணம் வந்தித்தய னின்ற
னந்தப்புர நகைசெய்தரு ணடநாயக னுடனே
சந்தித்திடு முனிமுன்னொரு தனிநன்னகை செய்தான். (௧௦)

அண்டர்க்கிறை தருமங்ககை யடர்ந்துன்னொளி மேல்கீழ்
மண்டச்சடை மொலிக்குறை மகிழ்ச்சை மகிழ்பா
லெண்டிக்கும் விளங்கிற்றெழு மிருண்மாமுதி லெனரீள்
கண்டக்கறை காணுவகை கழிவுற்றது பெரிதும். (௧௧)

(௫) மால்வாட - மலர்க்கங்கட - (௬) உற்றது - சிறுபான்மைகெ
டாதுநின்ற குற்றியலுகாழ். மேலுமதவே (௭) கொண் - பெருமை. யடி -
நிறைவு, பாவிய - பெ. னு. (௮) அறிந்தோரென - அறிந்தவர்களை, ருரணு
ழ்வுற - மாறுபாடு அழிய. (௯) அடர்ந்து (ஒருபெயரோட்டு) நெருங்கிய

அந்நிவற்ற வதன்பின்குறு முனிதன்னை பழைத்தே
யுலகத்தினி லறிவிற்குனை யொப்பாரெவ ரென்றித்
தலமுற்றதை யருள்செய்திது சமமாம்வகை யுயர்தென்
மண்பத்தினி லிணையென்று வலந்தந்து மொழிந்தான். (கஉ)

மந்தாகினி புனைவோனருள் வசனஞ்செவி புகலு
மிந்தான முகம்பாரி னிரக்கங்கொடு சிவனார்
நந்தாமண மிக்கேதொழ நாமற்றன மந்தோ
வந்தோவென நொந்தான்மன ளைந்தானவ னந்தோ. (கஉ)

அதுகண்டெனை யினிதாளுடை யானுர்சிவ பரானு
ரேதிரன்புகொ ளடியாருள மிலகுந்திரு வடியா
ரடியன்புறு முனிவன்றுயர் தீரும்படி யருளான்
மதுரம்பெற வினிதாயொரு வசனந்தனை மொழிவார். (கச)

வேறு.

மாத போதன நெஞ்சம் வருந்தனி
போது கின்ற பொதிய மலைக்கய
றித றங்குண திக்கினின் மிக்கசீ
ரோது வேய்வன மொன்றுள தாங்கிரோ. (கடு)

சில மானநந் திவ்விப ரூபமா
மூல விங்கமு மூங்கி லகத்தினிற்
கோல மாய ரூபிப விவிங்கமு
மாஸ கற்றி வயங்கித் திகழ்வது. (கஈ)

அபர நீள்பர முத்தி யளித்தியா
முபய வாள்விழி யொண்டொடி காணவே
சுப நடம்புரி தொன்மைசேர் தாமிர
சுபை நிறைந்து தயங்கத் தருவது. (கஎ)

அல்லு நண்பக லும்மருச் சித்தெமை
வல்லி செல்வ வடிவுடை நாயகி

பல்லு யிர்த்திரள் பல்க வரங்கொடு
நல்ல றங்கனெண் ணான்கும் வளர்ப்பது. (கஅ)

சரத மானுமைத் தையன் மகிழ்ந்திட
விரத மாதவர் விண்ணவர் போற்றயார்
தரைத ரித்தங் கெவர்க்குந் தண்த்தன்
வரத் தானம் வழங்கி யிருப்பது. (கக)

செம்போ னர்தரு தென்றிருப் பாடலங்
கம்பை சூழ்வது காமர்தென் காஞ்சியென்
றும்பர் போற்ற விளங்குவ துற்றபேர்க்
கின்ப நற்கதி யெல்லா மளிப்பது. (௨0)

எண்ணொ ளித்தலத் தெய்தி யிமாசல
மங்கை யைப்புரி மங்கலக் கோலமுன்
கண்க ளித்திடக் காட்டுதுந் திண்ணம்
தங்கண் வந்துரீ காணென் றறைந்துதின. (௨௧)

சொல்ல ருங்கலை சொற்றவ விக்கண
மல்ல னீடு மலபக் கிரியினீ
செல்லி னல்லது தின்புவி நேர்நிலா
தொல்லை செல்லென வோதின ராதிபார். (௨௨)

அரிய யற்கு மரும்பெருஞ் செய்கைதா
னிருமை நல்லடி யார்க்கெளி தென்பது
தெரித ரும்படி நம்பரன் செப்பிய
பெருமை தன்னை யறிவரோ டீடிவார். (௨௩)

தொள்ளு மெய்த்தவச் செல்வனுந் தீவிழி
வள்ள லார்திரு வாக்கு மறுப்பதற்
குள்ள மஞ்சி யோருபடி பொய்ச்சியே
தொள்ளு மன்பினிற் கூப்புங் கரத்தனாய். (௨௪)

ஆகி நாயக வேழைபங் கானனை
யோது நாயெற் கொஞ்செய ளுள்ளதோ
வேது செய்யினு நின்புக மென்றுதென்
மாதி. ரக்கிரி செல்வான் வணங்கினன். (௨௫)

முன்னி னைஞ்ச முனிவனைப் பார்த்தான்
மன்னு தென்புவி வாழ்ந்திடச் சூழ்ந்துநம்
முன்ன மோங்கிய மொய்ம்மலர்த் தாமிர
பன்னி கொண்டனை யென்று பணித்தனன். (௨௬)

பஞ்ச ரூக்கருள் தாமிர பன்னிதீ
யித்த வப்பொருப் போடப் பொருப்பினிற்
சித்த நண்டுபாடு செல்லுதி மங்கல
முய்த்த கோல முனக்குமங் கென்றனன். (௨௭)

என்ற போதி விருந்தன் பொருநையுங்
கொன்றை குடிதன் தோகை கப்பதஞ்
சென்று தாழ்ந்துன் நிருவுளத் தின்படி
யென்று நின்றன னொன்றை பராபரன். (௨௮)

இருவ ருக்கும் விடைகொடுத் தின்பரீ
டருள ளித்தினி தாசியுங் கூறினன்
நிருமு குந்தன்மெய்த் தேவர்க ளியாவரும்
பொரு முகிற்குலம் போலெங்கு மார்த்தனர். (௨௯)

வேறு.

அம்பிகையொர் பங்கனரு ளின்படி யகன்றே
கும்பமுனி வன்பொருநை கூடவர வன்பின்
வெம்பரிதி தேர்க்கயன மேவிவர லென்ன
அம்பர்புகழ் தென்புவி விளங்கவர லுற்றான். (௩௦)

மத்தநதி குடுசடை வள்ளலரு ளாலே
மெய்த்தவன் ரொழும்பொதிய மேவுத லறிந்தே
நித்திலம் விளங்குகை நீணுத லுலோபா
முத்திரையும் வந்துடன் முயங்கிவரல் செய்ய. (௩௧)

கோலமி கு நீறுபுனை கோலமு நிலாவச்
சாலவணி கண்டிகை துகைந்துலவ மார்பி
லேலவணி நூறுவா வேர்மருவு தோனின்
மேலுலவு முத்தரிய வெண்கி ணுடங்க. (௩௨)

(௩௦.) அயனம் - ஓராண்டினிற் பாடியாகிய புண்ணியகாலம். (௩௧.)
தவன்-நரபகன். உலோபாமுத்திரை-அகத்தியர் மனைவி. (௩௨.) துடங்க-அசைய.

கைக்கமல மீதொரு கமண்டல மிலங்கத்
தக்கஞ்சை கொண்டுவளர் தண்டமு மிலங்க
வொக்கலையில் வற்கலை யுடன்பொலிவு கொள்ள
மிக்கதிரு மேனியொளி பெண்டிசை விளங்க. (௩௩)

தொக்கபவ ளக்கொடி துழைந்தொளிரும் வேணி
மிக்கவிரை செக்கரென வீறுபெற வந்தச்
செக்கரி னுதித்திலகு திங்களென வங்கண்
டக்கவத னம்பொலிவு தந்தொளி தயங்க. (௩௪)

தத்துதிரை சூழலகு தாலிறிசை பெங்கும்
வைத்ததொரு முத்தமிழ் மணங்கமழ வீச
வித்தவன் வரும்பவனி சொல்லவெவர் வல்லா
ரத்தகைய விர்தமலை யின்புற மடைந்தான். (௩௫)

மண்டுகதி ரிந்திரவி மண்டல மறைத்தே
மிண்டிவள ரந்தமலை மேதினியை யொக்கக்
கண்டுகவு டேசுர மடைந்தது கழிந்தே
தண்டிசை பொருங்கென தமக்கரை யடைந்தான். (௩௬)

முத்திதரு மந்ததனின் முழங்கியினி தோர்நாட்
பத்தியி னிருந்துயர் பருப்பத மடைந்தே
நித்தனை வனங்கியபி னித்தமுது நீள்கா
ளத்திமலை மேவியரு ளத்தனை வணங்கி. (௩௭)

அம்புவி புகழ்ச்சிதரு கச்சியை யுடைந்தே
கம்பைநதி யாறுடைய கம்பரை வணங்கி^௧
நம்பெரிய சோணகிரி நம்பரை யிறைஞ்சிக்
சூம்பமுலை பங்கர்முது குன்றரை வணங்கி. (௩௮)

வம்புலவு பூகமுது வாழைவளர் தாழை
கொம்புலவு சோலையலர் ணைகனக வோடை

(௩௩.) குசை - தருப்பைப்புல். ஒக்கலை - இடைவந்தலை - மரவுரி. (௩௪)
ஒக்கக்கண்டு-சமமாகச்செய்து. அந்தாவது - விர்தமலையைப் புமிக்குளமுத்தி
பெண்பதாம். கவுடேசரம் - ஒருபிரதானதலம். கெனதமம் - ஒரு புண்ணிடகதி.
(௩௭.) பருப்பதம் - பூ பருப்பதமலை.

செம்பொன்மணி கானிகைகள் குளிகை செறிந்தே
யும்பர்புகழ் செய்ய்புலி யூரினை யடைந்தான்.

(௩௯)

செம்பொன்மணி மன்றிகு தில்லையினி லேயோர்
கொக்பினிட மாயரன் குனிக்குறொரு தானைத்
தன்மரின் முன்றொழுது தன்செயன் மறந்தே
கம்பித மடைந்துபுலை கண்பொழிய நின்றான்.

(௪௦)

ஆனின்மிசை யோன்மகிழ வன்பொடு புகழ்ந்தே
மேவுமருள் கொண்டுகளி கொண்டிடை கொண்டு
வாவிபகி வரகண்ணி தூவியநில தாலிக்
காவணி குளாவிறு காவிரி யடைந்தான்.

(௪௧)

அந்ததியின் முழ்தியிடை மாமரு தடைந்தே
முன்னவன் தர்க்கனை முடித்திற வகற்றிப்
வன்னிய குடந்தையின் மடந்தையொரு பாக
மன்னொடு பஞ்சநதி வாணனை வணங்கி.

(௪௨)

எங்கள்நம லாலயமு மெய்தியலர் கொய்தே
யங்கணம ரங்கணர்த மங்கழல் வணிந்து
பொங்குபுனி னங்கன்புனி னங்கன்பொவி வெய்தி
யொங்குபுகழ் வேதவன முற்றினி நிறைஞ்சி.

(௪௩)

திக்கடைய நின்றபுகழ் தென்மதுரை மேவுஞ்
சொக்கரிரு தாண்மலர் துதித்தினி நிறைஞ்சி
மிக்கதவ வெற்பென வியப்பவரு வேன்மா
மைக்குலவு சண்பக வனத்தினி லணைந்தான்.

(௪௪)

தன்னிகரி லீன்பமருள் சண்பக வனத்திற
துன்னியெனை யாளுடைய சோதினை யர்க்கித்
துன்னரிய நூமிசை மொத்தினிமை யெய்த
மன்னுமல யக்கிரி மருங்கினி லணைந்தான்.

(௪௫)

வின்பயிலு மாரமலர் வேங்கைகளை தாங்கு
சண்பக மலர்க்கடரு தாதுகள் படிந்தே

(௪௦) தன்பரிவுமெல்லின வெதுகை. (௪௨) இறவு-மரணம். (௪௩)
புனினைங்கள்-மணற்குன்றுகள். ஒங்கு - ஒங்கென்பதின்விசாரம்.

யென்பொலியு மக்கிரியோர் பொற்கிரிய தென்னக்
கண்பயில நின்றலவு காட்சிதரு மென்றும்.

(சக)

மாமுகில் பணிந்துவலம் வந்துநனி துஞ்சக்
காமலையு மம்மலைய கத்தருவி லீழ்த
னேமிபுகழ் மாமுனிவ னேர்வருதல் கண்டே
பூமலர் விழிப்புனல் பொழிந்திடுதல் போலும்.

(சக)

ஒதுமொரு பாலினுய ரொண்குவைக ளாகிச்
சோதிபெறு செம்மணிக றீய்வெயி லெறித்த
லாதவர்கள் வந்துவள ரக்கிரி கடந்து
போதவச மற்றவ னிருந்துறைவ போலும்.

(சஅ)

தேயமலர் பாண்டிவள நாடது செழிக்க
நேயமொடு மைம்முகின் முழங்குகொறு நேரே
யாயகளி மும்மதமு மாறுநிக ராகப்
பாடிமொரு கைம்முகில்கள் பாய்ந்தெனீர் முழங்கும்.

(சக)

பிடுகிகழ் பேடைமரில் பெட்புறல்செய் தோகை
மாடுமலர் வேங்கைநிழன் மண்ணினட மாட
லாடக சபைக்கணுமை யன்புசெய நம்ப
ளுடக நடித்திடு நலத்தினை நிகர்க்கும்.

(சு0)

மாமலர்கொண் மொவலொடு மல்லிகையு மற்றுர்
தேமலர் மலர்க்கொடிகள் சென்றன படர்ந்தே
காமர்பெற நின்றிலகு கற்பக மரங்க
டாமலையு மற்றுள தருக்களு நெருங்கும்.

(சுக)

புங்கமிசை வந்துலவு பொங்கரி னடைந்தே
யங்கிசைய வண்பறவை யாலுமொரு பாலி
னெங்குமிரு கங்களா வின்றியவை துன்றித்
தங்களிகல் விட்டணிகள் சாருமொரு பாலின்.

(சுஉ)

மூவுலகு மேன்மைபெறு மும்மையின் விளங்கு
மாவலுட னேதொழு மவர்க்கருள் கொடுக்குந்
தேவரொடு தானவர்கள் சித்தரிசை யாமோர்
மேவுபுகழ் விஞ்சையர்கண் மேவுமிட மாகும்.

(சுங)

கைம்மலையை முன்மலை கரத்தினன் வீருப்பா
மிம்மலைய வண்மையின் பார்புகழ வல்லா
ரம்மலையி லெம்முனின் ஓர்வுபெற வேறி
யிம்மலை யடிக்கயிலை யேயென மகிழ்ந்தான்.

(௫௪)

அச்சயில வுச்சியினி லெனையநி நெய்வ
தச்சனியல் செய்பருள சாலையிவல் கண்டு
மெச்சிமுனி வன்றனது தேவியுடன் மேவி
யிச்சயில மென் துந் திருப்பென விருந்தான்.

(௫௫)

அத்தவன ருந்துணைவி யாகிய வுலோபா
முத்தினை பதச்சுவடு மொய்த்தவன் விளங்கன்
மெத்துமிதழ் மொய்த்தவா விர்தமல சந்த
மத்தமலை யுச்சியின் மலர்ந்தனைய மாதோ.

(௫௬)

அங்கரன தேவனீ னனைந் துமரு வந்தென்
கங்கையினை மூழ்கியுயிர் காமர்கதி மேவ
மங்குறவழ் துங்கமல யக்கிரி தொடுத்துப்
பொங்குவரி நீரொடு புணர்ந்திட விடுத்தான்.

(௫௭)

கொற்றமுடை யீர்குலவு கும்பமுனி வன்சி
ருற்றமல யக்கிரியி னுற்றகதை யீதென்
றற்றமில் கலைக்கட லடைந்தமை மொழிந்தே
மற்றமுனி வேய்வனனை வந்திகதை சொல்வாம்.

(௫௮)

இரண்டாவது அகத்தியர் வரவுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௧௦௬.

(௫௪) முன் மலை-முற்காலத்திலே பொருகின்ற. மலைய + மலையினன்.
எம்முனின்-எங்களுடைய அகத்தியமுனின். அடிக்கயிலை-பூசுவ சயிலாயம்.
(௫௫) பருணசலை - இலையால் மேய்ந்த சரலை. (௫௬) மத்தம் - உணிய்பு.
(௫௭) தென்கங்கை-தாமிரப்பன்னிநதி. (௫௮) கலைக்கடல் - கல்விச் சமுத்
திரமாகிய அகத்தியமுனின்வர். வந்தி - வந்திக்கின்ற.

முன்றாவது: அகத்தியாருச்சவணச் சருக்கம்.

—:0:—

கைக்கரா சலமு ரித்த கடவுளே கடவு ளென்று
தொக்கபே ருணர்வுமிக்க சூதனே பொதியச் செல்வன்
றக்கவேய் வனத்து நாதன் றுளருச் சித்த காதை
யிக்கணீ யருளென் றுய்ந்தோ ரிசைத்திடச் சூதன் சொல்லான். (க)

பொருவினமா தவத்தி னோங்கும் புண்ணிய முனிவர் கேண்மின்
குருவர பரஞஞ் செல்வக் குறுமுனி பொதிய வெற்பின்
மருவினே ரிருந்த போதின் வணங்கியங் கொருவி னுரீண்
முருகுசேர் குழலு லோபா முத்திரை மொழிய லுற்றான். (உ)

அருந்தவத் தலைவா காசி யாதிரற் றலங்கள் கிட்டிங்
கிருந்திடும் பரிசு சொல்வா யென்றன ளென்ற போதிற்
பெருந்தவர்க் கிறையுங் கேளாய் பிறைநறு நுதலையென்று
திருந்தவங் கிருக்குஞ் செய்கைத் திறத்தினை நவில லுற்றான். (ங)

இக்கிரி தனக்கு நேரொன் றியம்பிடிற் கயிலை யன்றி
மிக்கதோர் கிரியெங் குண்டு மெல்லிய றொழுவோர்க் கெல்லாந்
தக்கநற் கதியை நல்குஞ் சாற்றுமித் தகைமை யாலே
யிக்குல விதில்வி ருப்பங் கொண்டன மீது மன்றி. (ச)

துங்கலிக் கிரிக்குக் கீழ்பாற் சுடர்த்திரு மூல விங்கம்
புங்கவந் தருவே யக்கண் புக்கநக றுளதங் கெங்கோன்
மங்கலக் கோலங் காட்ட வருதுமென் றருள்பு ரிந்தா
னங்கது கொண்டு மிங்கே யமர்ந்தன மணங்கே யென்றான். (ரு)

அன்னபோ தன்ன மன்ன வருந்தவன் தேவி யன்பான்
மன்னுமென் றுணைவா ஞான மன்னவா மலய வாழ்வே
பன்னுவேய் வனவி சேடம் பகர்ந்தரு ளென்று போற்ற
முன்னவ னருள்சேர் கும்ப முனிவனு முரைக்க லுற்றான். (சு)

(ச) மெல்லியல் - பெண்ணே. (ரு) புங்கவம் - உயர்ந்த அழகு. அக்
கண் - அவ்விடம்.

சித்திரப் பாணை யென்னத் திகழுஞ்சீர் மடந்தை நல்லா.
யித்தல விசேட முன்னுஞ் சனகரா தியரும் யாமும்
பத்திசெய் தன்பாற் கேட்ட படியிபம் புதுவ்கே ணல்லோர்
முத்திசேர் நற்ற வங்கண் முபல்வதற் கிடமீ தாமால். (௭)

எண்டரு மிதுதென் காஞ்சி யென்றென்றும் விளங்கு மீதற்
பண்டரு பிலத்தி லோடும் பாடலங் கம்பை யாரென்
றுண்டதி லாணைப் பூசை யுமைபுரிந் தருளும் போதி
லண்டநா யகருந் தோன்றி யவள்வர மெவையு மீந்தார். (௮).

அன்றவண் முதல்வ ரின்று மவணவட் கன்ப ராகித்
துன்றிய முனிவர் தேவர் தொழுத்திரு மூல நாந்
ரென்றினி தமர்ந்தார் மாதே யினிமையா வியாவ ரேனுஞ்
சென்றுசே விப்பா ரீற்றிற் சிவன்முத் தர்களுே யாவர். (௯)

ஆதரத் துடனே யாயு வளவுமீவப் வனத்துள் வாழ்வோர்
மாதவப் பயனை வேதன் வழுத்திட வல்ல னேதா
னேதுமித் தலத்தில் வாநே ரோங்குதே னிருவின் மொய்க்குங்
கோதிலிக் கணம்போன் மேவிக் குழுமுவு ரகலா தென்றும். (௧௦).

இக்கெனுஞ் சொல்லாய் நல்லா யெழின்மறை புகழ்ந்து போற்று
மக்கினிட் டோம யாக மமைவனத் தியற்றி னேர்கண்
மிக்கவான் செல்வ ராகி மேகினி முழுது மாண்டு
சக்கரம் பெறுவா றந்தச் சங்கரன் பதத்தில் வாழ்வார். (௧௧)

அன்னிய தலத்தி லோராண் டறையுமற் திரப லன்க
ளுன்னுமித் தலத்தி லோர்கா லுரைத்திடி லுண்டா மென்றுத்
தன்னிக ரில்லா தோங்குஞ் சதவுருத் திரஞ்செ பித்தார்
பின்னர்வெம் பிறவி யெய்தார் பிறங்குருத் திரரேயாவர். (௧௨)

சந்தமா தவர்கண் மாபா தகத்தர்க ளியாவ ரேனு
மீந்தவேய் வனத்தி றங்கி லிருங்கதி யடைவர் தத்த
நிந்தையி னிலையி னின்றோர் நித்திய முத்தி சேர்வர்
வந்துநற் பிரம சாரி மறையினை முறையி னேதில். (௧௩).

(௧௦) ஆயு - வாழ்நான். (௧௧) அமை - மூங்கில்; மேலுமதுவே. சக்க
ரம் - பிழப்பு.

அருமனைப் பொருள்க னெல்லா மறிவனெல் லையினிற் பின்பு
பொருளுலக் கன்னி வேட்டுப் புணர்ந்துந் புதல்வ ருண்டாய்
மருவுமுக் கடன்க ளீந்து வானவ னுவன் காயத்
திரியினக் காய முழுவச் செபித்தவ ரயன்ப தத்தோர். (௧௪)

பூசுநீ நடியாரக் கீந்தோர் பொருவினா முத்தி சேர்வ
சாசில்கண் டிகைய ளித்தோ ரருஞ்சிவ லோகஞ் சார்வர்
பூசுர மிடியர் தம்பார் பூதானஞ் சிறிது செய்யின்
மாசற வனந்த மாய வளநக ளளித்த லொக்கும். (௧௫)

அத்தனுக் கன்பு பூண்ட வந்தணர்க் கங்க ணன்பா
அத்தம தானஞ் செய்தோ ருலயிலாக் கதியைச் சேர்வ
ரித்திறஞ் செய்து முத்தி நண்ணி னோ ரெண்ணி லாதா
சத்திறத் தரிவை யேயோ ரருங்கதை யுரைப்பக் கேட்டி. (௧௬)

நைந்துடல் வளைந்து போத நகைதிரை மிகுந்து வாயிற்
றத்தமுஞ் சேர விழ்ந்து தளருமெய் நடுக்க லுற்றங்
குத்துகுத் திரும லாலே யுடைந்தற வயதுஞ் சென்ற
வந்தன னொருவன் யார்க்கு மரியசோ திடமும் வல்லான். (௧௭)

இவ்வின் மிடிய னுப்பொந் திடும்பையுற் றெங்குஞ் சென்றே
யங்கையா சிப்பா னுகி யலங்குகம் பளமேற் கொண்டு
பொங்கிய பிறற் கந்தை புணந்துயஞ் சாங்க மேந்தி
யங்கையாற் றண்டு மேந்தி பருஞ்சுரத் திடைய டைந்தான். (௧௮)

ஆதவ கொணத் தாலே யங்கமங் கவன்மெ ளீந்து
மாதவர் கதியைத் தேடி மனமய லுற்றுற் போலக்
சிறநன் னீழ நேடித் தியங்கிய கிந்தை யுற்றோன்
போதான் னீழல் செய்து பொருகழை வனத்திற் புக்கான். (௧௯)

ஆவனொரு மூங்கி னீழ லணைந்துகண் டெய்நெ முந்து
நீங்கருமினாப்பு நீங்கி நிமலர்தா ணினின்று போற்றி
யிங்கிது புகழ்வேய்க் கான மென்பது தெவிர்தா னங்கண்
டாங்குரீத் தபன முற்றுத் திக்குட் கரிணி சார்ந்தான். (௨௦)

(௧௪) பொரு - தனக்குத் தானே சுமமாகிய, முக்கடன் - துறந்தவர்,
வரியவர், வாதொரு ஆசாசமுயில்லாமல் வந்து இறந்தவர் ஆகிய இம்மூவருக்
குஞ் செய்யு முதலியாகிய நியதி. (௨௦) தபனம் - தாகம். புட்கரிணி -
வாழ்குமாயுள்ள தாகம்; மேலுமதுவே.

அத்தடத் திழிந்து மெள்ள வறையுந் பருகியங்க
ணையத்திவன் செல்ல மாட்டா திருந்தன னிருந்த போதிற்
கைத்தனம் பறிக்க வேண்டிக் கனதனங் காட்டி வாட்டி
யுய்த்தலோர் வேசி யோடங் கொருபெரு வணிக னுற்றான். (உக)

செப்பிடு மவனு லுத்த கிரோமணி யெனப்பேர் பெற்றோன்
கைப்பணம் பறிக்கு மாதர் கலையி லுலவக் கற்றோ
னெப்பிட வரிய நெஞ்சி லொருசற்று மீரக்க மற்றோன்
மெய்ப்பெருந் தவத்தோர் தம்மை நின்றதையே விளம்ப லுற்றான். (உ)

கனவிலு மொருவர்க் கியான் கதிரல மொருசற் றுயா
னிநகலா ருரு சேரா னேதமா மெனவயும் பாரான்
சினமகல் வாய்மை சொல்லான் சிவாலயந் தன்னிற் செல்லான்
மனநலஞ் சிறிது மில்லான் வஞ்சமே மிகவும் வல்லான். (உஉ)

மடியிலக் கொடியோன் மேவு மனையிடை யிரப்போர் மேவ
விடியென வதிந்த சொல்லா லெழுந்துபின் றொடர்ந்து சென்று
படியிசை வீழத் தன்னிப் பரிபலப் படுத்தி மீளுங்
கொடியன்முற் றவத்தால்வந்து குறித்தவேய் வனத்தைச்சார்ந்தான்.

அங்கணர் தன்னு நேர்க்கா டருங்குல வணிக ரேறே
யிங்கிசை கொடியு ரீயு மிரதியு மதனம் போல
மங்கலத் துடனே வாழி வாழியென் றவந்து வாழ்த்தித்
துங்கமே வியபற் றாங்கஞ் சொல்லினின் றிதனைச் சொல்வான். (உ)

இளைத்தனன் ருபத் தாலீ யிபயந்ததாம் பூல தான
மளித்தருள் புரிவை யேலென் னாருந் தனித்தா யென்றான்
களைத்தமா மறையோன் சொல்லக் கேட்டிடு முறுத்த நீம்ப
னளித்திடா தகலா நின்ற னதனையக் கணிகை கண்டாள். (உச)

அவனையங் கவள ஐயத்தே யந்தனன் னருத்தங் காட்டி
யுவகையி னடைக்காம் நீட்டென் றுரைத்திட வுதும் ஞமற்
றுவாச்செறி பாதிப் பாக்குஞ் சுண்ணவெற் றிலையங் கொன்றுங்
கவலிகொண் டளித்தான் நீமை கதித்திடு முறுத்தக் கையன். (உ௪)

(உ௪) பரிபலம் - அவமானம்; மேலுமதுவே. (உ௫) கொடி - (அரு
பெயர்) பெண். (உ௬) நீம்பன் - கோழன்.

புகலும்வே தியனும் வாங்கிப் புசித்தன னவனு நீங்கிப்
பகருமிக் கிருவ ருந்தம் பதியினை யடைந்து பன்ன
னிகரற விருந்து மாய்ந்தார் நிகழொரு மொழித்த வத்தாற்
றிகழமங் கணிகை சென்று சீரயி ராணி யானான். (உஅ).

கருநாந் வணிக னைத்திக் காலதூ துவர்னர் வந்து
யரிவாய், பொழும் போதிற் பகர்சிவ தூதர் மேனிப்
பொருதுமாய்த் தவனை வென்னிப் பொருப்பன்முன் கொடுனிடுப்ப
வருங்கண திபனு மேன்மை யக்கண மரன வித்தான். (உஆ)

வேறு.

மைத்ததழன் மதிக்கொடியே புகல்வணிகன் கணிகைமொழி மறுக்க மாட்டா
தித்தலத்திற் றும்புல மளித்ததனாற் கதியடைந்தா னினியென் சொல்கே
னத்தனருட் சீரடியார்க் கேதேனு மனமொருமித் தளிப்ப ராயிற்
சத்தியமா முத்தியினை யடைந்துய்வ ருண்மையிது சாற்றுங் காலே.

பெறுதரும் பிரயாகை காசிசுருக் கேத்திரமிப் பெருந்த லங்கள்
கூறுமை வனத்திலொரு பதினு கூற்றிலொரு கூற்றுக் கொவ்வா
தேறுமிகில் யோசனையைத் துறைவார்க ளிறத்தவர்கள் சிவனா டொன்றி
வேறறவே யிருப்பார்களித் தலகிணத்தோர் தாமும்த விரும்பஞ் சேர்வர். (கஉ)

கருமூல மறுத்தருளி யருளேம புட்கரிணிக் கயத்தின் மூழ்கித்
திருமூல நாதருடன் வடிவுடைநா யகிசேவை செய்யப் பெற்றோர்
வரமேவு மரிபிரம னனுதினமுந் தொழுவாழ்வார் வருஞ்சி ராத்த
மருளோடு செயிற்பி திர்க்கள் சந்திராகு லியரளவு மமைதி யாவர்.

அண்டமுறுங் கழைவனத்திலத்தனிரு பதத்தன்பா மடியார்தங்கட்
கெண்டிகழோர் பிச்சையுதக் கிடுபவர்கள் பயனென்மா லீசைக்கற் பாற்றோ
கண்டமிசைக்கடுவினங்குங் கனவிடையானங்கவர்பாற்கருணைகூர்ந்து
வண்டகையபெரும்போகமுத்திரலம்வழங்கிவன்மகிழ்ந்தெந்நாளும்

ஆசகலு மமைவனத்தி லருத்தவமே வடிவாகி யருண்மா கேசர்
பூசையினை கடத்துமவர் பயனாவை பென்னறிந்துபுகல்கேன் மிக்க
தேசுறுமா தவர்க்கேவல் செய்யுமவ ரயன்முதலெத் தேவர் கட்டு
நாசமிலா வரங்கன்கொடுத்தெந்நாளாஞ்சிவபதத்தினயந்து வாழ்வார்.

(கஉ) மமபுட்கரிணி - பொற்றுமரைத்திர்த்தம்.

கண் ணுதலோனமைபாளுங்க்காளன் மகிழ்ந்துறையுங்கழைவனத்தி
னண்ணியமெய்ச்சீரடியார்க்குவப்பினளிமடமமைத்துநயப்பினீந்தோ
ரெண்ணரிய சிவாலயங்க ளெடுத்தாணுக் கீர்தபல நெய்தி வாழ்வர்
திண்ணமதி லுறைபவர்கட் கடுங்கால தண்டமுமில் செப்புங்காலே.

அந்நிலையி லிறத்தோறாக் கொடுங்காலன் வந்தெதிர்கொண் டடிப ணிந்து
மன்னியநற் றுதிகள்புகன் நகன்றிடுவ னமரரெலாம் வந்தி றைஞ்சி
யென்னபணி வீடைபுரிவ தெமக்கருளிக் கெமக்கருளென் றேத்திச் சூழ்ந்து
துன்னுவரன்புடனென்றால்வேறினியென்விசேடித்துச் சொல்வதம்மா.

மாதிலத்தி லொருதலமு மிதற்கொவ்வாவித்தலத்தின் மன்னுசீர்த்தி
நானவில்வ தினியெங்கன் சேடன்முக மாயிரத்தா னனில மாட்டா
னாவதிற் சிறிதுரைத்தேன் சத்தியமே யுரைத்ததெலா மணக்கேயென்றான்
மோனமுடனிருந்துபாசிவமுணர்ந்துமுழுதுணர்ந்தமுனிவன்றானே.

திருமருவ வருலோபா முத்திரையு மித்திறங்கள் செப்பக் கேட்டங்
கொருமுனிவ னிருபதமு முரிமையுடன் பணிந்தனையா ஞடைய ளோவே
யிருமைதரு மத்தலத்திற் போதுதற்கு நீயெழுவா யென்று போற்ற
வருண்முனியு மப்படியென் றருட்படியா லம்மலையி னடியகன்றான்.

முருகவிழா வணித்துவைப்பு முழங்கருளியிழ்முழக்கு முன்றிறோறு
மொருவரிய தொண்டகவொண் பறையதிர்ப்புங் குரீலையிடு மொலியமெங்கும்
பெருகியெழு மெழுகடலின்முழக்கமெனவெந்நாளும்பிறழாதோங்கி
யாவமிசும் குறிஞ்சிலத் தகத்தியனற்றேவியுடனடைந்தகன்றான்.

நேமிமக ளேயடுக்கு நெடுஞ்சீபம் பணிமாறி நிறநல் போல
வாமிலவ நெடுஞ்சோலை யலர்ந்தசெழும் பாலிலத் தடைந்து நீங்கி
வாமமிசும் தருளுமையுமிறைவனும்போனின் றிலகுமாண்பு சேர்ந்த
காமலியுங் காயாவும் கடுக்கையுஞ்சேர் முன்னைலல் கண்டுநீங்கி (௪௦)

பரிபவமால் வினையொழிக்கும் பாவநா சனைப்பணிந்து பரவு தித
வொருபாணுத் திருமுல நாயகனைத் தொழுதுமது வுடைந்த சோலை
வருபரிதி பயன்மறைய வளர்ப்புவைக் கோட்டசர் மலர்த்தாளேத்தி
யெரிபுரையுஞ்சடையர் திருப்புடைமருதூர்முதலான விறைஞ்சியேத்தி

(௩௬) முருகவிழா - முருகக்கடவுளுக்குச் செய்யுத் திருவிழா. தவை
ப்பு - முழக்கம். தொண்டகம் - குறிஞ்சிலவாததியம். (௪௦) நேமிமகன் - பூமி
தேவ. (௪௧) ஆன - ஆகியதலங்கள்.

பாளையினி யினங்கமுருந் தெங்குமிருங் கதலியுமொண் பலவு மாவு
நாளும்வளர்ந் திருபா லும் பொரும்பொருளைக் கரைமீது நல்லி யங்க
ணைவினை வயன்முத வளமெவையுங் கண்வெந்து செடிது தாவி
யாளை விழுவாளைகன்பாய்வேணுவனத்தகத்தியன்ஊர்தனைத்து புக்கான். (சஉ)

அப்பொழுதப் பொருளையினிற் படித்தொளிரீழ லச்சுடையருச்சித்தேத்தங்
கைப்பீருகத் திரிபாத்து வாசனரும் புலகனிருங் கௌத மன்சேர்ச்
சொற்பயிலுங் கிருதுசம தக்கினிசேய் புலத்தியனற் சுதகன் றக்கி
னிற்புருவங் ளொவுயர்ந்த காசிபண்பன் னிருவோருமெதிரண் டார்தன். (சஉ)

அப்பெரிய முனிவருட னகஞ்சிறந்து வந்ததிரு மறைந்தங் கன்னான்
செப்பரிய திருமுதை தானத்தி லத்தனது திருமுன் சென்று
கைப்பதுமலி கூப்பிமலர்க் காற்பதுமம் பணித்தெழுந்து கருத்தி னன்பாய்ப்
பொய்ப்படைமா ழுவிர்த்தருமைப் பூசையினை நேசமுடன் புரிய ழுற்றான். (சச)

அர்க்கியத்தாற் சுத்திபுரிந் தட்டபலஞ் சாத்தியினி தமர்கற் பூரம்
விற்குலவும் படித்தியிர்து பஞ்சகௌவி யம்பஞ்சா மிருத மான
சர்க்கரைநெய் தயிர்தேன்பா லாட்டியுட்டி னோதகமுந்தகையினுட்டி
யுட்குகின் மாக்காப்பு நெல்லிக்காய் பரிசனக்காய் புவப்பிற்சாத்தி.

எவ்வமிலா முக்கணிரீர் மாதாளங்கத் திற்கணிரீ ரிக்கு ரீரொண்
செவ்வினரீர் கருவினரீர் கூவினரீர் வண்குசைரீர் சிறந்த ரீர்கள்
கொய்வகைசேர் மலர்நீரும் பனிரீருந் திருமேனி குளிர வாட்டி
யவ்வகைசந் தன்குழம்புசாத்தியபிடேகமெலா மடைவிற்செய்தான்

மாதான தாயதிரு வெற்றாடை சாத்திமன் மகிழ்ந்து போத
வாதாச சத்திமுதற் சத்தியள வருச்சித்தக தனமாச் சேர்த்து
மீதான மூர்த்தியையுங் கற்பித்தர்க் கியங்கொடுத்து விரும்பஞ் சொல்லிப்
போதானா பிச்சுறுகு சந்தனமக் கதையினவபும் பொலியச் சாத்தி.

ஆனதிவ்வி யாபாண மழுவெசும் பட்டாடை ய்டைவிற் சாத்தி
வானயினசப் பொருமாலை மதிமுடியிற் திருமாலை வகைகள்சாத்தித்

(சஉ) இயம் - ஒலி. (சடு) அட்டபலம் - பலர்க்களை, தெங்காய்க்
தே, தோலோடுகட்டிய மாதாளை, குமட்டிமாதாளை, எதுயிச்சும்பழம், காரத்தம்
பழம், மாம்பழம், வாழைப்பழம். அரிசனக்காப்பு - மஞ்சட்காப்பு. (சச)
குசை - தருப்பை. (சஎ) விருப்பம் - நல்வரவு.

தானமநர் நூபமொளிர் தீபமுடன் கொடுத்தமுது தனைபுஞ்செய்வித்
தேனையடைக் காய்நீட்டி யுபசார சோடசமு மியல்பிற் செய்தான்.

அன்பிணுடன் செபித்தினிதா யெண்மலநுஞ்சு த்தியுலக்தத்த
வத்தோன், றன்பரிவின் வலம்புரிந்து பணித்தெழுந்தங் கெமையா
நுந் தலைவனேயென், புன்பிறவிக்கடலுடைத்த வானந்தப் பெருங்
கடலேபுகழின் குன்றே, யின்பமுடன் கழைணந்து ளிருந்தருளு
மாசேயென் றியம்பி யேத்தி. (சக)

இருகண்கள் புனல்பொழிபக் கம்பிதமும் புளகமுமெய் வெங்
கும்போர்ப்ப, வருகுந்தி மெழுகதுபோன் மனமுருகிப் பரவசமா
யுண்மை சேர்ந்து, பெருகின்ப மிகப்பருகி நெடுநேர மகன்றதற்குப்
பின்பு முன்போல், வருகின்ற செயன்மருவி யிவ்வகையெம் பரன்
பூசை மகிழ்விற் செய்தான். (௫௦)

அப்பெரிய குறுமுனிவ னிப்படியே வேணுவனத் தமருங்கோ
வை, முப்பொழுது மாதிரித்து மழைவரவு மஞ்ஞைதெரி முறைமை
போல, வெப்பொழுது சிவபரமன் மணக்கோலத் தொழப்பெறுவோ
மென்று நாடி, மெய்ப்பயிலன் புடனிருந்தா னருந்தவமே புரிந்து
றையு மெய்மை யோசை. (௫௧)

இச்சருக்கம் பாடித்தவர்கள் கேட்டவர்க ளரிபிரம ரிறைஞ்சவாழ்வர்
நிச்சயமே யெனச்சூத முனிவரனம் முனிவரர்க்கு நிகழ்த்தி னானுன்
முச்சகமும் புகழுவநு மத்தவன்ற ளிருநாண முளரி போற்றி
வெட்சிபுன யுமைபங்கன் மணக்கோல முனிக்கனித்த வியப்புச் சொல்வாம். ()

முன்னுவது அகத்தியரஞ்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆசத் திருவிருத்தம் ௧௫௮.

(சக) எண்மலர் - புண்ணை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், ஸத்தியாவர்த்தம்,
நீலம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை; இவை எட்டும் எக்காலத்துக்கும் பொது
இனி, ஒவ்வொரு காலத்துக்கு முரிய எட்டு மலர்களுமுண்டு; அவற்றைப்
புஷ்பவந்தியம் காண்க. (௫௦) வெட்சி - ஒர் பூ.

நான்காவது:

அகத்தியர்மணக்கோலக்காட்சிச்சுருக்கம்.

—:0:—

புங்க மெய்ப்புகழ்ச் சூதனே பொங்கர வணிலோன்
மங்க லத்திருக் கோலமா வந்துமா மலயத்
துங்க வன்றெழு வறுதிறஞ் சொல்கவென் றறவோ
சங்கை கூப்பிதின் றுரைத்திடச் சூதனங் கருள்வான். (க)

புகழ்த்தி றந்தரு மாதவர் கேண்மினப் பொதியத்
தகத்தி யன்றனை நம்பர னனுப்பிய பின்னர்
மகத்து வந்தரு யிமகிரி மருங்கினில் விளங்கி
யகத்து நண்புசெய் யோடதுப் பிரத்தத்தி லணைந்தான். (உ)

அன்ன போதினில் வெற்பினுக் கரையன்வந் தணைந்து
பொன்ன னானடி பணிந்திரு பூசைகள் புரிந்து
பன்னு தேன்பழஞ் சருக்கரை பாலினுட் கலந்த
கொன்னு லாமது பருக்குழங் கொடுத்தன னுவப்பால். (ங)

திங்கள் வேணிய்னங்கதிற் றிருபுள மகிழ்ந்து
மங்குல்வானவர் தொழுவவன் மனையிடை யடைந்து
துங்க மால்விடை யிழிந்துபல் வியம்பல துவைப்ப
வங்கண் மாமணித் தவிசினி லேறியங் கருளி. (ச)

இந்து சூரிய ரொளிவிளக் கெடுப்பமா மறைகள்
வந்து வாழ்த்திட வரிமுத லமர்கள் வணங்கச்
சந்த மாமல சந்தணன் சடங்குகள் புரியப்
பந்து மெல்விரன் மலர்க்கரம் பற்றினன் பரிவாய். (ஊ)

அப்பெ ருந்திரு மணத்திற மறைவதற் கெளிதோ
செப்பு மங்கது நிகழ்த்தின் றேவர்கண் முனிவர்
தப்பின் மாலயன் பரவநத் தலைவனங் குமையோ
டொப்பி லாமணி மண்டப மொன்றில்வந் துவந்தான். (ஈ)

(உ) ஓடதி - கொடி. பிரத்தம் - மலைமேற்பார்த்த இடம். (ங) கொன் -
பெருமை. (ஊ) மெல்விரல் - மெல்லிய வீரல்களையுடைய உமாதேவி.

அன்ன திற்றிக முரியனை யனைந்திருந் தருளிக்
கின்ன சாதிபர் தொழுதெழத் தூந்துய் கொழும்
வன்ன நோக்கடை யரம்பைய ராடல்காண் பொழுதின்
முன்ன நீள்குறு முனிக்கருண் மொழியினை நினைந்தான். (௭)

என்று நல்லடி யார்களுந் கிரங்குந் கோமான்
கன்றை நோக்கிய வானெனக் கருந்துடன் விசைந்து
சென்று வேய்வனத் திருநகர் மருங்கினிற் சேர்ந்தா
னன்ற தற்குமுன் குறுமுனி யயர்ச்சியா லறைவான். (௮)

சிமைப் வெள்ளியங் கிரியினிற் செல்வனன் நெமைப்பார்த்
திமைய வல்வியை மணம்புரிந் தியைந்தரின் னெழில்சே
ரமைவ னத்திலவர் துனக்கியா மருண்மணக் கோலச்
சமைவு காட்டுது நீயவன் சார்நியென் றினைத்தான். (௯)

பன்னு மத்திரு மொழிப்படி யிரக்கர்ப் படர்ந்தே
மன்னி யோங்கிய மலைமகள் வதுவையு முடிந்து
துன்னு நாளுமேற் கழிந்தது துகளிலாப் பரம
னின்னம் வந்தில னென்செய்கே னென்னதா மதமோ. (௧௦)

விஞ்சை வல்லவர் யாழினில் விளங்கிசை தெளிந்தோ
பஞ்சின் மெல்லடி யரம்பைய ராடலிற் பரிந்தோ
செஞ்சொன் மாதவர் துதிகளிற் நிருவுளஞ் சென்றோ
வெஞ்ச வில்லவன் றுழ்த்ததிங் கென்னென வறியேன். (௧௧)

மெய்ய னாகிய சிவபிரான் விளம்பிய மொழியும்
பொய்ய தாகுமோ பாவிசென் புதலுமா நென்னை
பைய கோமிகப் புலம்பியிங் கறைந்திடு மொழிபாச்
செய்ய சோதியன் திருச்செவி சென்றதோ விலையோ. (௧௨)

தாங்கு மாமறிக் கரத்தினன் றருமணக் கோல
மாங்கு ருந்தியாங் காண்பதற் கருந்தவ மற்றே
மீங்கு மவ்வகை யாயதோ வென்றுள பிரங்கி.
யோங்கி ருந்தவ னரும்பெருஞ் சமாதியி லுற்றான். (௧௩)

அத்தி றந்தரு சமாதியி லானவா றறிந்து
சித்த மாமகிழ் கொன்றிவர் துரோமமுஞ் சிலிர்ப்பத்
தத்தை வாய்மொழி நித்திலந் தருநகை யுலோபா
முத்தி ரைக்குமாங் கதுதனை மொழிந்தெழு மளவில். (கச)

அன்று தேடிய வரியயற் கரியவன் வந்தா
னென்று நீட்டி யார்களுக் கெனியவன் வந்தான்
பன்ற வீடுமை மணாளன மன்னவன் வந்தா
னென்று மாமணிச் சின்னங்க ளெங்கணு மியம்ப. (கரு)

சங்க மும்பொருந் தாளமுங் காளமுந் தழங்கத்
துங்க வான்மிசைப் பஞ்சதுந் துடிகளு முழங்கப்
பொங்கு பேரியுந் தடாரியு மலாரியும் புடைப்ப
வங்கை வீணையுந் குழல்களு மடரிசை பரப்ப. (கசு)

கருடர் கின்னரர் சித்தவித் தியாதரர் கலைக்கம்
புருடர் தும்புரு நாரதர் புடைமிக நெருங்கித்
தேருட ரும்புக மேழிசைத் திறங்கண்முன் டாடி
யருட ரும்பரம் பரவென வங்கவர் பரவ. (கஎ)

அரம்பை மேனகை யுருப்பசி திலோத்தமை யாதி
வரம்பி வீடர மகளிர்கள் வந்துவந் திறைஞ்சிப்
பரம்பு பின்னணித் குழாமெனப் பரதநூல் வழியி
னிரம்பு நாடகம் புரிந்துமுன் னின்றனர் நெருங்க. (கஅ)

அற்ற நீக்குசே ராடிக ளளவற நிறைந்த
வெற்றி மால்விடைக் கொடித்திரள் வின்னெனலா மறைப்பத்
தற்ற வாலவட் டங்களுந் தொடர்ந்தவீ சனமு
முற்று மோகையோ டொலியலு முயங்குகா லியங்க. (கஊ)

பொங்கு பாற்கடற் பொலிவெனப் பொடியணிந் திலங்கு
மங்க மாதவர் நிறைந்துமுன் னறைந்தவக் கடலிற்

(கச) ஆனவாறு - சிவபிரா னெழுந்தருளி வருதலான விதம். (கசு) மலாரி - (இடைக்குறை) பம்பை மேளம். (கக) சேராடிகள் - சேற்றிலே பணைத்து திரிபவைகளாகிய இடங்கள். ஆலவட்டம் - பெருவிசிறி. வீசனம் - விசிறி. ஒலியல் - சீலையாலாகிய ஒருவகை ஆலவட்டம்.

அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம். ௨௯

றங்கு சீதவெண் டிரையெனத் தயங்கிரு மருங்குஞ்
செங்கை யான்மணிக் கவரியின் றிரளெடுத்த திரட்ட. (௨௦)

புற்ற ராமணிக் குழைப்பெரு விழிக்குறட் பூதங்
கொற்ற மாமதி பொற்றைவெண் குடைமருங் கெடுப்ப
வுற்ற தேவர்தங் குலமெலா முயர்ந்தமர் தாரந்
துற்ற மாமது மழைபொழி மலர்மழை சொரிய. (௨௧)

பொருங்க ராசல முரித்தருள் புராரியி னருள்சே
ரிருங்க னுதிபர்த் துதிபனு நந்தியெம் மிறைவ
னெருங்கு வானவர் சேனையை நெருங்கிடா வகையங்
கொருங்கு சேர்த்திடக் கரம்பாயில் பிரம்புகொண் டொதுக்க. (௨௨)

சுரும்பி ரங்கயி தனிரடித் துடியிடைப் பசர்ப்பை
குரும்பை யர்தனத் தணிகை முல்லையங் குலஞ்செய்
யரம்பை மாதர்சொத் தாமரை முகத்தெழி லாகங்
கரும்பு யற்றிகழ் பின்னெனக் காதல்கொண் டருள. (௨௩)

துதித்து நாடொறும் வணங்கிமெய்த் தொண்டென் புரியு
மதித்த போதன ரிதயசெஞ் சீரோருந் மலரக்
கதித்த சூரிய ரானில் ரேககா லத்தி
லுதித்த தென்னமெய் யிலகொளி யுலகெலாழ் வாய்ப்ப. (௨௪)

செக்கர் வெண்பிறை நிலைய செஞ்சடா முடியு
முக்க ணுந்திரு வழகெழு முழுமதி முகமுங்
கக்கு வெங்கதிர்ச் சடரெறி குண்டலக் காதுந்
தக்க தெண்ணில வெழுதிரு நகையுமுன் றயங்க. (௨௫)

அண்டர் தந்திர ளமுதுண விரும்பிருஞ் சருந்துங்
கண்ட முந்திர ணன்குதிண் புயங்களுங் கதிர்த்து
மண்டு மான்மழு வரதநீ டபயமும் வயங்கக்
கொண்ட செங்கையு மணித்திருக் காப்புமேற் குலவ. (௨௬)

கடல்ப டுஞ்செழுந் தரளவண் டொடையல்செந் கழுநீர்த்
தொடையல் சந்தணி மார்பமுங் கொல்புலித் தோவி

ஹடைசி றந்திடு முருவமுங் கூற்றினை யுதைத்தங்
கிடர டங்கமுற் சேவடி மலர்களு மிலங்க. (௨௭)

மங்க லத்திருக் கோலரீண் மங்கையோர் பங்க
னீங்கி தத்துடன் கழைவனத் தெய்துமப் பவனி
புங்க வந்தர நாயினேன் புதலுதற் கெளிதோ
கண்டிகா ளாத்திருக் கோலமக் குறுமுனி கண்டான். (௨௮)

கண்ட மெய்ப்புனி யருவியின் கண்க ணீர்பொழிய
மண்டு மஞ்சலி கொண்டுரோ மாஞ்சித மருவத்.
தொண்டி தொண்டிரும் புளகமெய் தோய்த்திட வரன்முன்
றண்டெ ஹம்படி சரணபங் கயத்தினிற் றுழந்தான். (௨௯)

கந்த மாமலர்ப் பொருகையுங் கண்கை தொழுதா
ணந்து மாதவன் தேவியு மிறைஞ்சி முன் நயந்தாள்
வந்து பன்னிரு முனிவரும் வணங்கியஞ் சலிகொண்
டெந்தை யேயெனப் பாடின ராடின ரெங்கும். (௩௦)

சங்க சர்பணிந் திடுமுனி சயவென வெழுந்தே
யங்கை கொண்டுநின் றாடினன் பாடின னகலா
தெங்கு மோடின ஹலைமெழு கென்னவுள் ளாருகித்
துங்க மேவிய வன்பினுற் றுதித்திடத் தொடுத்தான். (௩௧)

வேறு.

வலக்குழ னீள்வரை மாதானே யென்கண்கள் களித்திட வின்மணக்
கோலத்துட னேயுடன் மேவுமணக் கோலத் தவனேசரணஞ் சரண
ஞாலத்தின் மயக்க மொழிந்துனையே நாடிப்பரவித் தேடித் திரியுஞ்
சூலத்தவர் கட்டு வெளிப்படுமெய்ச் சிலந்தவனே சரணஞ் சரணம்.

பாலொத்த விடைப்பரி யேறிவரும் பாகாவரு நாகா பாண
வாலத்தை துகர்ந்திக லத்தியுரித் தருளும்பர மாசர ணஞ்சரண
நீலக்கரு மாமுகில் போனிறநீ னெடுமாலய னேடரி தாமுதல்வா
ஞ் வப்படையா யுடையாய் விமலா சுகசித்துரு வாசர ணஞ்சரணம்.

(௨௮) கண்ணொளா - மெல்லினைவெதுகை. (௨௯) உரோமாஞ்சிதம் -
உரோமப்பொடிப்பு. (௩௦) பன்னிருமுனிவர் -

அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம். ௩௩

ஓட்டார்புர முன்ன கைத்தெரிசெய் யொருசே வகனே மதவேனெரியச்
சுட்டால நிழற்க ணறப்புதலுந் சொல்லின் பொருளே சரணஞ்சரண
முட்டாமரை யொன்று குகைத்திடமுன் முட்டாவகை யந்த முஞ்சுந்நிருங்
கட்டாமரை தன்னை யிடந்தணியுங் கமலப் பதனே சரணஞ்சரணம்.

பெருகன்புடனேபரவிப் பணியும் பெருமான் மிகுமத் திருபால்பெறவே
யருள்கொண்டொருசுக்காமங்கருள்செய்யஞ்சுக்காமனேசரணஞ்சரண
மருள்கொண்டு லாவகை வந்தழியா மலமாயை தவிர்த்தெனே யாளுடையாய்
பருகின்ப நலத்தரு சின்மபனே பரதத்துவ னேசர ணஞ்சரணம் ()

புவனங்க ளளித்தருள் புங்கவனே புகியாய் பழையாய் சரணஞ்சரண
மலையின்புற சித்த நடம்புரிபே ராழகா குழகா சரணஞ்சரணம்
பவபங்க மறுத்தரு ளங்கனனே பரனே சரண மரனேசரணந்
தவசங்க ரிடத்துறை சங்கரனே தவனே பவனே சரணஞ்சரணம்.

சிந்தைக்கிளியாய்புகலைந்தொழிலுந் செய்யுத்தலைவா சரணஞ்சரணம்
பந்தித்த விகாரமி லாதபெரும் பரிபூ ரணனே சரணஞ்சரணஞ்
சந்தத்திரு மாமறை தந்தருளுந் சைதன் னியனே சரணஞ்சரணம்
வந்தித்திவி தற்சிவ சிப்பரனே வரவற் புதனே சரணஞ்சரணம். 0

வேறு.

உருவே யருவே சரணஞ் சரண முயிரே யுடிலே சரணஞ் சரண
மருவே மலரே சரணஞ் சரண மணியே யணிபூய சரணஞ் சரண
மிருளே வெனியே சரணஞ் சரண மியலே யிசையே சரணஞ் சரண
மருள்பே ருறவே சரணஞ் சரண மருளோபொருளேசரணஞ்சரணம்.

உணர்வுக் குணர்வே சரணஞ் சரண முயிருக் குயிரே சரணஞ் சரண
மணுவுக் கணுவே சரணஞ் சரண மளவைக் கரியாய் சரணஞ் சரணங்
குணமற்றவனே சரணஞ்சரணங் குறியிற்றிகழ்வாய் சரணஞ்சரணம்
புணர்மெய்க் கதியே சரணஞ்சரணம் புகழ்க்காமசே சரணஞ் சரணம்.

வேறு.

என்றுதுதித் திடமிகவுந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி யென்னை யாள்வொன்
றென் னன்மலைக்குறுமுனியேவேண்டும்வரங்கொள்கவெனச் செப்புமன் னோன்
குன்றணையா யடைந்தவர்கள் பவமகற்றி யிர்தமணக் கோலத் தோடே.
பென்றுமினி தித்தலத்தி னமர்த்தெனையாண்டருள்புரிமென் றிர்த்து கின்ருன்.

(௨௨) தவசங்கர்-தவஞ்செய்யங் கூட்டமாகிய முனிவர்.

ஆங்கிறைவ னப்படியென் றருண்முனிவன் வரமெவையு மளித்துப் போற்றும்
பாங்குடைய மற்றையார்க்கும் வேண்டும்வரங் கொடுத்தருளிப் பரிவி னாலே
யோங்கியவும் பர்கன்புரியு மணிச்சிங்கா தனத்திலினி துமையி னோடுந்
தாங்குபெரு விருப்பினொடுமீவீ ற்றிருந்தான் போற்றுமறைதந்தநாதன்.

அம்பரினி தமர்ந்தருளுங் கலசமுலை யொருபாகத் தரணைப் பின்னுங்
கும்பமுனி வரன்பணிந்து தனதுகர கமலமலர் கூப்பி தின்று
நம்பப்ரி பூரணனா யகண்டமெலா முறைந்தருளி நயப்பி னெய்தி
யெம்பொருட்டிங் கமர்ந்தருள வெத்தவமுன் புரிந்தனன்யா னென்று போற்ற.

அத்தனுமெய்க் குறுமுனியே நம்மொழியின் பட்டாரிம்ப ரணைந்து பூமி
யுத்தரதெக்கணமிரண்டுஞ் சமமாகப்புரித்தனை யோபுனக்கொப்பார்யா
ரித்தலத்தி லெவர்களுக்கு மிச்சித்த வரங்களைலா மீத்தெந் நாளு
சித்தியமு ரீபுரியும் பூசையுவுந் துறைதுமென நிகழ்த்தி னான். (1)

அப்பொழுதங் கரிபிரம ராகரவென்றூர்த்துநகிழ்ந் தார்பணித்தா
ரெப்பொழுது மணவாளக் கீகாலமுடன் பரணிநூப்ப விறைஞ்சிசின்ற
மெய்ப்பொதியக் குறுமுனியை மிகப்புகழ்ந்தார் மறைபரவும் வேணுக் காடா
மிப்பிரம விருத்தபுரப் பெருமையினப் புகழ்ந்தாசி யியம்ப லுற்றார். (சச)

நாரணனிங் கிதினாளுந் திருவளர வென்றுமுத னவிற்ப்றி னன்பின்
பாரணனீ டாரணமு மாரணருங் கலைமடந்தை யருளு மென்றுஞ்
சேணலி மகத்தயங்க வுரைத்தனன்வெங் கடகரடச் செருப்போர் வெள்ளை
வாரணன்மா மழைமுகிலு மகச்சடங்குந் துரிசகல மன்ன வென்றான்.

மாக்கடமக் கெந்நாளு மக்கினியி லுறுவாழை வராதா நீங்கத்
திக்கடவுள் குளிர்த் துரைத்தான் றனதுகொடுந் தூதர்புரி தீமைநீங்க
வாக்கமிது மாயுவுற நோய்களற வவமிருத்தங் ககல வன்பி
னுக்கமுடன் புரிதவெங் ளொன்றனந்த மாகயம னுவந்து ரைத்தான். (சக)

பூதபசா சுக்காரக் கப்பயங்க ளறநிருகி புகன்றா னங்க
னோதுமிருந் தெண்ணீரின் மானிடர்தன் மடிதலற வுரைத்தா லீர்க்கோன்
வாதவிமாடு குன்மபய சூலைமுதல் வியாதிவினை வாரா தேகச்
சேமிது மந்தக்கால் வந்துலவ வப்பவனன் செப்பி னான். (சங்)

அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம். ஙங

இத்தலனி லுற்றபவர்க ளெல்லாருள் செல்வர்க ளா பென்றும் வாழ
முத்துவருணிகொழிக்கவென்றா கைக்கதிபதியுமொழிந்தான்மிக்க
பத்திமையா லீசான னெல்லமும் தயங்கவெனப் பரிந்து னைத்தான்
சித்தமகிழ் மற்று முா தேவர்களு மிம்முறையே செப்பினார்கள். (சஅ)

அப்பணி புந் சடையாள னங்கவர்கள் கேட்கவழைத் தமரர் கேவீ
ரிப்பிரம விருத்தபுரப் பதிக்குக்குகி ரோர்பதிபு மில்லை ரீதி
லொப்பறவே கும்பமுனி யுவந்துதொழ யாமுறைது முரைத்த வித்த
மெய்ப்பதியிற் பாதர்க ளுறைந்திடினு நமக்கொப்பாய் விசங்கத் தக்கோர். ()

வென்றி கொளித் தலத்துறைவோர் வேண்கிம்வரங் கொடுப்பதாம் வேலையாரு
மென்றுதிரு வாய்மலர்ந்து மாதவமெய்க் குறுமுனிய னிறைஞ்சி யேத்த
நன்றிதரு மணக்கோலக் தழையவர மருள்புரிந்தா னற்ற வத்தி
ரென்றுமமை வனத்துறைந்து கதிபெறலன் ரேகவெனென் றிசைத்தான் குதன்.

இங்மெய்பு மிச்சருக்க மோதினருங் கேட்டவரு மின்பம் பொங்கப்
புங்கவழங் கதிநலமு மடைந்துரிவ ரினியிப்பார் பூத நாந்
னங்கனைம் பிதைபாக னடிமுடிவு காணாத வண்ட நாதன்
செங்கனெடு மாலைநெஞ்சக் கங்கா னவடிவின்வருந் திறமுரைப்பாம்
நான்காவது அகத்தியர் மணக்கோலக் காட்சிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௦௯

ஐந்தாவது:

* கங்காளவேடச் சருக்கம்.

—[0:]—

மத்தையணி பவர்க்கன்பான் மன்னியகு தனைநோக்கி
மெய்த்தவர்க ளெல்லாரும் விண்ணவர்கோன் விடையேறி
யத்தலத்திற் கங்காள வேடமுட னடைந்தகதை
யுத்தமனே மொழிதியென வுயர்கூத முனியுரைப்பான். (க)

மன்னுமருந் தவர்கேண்மின் மதுவினுடன் கயிடவனைப்
பொன்னுலவுந் திருமார்பன் பொருதழித்துப் புகழ்நிறுத்திப்
பின்னர்வணங் கமரர்கடம் பெருமானைப் பணிந்துதொழ
வுன்னரிய காதுவினா லுயர்கயிலை மருங்கனைத்தான். (உ)

ஒதமுட னுவரியிற்ற னுடனுதித்த கடுநஞ்சு
நாதனணி மணிமிடற்றி னண்ணியதென் றெண்ணியெழுந்
தாதரவி லமுதமும்வர் தங்கணா றுறைவதற்கோர்
பூதரமாய்ப் பொலிந்தனைய பொலிவுளதக் கயிலைமலை. (ங)

அக்கயிலைக் கொடுமுடியி லகிலமெலா மொளிபரப்பி
மிக்கெழுபொற் கோபுரமும் விண்ணுலவு பொன்மதினார்
தொக்கமணி மண்டபமுஞ் சூளிகையுஞ் சூழ்நெருங்க
நக்கனக மகிழ்ந்துறைவ தொருமணிமண் டபமுளதால். (ச)

அம்மணிமண் டபத்தினிடை யளவிறந்த பரிதியாக்
டம்மொளிக ளோரிடத்திற் சமைந்ததென வணிசிறந்து
செம்மணியின் குலத்திழைத்துத் திகழுமரி யணைமீதி
லெம்மிறைவ னுயர்கயிலை யிறைவியுடன் வீற்றிருந்தான். (ரு)

வாசமலர்ச் சதுர்முகனு மகபதியும் பணிந்துதொழ
வாசையினிற் கடவுளரு மட்டவசக் களும்பரவத்
தேசதரு தொண்டர்களு மண்டர்களுந் திரண்டேத்த
நேசமுடன் பூதகண நெருங்கியணி நின்றதொழ. (ஈ)

* கங்காளவேடமாவது - சருவசங்கார காலத்துச் சகல தேவர்களுயுஞ்
சங்கரித்து அவர்களுடைய எலும்பை யணிந்த கோலம். (க) விடையேறி -
வினையாலணையும் பெயர்.

ஐந்துகசத் தெழினுவா யருள்பொழியு மொருமுகங்
டந்திமுக னருகிருப்பச் சதங்கைகலன் கலகலென
வந்துவள ரிளங்குமான் மணிவரைத்தோண் மிசையேறி
யுந்திடநற் சீராடி யுளங்கலிகொண் டெவந்துலறைய. (௭)

ஆதிபரம் பரனினிதங் கமர்த்தருளு மெல்லையினிற்
சேதானுஞ் சென்றொருமு வலம்புரிந்து தெண்டமுறப்
பாதமலர் பணித்தெழுத்து பரம்பரவிக் கெனையாளு
நாதவெனப் புகழ்ப்பரி நலம்புணர நின்றனனூல். (௮)

அன்றிறைவன் நிருநெடுமாற் களவிறிரு வருள்கூர்ந்து
பொன்றலிலா தடன்மிகவும் புரியுமது கபிடவரை
வென்றனையா னமக்கன்பு மிகவுடைய வியன்றோ
வென்றுதிரு வுளமகிழ விறைஞ்சி முதற் தனுமொழிவான். (௯)

முப்புரத்தை நகைத்தெரிசெய் முன்னவனை நின்னடியார்க்
கெப்பொழுதுஞ் செயற்கரிதா யிருப்பதொரு கிறமுளதோ
வப்பெருஞ்சீர் முதன்மையுளே னடியேனு மாகையினு
சீப்படிநர் தமைமாய்த்த லெளிதன்றோ வெவமொழிந்தான். (௧௦)

பின்னுமவ னரனிடத்திற் பெறுவரங்கட் கிதுசீல
மென்னுமது தெளிந்தானே யெனையடிமை யுடையவனை
நின்னருளா லருள்வதொரு நெடுவரமுண் டெனமொழிந்தான்
முன்னவனு நெடுமாலே மொழியியென வவன்மொழிவான். (௧௧)

வெங்காள விடமருந்தும் வித்தகவே தியவெண்மைச்
சங்காளு மாலாமென் றடந்தோண்மேற் சார்வோய்சின்
கங்காள வேடநலங் கண்டுதொழு மன்புடையே
னிங்காள வுனக்கருளே லருடியென வியம்பினனூல். (௧௨)

கங்கைமுடிப் பெருங்கருணைக் கடலாய சிவபரனு
மங்கிசைய வப்படியே யருள்புரிது மெனமொழிந்தான்
புங்கவமெப்த் தவமுடைய புண்ணியசே நண்ணியவச்
செங்கனெடு மால்புரியுஞ் செய்தவத்தை யிசைக்கெளிதோ. (௧௩)

னாராளுந் தனத்தானை மகிழ்ந்தானும் பங்காளன்
காராளுந் களனினைந்தோர் கருத்தாளுந் திருத்தாளன்
றாராளுந் சடையாளுந் சடையன்முகுந் தனைநோக்கிச்
சீராளுந் செங்கனிவாய் திறந்தருளி மொழிகின்றான். (௧௪)

சீதரமெய்த் தவமுதந்த திருவளருந் தென்றிசையில்
வேதமிகப் புதழுமொரு வேணுவன முண்டதனிற்
போதுகன்கொண் டெமையவண்முன் புரிபூசை யுயர்த்தருளி
யேதமதற் றியமுல விவிங்கமுமங் கிலங்கியிடம். (௧௫)

மெய்யருளந் தனில்விளங்க வேண்டெவரங் கொடுத்தருளக்
குப்பவினிக் கமுமதனிற் குலகியிடு முலகிலுளோர்
மைபலடர்க் திடுமேம புட்குரிணி மாதித்ததச்
செய்பபலர்த் தடமுமதிற் றிகழ்ந்துமிகப் பொலிந்திடுமால். (௧௬)

மறுவகலு முனிவர்குழா மன்னியிறைந் தெந்நாளு
முறுதவங்கண் புரிந்துமகிழ்ந் துறைவர்களங் கதின்முன்னஞ்
சி றுமருங்கும் பெருந்கனமுந் திகழுமலை மடந்கையுடன்
குறுமுனிவன் பரவமணக் கோலத்தி னனைந்தனமால். (௧௭)

அந்தலனீ லுனக்குமியா மனைந்நினிமை தருமெமது
வித்தகங்கொன் கங்காள வேடநலங் காட்டுதுநீ
யத்தனனி னுனைநோக்கி யளவிறத்த காதலனுடன்
மெய்த்தவஞ்செய் திருமகிழ் மேவுதியென் றருள்புரிந்தான். (௧௮)

பேருமானங் கருள்புரியும் பேரின்ப மொழிகேட்டு
வருமாமை முகின்முழக்கின் மஞ்ஞையென மனமகிழ்ந்து
திருமாலும் பணிந்தெழுந்து சென்னியிசைக் கரங்கூப்பிக்
கருமால்விண் டகலான்றன் கழற்றிற்சீரியா விடைகொண்டான். (௧௯)

விடைகொண்டு நெடுந்திருமால் மெய்கொண்ட பரன்
னடைகொண்ட வழிக்கொண்டு நாடுகள்காடுகள் கழிந்து
மடைகொண்ட நெடுவாளை மள்ளர்களைப் பாய்ந்துலவும்
புடைகண்டு மூங்கில்வனப் பென்னகரைக் கண்டனான். (௨௦)

(௧௪) குய்யம் - இரகசியம். மேலுமதுவே. (௧௮) வித்தகம் - அதிக
யம். திரு - இலக்குமி. (௧௯) கருமால் விண்டு-கரிய மயக்கத்தை விடுவித்து.
அகலான் - நீங்காதிருக்கும் சிவபிரான். கழற்றில் - சொல்லால்.

சுண்டவுடன் பணிந்தெழுந்து சுண்கனிகொண் ளெமகிழ்ந்து
புண்டரிகத் தடஞ்சூழப் புண்ணியநன் னகர்ப்புகுத்தா
னெண்டருமெய்த் தவமுனிவ செல்லாரு மெதிர்கொண்டார்
வண்டகைய திருமாதும் வணங்கிமகிழ் சிறந்தனளால். (௨௧)

மின்னின்பார் தமைவிநுள்பா மெய்த்தவமா முனிவர்களு
மர்க்கர்வாழ் தபோதனரு மணைத்துபுடை சூழுவா
முன்னவனுப் முனைக்கெழுந்த மூலக்கா னத்தமலன்
சங்கிதியின் வந்துமுறை தாழ்த்துபணித் தெழுந்தனனாள். (௨௨)

எழுந்தவுட னழிபாத வின்பவுருக் கன்மென
மகிழ்த்திருதண் புனல்விழ மருவியென மறுமார்பில்
வழித்திழிப் செயன்மறந்து வற்றாத பேரின்பத்
தழுத்திபரும் பெருந்துதிக ளன்பினுடன் செய்தனனாள். (௨௩)

ஆனந்த மயமான வற்புகளே கிற்பரளே
ஞானந்தத் தனவரத நடம்புரியும் பதபரளே
வானுந்த வெழுந்தகறை வனத்திலுறை யறுத்தூன்றே
தேனுந்து மலர்க்கொன்றைச் சிவனெனின் கழல்போற்றி. (௨௪)

ஏகபரம் பரமாயை வீரண்டினைபு மிணைத்திபற்றி
பூகமுட னநேகவுயிர்க் குபரிகரிக்கு முனைபங்கா
வாகமெலாஞ் சுகைப்பொடிநீ றணிந்தருளங் கணவினைபின்
வேகமறுத் தருள்பிரம விருத்தபுரா திப போற்றி. (௨௫)

இன்னவகை துதித்தினைஞ்சி யெழில்விடைகொண் டருடிருமான்
மன்னுமுனி வர்களைவர்க்கும் வந்ததிறம் வகுத்துரைத்துத்
தொன்னலக்கொள் கங்காளந் தொழும்வண்ண மதனைகினைந்
தந்நகிற் கமலைகொழ வுந்நவத்தோ டமர்த்தனனாள். (௨௬)

வேறு.

காக்கு மப்புக்கு நாரணன் கடவுள்கங் காள
நோக்கி மெய்த்தவ யோகநீ னேண்பினங் கமர்தா
ளாக்கு வேன்புகழ் கபிலையம் மண்ணல்கங் காளம்
வாய்க்க வோராருட் கடலென மகிழ்துவந் தருள்வான். (௨௭)

(௨௬) மறு - கௌத்துமணி. (௨௭) ஆக்குவோன் - பிரமன்.

வேறு ..

அந்தியி னம்பிறை யங்கொரு வெண்டலை
வந்தளி சூழ்மத மத்தை யெருக்கலர்
கொந்தவி முந்தொடை கொக்கிற கக்கர
வந்து சடாமுடி யொண்கதிர் வீசிட. (௨௮)

புந்தியி னீழி புண்டர நெற்றியு
மிக்கிர வில்லி னெழிற்புரு வங்களு
நந்தொரு முர்கடர் நன்கொளி பெற்றிட
வந்தருள் முர்கணு மன்னி வயங்கிட. (௨௯)

பொன்மல ிற்றமிழ் போல விளங்கிய
தொன்மை நலத்தொளிர் துண்டமு மண்டிய
தென்மணி வற்றிடு செங்கனி வாய்தரு
புன்முறு வற்கினர் பொற்பும் விளங்கிட. (௩௦)

இத்துவு முத்து மிளங்கதி ருந்தனி
வந்திரு பாலும் வயங்குதல் போலொளி
தத்திரு காதணி சங்க நெடுங்குழை
யுத்திகழ் மாமணி பொன்குழை யும்பொசு. (௩௧)

பணிமொழி மங்கையர் பரவு நலங்கவ
ராணிதிக ழம்புய வலர்முக முங்கரு
மணியுமி முங்குல வளையென வெங்கடு
வணியிருள் கண்டமு மலகி னலந்தர. (௩௨)

வாட்டு புயங்கம் வயங்கிய கங்கணம்
வேட்டரு டோள்கள் விளங்க வியப்புறு
கோட்டுழை மாமகிழ் கொள்ள வழைத்துமு
வீட்டிய வங்கை நெறிப்பு விளங்கிட. (௩௩)

(௨௮) கொக்கிறகு - குரண்டனென்னும் அகாணிய கொக்கினிறகு; இவன் கொக்கு வழவமாய் அண்டங்களை நெற்பொறிபோலக் கொறித்துக்கொண்டு திரிந்தான்; அதுகண்டு சிவபிரான் அவனது கொக்கு வழுவத்தைக் கொன்று அதனிறகைத் தரித்துக்கொண்டனர். இச்சரிதம் காஞ்சிப்புராணம் சிவ புண்ணிய படலம் 17 ஆம்-கவியிற் காண்க. (௩௩) உழை - தாருகாவனத்து குகிகள் விடுதலான்.

ஆறு பிற்சிற நாகு நெறிக்கடி
மேலணி பெற்றிட மெய்த்திரு மால்சு -
நால விடுக்து கலங்கொர் தோண்டினை
மாலுற வைத்த மலர்க்கை யிலங்கிட. (௩௪)

வண்டிடி பங்கை வயங்க மகிழ்துதிர்
தண்டு துவண்டிடு மங்கை தயங்கிட
வெண்டலை மாரில் விளங்கிய பூண்வகை
கொண்டணி மாப்பு குலாவி சிலாகிட (௩௫)

உரைசெய் மணஞ்சாழி பொருநசாழி புத்திடி
மாவணி புத்தி ர வளையும் விபத்தி
லுரமிகு வெப்பாழி யுரியுடை யும்மதிற்
சொருகி யணிந்தருள் சிறிகைடி மின்புற. (௩௬)

காத சிலம்பு புலம்பு நடந்த நூ
பாதமு மங்கைச பாதுகை யும்பொளி
போதவிவ ணீறு புனைந்தருண் தோனியு
மாதர்கள் சிந்தை மனத்திறை கொண்டி. (௩௭)

போத வெருட்டொரு புத மனைந்திவி
தோது பவிக்கல னென்றிய புன்றலை
மீதி னெடுத்து வியந்து சுமநதூடன்
மாதக வுற்று மருங்கி லனைந்திட. (௩௮)

நந்துமி முத்தர ளங்குதிர் நன்மணி
சந்தகில் வார்தரு தண்பொரு நைப்புனல்
சிறதை மகிழ்த்து சிறந்தயல் நுழ்தரு
மைந்தமை வேய்வன பாடு செறிந்தனன். (௩௯)

வேறு.

செக்கர் மாமணி வெயிலுமிழ் பணமுடிச் சேடன்
றக்க நாக்கொடு மக்கணி தலைவனா ரெமையா

(௩௪) கால-தொங்க. ௩௪-ஆம் பாட்டின் பொருள் ௩௬-ஆம் பாட்டில்
விளங்கும். (௩௫) துடி - உடுக்கு - (௩௬) சுழி - சுழிக்கின்ற. (௩௮)
போத - மிக (௩௯) மைந்து - உலிமை.

ணங்க ஞர்மிக நயந்தரு வேணுமா நகரின்
மிக்க சீர்வனா நலந்தனை விளம்புவார் யாரே. (௪௦)

சங்க மேந்திமா லுறுதலாற் சலசமா மலர்கள்
பொங்க வேந்தலாற் புகழ்பொதி பொருந்தமா நீர்மை
யங்கண் வேளைமேற் பெறுதலா லணிவளந் தரலா
லெங்கள் சீர்த்திரு மாணுநீ டெழில்வளை வபல்கள். (௪௧)

சசிதரித்திசை வானிடந் தயங்கலா லனிதந்
திசைவ ளர்த்தலாற் போதகந் தனைப்பெறு மிசைவாற்
பசுமை நன்னிறந் தருதலாற் பதகிழ றரலா
லொசிம ருங்குமை யனைபவா முபரந்தகண் டருக்கள். (௪௨)

சங்கு சூழ்தரு சலமெடுந் தெறிதரு தரங்கத்
ஊங்க வானிகள் வழங்கலெம் மிடத்தினிற் றுயில்மா
லெங்கை யாற்றொழ வித்தலத் தெய்தினு னென்று
பொங்கு பாற்கடல் வந்துசூழ் பொலிவுபோன் றிடுமால். (௪௩)

அண்ட கோளகை யளவுமில் வளவென வளர்ந்து
கொண்டு சூழ்கிடங் குலவிய குலமகிற் குலங்கள்
மண்டு நீள்கடல் புறம்புகூழ் வாளமா மலைக
ளுண்ட தாமெனி னிகரென வுரைத்திடத் தகுமால். (௪௪)

மேவி வந்தெம் ஊலகனை வீட்டிடே லென்று
தேவர் கும்பிட வளர்ந்தணி சிறந்தகோ புரமுன்
காவல் கொண்டரு ணரணன் கதித்தமா வலிமுன்
னாவல் கொண்டல களர்துகின் றருள்வது தகுமால். (௪௫)

(௪௧) மால்-திருமால். புகழ் பொதி பொருந்தமா நீர்மையங்கள் வேளை
மேற் பெறுதல்- புஷ்பொதிதல் பொருந்தப்பெரிய குணமுடைய அழகிய கண்
களையுடைய முருகக் கடவுளைப் பூர்வத்திற் பெறுதலால் X புஷ்பொதி தாமிர
பன்னியினிடத்து ஆகிய நீரின் குணம் அவ்விடத்துப் பொருந்திய காலத்தில்
மேன்மை பெறுதலால். (௪௨) சசி - சந்திரன் X இந்திராணி. இசைவான்-பொரு
ந்திய சிவபிரான் X இசைந்த ஆகாயம். போதகத்தை - ஞானமுள்ள முருகக்
கடவுளை X இளைமையை. கண்டருக்கள்-மூங்கிலாகிய மரங்கள். (௪௪) கோளகை -
வட்டம். கிடங்கு - அகழ். குலம் - நன்மை. வாளமாமலை - சக்கர வாளமலை,
அத்பகுதிப் பொருள்விகுதி.

தழங்கு வெண்பளிங் கிழைத்தணி தயங்குமா வணங்க
 னொழுங்கி பைந்தவெண் யாற்கடற் கொக்குமற் றதனிந்
 கழங்கு பந்தெறிந் தரிவைபர் கலப்பவிழ் முத்தம்
 வழங்கு மக்கடற் குமிழியின் வடிவினைத் தருமால்.

(சுசு)

அந்த சத்திலே வரும்பொழு தணைந்திளைப் பாற
 விந்து சூரியர்க் கோரிட மில்லையென் றிரங்கி
 யந்த நான்முகன் மணிவரை யநேகமங் கமைத்து
 வந்து சூழ்சிறைத் தன்னவா மாடமா ளிகைகள்.

(சுசு)

அரவ நீண்மயி வினங்கணின் றணிநடம் புரியும்
 வரைசெய் மாளிகைக் குலங்களின் மரகதச் சுடரை
 யிரவி மேவுநின் டேரிழுத் தெழுந்தவெம் பரிகள்
 விரவி நீன்பசும் புல்லென மேயவந் தனுகும்.

(சுசு)

இந்து காந்தன் மணிநளி னியற்றுமா ளிகைமேல்
 வந்து மாமதி தவழ்ந்திட வயங்குநீர் சொரிதல்
 கந்த மாமலர்க் கடுக்கைபன் கயிலைமால் வரையி
 லுந்தி வீழ்ந்திடு மருவிய பொத்திடத் தருமால்.

(சுசு)

திலக நீண்மணி தரித்தணி சிறந்தமா மதிவி
 னலகி லாமணிக் கொடிகணின் றசைதலா தவனை
 யிலக வந்துநீ யிம்பநீரே ரோசுநற் கரிது
 விலகி யேகுதி யென்றுகை விலக்குத தருமால்.

(சுசு)

மாட மாளிகைப் புறந்தரு மாமணி மதிவி
 னீடு மின்னணிக் குழாமென நீணிலை யெங்கு
 மாடல் கொண்டுவா முரிவைய ராடலுக் கிசையப்
 பாடல் கொண்டிடுங் கிள்ளைக ளேழிசை பரம்ப.

(சுசு)

வேலை வந்தெழு மழுதென வீதிமீ துலர்வு
 மாலை யங்குழ லரிவைபர் வதனமா மதியைக்
 காலை வின்டலர் தாமரைக் காடென நினைந்து
 சோலை வண்டிக ளணைந்துடன் றுவண்டுகுழ் தருமால்.

(சுசு)

(சுசு) ஆவணம் - தெரு. (சுசு) திலகம்-மேன்மை. (சுசு) புறந்தரு - பக்கத்திற் செய்யப்பட்ட; நீணிலை-நீண்ட இடம்.

பாவை மார்க்கள்வெண் பளிங்கினிற் பணித்தவீ தியின்மேன்
மேவ வந்திசை பஞ்சதோய் மெல்லடிச் சுவட்டை
னாவி மீதெழு சரோருக மலரென மகிழ்ந்து
நூவி யன்னம்வண் பெடையொடு குழ்த்துலா வருமால். (௫௩)

மூசு வண்டலர்ப் பொருநைமா நதியினின் முயங்கித்
தேசு தந்தெழு சந்தனச் சோலையிற் செறிந்த
வாசு முந்திகழ் முத்தமிழ் மணங்களு மணக்க
வீசு மெங்கனும் பொதியுமேல் விளங்கினர் தென்றல். (௫௪)

உளம கிழ்ந்திருஞ் சேடிய ரொழுங்கின்மின் னனையா
சளக மைமுகிற் கிட்டகா ரகினதும் புகைபோய்
வளரு மும்பர்நாட் டரிவையர் மலர்க்குழற் படிந்து
கிளர்ந றும்பெரு மணந்தருங் கிளக்குமா நென்னே. (௫௫)

நாம வஞ்செழுத் துணர்ந்தரு ணன்மறை முனிவ
ரோம வேர்வியிற் பெரும்புகை புலகெலா நிறைந்தங்
கேம நீடிய வும்பர்கண் ணிமைத்தலை வீரும்பச்
சேம மேவுபொன் னுலகினிற் சென்றுதான் றிமொல். (௫௬)

எறு மாமணித் தேர்களி லெழுந்தபே ரொலியுஞ்
சேறு கோபவெங் கடகரித் திரள்களி னதிர்ப்பு
மாறு நீன்பரித் திரள்களின் வரும்பெருங் கலிப்புங்
கூறு மாமறு கெங்கனூர் குழமிநின் நெழுமால். (௫௭)

புண்ட ரீகனு முகுத்தனும் புகழ்ந்துநேர் பரவு
மண்ட நாயகன் பூசையி னரவமு மகல்வால்
மண்டு மும்பரும் யாவரும் வந்தெதிர் வணங்குந்
தொண்டர் பூசையின் முழக்கமுங் கடலொலி துரத்தும். (௫௮)

தெய்வ நாயகன் றிருமலர்ச் சேவடிக் கன்பாஞ்
சைவ மாதவ ருறைந்துவாழ் மடங்களுஞ் சுகத்தோர்
கவ்வை தீர்சிவ யோகிக ளிருக்கையுங் களிகூர்
மெய்வ ரோதய முனிவா ரிடங்களு மிகுமால். (௫௯)

(௫௭) மாறு - வரோதம். (௫௮) மண்டும் - கெருங்கும். (௫௯)
சுவ்வை - பழிச்சோல்.

ஓத லாதிய வறுதொழி லுவப்பினிற் புரியும்
வேத பாரகர் மறையொலி மிகுந்தகீ டெருவுங்
காதன் மன்னுயிர்க் குறும்பகை கடித்தறங் காக்கு
நீதி வேந்தர்வாழ் நிறைதிரு வீதியு நெருங்கும்.

(௬௦)

பார்வி ளங்கிய குபேரர்க ளெனமிகப் பரவுஞ்
சீர்வி ளங்கிய வணிகர்கள் சிறந்துவாழ் தெருவு
மேர்வ ளங்கனி னறம்புரிந் திசைகொள்வே ளாளர்
சேர்வு றும்பெருந் தெருவுமற் றிடங்களுஞ் செறியும்.

(௬௧)

வேறு.

சித்த வல்வினை தீர வடர்த்தலாற்
புத்தி முத்தி புரிந்தருள் செய்தலா
னித்த மாகி நிகரறு நீர்மைபா
லத்த னன்ன தறைந்திடு மந்தகர்.

(௬௨)

நிகரில் புரண சூப்ப நெடுங்கொடி
மரந தோரண தீப மணிவிளக்
ககவு பல்லிய மார்த்திடு வீதியிற்
நிகழு நானு மொழியாத் திருவிழா.

(௬௩)

வீதி யூடுயர் மேனிலை பெங்கணுஞ்
சாது மாமகச் சாலைக ளெங்கணு
மாதி நாயக ராலய மெங்கணுங்
கோதி லாவூரு ளும்பர் குலக்குழாம்.

(௬௪)

ஏர்கொ ளற்பொழு தோரிர வேய்வன.
போர்ம தக்கரி யேபுகர் பூண்பன.
சேர்வி ரைப்புன லேசிறை சேர்வன.
வார்ம திக்கலை யேகுறை வாவன.

(௬௫)

பழன நீர்களை பேபறி பட்டன
வுழலு நீர்க்கி ரோயிலை வுற்றன

(௬௨) நித்தம் - நித்தியம். (௬௩) அகவு - ஒலிக்கின்ற. (௬௪) சாது-
சாதுக்கள்; பெரியவர்கள். (௬௫) இரவு - இராத்திரி. X யாசகம். புன்-புள்ளி X
சூற்றம், சிதை-அணை X சிறைச்சாலை.

குழுமு பல்விய மேவதிர் கொண்டன
வுழமயில் வாங்கி னேமலங் குற்றன. (சுசு)

சோலை நீள்கினை யேயலர் துன்றுவ
மாலை மாமல ரேதுகள் வைப்பன
லோல வண்டின மேமது வுண்பன
கோல நீள்வய லேபயங் கொள்வன. (சுஎ)

தில்லெ னுஞ்சொன் மனையை யியம்புவர்
கொல்லெ னுஞ்சொ லசைச்சொளிற் கூறுவர்
வில்லெ னுஞ்சொற் றனுவில் விளம்புவ
ரல்ல தல்ல தறையா ருறைவது. (சுஅ)

உன்னும் வேட்கை யுவப்பி னளிப்பது
மன்னு போக மெவையும் வழங்குவ
தின்ன தீர்க்கி யின்ப மளிப்பதப்
பன்னெ டும்புகழ் வேணு வனப்பதி. (சுசு)

வேறு.

கன்ன லுஞ் செந்நெ லுங் கழுகுமொண் கதலியுந்
துன்னுதண் பழனமுஞ் சோலைபுஞ் குழுமப்
பன்னெடுங் கழைவனப் பதிபுகுந் தருளின
னன்னைநங் கவுரிபங் காளகங் காளனே. (எடு)

கொங்குவிண் டலர்மலர்க் கோதைதாழ் மாதர்தஞ்
செங்கையின் பலிகொளச் செறியுநீண் மறுகுபுக்
கங்குனுள் ளாளநின் றணிமிடற் றினிலெழ்த்
துங்கமா ரங்கைவண் டிபுதிர் த் தருளினன். (எக)

அருடரும் பொழுதுநீ டரிவைமா ரெவர்களும்
பொருபதங் களிவிடும் பொருவில்லின் கிணியுடன்
பரிபுரந் துனிவரும் படிபகர்ந் தலறவே
பிருகையும் பலிகள்கொண் டெதிர்புறப் பட்டனர். (எஉ)

(சுசு) அதிர் - முழக்கம் X பயம். உழை - பக்கம். மலங்கு - ஓர்மீன் X
கலங்குதல். (சுஎ) துகள் - மகாரதப்பொடி + குற்றம். பயம் - நீர் X அச்சம்.
(சுஅ) தனு - வில். (எக) உன்னானம் - ஒருபண் + மேல்வருவனவுமது.
(எஉ) துணி - துன்பம்.

அன்னவான் மின்னனா மனவிலர் மயல்கொளற்
குன்னியே யென்னையா னொருவனங் கவர்கடம்
முன்னமேர் மன்னுபுன் முறுவல்கெய் தருளியே
பன்னுநீ டவிரயம் பலபுரிந் தருளினன்.

(எஃ)

அருளுமுற் றவிரயத் தளவின்மா லுளமிசைந்
திருவிழிக் கயறிருந் தேழைமா மாதரார்
மருண்மனத் திசையுநான் மடமொழிந் தொருவியே
யொருமையிற் பொருமதற் கோரிலக் காயினார்.

(எசு)

ஒருகைபங் குமுல்சுமந் தொருகைவண் கிலைனைத்
தருவிகண் பொழியவே யவசமாய் முலைசுமந்
தொருமருங் கொசியநீ மிலைதரும் பனிகொள்வோ
னிருமருங் கினுசிறைந் தின்னணு சொல்லுவார்.

(எது)

பரமமே பனிகொளீர் பனிகொளி ரெனமொழிந்
தருகுபோ யணையுமென் றுடுவார் பாடுவா
ருருகுவார் பொருமிநின் லாவோ ராடுவார்
மருளுவார் தெருளுவார் மறுகெலா மறுகுவார்.

(எசு).

விரவியே யெவர்களும் வெருவவுண் பவிசுமந்
துரிமைபான் மருவியே வொழுகுறும் போதன்முன்
பரவுவா ரவிரயம் பலவுமெம் பரன்முனே
புரிசுவார் பெருகவும் புகழுவார் திகழுவார்.

(எஎ)

வாணிலா வியநிலா மதிநிலா முடியினுர்
நீணிலா நகையினு னிறைநிலா பொறைநிலா
நாணிலா மடனிலா நலனிலா கலைநிலா
பூணிலா வெனமனம் பொருமியே புலருவார்.

(எஅ).

வேறு.

கள்ளாச றுகர்ந்துவருங் களிவண்டு முரல்வனபோ
லெள்ளாத புகழ்விசு மீசனார் மிடற்றிலெழு

(எஃ) அவிநயம் - நாடகம். (எடு) உலை - உலதலை. (எசு) மறுகு -
வீதி. (எஎ) ஒழுகுறும் - நடந்துசெல்லும். போதன் - ஞானசொருபியாகிய
சிவபிரான். (எஅ) நிலம் - பிரகாசிக்கும். நிலா - நிலாது; இது: முற்றி மூடி
தொக்கது; மேலுமதுவே.

முன்னாள் விசையின்மன முன்னருநி யுடைந்திவார்
கின்னாத பேராசை வெள்ளத்தி லமிழ்ந்திவார்.

(அக)

வண்டகைய படிமீது வைத்தருள்குஞ் சிதபாதங்
கொண்டெமது மனஞ்சூறை கொண்டனரென் றுரைசெய்வார்
மண்டலமே விதுவென்ன மாயமினி தீங்குவரைக்
கண்டவுட னினவனைகள் காணேமென் றுரைசெய்வார்.

(அடு)

பாரின்மகிழ்ந் திவாரகைப் பலிகொள்வா னனைந்தனரென்
றோரினமா மடநல்ல ரெல்லோரு முரைசெய்வார்
பேரழகி னியறநுமிப் பெருமான்வந் தருளியபின்
னேருறுநங் கலைபோன தென்னவதி சயமென்பார்.

(அச)

காய்த்துமதன் பொருமாறு கண்டுமொரு சற்றிரங்கா
ரேந்திழையீர் கடுநெஞ்ச ரிவரோவென் றுரைசெய்வார்
தோய்த்திவந்தோட் புணராமற் சும்மரின் றெழிந்தோமே
லேபந்ததொரு பெண்மைநமக் கென்னென்று பகர்ந்திவார்.

(அஉ)

கிந்தைமிகும் பெருங்காங்கு திமதனைச் செய்துளையிற்
கந்தமிகு மிளந்தென்றற் காற்றுமடைந் ததுவென்பார்
வெத்தழல்போ லுலகெங்கும் வெண்ணிலா வெயில்பரப்பி
யீந்துதயம் வந்தெழுந்தா லிருக்ககிழ லேதென்பார்.

(அங)

தாரேந்தி மதியெந்துஞ் சடைமுடியிர் நெடுந்தாரம்
பாரேய்த்து நடந்தணைதிர் பகரில்லிடாய் மிகவுடையிர்
பிரேந்தி யுமக்கைசமால் பெரிதேந்து டெம்முடைய
வாரேந்து செவ்விளநீர் மணம்விரும்பா தென்னென்பார்.

(அசு)

சூறைமதியை முடிகாட்டுங் கோலமலிந் தெம்முடைய
நிறைமதியை நீர்கொண்டிர் நீதியோ வெனப்புகல்வார்
நறையிதழிக் திருப்புயமே னயந்தணையா தொழிப்பிரே
விறையுமினி யுயிர்கில்லா தெமக்கிரங்கி ரொனவழிவார்.

(அரு)

பாரின்மத னிகும்பூசல் பாரீரென் றுரைசெய்வார்
தாரிணையிங் குமதருளாற் றாரீரென் றிதம்புகல்வார்

(அஃ) வண்டகைய - வளத்தினழகுடைய. (அங்) ஏ - பாணம். (அசு)
பாரேய்த்து - பூமியிற் பொருந்தி. அணைதிர் - வந்திர். பீர் - பசிலை.

வாருலவு தனத்தணைய வாரீரென் றுளமயர்வா
ரோரினிய மொழிதடுமா றோரீரென் றுரைசெய்னார். (௮௬)

ஏருலவும் வளைதாரு மெனநின்று வழக்கிவார்
நீருரையுந் தேவரீ ருடன்வருவே னெனமொழிவா
ராருமும் காகாதிங் கடியனே யாவனென
வீரியநின் றுரைத்திவார் மின்போல மேல்விழுவார். (௮௭)

மங்குறவழ் மணிமாட மறுகுதொறு மிவ்வண்ணர்
திங்கண்முதச் செடிச்சியராக் திகழ்தருமா தரைமயல்செய்
திங்கிதமா யுண்பவிகொண் டெவ்வுலகு நலமெய்த
வங்கணனெங் கங்காள னனைந்தருளு மெல்லையினில். (௮௮)

முன்னியுணர்ந் தவனருளான் முகுந்தனும்வந் தொருவரிய
மின்னினுட னொருதாள மெகம்வரு வதுபேரன்ப்
பன்னரிய புதழ்விசும் பங்கயமா துடன்கலந்து
மன்னியபே ரன்பினுடன் வந்தரன் முன் பணிந்தனனல். (௮௯)

தெருண்மருவு தவத்தோங்கு தென்மலயக் குறுமுனியு
மருள்பெருகுங் கழைவனத்தி லருந்தவங்கள் புரிந்துறையும்
பெருமைதரு சிவஞானப் பெருந்தவமா நிருடிகளு
மருகனைந்து தொழுதுபணிந் தாடுதல்பா தெதல்செய்வார். (௯௦)

வந்துபுரந் தரன்முதனீர் வானவர்கண் மலர்மாநி
சிந்திமருங் கினினினைந்தார் சித்தருடன் விஞ்சையர்கள்
கத்திருவ ரிசைமொழிந்தார் கணமுனிவர் துதிகொண்டார்
முத்தியதுந் துபியைந்து முழங்கியிக வெழுந்தனவால். (௯௧)

பரிவொடுமுன் பணிந்திடுமால் பதுமமலர்க் கரமலர்கள்
சீரமிசையஞ் சளிகொண்டு செயசெயவென் றெழுந்தருளிப்
பரமன்வருங் கங்காளப் பவனிலங் கண்டுருகி
யிருவிழியும் புனல்பொழிய விசைந்துசில மொழிந்திடுவான். (௯௨)

தார்பெற்ற சடைமுகுட சங்கரகங் காதரநின்
சீர்பெற்ற கங்காளத் திருவுருக்கண் டினைத்திடலாற்

சுஅ

வேணுவன புராணம்.

கார்பெற்ற நிறத்தடியேன் புண்டரிகக் கண்ணனெனும்
பேர்பெற்ற நலம்பெற்றேன் பெற்றேன்மற் றுளநலமும். (கூஉ)

ஐலமிடு மருமறைக்கு மொருவருக்குத் தெரிவரிய
சீலமுந் தீயடியேன் செப்தவத்தின் வெளிப்படலாற்
சாலநலத் தருபுருடோத் தமனெனும்பேர் விளங்கினனென்
போலவுளார் யாவரெனப் பொருந்து துதி புகலுற்றான். (கூசு)

வேறு

ஐநிரீறு புனைகோல முடன்னூல மெவைபு
மெனிதாக விடர்தீர விரவாய பவிகொண்
டடனிகூர வடிதேயி மடியேன திருகண்
கனிகூர வருசில கங்காள சரணம். (கூநு)

அடன்மேவு கடைநாளி லழிவுற்ற நெடுமால்
சுடநால விடுதண்டு தளிரொண்கை மிசைகொண்
டிடர்தீர வடியேனை யினிதாள வருளின்
கடல்போல வருகின்ற கங்காள சரணம். (கூகூ)

அடிகோப மதவேழ வுரியாடை யணியிங்
கிதகாலு மறைதேயி மிருபாத குறைவெண்
மதிசூடு சடையாள விடையாளை மருவுங்
கடிகேணு வனமேவு கங்காள சரணம். (கூகா)

பரபோக நாதா பரானந்த ரூபா
நரகாப காரா நடேசா மகேசா
சுரபாவ தாரா சபாநாத னேசங்
கரபோத காபால கங்காள சரணம். (கூகி)

வெங்காலன் விழமோது விறலான திறலின்
பொங்காழி விடமுண்ட புகழான வுலகின்
மங்காத பேரின்ப வடிவாள பெருகுங்
கங்காத ராதுங்க கங்காள சரணம். (கூகக)

(கூசு) கடைநான் - யுகாந்தகாலம். சுடம் - உடம்பு. நால - தொங்க.

(கூக) இடையான் - இடப்பாகத்திலுள்ள உமாதேவி.

எரிசேர் கராவின்ப ரின்பாள சரண
மருணூட காவன்ப ரன்பாள சரணம்
பரிபூர னுமங்கை பங்காள சரணங்
கருணாக ராதுங்க கங்காள சரணம்.

(400)

வேறு

என்றுபுகழ்ந் திடுமுருந்தன் முதநோக்கிக் கங்காள நெங்
கோன் மிக்க, மன்றன்மலர்த் துளவணியுந் தேசவகே சரநிரைத்
தா மரையாள் செய்யா, டன்றுணையா கியதுணைவா நின்கிதை
யாம் புயம்புகுந்து தங்கு மெம்பால், வென்றிபெறு வரமுனைத்
வேண்டுவன மொழிதியென விளம்ப லுற்றான். (400)

மாதவரீ னெடுமாலும் வணங்கியெழுந் தெனையாளும் வள்ளலேயும்
மேதகைய கங்காள வேடமுட னித்தலத்தின் மேவி யுன்றன்
பாதமலர் கண்டவர்கட் கழிபாத முத்திரலம் பாலித் தென்று
மேதமவமர்த்தருட் கிரங்காயென் றினிமைபெற விரந்து தாழ்ந்தான். (401)

அப்பொழுதெம் பெருமானு மப்படியே யாகவென வருள்பு ரிந்து
முப்பகைதீர்குறு முனிக்கும்பெருந்தவமாரிருடிசுக்குமுறைநின்றேத்து
மொப்பரிய தேவருக்கும் யாவருக்கும் வேண்டுவர முதவிச்சென்று
பொய்ப்பகைதீர்கழைவனத்துட்பூங்கோயிலமர்ந்தனனோர்புகழ்க்குன்றென்ன ()

பூதமுடன் பேய்காளரி முதலான பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந் தெங்
குங், கோதகல நெடுங்காவல் கொண்டனவண் டாகண்டர் குழா
ங்க னோடு, சீதரனுங் கங்காளன் திருவடியே சரணென்று சிந்தை
நாடி, யாதரவிற் பணிந்தமர்ந்தா னவன்பெருமை தனையெம்மா லறை
தற் பாற்றோ. (402)

மெய்த்தவர்மா தவர்கேண்மின் விடையாளன் கங்காள வேடந்
தன்னை, யித்தகைய கழைவனத்தி லணைந்துவந்து கண்டவர்கள் யாவ
ரேனு, முத்தியினை யடைந்தழியாப் பேரின்பத் தமிழ்ந்திவர மொ
ழிந்த மாற்றஞ், சத்தியமே முனிவரே வேறிதற்கோ ரையமிகை
சாற்றுக காலே. (403)

(400) கேசரம் - பூர்த்தா. (401) இரங்காய் - திருவுளமிரங்கி யருள்
செய்வாய். (402) அண்டாகண்டர் - அண்டத்திலுள்ளா ரெல்லாருடைய.

மங்காத பெரும்போக முத்திரலம் வழங்குமமை வனத்து நா
தன், கங்காளத் திருக்கோலங் காண்பவரே முத்திரலங் காண்பர்
காணர், வெங்காதற் பிணிபெருகிப் பெரும்பாசத் துவக்குண்டு
மெலிவுக் காளாய்ப், பொங்காழிப் பெரும்புனியிற் பிறந்திறந்து திரி
ந்துழல்வர் புகலுங் காலே. (௧௦௬)

ஆதலினால் பவப்பிணிக ளறநினைந்தோ ரனைவோரு மணிநெல்
வேலி, மாதலத்தி னடைந்தெனையா ளருளாளன் வடிவுடைய மங்
கை பாகன், றீதகற்றுங் கங்காளத் திருக்கோலந் தொழுதகலாச் சே
வை செய்வர், மேதகையீர் நீவிரும்போய்ப் பணிமினென வருள்புரிந்
தான் மிக்க சூதன். (௧௦௭)

அங்கமெலா மணிந்துபெருங் கங்காளன் வருஞ்சரிதை யதிக கு
ய்ய, மிக்கிதனை புரைத்தனனீங் கிதுபடித்தோர் கேட்டவர்க ளியம்பு
மெங்கள், சங்கரனார் கங்காளந் தரிசித்தோ ருற்றகதி தன்னிற் சேர்
வர், புங்கவரே யெனவுரைத்தான் சூதமுனி யோர்பதினெண் புரா
ணம் வல்லோன். (௧௦௮)

ஐந்தாவது கங்காளவேடச் சரூக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம் டுகள்.

ஆ ரு வ து : வேண்டவளர்ந்த சருக்கம்.

—:0:—

ஓராறு புணர்தருள்ளோ னுமைபாகன் கழைவனத்து
 ளீராறு முனிவர்தொழு மெந்தையிரு பதத்தடையும்
 பேராறு தருங்காதற் பெருங்கடலாள் சூதனுக்குச்
 சீராரு மருந்தவர்க டிருந்தவுரை திரமுறைப்பாம். (க)

மெய்புணர்ந்து பொய்வினைதிர் மெய்த்தவனே கழைவனத்துக்
 குய்யமாஞ் சிவலிங்கக் கோலமா யமர்ந்தருள்செய்
 யையன்வெளிப் பட்டகதை யருள்புரியென் னுரைசெய்தார்
 மையலிலா முனிவரனு மனமகிழ்ந்து மொழிகின்றான். (உ)

அருந்தவரீரீர் கேட்டகதை யதிசூய்ய மருந்தவத்தால்
 வருந்தியிது கேட்டனனென் வாழ்வனைய தேசிகன்பார்
 றிருந்துதவம் பெருகமக்குஞ் செப்புவனின் றெல்லீரும்
 பெருந்தகைமை யகலாத பேரன்பி னுடன்கேண்மின். (ங)

சங்கினமுஞ் சங்கினங்க டருமுத்தும் வெண்மதியும்
 பொங்கியெழுந் தாரசையும் போல்விளங்கி வினாவயல்குழந்
 தங்கணாற் முங்கில்வனத் தயற்பொருரைக் கரைமீதின்
 மங்கலநல் வளர்தருமூர் மணவைநக ரெனவுளதால். (ச)

காராளும் பெரும்புரிசை கதித்தோங்கு மாநகரிற்
 சீராளு முழுதுகண்ட ராமனைனப் பெயர்கிறந்து
 தராளு முடிவேந்தர் தாழ்ந்துதிறை யேந்தவிரும்
 பாராளும் புகழ்த்தெய்வப் பாண்டியன்வீற் றிருந்தனனால். (ரு)

அன்னபுகழ்த் தென்னவன்ற னானிரைகொண் டமைவனத்துட்
 னென்னிலிங் குறுபயங்க டொலைத்தினிமை பெறமேய்த்து
 நன்னிழனிர் செறிவித்து நற்றய்ப்போ னயப்புதவி
 மன்னிப்பாற் பெருந்தெய்வ வளம்பெருக்கு மோராயன். (கூ)

நென்னவன்முத் தமிழ்தெரிசந் திரசுலதீ பன்விமலன்
பொன்னடிக்கண் பகலாத பூபாலன் சிறப்பினுடன்
முன்னியளித் தருள்செயலான் முழுதுகண்ட ராமக்கோ
னென்னுமதப் பெயருடையோ னேழைமையே வடிவானேன். (எ)

நிலவுமுடன் மிகவளைப்பு நீண்டியார்த நெடுந்தாளு
மலஞ்செறியுந் கறைப்பல்லு மான்விளிக்கும் பெருங்குரலு
மலினமிகுந் கருவடிவு மாசுறுகம் பளவுடையுந்
தொலைவினெடுந் தடியுடனே தூக்கியகைக் குடமுமுளான். (அ)

மடமையனங் கிவன்றமிழ்தேர் மாறனுக்கு நாடோறுங்
குடநிறையப் பால்சுமந்து கொண்டணையும் பொழுதெல்லா
மிடமுமைசே ரமைக்கட்டை யிடறிவிழுந் தெடுத்தணையுங்
கடமருவும் பாவினைமுன் கவிழ்த்தெழுந்து கருத்தழிவான். (க)

திட்டெனவீழ் குடமுடையாத் திறமதனை யதிசயிப்பான்
மட்டவிழுந் தொடைமன்னன் மனங்கறுப்ப னெனவயர்வான்
கட்டமிகுந் திடக்குடப்பால் கவிழ்த்திடுமக் கட்டையினை
வெட்டுவனென் றுருத்தெழுவான்விரைந்துடனேபிறழ்ந்தொழிவான்.

நெஞ்சமழிந் தாயனக நெட்டுயிர்த்து நெடிதிரங்கி
யஞ்சியமைக் கட்டையின தடிக்கவிழ்ந்த குடத்தின்கண்
மிஞ்சியபா றனையெடுத்து வேப்பனத்தை யகன்றுவிறல்
வஞ்சிமண லூர்ப்புறத்து மன்னவன்றன் மனையணைவான். (கக)

இறைமுறைசெய் புவரெல்லா மிடையகொடு வருகுடப்பால்
குறைவதென்னென் றணைதோறுங் கோபித்துப் புடைக்கவர
வறைவதொரு திறமில்லா தஞ்சிவிரைந் தோடிடுவா
னிறையவினிக் கொடுவருவ னெனவகன்று நிரைசேர்வான். (கஉ)

இன்னணமா கியகாளி லெவ்வுலகுந் திறைகொடுவாழ்
தென்னவனு மொருநன்னுட் செழும்பொதுவர் தமையழைத்துக்

(எ) பூபாலன் - அரசன். மதம் - கெருவம். (அ) மலம் - அழுக்கு.
விளிக்கும் - அழைக்கும். மலினம் - குற்றம். (க) அமைக்கட்டை - மூங்கிற்
கட்டை. (கக) வஞ்சி - தருமதேவதை. (கஉ) இறைமுறைசெய்பவன் -
அரசனுடைய நீதி செலுத்தும் மந்திரிமார். ஆரிரை - பசுக்கூட்டம். (கஉ)
பொதுவர் - இடையர்.

கொன்னுலவும் பாணிறைபக் கொண்டுவரக் கற்பித்தா
என்னவருங் குடப்பால்கொண் டரையன்மனை நிறைத்தனரால். (௧)

மற்றவனு மன்றுமிக மனம்பயந்து பயங்கொண்டு
முற்றிடுமவ் வழியில்வர முன்போல விடறிவிழர்
திறந்துதன் னாஹியென வெழுந்துகுட மிஞ்சியபால்
கொற்றவன்றன் பொற்கோயில் கொண்டணைந்து புகுந்தனனான். (௨)

அறைகழற்பூ பதியணைந்த வாய்ணைக்கண் டிவன்குடப்பால்
குறையவரக் காரணமென் கூறுவிரென் றுரைசெய்தா
னிறைமுறைசெய் பவர்பாரு மெய்துவவன் செய்தினைப
பொறைதிகழ்மன் னவன்கேட்ப வடிபணிந்து புகல்கின்றார். (௩)

சுடரிலைவேற் காமன்ன துரிசனிவ னொருநாளும்
குடநிறையப் பாலெடுத்துக் கொண்டுவந்த திலையாங்க
ளினடயயிது வென்னென்னி லியன்றவகை தெளிவுரையா
ண்டலைபிழர் தஞ்சிடுவ னடிக்கவெனி லொளித்தகல்வான். (௪)

சங்கடையன் செய்ம்முறையீ திவன்குடப்பால் குறைந்துவரும்.
பாங்கறியோ மெனவுரைத்தார் பகைதெறுகை நெடுவேலான்
றாங்கரிய பெருங்கோபர் தரித்திருகண் டழல்சொரிய
வாங்கணையும் பொதுவனைமுன் னழைத்திதனை யறைகுயான். (௫)

அண்டவுனக் கிக்குணம்வந் தடுத்ததுநன் றலநாளும்
கொண்டணையுஞ் செழுங்குடப்பால் குறைந்துவரக் காரணமே
துண்டெனினின் றுறையென்ற னுயராம னுளநடுங்கி
வண்டலர்தார் கைதவன்கான் மலர்பணிந்து மெழுகின்றான். (௬)

அன்னையென வெவ்வுயிர்க்கு மருள்வழங்கி யுலகாளுந்
தென்னவமன் னவவென்ன தெய்விக மோவறியே
னின்ன லுற வரும்வழியிற் கிளைக்கட்டை யிடறிவிழர்
துன்னரிய குடப்பாலை யொருமிக்கக் கவிழ்த்தொழிவேன். (௭)
இவ்வழிவிட் டொருவழிவே நெய்துவமென் நெய்திடினு
மவ்வழிவி லெனைபறியா தணைந்துகுடப் பால்கவிழ்ப்பன்

(௧௪) பயம் - பால். (௧௫) அடலை - வலிமையை. (௧௬) அண்ட -
இடையனை. (௧௭) கிளை - மூங்கில்; மேலுமதுவே.

றெவ்வரென வழியின்கட் செறிந்திடறி விழநாளு
மெவ்வமிழைத் திடுமிதனுக் கென்செய்வோ மெனவயர்வேன். (௨௦)

கொலைதிகழ்கைக் கோடாரி கொண்டணைந்திக் கட்டையினை
கிலனுறவெட் பெவமென்று நினைப்பனுடன் மறப்பன்மன
முலையவிழங் குடமுடையா துருளுதல்கண் டெடுப்பனதி
லலமுறுபால் சிறிதிறுக்கு மதுகொண்டிங் கணைந்திடுவன். (௨௧)

இன்னவகை யாலடியே நெடுத்துவரு மீங்குடப்பா
றன்னளவு குறைந்ததெனச் சாற்றியயார் தனனின்றான்
மன்னவனங் கதுகேட்டு வன்னிபிடை நெய்சொரிந்தா
லன்னமனச் சினமேற்கொண் டாயன் முகத் தனைநோக்கி. (௨௨)

மட்டில்பெருங் கொடுவஞ்ச மனக்கசட விடுமதியின்
கட்டுறவிப் பொய்களொலங் கழறினைநன் றினிபதனை
விட்டிடுகின் பொற்குடப்பான் மேவாமற் குறைந்தொருநான்
முட்டிடினு முன்கரும முடித்திடுவ மொழிந்தனமால். (௨௩)

இற்றைவரை புரிபிழையும் பொறுத்தனமே லிருந்தகைமை
புற்றினிதுப் பெனவுரைசெய் துவர்ப்புமனத் துடன்விடுப்ப
மற்றவனு மெப்நடுங்கி மனமபங்கி யடிதாழ்ந்து
கொற்றவனே மேலினிபேயர் குறைவரா தெனவகன்றான். (௨௪)

ஆங்ககலும் பொதுவன்விமைந் தானிரைச்சென் றக்கணத்திற்
றீங்குறுமொண் கோடாரி தெரிந்தெடுத்துத் திரங்கிடையிற்
பாங்குபெற வணைத்துநெடும் பசுங்கொடிபாற் பிணிக்கொண்டு
வாங்கிருள்சே ரிரவெல்லாம் வழத்தரிப மனத்துயராய். (௨௫)

உண்டிவிரும் பாதுநெடி துயிர்ப்பணயர் தொருசற்றே
கண்டு பில்வ னுடன்சிந்தை கலங்கியழித் தெழுந்திருப்பன்
பண்டைவினைப் பயிலோவன் பணைக்கட்டைப் பகைநினைவ
னெண்டருமித் தகையிடைய நெய்திபசீர் வைகறையின். (௨௬)

(௨௧) அவமுறு - அமைவுற்ற (௨௩) முட்டிடின - தவறினல். (௨௫)
கோடாரி - (இடைநீண்டவிகாரம்) திரங்கு - திரைந்த. பிணி - கட்டு. (௨௬)
பணை - மூங்கில்.

கடிதுவிரைந் தாவின்பால் கறந்துருடங் கனிநிறைத்து
முடிமிசைக்கொண் டங்கணைந்தான் முன்போல முளைக்கட்டை
யடியிடற நிலமிசைவீழ்ந் தக்குடப்பால் கவிழ்ந்தொழிய
விடியெனமுன் பதிர்த்தெழுந்தா னெட்டுமிரண் டுந்தெரியான்.(௨௭)

வேறு

கோரங்கொடு நீடதி கோபவகங்
காரங்கொடு மீதரை கட்டியவெம்
பாரங்கொள் கொடாரி பறித்தடுகை
வீரங்கொடு வெட்டினன் வெட்டியதன். (௨௮)

நதிகொண்டெழு வெள்ள நவிற்பிடமுன்
குதிகொண்டு விழுங்குரு திப்புனலங்
கெதிர்கண்டன னஞ்சி யிரங்கினன்மான்
மதிகொண்டிது வென்னென மாழ்கினனாள். (௨௯)

பொன்றுதெழு மிப்புது மைத்திறநீள்
மின்றோள்வரை வென்றிகொண் மீனவனுக்
கின்றோடி யுரைப்ப மெனக்கருதிச்
சென்றோடி யணைந்திது செப்பினனாள். (௩௦)

ஆய்வுற்றுயர் மன்னவ வங்கிடறும்
வேயிற்கிளர் கட்டையை வெட்டினன்வெந்
தீயிற்குரு திப்புனல் செந்நதீயிற்
பாய்வுற்றது நீடிதொர் பண்பறியேன். (௩௧)

பகர்வுற்றதி னீடிய பண்புருவ
மிகவுற்றுயர் மூல விலிங்கமெனத்
கிகழ்வுற்றது கண்டு தெளிந்திடநீ
மகிழ்வுற்றெழு கென்று வழுத்தினனாள். (௩௨)

ஆபன்சொல் செனிப்புத வாய்புகழ்மன்
னையுஞ்செய லற்புத மித்திறம்யா

(௨௭) கடிது விரைந்து - (இருபெயரொட்டு)முனை - மூங்கில். எட்டுமிர
ண்டும் - அகரமும் உகரமும். அ உஅறியா அறிவிலிடை மகனே யென்றார்
பிறரும். (௨௮) கொடாரி - (கோடாரியின் விகாரம். மேலுமதுவே) கண்-
மூங்கில். (௨௯) நவிற்பிட - செய்ய.

மேயங்கெதிர் காணுது மேவுதிபென்
றேயங்கவ னோடத ரெய்தினனான்.

(௩௩)

கோபாலன் விரைந்ததர் கூடிவரும்
பூபாலனை முன்கொடு போய்நயனத்
தீபாலனை வெட்டிய சிரிடமுந்
றேபாலன காணுதி யென்றவுடன்.

(௩௪)

மாறாத நெடும்புகழ் மன்னவனு
மாறாச்சடை யைம்முக னார்முடிமே
லுறாப்பிறு சோரியொ டெற்றுறல்கண்
னேறோவிது வந்ததென் னென்றறியான்.

(௩௫)

வேறு.

செய்ய நாயகற் கருதுநேர் சென்றன னின்ற
னைப னேயிதற் கென்செய்கே னருடியென் றிசைத்தான்
மெய்ய னேயென விழுந்தெழுந் தலறிமெய் வேர்த்தா
னுப்பு மாறினி யெங்ஙனென் றுருகிரெட் டுபிர்த்தான்.

(௩௬)

கடைச்சி வந்தவேல் விழிப்பெருங் கனதனக் குடமின்
னிடைச்சி பங்கனை வெட்டினை யிடையனீ கெட்டே
னடைச்ச வெங்கொடும் பாவியே னறையுமா றினியென்
கிடைச்ச நின்மொழி கேட்டிலேன் முனமெனக் கிரந்தான். (௩௭)

கன்னி காவலன் பின்னரெங் கன்னியோர் பங்கன்
சென்னி மேல்விழுங் குருதிபைச் செங்கையாற் றுடைப்ப
மன்னி வீழ்ந்திடா தொழிந்தது மற்றது 'கண்டே
யின்ன தீர்நதுள மகிழ்ச்சிகொண் டிறைஞ்சின னிசைப்பான். (௩௮)

மெத்தி நீள்கழைக் கட்டையின் விளங்கிடு மொருவேய்
முத்த னார்சிறுத் திருந்தருண் முறையின லெனையா
ளத்த னேவளார் தருளென வண்டகோ ளகைச்சென்
றுபத்த பேருருக் கொடுவளார் தோங்கிமுன் னின்றான். (௩௯)

(௩௩) அதர் - வழி. (௩௪) தீபாலன் - அக்கினிக்கண்ணுற்ற நெற்றியுடை
யோன். பாலன் - காப்பாற்றாமாசனே. (௩௫) கண்ணேறு - கண்டிட்டி.
(௩௭) அடைச்ச - அடைத்த. கிடைச்ச - கிடைத்த. (௩௮) கன்னிகாவலன் -
பாண்டிநாடுகாக்கும் பாண்டியராசன்.

வேண்டவனார்த்த சருக்கம்:

௩௮

வந்து பாண்டியன் வேண்டிட வளர்த்தநா யகற்கண்
டந்த ராசியர் யிகப்புதும் தலர்மழை பொழிந்தார்
புந்தி நாரத ராசியர் புகழ்ந்திசை கொண்டார்
பந்த லீங்கிய மாதவர் யாவரும் பணிந்தார்.

(ச௦)

தென்னர் வேந்தனு மொருபான் நிருவடி தொழுது
தன்னி னேயமோ டவசமாய்த் தன்கணீர் பொழிப
வென்னை யாளுதற் கித்தனை யருள்கொலோ வென்று
பன்ன ரும்புகழ் பாடின னாடினன் பணிந்தான்.

(ச௧)

செங்க ணனுப ரெண்கணன் றேடியுங் காணு
வங்க ணுவொரு முக்கணு வரவமர் புயங்க
கங்க ணபரி பூரணு காரணு வாளு
மெங்க ணபக போற்றியென் றெழுந்தன னிசைப்பான்.

(ச௨)

அளந்து காணுதற் கரியவெம் மண்ணலே யானே
கிளர்ந்த நற்கிளை யுதித்தெழுங் கிளைப்பெருஞ் செல்வா
வளர்ந்தெ ழுந்திறம் புதுமையோ மன்னுமர்ச் சனையோர்
தளர்ந்தி டாவகை குறுகுதி யென்றுமுன் றுழந்தான்.

(ச௩)

கரும்பு கேர்மொழி பங்கனார் வேம்பினெண் கண்ணி
விரும்பு பார்த்திவன் காண்குற வேண்டமுன் வளர்ந்து
பரம்பு மவ்வுருக் குறுகினர் பங்கயன் முதலோ
ரரும்பு மன்பினர் யாவரு மதிசயங் கொண்டார்.

(ச௪)

திருந்து மன்னவ னளவிலா மகிழ்ச்சியிற் கிறந்து
பரிந்து வேய்தரு முத்தனோர் பவளமால் வரைபோ
லிருந்த தோற்றமுன் கண்டுளத் தெழுந்தபே ரன்பார்
பொருந்து சீர்த்தியின் பெருந்துதி புனைபலுற் றனனாள்.

(ச௫)

ஆபன் மோதுகைக் கொடாரியர் லமையவெட் டெண்டு
சீயு லாவுபுண் கொடுதிகழ் சென்னியாய் சரண
மாய மால்கொடு வேண்டவே வளர்ந்துபா ருலகி
னாபி னேனைபாண் டருள்புரி நம்பனே சரணம்.

(ச௬)

ஆதி நாயகிக் கிடந்தரு மழகனே சரணங்
கோதி லாமணக் கோலமாய் குழகனே சரணங்
காதன் மாதரை மயல்கொள்கங் காளனே சரணங்
தாதை யேயரு ணடமிந் தாளனே சரணம். (சஎ)

என்று போற்றினன் பாற்பசு வேவையு மன்பா
னின்ற ளித்தன னிருக்குமெய் யுருக்குமெய் நிமல
னன்றி கூர்மலை மகளுட னயந்திருந் தருளக்
குன்று போலுநீ டாலயங் கொட்புற வெடுத்தான். (சஅ)

வீறு நித்திய விழவுரை மித்திய விழவு
மேற தேறிய பரமனுக் கன்புட னியற்றி
மாறி லாமகப் பூசையும் வயங்குறச் செய்து
கூறு ப்ரண்டியன் மணவையிற் குடிபுகுந் தனனால். (சக)

மதிம யங்குறு பொதுவனு மதியணிந் தருளோ
டதிக செப்புமன் றுடித னுருவமென் றறியா
திதுவு மேர்க்கழைக் கட்டையென் றெண்ணிவெட் டினனன்
றுதவு வெந்துயர் கொண்டழிந் துற்றவன் பினனாய். (ரு)

பால நேத்திர ராயவேய்ப் பாலனா ருக்கியா
மேல வேகுடப் பால்சுமந் திடுவெனன் றியம்பிச்
சில மேற்கொடு பாலெலார் தினந்தினங் கொடுவந்
தாலு மன்புட னாட்டுவித் தருங்கதி யடைந்தான். (ருக)

இத்தி றத்தின லியம்புமக் குய்யநீ டிலிங்கஞ்
சத்தி யத்தவர் தொழுவெளிப் பட்டது தயங்குஞ்
சித்தி முத்தியின் பயன்பெறு தெய்வமா தவரே
யுய்த்து ரைத்தன னவ்விலிங் கப்பெய ருரைக்கில். (ருஉ)

ஊன்று வேயகத் துதித்தலா லுலகெலாம் புகழ்வே
யின்ற முத்தெனும் பெயரினா லியைந்ததவ் விலிங்கந்
தோன்றி யுள்ளவர் யாவருந் தொழுதிடப் பெற்றான்
மூன்று கண்ணுடைப் பரமராய் முத்தியை யடைவார். (ருங)

• (சஅ) கொட்பு - வளைவு. (சக) மகப்பூசை - ஓமாக்கினியோடு கூடிய பூசை. (ரு) செப்புமன்று - தாமிரசபை.

வேண்டவளர்ந்த சருக்கம்.

(௧௬)

சக்க ராயுதன் சதுமுகன் சதமகன் பவனன்
புக்க பாவகன் றிவாகர னிசாகரன் புகழ்சேர்
முக்க னாபகர் பசங்கழை முத்தர்தா எருச்சித்
தக்க ணீள்பெரு வரமெலா மனித்திடப் பெற்றார். (௧௭)

தகுந்த ராதலம் புகழ்நெல்லைத் தலத்தின்மா தவர்தா
முகுந்தன் மாநள னிர்மன்மன் புருவா முறையே
திகந்தர் தாம்புகழ் தருமபுத் திராதிபு பதிகள்
புகுந்தி றைஞ்சிவேய் முத்தர்தாள் புகுந்தருள் பெற்றார். (௧௮)

வேணு மாவனம் விரும்பிய விண்ணவ னெனையா
டாணு வாகிய சங்கரன் றன்னைநற் றவத்தீர்
பூணு மாதா வுடன்றெழுப் புனியின்மேற் பெற்றோ
ராண வக்குறும் பறுத்துட னமருல் காள்வர். (௧௯)

வேறு.

சொற்றவிச் சருக்கர் தன்னைச் சொற்றிடக் கேட்டோ ஈன்பம்
பெற்றுநற் கதியைச் சேர்வர் பின்னர்வெம் பிறவி யெய்தார்
கற்றவர் புகழு நெல்லைக் கருணைசேர் வடிவு நாத
ஹற்றுநெல் வேலியான திறத்தினை யுரைக்க லுற்றும். (௨௦)

ஆறுவது வேண்டவளர்ந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். (௩௪).

(௧௭) சதமகன் - இத்திரன். பவனன் - வாயு. பாவகன் - அக்கினி.
ரிசாகரன் - சத்திரன். அக்கன் - அவ்விடம். (௧௮) திகந்தர் - திசையீ னங்
தத்தினுள்ளவர்; திக்குப்பாலர்.

வழுவது:

நெல்லேவலிச்சருக்கம்.

—[0:]—

மன்னுமருந் தபோதனரின் மதிதிகழ்கு தணைநோக்கி
முன்னவனும் வேயீன்ற முத்தனொரு சிவமறையோன்
செந்நெறனக் கொருவேலி யாயதிறஞ் செப்பென்னத்
தன்னிகர்மா முனிவரனுந் தகைமைபெற மொழிகுவான். (அ)

இருண்மலவெவ் வினைநீங்கி யியல்புறுமா தவர்கேண்மின்
முரணுறவம் புனிமீது முன்னமொரு பன்னிரண்டு
வருடமழை யின்றியுயர் மாரிமறுத் தொழிந்தனநீ
வேருண்மருவிச் சராசரங்கண் மிகுதுயர மடைந்தனவால். (உ)

காலையெழும் பரிதியும்வெங் கதிர் பரப்ப வெந்நிலமும்
பாலைநீல மாய்ந்திகள் பாய்குளங்க னோடைகள்குழ்
வேலைகளுஞ் சுவறினபார் விரிந்துகமர் வெடித்தனபின்
சாலவநெல் லகங்குறையத் தருமங்கள் குறைந்தனவால். (ங)

தேசமெலாம் வளஞ்சருங்கச் செந்தழலோம் புதனெகிழ்ந்து
பூசாரும் புலம்பினர்வான் புத்தேளி ரவியுணவின்
மாசுறுவெந் துயரடைந்தார் வருணவாச் சிரமத்தின்
பேசுறுநன் னிலைபெயுந்தார் பெற்றிமையுற் றவர்யாரும். (ச)

தனையர்முகம் பாராது தாயருந் தந்தையரு
மினையலுடன் தனித்தனியே றிருந்தடகு றுகன்றிவெ
ரணையவரும் மவ்வகைய ராபினரென் றுலென்னே
மனைவியருங் கணவர்முகம் பாராது மனமழிந்தார். (ஞ)

தேனலர்நற் பெருமரங்க டுந்துதுகள் பட்டனவெங்
கானிலுறை விலங்குகள்வெம் பறவைகளின் கணமாய்ந்த
மானிடரும் பெரும்பசியால் வாடிமிக மானமழிந்
துணுலுவு பிணமருந்தி யொழிந்ததற்கு மளவிலையால். (க)

(உ) தீ - கொடிய. (ங) கமர் - பின்பு. (ச) பெற்றிமை - தன்மை.
(ஞ) இனையல் - வருந்தல். அடகு - இலை.

இன்னணமா கியகாலத் திருங்கலையா வைபுர்தெரிந்த
தன்னிகரில் சிவமறையோன் றழைத்தகழை வனத்துறையு
முன்னவன தருட்டிசை முட்டாத வகைசெய்து
துன்னுவனங் கவனுக்குந் தொலைந்ததுநன் மனைவளமும். (எ)

ஆங்கதுகண் டெமையாளு மமையீன்று தருமுத்த
ஜோங்கியமெய்ப் பூசையினுக் கொருவகையுங் காணும
ஜேங்கிமன மிரங்கியினி யென்செய்வோ மெனவினைந்து
தாங்குதுயர்ச் சிந்தையனுய்ச் சந்நிதிநின் றிதுசொல்வான். (அ)

அலைகடனஞ் சயின்றமார்ச் கமுதளிக்கும் பரணையிவ்
வுலகமெலார் துபர்தீர வுன்னருளான் மழைபொழிவித்
திலகியமெய்ப் பூசையுநீ யின்பமுறக் கொண்டருளி
யலமுறுநா ளெந்நாளின் றருளாயென் றினிதிறைஞ்சி. (க)

நாட்டியல்வற் கடகாலத் திடர்கினைந்து நலிதுயரங்
காட்டியசின் தையினன்னேன் கைக்கொணர்ந்த நெல்லினைநன்
னாட்டமொரு மூன்றுடைய நம்பர்தமங் கணத்துலரப்
போட்டலர்மஞ் சனமெடுப்பான் பொருரைமா நதியினைந்தான். (க0)

வேறு.

திருநதிக் கடைந்தவன் றிரும்பு முன்ன மெம்பிரா
னருளினிற் கடற்படிந் தனைந்து கொண்ட லெங்கணும்
வெருவுறப் பரந்திருண்டு வெள்ள மெங்கு மன்னுறப்
பொருததிர்த் தெழுந்துகால் விழுந்து நீர்பொ ழிந்ததால். (க௧)

மன்னு சோனை மாரி பெய்யு மாறுகண்ட வேதியன்
பன்னு மங்க ணத்தினெற் பாப்பிவைத்து வந்தனன்
கொன்னு லாவு நீர்வனைந்து கொண்டுபோரு மென்செய்தே
னின்ன நீர வேறுநெல்லு மில்லிலிள்ளி யேயெனா. (க௨)

மான்மு யங்கு நெஞ்சனாப் மயங்கினன் பசுங்கழைப்
பாலனாரு மையகோ பசித்தி ருப்ப ரோவெனாச்
சால வுந்த ளாந்துளஞ் சலித்தனன் றரிப்பிலன்
சீலையோகர் கைதொழுஞ் சிறந்த கோயில் சென்றனன். (க௩)

(எ) முட்டாத - முட்டுப்பாத. (அ) அலமுறும் - அமைவுறும். (க0)
வங்கடம் - பஞ்சம். அங்கணம் - முற்றம். (க௨) சோனைமாரி-விடநமழை.

வேறு.

எந்தையெப் பொருட்கும் வேலி யென்னநின் றருள்வேய் முத்த
னந்தணன் றுயரர் தீர்ப்பா னங்கணங் கணத்து னெப்பில்
வந்துதா னெறிப்பச் செய்து மழைநனைர் திடாது பாத
விந்தநொர் திடநெல் லுக்கு வேலியாய் நின்றான் மாதோ. (௧௪)

அன்றுவா னமா ரெல்லா மரிவைமார் மனைக டோறுஞ்
சென்றிரர் துழல்வோ னெற்குத் திருந்திய வேலி யாகி
நின்றன னென்று போற்றி நெல்வேலி நாத னேயென்
றென்றுபூ மாரி பெய்தா ரியங்கிய முழங்க வார்த்தார். (௧௫)

சென்றவே தியனுங் கண்டு சிறிதுநென் னனையா வாற்றா
னின்றிலன் பணிந்தெ முர்தா னிமலனே போற்றி போற்றி
யென்றுசின் றாடி னுஞ்சூழ்ந் திருநிலங் குலங்கப் பாய்ந்தா
னென்றவென் னுபிர னித்தா யுத்தமா வெனவு ரைத்தான். (௧௬)

கோவின்மே லேறி முன்னங் குலகிரி வளைத்து நண்பர்
மூவருந் தப்ப மேவார் முப்புர மெரித்த வீரர்க்
காவகை மேக மிர்நெல் லணங்குறு வகைபெய் வித்தல்
பூவின்மேற் புதுமை யோவென் றான்றிறம் புகழ்ந்தான் பின்னர்.

உணங்குநெல் லெடுத்திக் குத்தி யொல்லெநெல் லரிசி யாக்கி
பணங்குழ லுலையேற் பெய்தின் னமுதமைத் தடைவு சேர
மணங்கமழ் கறிக ளாக்கி மனமகிழ்ந் தானுக் கேற்ப
விணங்கவே பழுது செய்வித் திறைஞ்சிறந் கதிய டைந்தான். (௧௭)

கையின்மான் மழுவேய் முத்தன் கணமழை தருத லாலே
வையக மெல்லா மாறு வளஞ்சுந் தனமேல் வாழே
ரையார் தனர்கண் வேன்வி பவிபுண வருந்தி வாழ்ந்தார்
செய்யமா தவரு முய்த்தார் டாவையுஞ் செழித்த வன்றே. (௧௮)

ஆலபோ சனவேய் முத்த சங்கணத் துணங்கு நெற்கு
வேலியார் திறத்தி னுனெல் வேலிநா யகநென் றுனார்
மாலெலா மகற்றும் வேணு வனமுநெல் வேலி யான
தேலுமித் தலத்தின் மேன்மை யாவர்தா மிசைக்கற் டாவார். (௧௯)

(௧௪) அங்கணங்கணத்து - அவ்விடத்துள்ள முந்தத்தில். வீர்தம் -
அவ்விடமென்பதன் முதற்குறை. (௧௫) அணங்கு-அழகு. (௧௬) ஆலம்-விடம்.

மாதபோ தனரே யெங்கள் வள்ளலிவ் வாறு மன்னும்
பூதலர் துயரர் தீரப் பொலிவுறு மழைபெய் வித்து
வேதியன் பரியு நெற்கு வேலியாய் நின்ற காதை
யீதென வுரைத்தான் சூத மாதவ நென்னு மேலோன். (௨௩)

ஏழாவது நெல்வேலிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௧௦.

எட்டாவது:

தீர்த்தச் சருக்கம்.

ஆபந்தநெறி முனிவனைப்பார்த் தருமுனிவர் சிவஞான
வேந்தபோ தனபிரம விருத்தபுரத் தினில்வினைமா
றீந்தொழியத் திகழேழம புட்கரிணி யுடன்சுந்து
பூந்துறையின் பெருமையெலாம் புகன்றருடி யெனப்புகல்வான்.
இறையருண்மெய்த் தவர்கேண்மி னினித்தீர்த்தப் பெருமைகளை
யறையவெனி லெனக்கெளிதோ வாயினும்பான் சிறிதுரைக்கேன்
முறையினருட் பான்முன்னான் முகுந்தனையும் விரிஞ்சனையு
நிறையருளிற் படைத்தருளி நீலெகி னிறுத்தியபின். (௨)

ஆங்கமரு மிருவரையு மம்புலியின் சிருட்டித்தி
நீங்கள்புரிந் திடுமென்று நிகழ்த்திமறைந் தனனிறையோன்
பூங்கமலா சனன்மடத்துப் புணர்மதத்தி னறிபாளு
யேங்கியரும் புட்கரிணி மருங்கிலனைந் தேகினனல். (௩)

எய்துமவ னக்கரையி லிருந்துசிவத் தியானமுடன்
மெய்திகழுந் தவம்புரிய விடையோனு மத்தடத்தி
னைதுருவாஞ் செம்பொனிறத் தங்கிசமா யெழுந்தலரோ
னுய்திறத்தின் சிருட்டிசெய வுபதேசஞ் செய்தனனல். (௪)

தேமலரோற் சூபதேசஞ் செய்தனித்தோ னவ்வுருவ
மாமலர்நற் நடமுழ்கி மறைந்துபுனல் வடிவானு

(௨௧) பரியும் - அன்புறும். (௧) போதன - போதித்தலுடையாய்.
(௩) மடம் - அறியாமை. (௪) அங்கிசம் - அமிசம்.

னேமநிறந் தங்கவரு வெய்தியதின மறைந்தறலாற்
பூமிசையத் தடமேம புட்கரிணி யாயினதால். (௫)

நவ்விமறி தரித்தபிரான் ஞாலத்தி னுயிர்களெலாந்
நிவ்வியநற் கதிபெறவித் தீர்த்தவடி வாய்நின்ற
னவ்வளவோ விதிற்செம்பொ னம்புயமும் பூத்திடலான்
மைவினைதீர்த் தருள்பொற்றா மரைத்தடமென் றிலகியதால். (௬)

பாதாள வாகினியாம் பாடலங்கம் பாந்நியுந்
தாதா வில்கலர்பொற் றுமரைவா வியுநாளு
மாதான பூமிசைவாழ் மாக்களெலாம் படிந்தெழுந்து
தீதான தொழிந்திடநித் தியசானித் தியஞ்செயுமால். (௭)

இத்தடப்பொற் றுமரையி லெய்திவந்தி யாரேனும்
பத்தியுடன் படிந்தெழிலே பாவமும்போ யருள்பெறுவார்
சத்தியமிங் குரைத்தமொழி சந்ததமுந் தேவரெலாம்
வைத்தவரு ளுடனின்த மாதிர்த்தக் கரைசெறிவர். (௮)

தேசமலி தருவசிட்டன் நிகழ்வாம தேவனருட்
காசிபன்சா பலிகதீர்த்த பராசரனற் புக்மென்றும்
வீசவியா தன்விசுவா மித்திரன்பிங் கிருடியிவ
ராசையொரெட் டினுமேகி யத்தீர்த்தச் சேவையிடார். (௯)

இன்னவகை தேவர்களு மிருடிகளு மிகநெருங்கி
மன்னியபொற் றுமரையின் மகிமையுரைத் திடலெளிதோ
பன்னுசிவ சிராத்தமதிற் பண்ணில்வர் சிவலோகந்
துன்னுவர்ந் நியானசெபஞ் சூழிலவர் சிவமாவார். (௧௦)

போற்றலரி தாமேம புட்கரிணித் தீர்த்தத்திற்
காற்றனைந்த மனிதர்மிரு கங்கன்பற வைகள்கிருமி
சீற்றமிழு கேடங்கன் சேர்ந்ததருப் புற்கொடிகள்
சாற்றுசரா சரமெவைடிந் தாவில்சுவர்க் கம்புகுமால். (௧௧)

(௫) ஏமம் - பொன். (௬) நவ்விமறி - மான். (இருபெயரொட்டு.) (௭) பாதாளவாகினி - பாதாளத்திற் செல்லும் கங்கை. நித்தியசானித்தியம் - மோஷங்கிடீடுதல். (௧௧) கேடம் - வண்டு.

மன்றல்விரித் தலர்பொற்று மரைத்தடத்தி லறியாது
சென்றொருசுற் படிந்திடினுள் செல்வமுறு மிடிவினைநோய்
குன்றுமொரு காலத்துங் குன்றாத திருவருள்
மொன்றுமல லங்கவலை யொழிந்துபிறப் பிறப்புமறும். (௧௨)

போயொருநாற் நிகழேம புட்கரிணித் தடம்படியி
லாயிரங்கோ தானமினி தனித்தபலன் வந்தணுநு
மேபவிதற் படிந்தொரிர விருக்கிலா னுலகணைவ
ராயபல நாட்படிந்தோர்க் குளபபனை யளப்பரிதால். (௧௩)

பூரணேயிற் ககிரின்மகி புருநாளி லபனங்க
னோரிரண்டின் விடுக்கனின்மற் றுள்ளமா தப்பிறப்பிற்
சாரும்விதி பாதத்திற் சந்திரநு ரியப்பாந்த
ளாறவிழுங் குறுகாலத் தணிமாசி மகளாளில். (௧௪)

புந்தியுற வணைந்தேம புட்கரிணித் தடம்படிந்து
தந்தம்வகைக் கிடான தானமனித் தமைமுத்தா
மெந்தையையுங் காந்திமதி யெனுப்பசம்பூங் கொடியினைநிழ்
வந்திசெய்வோர் பலனயுத வருடத்தி னுரைப்பரிதால். (௧௫)

புகநெடும் பொழினைல்லைப் புகழ்ப்பொற்று மரையினனைந்
துகமுட னிளம்பரிதி யுதித்தெழுநா லையிலெழுந்து
மாகமுழத் திசைவோர்கள் வானவர்கள் சூழ்த்திறைஞ்ச
மோகவினைக் கடனீந்தி மொழி முத்திக் கரைசேர்வர். (௧௬)

பூதலம்விண் சுவர்க்கமிசைப் பொலிநீர்க்கத் தத்தனைபு
மாதரவி னுலருகி லடைந்துகுடைந் திடும்பலனிற்
பார்திகழ வொருகோடி பலனதிகம் பெறுவார்கள்
மாதரார் புகழ்ப்பொற்று மரைத்தடத்திற் படிவோர்கள். (௧௭)

தேக்குருதிச் சடைமுடியார் திருமுடியே பரவுபெரு
வாக்குமனித் திடுமந்த மாதீர்த்தப் புகழனந்த
நாக்கொடுமீங் குரைப்பரிது நவில்சிந்து பூந்துறையின்
பாக்கியநற் பெருமைதனைப் பகர்ந்திடநற் றவர்கேண்மின். (௧௮)

(௧௪) விடு - விஷ்ணு. விதிபாசம் - ஓர் புண்ணிய காலம். (௧௫) வந்தி -
வணக்கம். அபுகம் - பதினாறாம் (௧௬) மாகம் - மாகிமாதம். (௧௭) மாதர் - அழகு.

நித்திலமார் தருமுத்த நிரைகொழித்து மணிகொழித்துத்
தத்துதிரை பெறிந்துவருந் தண்பொருளை மாநதிரீ
தெத்ரவா கினியாகி யுயர்ந்தெழுந்த ததுகுளிர்வேய்
முத்தர்பெருஞ் சந்திரியின் முன்குணபால் விளங்கிடுமால். (௧௯)

ஆதிதனின் முக்கோடி யரைக்கோடி தீர்த்தமணைந்
தோதருமு வுலகத்தி லுளமலருங் கொணர்ந்துபெருஞ்
சீதமலி பொருளையின்முன் சித்தியுறப் படிந்தெழுந்து
போதுதலா விதுசிந்து பூந்துறையா மருவியதால். (௨௦)

தேயமலி யித்தகைய சிந்துபூந் துறைப்புனலிற்
போயொருகான் மூழ்கினர்முன் பூதகணம் புடைகுழ
மேயவேய் வனநாதன் வெள்ளைவிடை மீதேறி
நேயமார் தருகாட்சி நித்தியமும் கொடுத்தருள்வன். (௨௧)

பூமதுவந் திழிசிந்து பூந்துறையிற் படிந்தவர்பான்
மாமகளு நாமகளு மன்னியிடை விடாதுறைவர்
காமர்பெற நினைந்தபொருள் கைகூடு மெய்கூடுந்
திமைவினை நீங்குமிருஞ் செல்வமெலாங் குடிபுகுதும். (௨௨)

சிந்துபூந் துறையொருக்காற் சிந்திக்கிற் றெரிசிக்கி
லந்தரீர் பரிசிக்கி லந்தமிலாக் கதியடைவர்
பந்தமாம் வினையெவையும் பரிதியின்முன் பனிபோல
ரைந்துமாய்ந் துறுநல்ல ஞானமிசைந் திடுமன்றே. (௨௩)

போதெலாம் விரிசிந்து பூந்துறையிற் படிந்தியன்ற
தாதிமா மதிசூடு மமலனிரு பதத்தன்பாம்
வேதமா தவர்க்குதவு மெய்த்தவன்யா வன்னொருவன்
சோதிசேர்ந் தெழுமுன்று சுற்றமுடன் கதியடைவன். (௨௪)

ஆர்த்தசி கரத்தாங்க வம்பொருளை நதியடிக்கோர்.
தீர்த்தமாய் விளங்குவது சென்றுமூழ் கியபலன்கள்
பார்த்தசிர் தருசிந்து பூந்துறையின் மூழ்கினர்பாற்
கூர்த்துமே விடுமினியார் கூறுவரிங் கிதன்பெருமை. (௨௫)

எட்டாவது தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௨௦

ஒன்பநாவது: நிருத்தச் சருக்கம்.

—:~:—

இந்து வாழ்சடை யெந்தைநெல் வேலியி
னந்து தீர்த்தப் பெருமை நவிறினஞ்
சிந்தை யாரவச் சின்மய னல்லரு
டந்து நீண்டஞ் செய்தமை சாற்றுவாம். (அ)

போத மாதவர் புண்ணியச் சூதனை
யாதி நாயக ணுடலங் சூற்றருள்
காதை யோதுதி யென்றனர் காதலா
லாத ரங்கொண் டவனும் வழத்துவான். (ஆ)

மாய வாழ்வற வாழ்விக்கு மன்னவ
னாய நீள்புறங் காடரங் கிழ்புரி
நேய நாடகந் தன்னினுண் ணேயமாந்
தூய மாதவர் கேண்மின் சுகம்பெற. (இ)

பாணு லாமொழி மங்கை பராபரை
வேணு மாவன மேவிய விண்ணவன்
முண லந்தரு மானந்தத் தாண்டவங்
காணு மாசை கருத்தின் மிகுந்தனள். (ஈ)

கணப ணுடவிக் கட்செவிச் செஞ்சடைத்
துணைவ னாகிய சோகியை யாதரித்
திணையி லாப்புக ழின்பத் திருநடங்
கணவ னேயரு ளென்று கசுந்தனள். (ஐ)

எங்க ணுதனு மெங்க ளிமாசல
மங்கை கூறு மதூர மொழிக்கிசைந்
தெங்கு மன்னுயி ரெல்லா நலம்பெற
வங்கி ணேதது மவளுடன் மன்னியே. (ஊ)

(ஐ) கணபனுடவி - சுப்தமாயி யடத்தின் மிகுதி-

பாறு கம்பன் பரிந்திரண் டாயிர
மான வங்கையிற் சங்கமொ ராயிரர்
தான ணைந்து தழங்கி முழக்கிட
வான துந்துவி பைந்தும் வளர்ந்தெழ. (௭)

தென்ன வென்றுயர் தென்மலை மாமுனி
மன்னு மிபாழ்முறை வாசிப்ப நேசமாய்த்
தன்னு சாரதர் தும்புரு நாரதர்
கின்ன சங்கொடு பாடல் கிளர்ந்தெழ. (௮)

சுருதுபூத கணங்க ணெருங்கிட
மருவு தொண்டர்கள் வந்து வணங்கிடச்
சுருகி பெங்குந் துதிகொண்டு நின்றிடப்
பொருவி நேவர்கள் பூமழை சிந்திட. (௯)

அபர நீள்பர மாகிய முத்தியின்
சுபம டைந்துயிர் தொல்புவி வாழ்ந்திட
விபுல வேய்வன மேற்கிளர் தாமிர
சபையில் வந்து தயங்கின னன்புடன். (௧௦)

ஆதி நாயகி யாளுடை நாயகி
மாது செல்வ வடிவுடை நாயகி
காதல் கூர்ந்திரு கண்களி கொண்டிடத்
திதி லாநடஞ் செய்யத் தொடங்கினன். (௧௧)

வேறு.

ஒருமுய லகனுட னெறு நெறு நெறுவென வொருதாள்வைத்
திருமையி னொருபத மிசைதிசை திசைகொள வியல்வீசித்
தரவருள் வரவென விரவொரு கரமலர்த் தளிர்வீசிப்
பொருவற வொருகர மபயம துறமுறை பொலிவீத்தான். (௧௨)
எரியக லொருகர மிசைகொடு மழைமுதி வீடியென்னப்
பெருகதிர் துடியொரு கரமலர் மிசைகொடு பிறழ்பூசற்

(௭) பாணகம்பன் - பூதத்தலைவன். (௧௦) விபுலம் - விரிவு. (௧௧) எரி-
அகிலினி. துடி - உதிஞ்சு.

சுருகிழி யுமைபவண் மதிமுக மிசைதிகழ் கண்ணகித்
திருமுக மதியினி னகைநில வெழுவரு டிகழ்வுற்றான்.

(க௭)

படர்சடை யாடப் பகிரதி யாடப் பணிகான்மெய்ச்
சுடர்மதி யாடப் படவர வாடச் சுடர்விசிப்
புடைதிகழ் காதிற் குழைபொரு தாடப் புயமாடத்
தடவரை மார்பிற் றொடைகளு மாடத் தருமன்பால்.

(க௮)

கரமரு வும்பொற் றுடியுட னங்கிக் கனலாடப்
பரிபுர மஞ்சொற் பெறவெகிர் கொஞ்சிப் பதமாடத்
திரமிசு மெண்டிக் குடனுய ரண்டத் திரளாட
வருடரு மன்பிற் றிருநட மன்புற் றருள்செய்தான்.

(க௯)

இனிது பரன்றந் தருளு நடங்கண் டினிதாய்நன்
முனிவர் வணங்கம் பிகைபெரு கின்பந் தனின்மூழ்கிக்
கனிவுட னங்கம் புளக மிசுர்தங் கண்ணையென்
துனிவிர வும்புணர் வொடுமெதிர் கொண்டின் புருவானுள்.

(க௭)

அல்லல் வினைத்தீர் நல்ல தவத்தோ ரத்தாநல்
வல்லி யிடத்தா நல்ல நடத்தா மத்தாகல்
வில்ல நினைத்தோ ளுள்ளவ கத்தா புறத்தாலே
யில்வில் சுகத்தா டன்னை யளித்தா னெனநின்றார்.

(க௭)

அந்தமில் பூத கணங்க டபோதன ரயன்மாலோ
டிந்திரன் வானவர் சந்திர சூரிய ரிசைபாடுந்
தந்திர கானவ ரம்புவி யோர்புகழ் தரும்பாரும்
வந்தனை யோடு பணிந்து புகழ்ந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

(க௭)

சதுர்மறை மிகவும் புகழ்தரு தாமிர சபைநாதன்
வதன சரோருக வுமையெமை யாளுடை மடமானங்
கதிகமு ளார்வம துறவினி தாகிய வருள்வைத்தே
வததியின் மேவியு வழுவென வோர்மொழி யுரைசெய்வான்.

(க௭)

(க௭) வினைத்தீர் - சந்தனோக்கித் தகா மிடடித்தது. மத்தா-வணமத்தம்பூவை
புண்டயவனை. வேயில்வில் - மூங்கில் வனமாகிய ஷோ யில். தான்-திருவடி.

அருளுத வார்வச் கொடியுனை நாமுள் ஞ்றுமன்பிற்
பிரிவதின் மனதிற் நிகழுவ தேயிப் பெருவேணுத்
தருவன மாமற் றுனதுரு வாயிச் சபைதன்னிற்
பரிவு விடாமற் திருநடமாடும் பரிசுற்றேம். (௨௦)

கருதிய விர்தச் சபைதனி னந்தாள் கண்டோர்கட்
கருமையி னீன்பக் கதியை யளிப்போ மிதுவுண்ணஹ
தருவா மினியென் னுளதுரை யென்றான் றனிப்பான்
மருவிய விற்பக் கௌரியு மிதுவே வரமென்றான். (௨௧)

எறிநில வுந்துஞ் சடையவ னன்றென் றெழில்சேர்புன்
முறுவ நிகழ்ந்தங் குமையை நயந்தான் மொழிமாது
ஃறிவு திருந்துஞ் சுர்களு நந்தா வடிபேணிச்
செறிபுகழ் தந்தங் கணனய னின்றார் சேகித்தே. (௨௨)

தவர்புகழ் நீள்கழை வனமுறு தாமிர சபைமீதிற்
கவுரி மனோரத பவுரிகொ டாடிய கதையீதென்
றுவமைபின் மாதவர் மனமகிழ் வார்தா வுரைசெய்தான்
சிவ்விரு தாண்மலர் கதியென வேமதி தெளிசூதன். (௨௩)

வேறு .

திர்க்க சத்திர யாகமுஞ் செய்துமுற் றுறவே
மாற்க ருத்தகல் சூதர்பால் வாய்ந்ததிக் கதைகள்
கார்க்கு லந்திகழ் கழைவனக் கடவுட னுளுர்
லார்க்கு மன்பொடு கேட்டன சநுந்தவ செல்லாம். (௨௪)

கைகள் கூப்பினர் தொழுதனர் கண்டுளி சொரிந்தார்
மெய்கள் வாய்ப்புறப் புளகித மெய்தினர் வியந்தார்
பொய்கள் வாட்டிய தவளவெண் பொடியெலா மணிந்தார்
மொய்கு மூத்தொடு கழைவன முன்னியங் கெழுந்தார். (௨௫)

நாத சூதமா தவனுட னைமிசா ரணிய
மாத போதனர் யாவரும் வழிக்கொடு நடந்தே
சீத நீர்வயல் விளங்கிய திருநெல்வே வியினிற்
காதல் கூர்ந்தினி தணைந்தனர் கருதுமக் கணத்தின். (௨௬)

வந்த மாதவர் திருந்துவேய் வனத்தினைப் பணிந்தார்
சந்த மேயபொற் றுமரைத் தடத்துடன் பொருரைச்
சிந்து பூந்துறை யாடினர் திருவருள் பெற்றார்
புத்தி வாய்ந்தரு ணபக னுலயம் புகுந்தார்.

(௨௪)

கனக மாமலை வடிவுடைக் கருணைமா துடனே
யனக வேய்வனக் கடவுடன் னடியினை பணிந்தார்
மனமெ லாமழிற் துருகினர் பரவினர் வாழ்ந்தார்
வினைக ணீங்கினர் வேண்டின வரமெலாம் பெற்றார்.

(௨௮)

வென்றி டீடமை வனத்துள வியப்பெலாந் தெரிசித்
தன்று மாதவர் புரிநயப் பறைவதற் கெளிதோ
நன்றி கூர்ந்தவ ருவந்துபின் னைமிசா ரணிபஞ்
சென்று சேர்ந்தனர் தத்தமாச் சிரமங்கள் செறிந்தார்.

(௨௯)

அத்த னார்கைழ வனக்கதை யறைந்தவர் கேட்டோர்
புத்த கந்தனில் வரைந்தவ ரருச்சனை புரிந்தோர்
சத்த மோர்ந்திதன் பொருடனைச் சாற்றின ரெவரு
முத்த ராகுவர் கொடுவினை முழுதுநீங் குவரால்.

(௩௦)

அளவி லந்தனை ரரிவைய ரருந்தவர் விருத்தர்
வளர்கு ழந்தைதாய் தந்தைகோ வதைத்தவர் செழும்பொன்
களவு கொண்டவ ரேனுமிக் கதைவினைக் கேட்பி
னுளரும் வல்வினைப் பெருக்கெலா மொழிந்துவி டடைவர்.

(௩௧)

பாரில் வேந்தர்க ளிராசிபெய் பாம்புபொய் விலங்காற்
சேரும் வெம்பய மொழிந்திடுஞ் சிறந்தள கேச
னேரெ னும்படி வாழ்வர்க ணிலவுவ டிருமா
ரை விக்கதை வரைந்தவே டங்கையிற் றரிக்கின்.

(௩௨)

சயஞ்செய் புத்திரர் மித்திரர் களத்திரர் தழைக்கும்
வியந்து சிந்தையில் வேண்டிய வேண்டிய பெறுவ
ரியம்பு மிக்கதை கூறிடத் திறைவனு முமைபு
நயந்து வந்தருள் புரிவரெய்ஞ் ஞானமு முண்டாம்.

(௩௩)

வேணுவன புராணம்.

௭௨

வேறு.

பூதி சாதன மெங்கணும் பொங்குக
சாதி வைதிகஞ் சைவம் விளங்குக
சோதி வான்மழை தூங்குக வையமே
னீதி வேந்த நிலைபெற்று வாழ்கவே.

(௩௪)

ஒன்பதாவது நிருத்தச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சடுச

வேணுவனபுராணம் முற்றிற்று.

அனவரததானநாதர் துணை.

பக்கம்.	வரி	பிழை	திருத்தம்
௩	௨௫	ருமைப	மைப
௩௪	௧௦	ணைத்தா	ணைந்தா
௪௦	௨௪	முருகக்கடவுளீ	மன்மதனை
௫௧	௨௧	தரா	தாரா
௫௮	௧௬	னனன்	னனென்

உ
சிவமயம்.

திருநெல்வேலிக்
காந்திமதியம்மைபிள்ளை தந்தமிழ்.

இது,

தச்சனல்லூர் உபாத்தியாயர்

வன்னியப்ப பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

திருநெல்வேலி வித்துவான்

அழகியசொக்கநாதபிள்ளையவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் எழுதிய
உரைக்குறிப்புடன்

சுவாமிநெல்லையப்பர் கோவில் தருமகர்த்தர்கள்

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப்பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய இருவர் பொருளுதவியால்

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இந்நூலாசிரியராகிய

அழகியசொக்கநாத பிள்ளையவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இவர், நீர்வளமு நிலவளமு நிறைந்த திருநெல்வேலி வேளாள குலதிலகராகிய வன்னியப்ப பிள்ளையவர்களது அருமைப் புத்திரராய்ப் பிறந்து தமிழ்க் கல்வியை நிரம்பக் கற்றுக் கவிபாடுவதில் அதிசமர்த்தராய் அரிய பெரிய பல வித்துவான்களுடன் பன்னாட்பழகி, இளமைப் பிராயத்திலே யீசுர பத்தி முதலிய எல்லா நற்குண நற்செய்கையு மியைந்து பற்பல அற்புத சந்தப்பாக்கள் ஒவ்வொரு சமயந்தோறும்பாடிக்கற்றாரையுங் கல்லாரையு மகிழ்வித்துத் தம் வாழ்காளைச் செலுத்திச் செப்பறைப் பதிக்கடுத்த இராசவல்லிபுரம் கார்காத்த வேளாள குலமணியாயுங் கொடைவள்ளலாயுமிருந்த பா. முத்துசாமிபிள்ளையவர்களால் ஆதரிக்கப் பெற்றுப் பின்னர் வயது வளர வளரத் திரிபு யமகம் கற்பனை சிலேடை மேளை முதலியவைகளுஞ் சொல்வளம் பொருள்வளங்களு நிறையக் காப்பியம் பாடும் வல்லுரராய் உலகமாதாவாகிய திருநெல்வேலிக் கார்திமதியம்மை பேரில் ஒரு பிள்ளைத்தமிழ்ப்பிரபந்தம் பாடி அவ்வம்மை சந்நிதியிலிருக்கும் ஊஞ்சல் மண்டபத்தில் கொல்லம் ஆரிரத்தைம்பத் தைந்தாம் ஆண்டு தை மாதம் இருபத்தேழாம் தினம் ஞாயிற்றுக் கிழமை யிரவில் அரங்கேற்றி அன்பர் பலரையும் அகமகிழ்ச் செய்தனர். பிள்ளைத் தமிழரங்கேற்றும்போது கூடவிருந்து முழுதுங்கேட்ட மேற்குறித்த பா. முத்துசாமிபிள்ளையவர்கள் உயர்ந்த விலைமதிப்புப் பெற்ற இரண்டு வயிரக்கடுக்கன்களை இவர்காதுலணிந்து மிகக்கொளரவப்படுத்தினர். இதுவும், பிள்ளைத்தமிழரங்கேற்றிய காலமும் திருநெல்வேலி அனவரததானநாதர் கோயில் வாயில் வித்துவான் ஸ்ரீமத் கவிராஜ நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள் கூறிய சாற்றுக்கவிகளால் தெரியவருகின்றன. இதன் பின்னரும் இவர் தமிழாராய்ச்சியிலே சின்னாரிருந்து இற்றைக்குச் சந்தேறக்குறைய இருபத்தெட்டு வருடங்களுடைய முன்னர்ச் சிவபதமடைந்தனர்;

இவரது கவித்திற முதலியவைகளை இவர் சிவபதமடைந்த காலத்தில் இவர் நண்பர் பலருட் சிறந்த வித்துவான் ஸ்ரீமத் வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்கள் இராசவல்லிபுரம் பா.முத்துசாமிபிள்ளையவர்களுக்கு 30—12—1885ல் எழுதியனுப்பிய செய்யுட்களாலும் அறியலாம்.

அச் செய்யுட்களாவன .

விந்தமிழை யாதரிக்குந் தரிக்கின்முலை பொறுக்குமிடை மின் னுர் வேளே, பந்தமிழை யாதரி போற் றரற்பணிலோய் மதுரசுப் பாவின் பத்து, வந்தமிழை யாதரிய லருக்குப்பொன் னிலம்வழங்கு ம் வள்ளா லென்றுஞ், செந்தமிழை யாதரிக்குஞ் சந்தமுத்து சாமீ யென் சீரார் மாமா. (க)

நீரேகப் பால்பிரித்துண் புட்கள்போற் கவிசங்கொ ணெல்லையப் பனேரேறு குமாரசுவா மிக்கோவா மிருவர்தமு ளேவ ரேனுங் காரேநேர் கரத்தாய்நீ யேனுமற்று னண்பர்களுட் கடையே னன்றி யாரேனுந் திருநெல்லை யம்பதியி னில்லாத வமையத் தந்தோ. (உ)

வேறு .

உருடரத் தினமார்ந் திலகிரு தோண்மே லொளிரினம் பரிதிரேந் முகனுள், வருடரத் தினமா னினமெனு நயன மாதரார் மனங்கவர் மார,னருடரத் தினமார் வத்துட னுமையை யான்றனைப்பணிபவன் வித்வ, புருடரத் தினமா மழகிய சொக்க நாதன்விண் புலத்தினே கினனே. (ங)

ஆந்திரப் பதம்போற் பதமின்றென் பவர்வா யடைபடச் செந்தமிழ்ப் பதம்போல், ஆந்திரப் பதமின் றென்புரிந் திட்ட வழகிய சொக்கநா தக்கோ, மாந்திர சத்தென் மொழிக்குநே ரின்று வடமொழி யிதுதெரி யாதே, மாந்திர மார்கா னெனவுரைத் திடற்கு வானநா டடைந்தனன் கொல்லோ. (ச)

(க) விந்தம் இழையாதரிக்கும் - விந்தமலையை நூலாதாங்கும். பந்தம் இழையாது - மலபந்தத்தைச் செய்யாது. அமிழ் - அமிழ்ந்துகின்ற. (உ) உருந்தரத்தின் அம் - உருண்ட மலையின் அழகு. உள் - (ஆடவர்) நெஞ்சை. வருடு - தடவும். அரத்துணும் - அரங்களின் கூட்டம். (ச) ஆந்திரப்பதம் - தெலுங்குப்பதம். ஆந்திரப்பதம் - ஆகிய உறுதியுடைய பத மென்பதுமாம் மாந்து - குழைக்கத் தக்க. ரசம் - ரசத்தையுடைய. ஏமாந்திர - ஏமாந்து போனீர்கள். அமரர்கள் - தேவர்களே.

மண்ணினிற் சிங்கக் குட்டியாஞ் சீறி வாசனா தியயிசை வாண,
ருண்ணிய வாக்கு மமுதெனப் பாட வொப்பில்பல் பதந்தந்தோ
மினிமேல், விண்ணினு ரதன்தும் புருமுத லோர்க்கவ் விதம்பதந்
தருதுமென் றோவிண், ணண்ணினன் மிக்க வழகிய சொக்க நாதநா
வலரினா யகனே. (இ)

சிலரிசைச் சந்தத் தினிற்சிலர் திரிபிற் சிற்சிலர் சிலைடைகற்
பணியில், வலசெனப் படுவ ரவ்வண மின்றி வழங்குமெப் பாவினும்
வல்ல, புலவனா மொருவன் போதுமென் றெண்ணிப் புலவர்தம் புஷ
த்துமுத் தமிழு, நலமுறத் தேர்ந்த வழகிய சொக்க நாதனை யழைத்
தனர் போலும். (சு)

மாயிரு ஞாலத் தொளிர்ந்தரு புலமை மருவழ கியசொக்க நாத
ஞாயிறு தோன்றிக் காலையாம் பால நற்பரு வத்திலங் கினது [தோ
சேயிள வொளிகான் மாலையாம் விருத்தத் திருப்பரு வழுமிரா தந்
பாயிரு னொழிந்த மதியமான் குமரப் பருவத்தி லத்தமித் ததுவே.

வேறு.

நவவாயி லொருகட்டி லுற்றவழ கியசொக்க நாதக் கிள்ளை,
சிவவாநின் றொளிர்வாயின் மழலைபெற்று வளர்த்தவர்தஞ் செவிக்கு
நல்கிக், குவவான கொங்கைமினா ரிதழ்க்கோவை ரசமருந் திக்குகண்
சுகம்போற், நவவானந் தம்பயக்கும் பாடல்பல சொலியுயர்விண்
டனிலே கிற்றே. (அ)

நின்பாற்செய் வேண்டுகோ ளொன்றுளதென் தென்னையெனி
னிகழ்த்து கின்றேன், மென்பானா டகக்கவிஞர் சிகாமணியா மப்புல
வன் சிறியேன் பால்வை, யன்பான வைப்பதனை யவனோடுங் கொண்
டகன்றா னதற்கி டாக, வென்பானீ வைத்திருக்கு மன்பதனைக் கூடு
மெனி லிரட்டிப் பாயே. (ஆ)

இங்ஙனம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மூ. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

(அ) நவவாயில் - ஒன்பது துவாரம். சிவவாநின்று - சிவந்து. குவவு -
திரட்டி குகன் சுகம்-முருகக் கடவுள்கையிலிருக்கும் அருணவிரிகாடாகவியவிரி.

உ
சிவமயம்.

சாற்றுக் கவிதள்.

திருநெல்வேலி

முருகதாச சுவாமிகள் இயற்றியவை.

அக்கமே மெய்ப்புலவர்க் காகு மழகிய
சொக்கநா தன்றொடுத்துச் சூட்டினான்-மைக்ககன
மேந்திமதிள் சூழநெல்லை யீசனணைந் தின்புறுசீர்க்
காந்திமதி பிள்ளைக் கவி. (1)

வேறு.

சென்னியப் பன்றிரு நெல்வேலி யூரிற் றினமருவுங்
கன்னியப் பன்னகட் பார்வையிற் பிள்ளைக் கவிபிறந்த
தன்னியப் பன்னெறி யோர்க்கஞ் சிடாக்கங்கை யங்குலத்து
வன்னியப் பன்றரு மைந்தரின் முன்னவன் வாயிடத்தே. (2)

வேறு.

மழவிடை யத்தனா வந்தெய் தத்திகழ்வேய்
வனநக ரிற்குலா வுஞ்செல் விக்கடியார்
பழவினை பைக்கொல்வி ரம்புல் கட்கணைதோய்
பசியகி ளிக்கிவா ரென்றெஸ் லத்தமிழ்தோ
கழகம தற்குள்வா முந்தெய் வப்புலவோர்
களுகிக் மற்றையோ ருஞ்செய் திட்டிலரா
ஐழகிய சொக்கநா தன்கல் விக்கடல்வா
யமுதமெ னச்சொனான் வண்பிள் ளைக்கவியே. (3)

திருநெல்வேலி

கூபத்துக் குருக்களையா அவர்கள் இயற்றியது.

ஊழத்துச்சொற் பொருளியாப்போ டுணிமுதலைந் திலக்கணமு
யினிதி னுய்ந்து, பழுத்ததமிழ்ப் புலவனழ கியசொக்க நா தனெனப்
புகரு மீமலேன், விழுத்தகைய நெல்லைநகர்த் தாந்திமதி யம்பிகை
பான் மேவு மன்பாற், நழைத்தபிள்ளைத் தமிழ்மாலை சாற்றினு
னியாருமதி சயிக்கத் தானே. (1)

திருநெல்வேலி

கவிராஜசுந்தரமூர்த்தியாபிள்ளையவர்கள் பாடியது.

ஆர்கலி சூழ்ந்த சீர்கெழு தரணியிற்
பல்வளம் பெருகிய நெல்லைமா நகரத்
தெண்ணன் குறுப்பில் விண்ணாடு போலச்
சுபந்தின மருவிய தபதி நகரத்
சிம்மி முதலாப் பம்மிய கணக்கிற்
தேர்ந்து மியற்றமிழ் சார்ந்து மருவிய
பன்னயம் பெறுசீர் வன்னி யப்ப
போதக னுதவிய தாதவிழ் கடுக்கை
வேண்டவளர் செல்வ னீண்ட கருணையிற்
பழகிய வேளா மழகிய சொக்க
நாதன் சொற்ற மேதகு பாடலாம்
மின்னஞ் சுதுசுப் பன்னம் போல்வாள்
காண்டகு மலைமகள் தூண்டா வினக்களுள்
நாலெட் டறம்புரி கோலக் கரத்தினுள்
வில்லொடு பழகிய நல்ல றுதவினாள்
வடிவாள் போல்விழி வடிவா ளானாள்
குமுதம் பொருந்து மமுதச் சொல்லினாள்
மதிமுகக் காந்தி மதியாம் பெயரினாள்
மீதியற் றமிழாற் கோதறு சொற்களால்
விழுமிய பொருள்களாற் குமுதச் சொற்களாற்.
காப்பு முதலாக் கனிந்த லூசலெனும்
யாப்புறு பனுவல் பத்து மடங்கிய
பிள்ளைக் கவிக்கிணை வெள்ளைக் கிழத்தி
பாடிய பனுவலுந் தேடிய பூசா
நற்றவத் தருமி பொற்குவை தரப்பெற
ஆலவாய்ச் சொக்கர் கோலமார் வாயாற்
பாடிய பனுவலும் பயன்பெறு மலாது
கூடுமெப் பனுவலுந் கூறவொ ணாதே.

திருநெல்வேலி

கவிராஜ தெல்லையப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.

ஆயிரத்ததம் பத்தைந்தா மாண்டு தன்னி
 லார்ந்ததைமா தத்திருபத் தேழார் தெய்தி
 ஞாயிற்றுக் கிழமையிராத் திரியில் வாய்த்த
 நல்லசப லக்கனத்தி னாயமார் நெல்லைக்
 கோயிலுக்கு ஞாஞ்சன்மண் டபத்தின் மேலிக்
 கோகிலழ கியசொக்க நாத மேலோன்
 ஞாயினிய கார்திமதி வடிவாண் மீதிற்
 சாற்றுபிள்ளைத் தமிழையாரங் கேற்றினுனே.

(1)

வேறு.

அருணெல்லைக் காந்தி மகிவடி வாண்மே
 லழகிய சொக்கநா தன்சொல்
 லருந்தமிழ்ப் பிள்ளைக் கவிப்பிர பந்த
 வழகினைத் தேர்ந்தக மகிழ்ந்து
 கருதியக் கவிஞன் வாக்கினு லின்னங்
 கனபிர பந்தமுண் டாகக்
 கருணைகூர் வெள்ளைக் கமலத்தா ணயந்து
 காதினி லரும்பொரு ளுரைப்பான்
 மருவிவீற் றிருக்கும் வண்மையா மென்ன
 வையக மெங்கணும் வழத்த
 மதித்தெழில் வயிரக் கடுக்கனன் கணிந்து
 வளம்பெறப் புகழ்ப்பயிர் வளர்த்தான்
 நருநிகர் கொடையான் நெருஞ்ஞன் னடையான்
 நகுந்தெய்வ பத்தினை யுடையான்
 நனபதி ராஜ வல்லிமா புரம்வாழ்
 தருமுத்து சாமிமா தவனே.

(2)

சேற்றார்ச் சம்ஸ்தான வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் இயற்றியது.

சீர்பூத்த நெல்வேலிக் காந்திமதித் தாய்பருவந் தேர்ந்து தேர்ந்து
 நார்பூத்த பாமாலை புணையுமழ கியசொக்க நாத னென்னும்
 பேர்பூத்த நாவலன்பிள் ளைத்தமிழென் றுணையுப் பேரிட் பாறு
 மேர்பூத்தவப்பாடற்பொருள் பெரியதமிழெனப்பேரினைக்குமன்னே

கல்போது மிட்டா

புண்ணவனக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

சுலவுகடல் விடமுண்ட நெல்வேலி நாதர்புனை
 தும்பையினி லருகிலித்தித்
 தொடையினி லெருக்கினிற் கொக்கிறகி லாத்தியிற்
 சொரிமதக் கலுழியாணத்
 தோலினிற் புலியதட் கலையினிற் கடுவொழுது
 துளையெயிற் றுரகவணியிற்
 றாயசெம் பவளச் சடாடவியின் மார்பினிற்
 றுயல்வருந் தலைமாலையில்
 விலகவில் லுமிழக்கு மணியினிற் பப்பாதி
 விரிதிகைக் கங்கையொழிய
 மேனியி லணிந்திடுஞ் சீர்மரு வுமாதேவி
 வியனெல்லை நகரில்வாழும்
 வேதவே தார்தசா கூடாக்கார வடிவமாய்
 மெய்ம்மறைக் குற்றபொருளாய்
 விரிமருப் புக்கொண்ட மகிடைசு சூட்சியால்
 வென்றுவரு சோதிமயமா
 யலகிலா னந்தப் பெருக்கான காந்திமதி
 யம்மைபொற் பதவெற்பினி
 லற்புதத் தமிழெனும் பரவைதனி னுன்குபொரு
 ளானதோர் நீரைவாரி
 யரியதோ ரெழுமதந் தருமின்னன் மின்னியீ
 ரைந்துடைய குற்றமான
 வதிகவுவ ரைக்கெடுத்தீ ரைந்து தொகைகொண்ட
 வழகெனுந் தாளமேவி
 யிலகுமுப் பத்திரன் டெனுமுத்தி யென்றோங்கு
 மிணையில்பல திவலைவிசி
 யியலான காண்டிகை விருத்தியுரை யென்னுமோ
 ரிசையைப் பரப்பிமேலா
 மெழில்பெருகு மெங்களழ கியசொக்க நாதமுதி
 லென்றுந் தழைத்திருக்க
 வினியபிள் ளைக்கிளிப் பிரபந்த மாரிதனை
 யெண்ணிப் பொழிந்ததன்றே

அ.

சாற்றுக் கவிகள்.

ஊற்றுமலை

கந்தசுவாமிப்புலவரவர்கள் இயற்றியது.

மழலைமென் பீஞ்சொற் காந்தி மதியெனும் வடவாள் செம்பொற்
கழன்மிசை மதுரப் பிள்ளைக் கவித்தமிழ்ப் பனுவ னன்றும்ப்
பழகிய வாணர் மெச்சும் படிபடி மீதிற் சொன்னு
னழகிய சொக்க நாத வற்புதக் கலைவல் லோனே. (1)

சிந்துபூந்துறை

இராமசுவாமியாபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

சென்னிலவும் பொழிற்றிருநெல் வேலிககர்க் காந்திமதித் தேவிமீதி
னன்னயவா னெங்குமழ கியசொக்க நாதமுகி னண்ணு மன்பாற்
பன்னு பிள்ளைத் தமிழ்ப்பெருமைபகரமுடியாமலொல்கிப்பாதா னத்தின்
மன்னுபுகழ்ச் சேடன்போயொளித்தனனென்றாலென்னால் வழுத்தற்பாற்றே.

ஊற்றுமலை

சிரவிபம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

வானில விபவெண் பிறைதுதற் காந்தி மதிவடி வாண்மல ரடிக்கே
கானிலவிபசொன்மலர்கொடுபிள்ளைக்கவியெனுமாலேகோத் தணிந்தா
னானில வியவிப் பிறவிபி லெப்தா வுறுதியு முளதெனத் தெளிந்தே
நானிலம் புகழு மழகிய சொக்க நாதனார் தமிழ்ச்சிகா மணியே. (1)

திருநெல்வேலி முனிசிப்கோர்ட்டு வக்கீல்

சுவாமிநாதபிள்ளையவர்களியற்றியது.

நிலம்பெருகி வான்புகழ்சேர் நெல்வேலித் தலத்திலுறை நிமலனாந்தம்
வலம்பெருகிக்கருணை வளர் வடவாளென்றுரைகாந்திமதித்தாய்மீதிற்
றலம்பெருகிக் கமழ்பிள்ளைத்தமிழன்பிற் சுவையின்பந்தழைக்கப்பாடி
நலம்பெருகி வாழ்வற்றா னண்பினழ கியசொக்க நாத வேனே. (1)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருநெல்வேலி

காந்திமதியம்மை

பிள்ளைத்தமிழ்.

நூற் காப்பு.

விநாயகர் துதி.

கார்பூத்த மும்மதக் கயமா முதத்தினன் கனலண்ண னைப்பிடித்துக், கவளநுகர் வாயினன் நவனவொண் கிம்புரிக் கவினெழுத்தாணிபதனும்,—போர்பூத்த பாததக் கதைபினைச் சிகரவட பூதாத் தெழுதுபிணன், புவிபினரு முதன்மைபிற் பூசைபுரி யுங்கடவுள் பொற்பதஞ் சென்னிபுனைவாம்,—வார்பூத்த மென்முலைக் கவுரியெண்ணுங்கறம் வளர்த்துலகை வாழவைக்கு, மலர்நீல முங்குமுத மலநு நிகர் முக்கண்ணி மலையாச னீன்றவல்லி,—யார்பூத்த செஞ்சடைப் பவளவரை யெனமுங்கி லடியில்வர் தருளுநெல்லை, யகவாதர் பங்கி லது தினமருவு காந்திமதியம்மைதமிழ் முழகுபெறவே. (க)

குருவணக்கம்.

கனிதரு பெருங்கருணை மருவுபதி னொருகரக் கணபதியை யக வரதமும், கருதவிற் பெறுபய னனந்தத்து னொன்றெனக் கடைய னேன் றனையுமகவென்,—நினிதுபெற் றருமைபில் வளர்த்துப் படிப்பித் திகத்தொடு பாத்நுமின்ப,மெய்தவரு ஞாபதேச முதவுசற் குருவான வெந்தைதான் சிர்க்கைசெய்வாங்,—குனிசிலை யெனக்கிரி யெறித்தபெரு மான்மைபல் கூர்ந்துடற் கூறளிப்பக், கொண்டிமற் றொரு பாதி தனிலுத்த னவயவக் கோலங் குறிப்பவாய,—பனிமதிக்குழவி

(க) கனல் - வெப்பம். நிபுணன் - மிகவல்லோன். ஆர் - ஆத்தி. நெற்றிக்கண் சிவப்பாதலிற் குழுகம் உலமையாயிற்று.

விடம் வளைமகுட மியாழ்துடி பணப்பார்தள் கமடமுதலாம், பல புனைர் திடல்கண்டு மகிழ்நெல்லை வடிவம்மை பைந்தமிழ்க் கவிதழை யவே. (உ)

அ வையடக் கம் .

மணிசுலவு கந்தரத் தநவரதர் மனமகிழ வளர்நெல்லை வடிவம்மைதன், வாடா தலர்ந்தமலர் வகையனந் தங்கமழும் வார்துழற் காட்டிடத்திற்,—றிணிசுலவு தோள்வழுதி மகளாய நாணியிற் செறி நிம்ப மலர்குடலாற், நெய்வதச் செந்தமிழ்ப் புலவர்பகர் பனுவல் பல திகழ்தருந் திருவடிக்குப்,—பணிசுலவு மெய்யன்பு சிறிதுமில் லாவெனது பாமாலை யினைவிரும்பிப்,பற்றிப் புனைந்தருள் புரிந்திடுவ துண்டெனப் பரவுதற் கொருமையுற்றே,—னணிசுலவு மலயமால் வரைமுகடு தனிநிலவு மமலமா முனிமுதற்சொல், லடியவர்க ளனை வோரு மவ்வண்ண மேயுவர் தாட்கொள்ளல் வேண்டுமென்றே. (ங)

முதலாவது:

* காப்புப் பருவம்.

—❧—

திருமால்.

திருமருவு மார்பனைக் கரியமுகில் வண்ணனைச் செந்தா மரைக் கண்ணனைத், திசைமுகன் றந்தையைத் தசரத குமாரனைத் தேந் துழா யணிபலானை,—குருகுலப் பாண்டவ சகாயனை முருந்தனைக் கூராழி யங்கையானைக், கூர்மாவ தாரனைப் பாதகடன் மிசைப்பள் ளி கொண்டவனை யஞ்சலிப்பா,—மருமறைப் பொருளின்முடி வான வளை வானவர்க் கரசிபைச் சடிஸமுடிமீ, தறுபதா யிரவருட மணி முடி சுமந்துலகை யாண்டவன் பங்கினுளைப்,—பொருநையந் துறைக மழு நெல்லைவடி வானைப் புகழ்ந்துதொழு மன்பரகமாம், பூங்கோயி லீற்றசுலவு காந்திமதி தன்னைப் புரந்தருள் வேண்டுமென்றே. (க)

(உ) வளை - சங்கக்குழை. துடி - உடுக்கு. (ங) நிம்பம் - வேம்பு.

* காப்புப் பருவம் - பாட்டுடைத் தலைவியைத் திருமால் முதலியோராத் தாவல் புரிவிக்கும் பருவம். (க) பொருநை - தாம்பிரபன்னி.

சிவபெருமான் .

மறுகுதொழும் விலைகள் கூறி வளையொடுசெல் வணிகராமுன்
மதுசையிடை தோன்றியொரு வண்மையைக் காட்டினார், மதனை
யும் விரதர்மேரு வரையுமொரு கிலையதாக வளைதல்செய்யு ராந்த
கர்கை யின்மழுத் தூக்கினார், வரியுழுவை யுடையதோலி னுடை
யர்மழு விடையர்வேணு வனமதனில் வேண்டவளர் கண்ணுதற்
காட்சியார், மணிகொண்மர கதகலாப மயிலில்வரு குமாவேளை மதக
ரிபை யீந்தவரொர் மின்னெருக் காத்தியோ, —டறுகிதழி யிறகரா
வெ னிலவொளி நெடியவேணி யமலரிரு நான்குருவ ரைம்முகத்
தீர்த்தனா, ரலரியரு கணுகுமேன மகிழ்வமர் பொருகிரீடி யகரினைவ
தாம்பகழி முன்னளித் தாட்கொள்வா, ரமரர்முனி வரர்கள்பாட மறி
கதற விரைவிலாடு மணிமருவு தாம்பர்சபை மன்னுமெய்க் கூத்தனா,
ரருள்பெருகு தவளரீறு முழுதணியு மருணமேனி யநவரதர் பூங்
கழல்கள் சென்னிவைத் தேத்துவா, —மிறுகுமுலை யினளாரீல நிற
முடைய கொடியைரீடு மெழுபுவியை யின்றருளு மன்னையைச் சூர்
கொண்மு, வினமுமிரு நிதியுராண வுதவுகர மலரினாளை யிடுதிலகம்
வாய்ந்தபிறை நன்னுதற் கிற்றின்மீ, திலகுதறு வெயர்வைதோய
நடரவிலு முமையையிடி விமயமலை வேந்தனருள் கன்னியைத்
தேக்கறா, வினியதமிழ் மதுரவாரி யமுதமுறழ் கருணையாளை யெம
தறிவி லாரந்தகிளி தன்னைமட் டீற்றும்வாய், —நறுமலர்கொள் குழவி
னாளை யிருகுழையொ டிகல்செய்வேலி னயனவெழி லோங்குகிறு
பெண்ணினைப் பூத்ததா, ருளினமல ரணையின்மீது வளருமிரு மகளிர்
பேண நகையிலு மாங்கூயிலை விண்ணவர்க் கேற்றவூர், நடுவிலுறு
சிகிரிள மளவுகழு கொடியவாளை நளிவயலின் மேய்ந்துகடி துன்னு
நற் றோப்பின்மே, னகுமணிகொ டலைகண்மோது பொருரைவரு திரு
நெல்வேலி நகரிலுறை காந்திமதி யம்மையைக் காக்கவே. (௨)

சந்திவிநாயகர்

அண்ட மனாவிருங் கந்துடைக் கீர்த்தியோ னங்குசபாசம்வண்
றோன்கவிற் செர்த்துனா, னைங்கான் முடிசுந் தாழ்வந்த தூக்குசே

னம்பா மேனியன் சிர்ஹெச் சிற்றமார்,—சண்டையி னேர்பெருந்
தோன்முதற் கூர்த்ததோர் தந்தம தாலெந் தீரன்மிக் கேற்றிலார்,
சங்கர னுனதன் றுதைமெச் சாற்றல்கூர் சந்திவி நாயகன் றுள்களைப்
போற்றுவா,—மெண்டிசை யோர்தொழுந் தாய்தனைச் சாட்சியா யெ
ங்கணு மேவிகின் றுளையுட் டேக்குபே, ரின்பதி லாவுசெஞ் சோதி
யைப் பாக்கனா லென்றுமவ முதுவந் தேதொடுத் தேத்திவிழ்,—
தொண்டர்கள் பான்மிகும் பாசம்வைக் தாட்கொணீர் துன்றுமை
யானைமென் பூவையைக் கோட்டிநு, றொங்கிய வேய்வனஞ் சூழ்
பதிக் கேற்கவாழ் சுந்தர நீடுபைந் தோகையைக் காக்கவே. (௩)

முருகக்கடவுள்.

மதிவாழ் சடைப்பரம ருள்பா லனைச்சுகைமணியார் பணிப்
பகையதா, மயில்கா கனத்திலவரு முருகோனை விற்பொலியும் வயி
ரா யுதற்குமெழிலார், வனசா தனத்திருவின் மணவாள னுக்கு
மொரு முருகோனை முக்கண் வரைநேர், மதமா முகக்கடவு ளினை
யோனை முத்தமிழின் வலியோனை முத்தை யனைநீர்,—கொதிவாரி
யொத்தவீற மறமாதொ டத்திமகள் குயமீ தனைத்து மகிழ்சீர்,
கொளுமா நீரட்டிபடு புயவேளை வெற்றிகொடு குருகுவெ னொப்பில்
குருகே,கொடியா வுபர்த்தவனை வடிவே லெறித்தவணர் குலவே ரறு
த்த வனையோர், குறுமா முனிக்கருளு முருமா மலைக்குமா குருநாத
னைப்ப ணிகுவா,—மகிர்வான் முகிற்குறையு ளொணும்வேய் வனத்தி
லெம தனையான சத்தி தனைநீ,டமரா திபர்க்கருள்செய் கவுமா ரியைப்
பொருவி லருள்வா ரியைப்பெ ணரசா, மழியாத சிற்பரையை யுமை
பா டனைப்புரிசை யணிபா வடுக்கு மியல்போ, டவிற்கோ புரத்தொ
குதி யுறுகோ யிலுக்குளினி தம்பேதை யைப்பொ ருணமா,—நதி
புளையு முத்தருணர் கதியாளை யிக்கென நவிலவாய் மொழிக்கி
னியைநார், நலமேவு வெற்பிறைவ னதுமா தவப்பயனை நனடயோதி
மத்தை யிளநீர், நகுதாள மொத்திலகு முலையாளை முத்தனைய நகை
புளையு வெய்த்த குழன்மே,னளிந்தார் முடித்துலவும் வடிவா யினைச்
சிறிது நவியா தனித்த ருளவே, (௪)

[௩] தோன்முதன் - கயமுனகன். இராவத்தென்கடு. வேய்வனம்-மூங்கிற்
கவி. [௪] குருகுளேழி.

நா ன் மு க ண் .

புள்ளே றுயர்த்தமெய்ப் புகழே றுகைத்தகைப் புலவேறு கழு
முட்படைப், பேர்மேறு சங்கரிக் குந்தொறுந் தொன்மையிற் பொறி
யேறு சிறைவண்டறாக்,—கள்ளேறு கமலப் பொருட்டேறும் வாழ்க்
கைகொடு கவினேறு முல்களித்துக், கலைபேறு மறைமுழக் கிசை
யேறு திசைமுதக் கடவுண் முன் னின் றுகாக்க,—முள்ளேறு கூவிளங்
கனியினிற் கிள்ளேறு முலையரம் பையர்களிப்ப, முகிலேறு புதிதன்
கை முகிலேறு சிரசின்கண் முடியேற வவுண் ரேறும்,—வள்ளேறு
சூருரத் திடியே றிடித்திடவின் வடியேறு மயிலெறிந்தோர், மயி
லேறு மிளமதலை மடியேறி விளையாட மகிழ்நெல்லை வடிவானையே. (௫)

தே வே ன் தி ர ன் .

குலவரை குலைத்திடச் சிறையரிபும் வன்றிறற் குலிசா யுதத்
தடக்கைக், குரிசிலைக் கயல்விழிப் பொருசிலைக் கவினுதற் குமரியயி
ராணிகொங்கைக்,—கலவையங் குங்குமச் சேறாடு மார்பனைக் கற்ப
கக் காவீழற், காவலனை யாயிரங் கண்ணிலகும் வண்ணமெய்க் கட
வுளைக் கருதிநிற்பாஞ்,—சலவும்வெண் டிரைமுதக் டெழுஞாயி றுச்
சியிற் றேன்றலுமொ ராழியந்தேர்த், தூரகதமொரேழுமணி மேடை
யிற் செம்மணிச் சுடரொளியி னுற்சிவப்ப,—வலவனல மரல்கண்டு
நகுவதென மறுகுதொறும் வலையுமிழ மணியெறிக்கும், வளமருவு
நெல்லையம் பலவாணர் களிகூரும் வடிவைப் புரக்கவென்றே. (௬)

தி ரு ம க ள் .

செந்துவ ரிதழ்த்திரு மடந்தையைக் கிளியில்வரு சித்தசனை
யின்றதாயைத், திரையாழி தந்தபொற் கொடியினைப் பல்நிலைச்
சேடா தனத்தன்மோலிப்,—பைந்துழாய் நறுமணங் கமழ்தருஞ் சேற
டிப் பாவையைப் பூவிலுயர்செம், பதுமப் பொருட்டிலுறை நங்கை
யைச் செல்வப் பழம்பொரு ளினைப்பரசுவா,—மந்தரியை யபிராம
கந்தரிபை நெல்லைநக ரம்பிகையை யும்பரசை, யன்னநடை பயிலு
மெழின் மின்னையொளிர் கண்ணமுலை யமுதைபுமை பாலைநீலக்,—
கந்தரர் விரும்பிய விருந்தினை யருந்தவர் கமங்குவித் துப்பராவுங்,

(௫) புள்ளேறு - கருடன். கழுமுன் - சூலம். (௬) வலவன்-திறப்பா
ண். அலவால் - சமுலல். (௭) மோலி - கிரீடம்.

காத்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

சமுலுடைய சுவரியைக் காத்திமதி யம்மைகைக் காத்தருள வேண்டு
மென்றே. (எ)

க லை ம க ள் .

கதிரோ னெனும்பே ரருச்சகன்மைக் கடனீர் படிந்திட் டாயி
ரம்பொற், நைபாற் றினமுந் திறக்கும்வெள்ளிங் கதவக் கமலா லயத்
துமென்கட்,—பதிரா வகத்தும் வீற்றிருக்கும் பவளச் செழுந்தாட்
பைங்கூந்தற், படிசு நிறப்பெண் பாவைதனைப் பாவாற் பரவிப் பணி
குதுமால்,—குதியா மகிழ்கூ ரன்பருளக் கூட்டில் வளரும் பசங்கிளி
யைக், கோலா கலங்கொண் டருமறைப்பூங் கொம்பிற் குலவுங் கோ
கிலத்தை,—மதின்கூழ் சிகரித் திருநெல்லை வடிவை யடியார் மலத்தி
மிர, மாற்ற வுதயஞ் செயுங் காந்தி மதியைப் புரக்க வருகவென்றே.

து ர் க் கை .

அம்பரம தன்கண்விசை கொண்டெகின வெண்பறவை யங்கி
யெழு மம்புயத்தற், கரியவேய் முத்தர்சடை யாமடவி யிழ்பொ
லியு மலர்கமழ் பதத்தினுளை,—வம்பவிழும் வனமாலை துயல்வருந்
தோட்குரிகின் மருவுரீள் கடலுடுத்த, மாதணிம தாணிநடு மணிபா
ரு நெல்லைநகர் வடிவாயி பைப்புரக்கத்,—தொம்பத நிலைப்புறச் சண்
டனெடு முண்டனைத் துற்கணை யிரத்தபிசா, சுரனைமற் றருகா சுரனை
யடு முத்தலைச் சூலியெண் டோளியும்பற்,—கும்பம்வகி ரம்புகிர் மட
ங்கலூர் முக்கட் குமாரிபொற் கஞ்சவாலிக், குடதிசைக் கோயில்
குடி கொண்டருள் பராசத்தி குங்கும நிறச்செல்லியே. (சு)

மு ப் ப த் து ழி வ ர் .

நீரிகழ் மதத்தர்கழு வேறவருள் வித்தகனார், நேடியழு மப்பெசு.
முது பாலுதவு சத்தியைபா,—னேறிவர் மணிக்குயிலை வேயிடை
யுதித்தெமையா, ளீசரிட முற்றவடி வாயியை யுளித்திடவே,—நாறி

(அ) அருச்சகன்-பூசை செய்வான். மதின்கூழ்- திமிரம்-இருள். (க)
கூழ்-துளசி. மதாணி-பதக்கம். தொம்பதம்-அது நீ ஆகல்; இதன் தெளி
பொருளைச் சாத்திரவிசாரணையினு லறிக. உம்பற் கும்பம்-யானை மத்தகம்.
பொற்கு வாலி-பொற்றாமரைத்திர்த்தம். (சு) கேடி-தேடி.

செங்கீரைப்பருவம்.

௪௪

ஊர் மலர்த்தொடையல் குடுமகு டத்தெழில்சேர், நாவிரு வசக்க
ஞடனோரிரு மருத்துவரீ,—ராதிகலருக்கப்பதி னோர்வகையுருத்தி
ரோ, யாகுமிவர் முப்படுகாடு மூவரை வழத்துதுமே. (௧0)

காப்புப் பருவம்

... முற்றிற்று.

இரண்டாவது:

* செங்கீரைப் பருவம்.

உம்பர்போற்றிமயப்பிறங்கலுறுமோர்தடக் தொண்கமலமல
ரின்மிகைகண், னுற்றெறித் துச்சிமோர் தன்பினீ ராட்டிரீற் றொறி
நிலக் காப்புமிட்டுப்,—பம்பணி துதற்குவெண் மணிச்சுட்டி சாத்தி
விற்படர்தலைப் பணிநெருத்திப், பாபனெனும் வச்சிரக் குழைசெவி
பொருத்திவளை படுமிடற் றணிபலவுமிட்,—டம்பவளங் வளைகடக
முன்கைக் கிணங்கவிட் டரைவட மணிந்துபாதத், தணிசிலம் பிட்டு
முலை யமுதாட்டி மேனையு ளடங்கா மகிழ்ச்சியோடுஞ்,—செம்பவள
வாயின்முத் தாடுமொரு பைங்கிள்ளை செங்கீரை யாடியருளே, திரு
வளரு நெல்லைநகர் வடிவுடைய கார்திமதி செங்கீரை யாடியருளே.

மைக்கணிகளை யிற்கருணை வழிதரத் திருமேனி வளர்பசம்
பிரபைவீச, மார்புகொடு மெல்லத் தவழ்ந்தயர்ச் சியினமுது வண்கு
முத நிகர்வாய்பலர்,—இக்கமிழ்தின் மிக்கவா மெனமிகவு நீபயினு
மின்னிளங் குதலைமொழிகேட், டென்னம்ம வென்னம்ம வின்னஞ்
சொ வின்னஞ்சொ லென்றுனைப் பெற்றோர்களும்,— ந்கமுறு செவி
லியரும் வந்துநின் றுவகையம் பரவையினை - முழுகமெய்ம்மைப், பத்
தருந் கருளபய வரதமலர் செங்கையும் பாதபங் கயமுமுன்றிச்,—
செக்கர்நிற மணிமுடி யசைத்துவினை யாடுமயில் செங்கீரை யாடி
யருளே, திருவளரு நெல்லைநகர் வடிவுடைய கார்திமதி செங்கீரை
யாடியருளே. (௨)

* செங்கீரைப் பருவம்—ஒரு கால மடக்கி பொருகாலை நீட்டி இரண்டு
கைகளையு நிலத்தி லூன்றித் தலை நிமிர்த்து முகமையை ஆடுகிலை. (௧)வில்—தூறி.

கனகரும் மேபய னளிப்பதல் லாற்பிறிதொர் கடவுள் நன்றெ
ன்னவே, கருதுமு ளகந்தைக் கிபைந்ததி மகமொன்று கடிநினிற்
புரிவோர்கன்பாற்,—பனகவணை யானேமோ கினியா வரும்படி பணித்
தயர்த நோன்பழித்தும்,பகரநு மெழிற்குலவு வேடமிட் டவர்மருவு
பன்னியர்த முன்னரேகி.—பனககிறை குன்றியணி வளைகலைபு நா
னுட னகன்றிடச் செய்துமதவே,ளங்கமழி யும்படி விழித்துமகிழ்
வாருக் கடங்காத மயல்விளைத்துத்,—தினகர ரெனுங்குழைக் கா
தொடு பொருங்கண்ணி செங்கீரை யாடியருளே,திருவளரு நெல்லை
சுகர் வடிவுடைய காந்திமதி செங்கீரை யாடியருளே. (௩)

ககனகூ டத்தினிமிர் குடுமிப் பொருப்பினைக் கணிகடலுண் மத்
தினிறுவித், கடுவொழுது துளைபொயிற் றணிமணிப் பஹிலைக் கட்
செவி யராப்பினித்துச்,—சிகரகோ வத்தனக் கவிசையன் மதிப்பட்
சினத்தெழுந் தீவிடத்தைத், தேவருப் வானசவண வடபூ தரப்
பொரு சிலைக்கா னெடுத்தயிலலுந்,—தகரவார் பைங்குழற் றாய்தினு
துள்ளஞ் சகிப்புற தொள்வளைக்கைத், தாமரைக ளான்மிடற் றள
வினிற் பெயர்வருந் தகைமைசா லமுதமாக்கி,—யகனிலா ளுவகை
பூத் தாடும்பெ ணாசிபினி தாடியருந் செங்கீரையே, யறம்வளர்த்
தகிலம் புர்த்தருந் நெல்லைவடி வாடியருந் செங்கீரையே. (௪)

வேறு.

மங்கை யுமைதின் னாருட்காந்தி மதிப்பேர்க் கினிதா மெனக்
குறித்தோ, வாணோ வழுத்துங் கருணைசிழி மாணர் தகைவாய்ந் த
மைகினைத்தோ,—கங்கை மிலைத்தோன் மனமும்வெருள் கவின்றோய்
கடைவா ளியதெனவோ, கடல்கு முலகின் குவலயப்பேர் கருதி
வசங்காட் தெற்பொருட்டோ,—செங்கை குறிப்பார் கவிச்சுவையிற்
செந்தே னிறையுஞ் சிர்விழைந்தோ, செழுமா மணிமே கலைமடி
தோய் சிறுதாட் குமா னுவப்புறவோ,—வங்கை தனின்மைக் குவளை
கொண்டா யாடியருளாய் செங்கீரை, யனிகூர் நெல்லைக் கரசிமகிழ்ந்
தாடி யருளாய் செங்கீரை. (௫)

(௩) நோன்பு - வீரதம். (௪) நிறுவி-நிறுத்தி. தகரம்-மயிர்ச்சாந்து. (௫)
கடைவாளி-இறுதியாகிய ஐந்தாவது பாணம்.

வேறு.

முட்டை கழுகெழி வியினக முழவன முடி தடந்தோறு, முழ
வொலி யெனவெண் டிரையி னினங்கரை மோதவ ளஞ்சேரும்,—
புடவியின் வண்டு செழுஞ்சல சத்தவர் போதுகு செந்தேறல், போத
வருந்தி யடர்ந்திசை யிற்சுதி போலும விர்தூத,—மிடல்கெழு மா
விற்குயில்பா டக்கவின் மேவுப சுந்தோகை, மிகரின் றூட வரங்குறழ்
சீர்கொடு மேல்வளர் தண்சோலை,—யடர்ந்திரு நெல்லைப் பதிவள
ருமையவ ளாடுக செங்கீரை, யமைதரு புங்கவர் தழுவு சுமங்கலை
யாடுக செங்கீரை. (க)

முருகலர் முத்துக் கொண்டை குலங்கிட மோலிநி மிர்ந்
தாட, முத்தர் தருகென வுற்றவர் முன்பின மூரல விரந்தாடச்,—கா
மலர் கொட்டுபு வருகென வேண்டுநர் காதன்மி குந்தாடக், கலைமதி
பெனவோளிர் வயிரக் குழையிரு காதிலி சைந்தாட,—விரிகதி ருமி
ழ்பொற் சுட்டி துதற்பிறை மீதுகி டந்தாட, விலையறு நவமணி
வடமுத வியவர மேவிய சைந்தாட,—வரைவட மொழிமுணி நூபுர
மாடிட வாடுக செங்கீரை, யமைதரு புங்கவர் தழுவு சுமங்கலை
யாடுக செங்கீரை. (எ)

விசு கதிர்ப்பிறை வாணுத விற்குறு வேர்வைதி கழந்தாட,
மேனிசெய் பச்சொளி மாதிர மெட்டினு மேலும்மி ரிந்தாட,—வா
சுகி யைச்சிலை நாண தெனப்புனை வார்மயல் கொண்டாட, மாமயி
டத்து முகாசுர னொத்த மகாரதர் திண்டாடத்,—தேசு பரப்பெழு
மாதர் முதற்பலர் சேணிலு வந்தாடச், சேட னெளித்திட நீடகி
லத்தொகை சேரவ சைந்தாட,—வாசு தவிர்த்தெமை யாளுடை
யுத்தமி யாடுக செங்கீரை, யாய்மறை நற்றவ வேப்பவன முற்றவ
ளாடுக செங்கீரை. (அ)

வான்றரு மாண்பத மூன்றுபு தாம்பிர மன்றே நின்றும்,
வரத ரிடத்தமர் மரகத மெய்த்திரு மங்காய் பொங்காழி,—தான்

(சு) முட்டம் - வளைவு. அக்கு - வயிறு. அமை - மூங்கில். (எ) மோலி -
கிரீடம். உரம் - மாப்பு. (அ) வாசுகி - ஒரு பாம்பு. நாண் - கயிறு. மகா
ரதர் - நால்வகைரதவீரரினொருவர்.

றரு மின்கொடி தோய்ந்துள பைம்புயற் றங்காய் கங்காயுந், தசை
படு வேல்கொடு நிசைர ராவி தடிந்தா டெஞ்சேயை,—யின்றனை யெ
மைநீ யாண்டருள் புரிவா யென்போர் துன்போட, விகபர சுகம்
வளி துதவுந லருமை யிசைந்தாய் பைந்தாரு,—தேன்றரும் வரை
வாழ் கோன்றவ மதலாய் செங்கோ செங்கிரை, திகழுமெ யடியவர்
புகழ்வடி வுடையவள் செங்கோ செங்கிரை. (க)

உரிமையி னசலமன் மருவுதன் மனையொடு முய்ந்தோ மென்
றூட, வுளமலி கவலைய தொழிதலின் முனிவர ருன்சீர் கொண்டா
ட,—வரியயன் முதலினர் பதநிழ லருளென வங்கே வந்தாட, வளி
முரல் சததள மலரிரு மகனிரு மன்பா நின்றூட,—விரிதரு குவலய
மணிதரு பெருமை விழைந்தோர் கண்டாட, மிடறுமை படர்தா
நெடுமுடி நதியொடு விண்சே ரிந்தாரத்,—திரிபுர தகனரை நிக
ரமை வனவுமை செங்கோ செங்கிரை, திகழுமெ யடியவர் புகழ்
வடி வுடையவள் செங்கோ செங்கிரை. (க0)

செங்கிரைப் பருவம்

முற்றிற்று.

முன்னுவது :

* தாலப் பருவம் .

இணையா டெதற்கொன் றெவ்வாநீ யெடுத்த வினையாட் டெனுந்
திருக்கூத், திசையப் பசியுந் றவர்போன்மிக் கிரங்கி யேங்கி மிகக்
குழைவாய்க்,—கணையா டயிற்கண் ணீர்சோரக் கதறிக் கால்கை
யுதறியருட், கற்பி னணைமாந் விரைந்தெடுப்பக் கண்டு மடிமீ திரு
ந்து விம்மித்,—துணையா டகப்பைந் திதலைமுலை சுவைத்து முகம்
பார்த் தகமகிழ்த்து, துவர்வாய் கூட்டி மழலைகொஞ்சிச் சோதி
மணிப்பூந் தொட்டி லிற்பொன்,—னணையா டையின்மேல் விழிவ
ளர்பெண் ணமுதே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்
கிமதி யம்மே தாலோ தாலேலோ. (க)

(க) கங்கு - பருந்து. நிசைரர் - அசுரர். (க0) அசலமன் - இமயமலைய
ரசன். சததளம் - தூறிதழ்.

* தாலப் பருவம் - தாலாட்டுப் பருவம். தாலாட்டு - ஒருவகையாக நா
வசைத்துப் பாடும் பாட்டு. தாலு - நா. (க) திதலை - தேமல். துவர்வாய் - பவ
ளம்போன்ற வாய்.

கள்ளப் பிளிற்கொப் பளிக்குமிதழ்க் கமலங் களைப்பாழ்ங் களை
களைனக், கடிந்தங் கெறியுங் கடைசியர்கட் கயல்கள் பிறழ்கின்
றிற்கருங்காற்,—பள்ளப் பயல்கள் விருப்பெய்திப் பருங்கை நீட்ட
வவரவளைக்கைப், பங்கே ருதங்கொண் டொதுக்கவுடன் பலவா யின
வென் னுவப்போங்கி,—மெள்ளக் கவர்வான் றெடங்குதலும் வெரு
ளுந் திரங்கு மிடற்றெனியான், மென்கோ கிலமெங் குற்றவென
மேல்சூழ் நோக்கி வெறியயர்சீ,—ரள்ளற் பழன நெல்வேலிக் கா
சே தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே
தாலோ தாலேலோ. (உ).

கோட றவிர்சீர்ச் செழுஞ்சோலைக் குறும்வால் வளையைக் குழ
வியெனக், கொண்டு புனைசிற் றுடைமன்னிக் குளிர்நீ ராட்டிக் கவா
னிருத்திப்,—பாடல் வரிப்பூ முளரியிதழ்ப் பசுந்தே னெடுத்து
வாய்புகட்டிப், பரிந்தொக் கலைவைத் துலவிநனி பாராட் டுபுதம்
மடிக்கிடத்தி,—பூடன் மடவார் வெறுத்தெறிய வொளிர்பன் மணி
கோத் தணிந்துகொஞ்சி, யுறங்கா யுறங்கா யெனத்தாலாட் டெரைத்
து மழலைச் சிறுமியர்மிக்,—காடல் புரியுந் திருநெல்லைக் கணியே
தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யும்மே தாலோ
தாலேலோ. (ங)

ககனத் துலவ லாற்றமதங் காலா ருக்கக் காட்டுதலாற், கண்
னீர் ததும்ப மருவலரைக் கடிது சாடுந் தன்மையினுள்,—மிகமெ
ய்க் கருமை யாற்றுளைக்கை வினையாற் தும்பி யெனும்பெயரால்,
வியன்கோ றெலான் மதுகரம்பல் விதத்துந் தம்மின் வேழமெ
லாந்,—தகமிக் கியலுந் தொடர்புன்னிச் சார்ந்தங் கவற்றின் கவுட்
கவட்டுத், தான மடுத்துத் தரைபொகியுஞ் சம்புக் கணியிற் கிடந்
தொளிர்சீ,—ரகன்மைப் பொழிலார் வேணுவனத் தணங்கே
தாலோ தாலேலோ, வலர்ப்பைங் கூந்தற் காந்திமதி யம்மே
தாலோ தாலேலோ. (ச)

(உ) அப்பினில்-நீரைப்போல. கோகிலம்-சூயில். வெறியயர்-வெறிகொ
ண்டு விளையாடுகின்ற. அள்ளல்-சேறு. (ங) கோடல்-கோணுதல். வரி-வண்டு.
(ச) ககனம்-ஆகாயம் X காடு. தமதங்காலாறு-தம்முடைய அழகியபாதம் ஆறு X
தம்முடைய மதம் வாங்க்கால் நதி. கண்ணீர்-கள்ளாகியநீர் X கண்ணிலிருந்து,
வரும் நீர், மருவலர்-வாசனை தங்கிய மலர் X பகைவர். துளைக்கை-துளைத்தல் X
துவாரமுள்ள ஏக. கோடு-மாக்கினை X கொம்பு. தம்மில்-தம்மைப்போல. கவுட்-
கன்னம். தானம்-மதம். சம்பு-காவல்.

பரசுற் றொளிநுங் கரத்தினர்செம் பவளச் சடிவா டவியிலு
றும், பாலப் பிறைமீ தூங்கிடந்த பன்றி மருப்பைப் பொருத்தி
மலை,—யரசுற் புதமா வளர்த்துமுத்தா டஞ்சொற் கணிவாய் முறு
வனில, வடைத்து மதியிற் படைத்துவிளை யாடுமலர்க்கை யார
முதே,—பிரசப் பதுமா டகப்பொருட்டிற் பேழ்வாய்ப் பணில முயி
ழ்மணியைப், பிறங்குங் கருவென் றயிர்த்துமடப் பெடையோ திம
முற் றடைகிடக்குந்,—சரசிற் றிருவாழ் தமிழ்நெல்லைத் தவமே
தாலோ தாலேலோ, தருமம் வளர்க்குங் கார்நிமதித் தாயே தாலோ
தாலேலோ. (௫)

வேறு.

அளறு மலிந்து கயற்செடி நாறு மலர்த்தட முடுதியா, தறல்
சுவ றிப்பா சடைபொதி யாதளி யறுகால் கொடுதுவையா,—திள
நக்க மடவியர் முகநிகர் மதிய மிலங்கி லகங்குவியா, திழையொடு
புழைபட முட்பொலி தருதா ளிற்றின முற்றசையா,—துளநலி
பணியிற் கருகா தலரிமு னென்றலி னென்றுமலர்ந், தொளிருமெய்
யடியவ ரிதயச ரோருக வொண்மலர் மாளிகைவாழ்,—தளவமென்
முக்கரகை யரசெகி னப்பெடை தாலோ தாலேலோ, சதுமறை
புகழ்வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (௬)

கண்மலி தோகை மயூர முவப்பக் ககனத் திடைபரவுங், கரு
மஞ் சதனை வளைத்தறல் பருகக் கனலுமிழ் கட்டறுகட்,—டிண்மத
வேழ நிமிர்த்த துதிக்கை செயிர்த்தெதிர் தீண்டவருந், தீவிட வர
வென வெருவிய விருசுடர் திசைவில கிச்செலநீள்,—விண்மரு சோ
லையின் மந்திகள் பாய்தவின் வீழ்கனி சிந்தியதேன், வெள்ளங் கவ
ரியின் மடிசொரி பாலொடு விரவி வியன்பொவியுந்,—தண்மலர்
வாவினொ ணெல்லைக் கினியவ டாலோ தாலேலோ, சதுமறை புகழ்
வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (௭)

(௫) பரசு.மழு. உரம்-மாப்பு. முத்தாடு-முத்தமிடுகின்ற. சரசு-தாடகம்.
(௬) அளறு-சேறு. செடி-தீநாற்றம். சுவறி-வற்றி. இழை-தூல். புழை-துவா
ரம். அலரி - சூரியன். (௭) தறுகண் - அஞ்சாமை, மரு - மருவுகின்ற.
கவிரி - எருமை.

இமிழ்திரை யெனுமா முரசொலி கொடுந் வேவோர் வேள் போரா, லிடைதலி லடியார் குழுவென நிகழ்கா னோடார் போதோ டா,—ரமிழ்துறழ் பலபா மழைசொரி தரநீ டாலோ னார்நீர்தோ, யணிமுடி திகழ்மால் வரைபடர் கொடியே யானார் மானேர்வாய்,— குமிழ்மிசை மறிசேல் விழிபொரு குழைசார் கோதாய் வாணன் வார், குலம்வழி படவாழ் மயிலெனு மியலாய் கோடா மேலோர் குழ்,—தமிழ்முனி தவநேர் பொருநரைநன தியாய்தாலோ தாலேலோ, சதுமறை புகழ்வேய் வனவடி வுமையே தாலோ தாலேலோ. (அ)

சிலத் தயன்மலர் மேவிப் புரிதொழில் சீர்கே டாகாமே, தீ யொத் துமிழ்விட வாய்மெத் தையன்வினை தீதா மாறாமே,—யோ லத் திரைகடன் மேலிட் டகிலம தூறு மூழ்காமே, யூசற் காரரை வேழக் குரிசில்வி னூர்வாழ் வோயாமே,—கோலத் தனிமுது வேதப் பனுவல்கள் கோதா மாயாமே, கோபப் பிணிதவிர் வார்மெ ய்த் தவம்வெருள் கோளு டாடாமே,—சாலத் திருவருள் சேர்கட் கருமயி றாலோ தாலேலோ, தாழ்வற் றுயருநெல் வேவிப் பதியுமை தாலோ தாலேலோ. (ஆ)

தொந்தி தழைந்துள தந்தியை முன்பெறு தோகாய் தாலே லோ, தொண்டரொ மெப்ர்க ளும்பர வுந்திரி சூலீ தாலேலோ,— வைந்திகல் வென்றவர் துன்றிம யங்கொள்கல் யாணி தாலேலோ, வம்பு வனங்க ளொருங்குத வும்பொது வாயீ தாலேலோ,—மந்திர விஞ்சை நிறைந்த சுமங்கல வாழ்வே தாலேலோ, மஞ்சிவர் மன்றரு மின்குற மின்றொழு மாயீ தாலேலோ,—தந்திர நண்பர் வருங்கழை யின்புடை சார்வாய் தாலேலோ, தண்கதிர் விஞ்ச முகங்கொள் பசங்கிவி தாலோ தாலேலோ. (க)

தாலப் பருவம்

மூற்றிற்று.

(அ) ஏவோர்-பாணத்தை ஆளய்கின்ற. ஆலோன்-சந்திரன். (ஆ) வினை-காதத்தற்றொழில். நரை - வெண்மை. வெருள் - அச்சம் (க) விஞ்சை-வித்தை. மஞ்ச - மேகம். கழை - மூங்கில்.

நான்காவது:

* சப்பாணிப் பருவம்.

எண்குலவு மமரர்மலர் மழைகொட்ட நனிகொட்ட மிதுட்ட மயிடன்முதலோ, ரிகலுளம் பறைகொட்ட வென்றிநம தென்றுசசி விற்பமிகு கொம்மைகொட்டக்,—கண்குலவு மெய்யன் புயங்கொட்ட வவுணமங் கையர்செங்கை கொங்கைகொட்டக், கனதெய்வ மறையோ ரகந்தொறு மகஞ்செயுங் கனலிலா குதிகள்கொட்டத்,— திண்குலவு மாசிரியர் பூசைமட மெங்கணுஞ் சேமக் கலங்க்கொட்டத், தேவா லயங்களி லணங்கினர்பொன் மனைகளிற் திருவிழாப் பேரிகொட்டத்,—தண்குலவு நின்கடைக் கண்கருணை கொட்டவொரு சப்பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா டசர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

பைங்கதிர் பிறங்குகின் திருமேனி யழகைநனி பாராட்டி முதிருமன்பிற், பணியுமெய்த் தவநிலவு கவிராச பண்டிதன் பாடற் கிரங்கிமேனாட்,— பொங்கமிகு பரிசெனக் காசிக் கவன்செலும் போழ்தூர்ப் புறத்தவன்றன், புதல்வியிற் றேன்றுபு தனித்திவ னிரேனின் புறந்தொட்டு வருவலென்னு,—வங்கவ னியைந்திட வுடன் சென்று சிதிநூந் காதடிசி லட்டிட்டுமோ, ராவணத் திற்கண் டவாமிக விளக்கியவ னுருமையிற் புணையும்ந்தத்,—தங்கமய மணிவளை புலம்புகின் செங்கையாற் சப்பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா டசர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ)

புதுமலர்ச் சோனைமது வார்துழற் சசிமுதற் பொன்னுலக மின்னனூர்தம், பூங்கனத் துறுநா ணளித்தவிரு புதல்வர்துயில் பொருவில்போ தமளியென்றுங்,—விதுவொடு கதிர்க்கடவுண் மேனாட்ட டைப்பய்ப்பட்ட வெஞ்சிறைச் சாலையென்று, மிகவுநெக் குருகியடி தொழுமுழுவ லன்புடைய மெய்யடியர் பைபுளகலக்,—கதுவபய வரதமுற் றருள்விக சிதச்செழுந் கமலமலர் நிடையென்றுங், கனியு

* சப்பாணிப்பருவம்-இரண்டுகைகளையும் ஒன்று சேர்த்துக்கொட்டிவிளையாடும் பருவம். (க) கொட்டம் - பொல்வாங்கு. கொட்ட-கைகுவித்துக் கொட்ட. (உ) கவிராசபண்டிதன் - செனந்தரிய லகிரிபாடிய புலவன். அடிசில் - சோறு. அட்டு - சமைத்து. (ங) சோனை - விடாது பெய்யு மழை. இருபுதல்வர் - விராயகர், சப்பிரமணியர். உழுவலன்பு-எழுமையும் தொடர்ந்தஅன்பு. விகசிதம்-விரிவு.

மென் குதலைப் பசங்களினை பயிற்றங் கவிஞர் குடம்பையென் றுஞ்,—சதுமறைக னோலிட் டிறைஞ்சங்கை கொண்டின்றொர் சப் பாணி கொட்டியருளே, சாலிவா டிசர்த மிடத்தினி தமர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டியருளே. (௩)

தறைதொடு புழைக்கைக் கடாங்கவிழ்ப் பப்பண்டி சரியவொண் கிண்கணியணித், தாளிற் கிடந்தினி தலம்பவல முற்றிளவ ருன்வரு முன் முந்துமொற்றைப்,—பிறைமருப் பிபழுகத் தொருமகற் கொ முகுதீம் பிரசப் புதுக்கனிதரும், பேரமர்க் கட்கடவுண் மந்தா கினிச்சுமை பிறங்குபொற் சடையெந்தையை,—பிறைதருமு ளன்பி னிற் பூசித் தருச்சனை நிதம்புரிந் தைந்தெழுத்தி, னிலையுணர்ந் தரிது புரி தவழுதிர்ந் திருநாழி நெற்கொண்டெ வுலகுமப்பவான்,—குறை விலெண் ணுன்கறம் வளர்த்தகை முகிழ்த்தம்மை கொட்டியருள் சப் பாணியே, கொல்லாத விரதர்மிகு நெல்வேலி வடிவம்மை கொட்டி யருள் சப்பாணியே. (ச)

நீலமைக் குவளைமலர் மேல்வனக் கார்தள்போய் நோர்கவியு மதி சயம்போ, னேமியிற் கயலினஞ் சார்தல்போ லுணவுதவு நீரோரு கச்செவிலிமார்,—சாலமைத் தகையளிக ளெனுமக்க டம்மையெ திர் தழுவல்போற் பழையநூலோர், தையலார் கண்குடங் கைக்கு வமை யென்பதைத் தானுணர்த் திடுமுறைமைபோன்,—மாலமைத் தருநிழற் கடவுண்மிக விழையுநீ வழுதிமக ளாகி வளர்நான், மழ லைப் பசங்குதலை வாய்ச்சகியர் பலரோடி வந்துவர் தணைய வவர் தங்,—கோலமைக் கண்புதைத் தாடுமிகு கைகொண்டு கொட்டி யருள் சப்பாணியே, கொல்லாத விரதர்மிகு நெல்வேலி வடிவம்மை கொட்டியருள் சப்பாணியே. (ரு)

வேறு.

கன்றூர்த் திடப்பூங் கரத்தாற்பொற் கலச முலையார் தொகுத் தாடுங், கழங்கம் மனைபந் தெழலும்வெண்மைக் களிஞர் தருந்திங் கவளமியை,—யென்றார் வத்திற் பெரிதுச விடுநீன் புழைக்கை

(ச) புழைக்கை - துதிக்கை. பேரமர்க்கண் - பெரிய யுத்தஞ்செய்த நெற்றிக்கண். (ரு) நீரோருகச் செவிலிமார் - தாமரையாகிய செவிலித்தாயர். மால் - பெரிய. அமைத்தரு - மூங்கில் மரம். (சு) கன்று - வளையல்.

யினை நீட்ட, வெழிலைத் தருவாழ் பறவையின் மெறியுங் கவண்க
 லெனவிரிய,—மின்றும் பொலங்கொ ளலங்கன்முடி விண்ணை
 நகரி தனையளவி, வியனார் மணிபற் பலகுயின்று மெய்வெற் பினநா
 னுறமினிர்செய்,—குன்றார் நெல்லைப் பதிவடிவே கொட்டியருளாய்
 சப்பாணி, கொழிக்குங் கருணை விழிக்குயிலே கொட்டி யருளாய்
 சப்பாணி. (சு)

வேறு.

செழுமதி மணமார் தருமிரு தாள்பணி சீரியர் மலையாமே,
 திருநத விற்குறு வெயர்வை துளித்தணி திலகம தமிழாமே,—
 தொழுமொரு நால்வர் தமிழ்க்குரு குஞ்செவி தொடுகுழை துவளா
 மே, தொனிசெய் தில்ங்கெழி லாடக முன்கைச் சூடக நெறியா
 மே,—விழுமறை நவிலற முற்றும் வளர்த்தகை மெல்விசல் கன்றா
 மே, மின்னிடை மெலிவுற வளரள கத்தடர் மிஞ்றிகல் புரியாமே,—
 குழுமிய மணிமுடி யிமவெற் பருண்மகள் கொட்டுக சப்பாணி, குளிர்
 ர்சீ லக்கழை வனம்வாழ் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

இடிநா ணப்பினி நிடுமா சைக்களி நெட்டொடு பைச்சேட,
 னியைபா ரச்சமை யுதியா முற்பொழு திற்பசு மைத்தாகும்,—வடி
 வார் முட்டையு ளரியோ டுற்றவண் மட்டவிழ் கைப்பாண, பதவேள்
 பொற்புடல் பொடியா கத்தழல் வைத்துள கட்பாலர்,—முடிசேர்
 பொற்பத யுகவாழ் வைத்தொழு முத்தர் பெறச்சூடு, முதலே மைக்
 கட விடைநீ நெறுவின் முட்டொரு கொக்காய,—கொடியோ னைச்
 செறு மயிலா யுற்றவள் கொட்டுக சப்பாணி, குளிர்சீ லக்கழை
 வனம்வாழ் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

தீயிலொர் தொண்டன் விழாதா சன்புடை செப்புரை தப்
 பாது, சேண்மதி ஷுன்றெழ வேர்குழை யன்றெறி செக்கர் நிறத்
 தாயி,—வேயி லிலங்கிரு தோள்வடி வம்பிகை வெற்பிம யச்சாரன்,
 மேய பசங்கொடி யாயிர மெண்பெறு மிக்க பண்ச்சீர்கொள்,—
 பாயி லுறங்கும்வை போக தூரந்தரி பச்சதி ரச்சூலர், பாதிபுடம்
 பக லாத சுமங்கலை பத்தர் கருத்தாய,—கோயில் கொளுங்கலி
 யாண சவுந்தரி கொட்டுக சப்பாணி, கோமள மிஞ்சுநெல் வேலி
 யுமர்ந்தவள் கொட்டுக சப்பாணி. (க)

இரிய - ஓட. மெய்வெற்பு-உண்மை-மலை. (எ) விழு - சிறப்பு. மிஞ்று-
 வண்டு. (அ) பாலர்-நெற்றியையுடையவர். பதயுகம் - இரண்டு திருவடி.
 கொக்கு - ஞானாகிய மாரமம். (க) தொண்டன் - அபிராமிபட்டர். பணம்-
 படம். வைபோகம் - மகிழ்ச்சி. தூரந்தரி - வல்லபமுடையவன்.

வேறு.

பொருதுண்கண் வரும்வெய்ய வரிநாண்கொ ளுடல்செய்த புச்சரப மெய்ப்பாதினே, புகழ்தாங்கு மொருசைவ மகவேங்கி யழவல்லை புத்தமுதனித்தாளுவா, -யருகேண்டி மனநல்கி மிகவேண்டி மலர்பெய்யு மற்புதர்கண் முற்றேணுவா, யடர்பார்த னிகர் மைய லிருணீங்கி விடவெல்லு மக்கரம னித்திபமே. -முருகே ய்ந்த முகைமௌவ னிரைவாய்ந்த நகைமல்கு முத்தொழின்று தற் றேனினே, முடைசார்ந்த பவவல்ல லறுமாண்பு பெறவெல்கு முத் தருணர் மெய்ச்சோதினே, -குருகார்த விருகையி லறமோங்க நிகழ்செல்லி கொட்டியருள் சப்பாணினே, குளிர்பூந்தண் வயனே ல்லை வளர்காந்தி மதிவல்லி கொட்டியருள் சப்பாணினே. (௧௦)

சப்பாணிப் பருவம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது:

* மு த் த ப் ப ரு வ ம் .

இறுகு நகிலத் தணங்கினர்கை யிதழ்ப்பங் கயத்தே மலர்குவிய, விடும்பை பெருகுங் கொடும்பழிசே ரிகல்வா ளவுண விருளொ துங்க, -மறுவில் குதலை மொழிபமுத மாந்துவ்கினிமீ தழுக்காறு, மலியு மிருகே மிபம்பற்றைவ மாண முலைக்கண் மேனோக்க, -நறு மென் மலர்தூய்ப் புகழ்தொழும்பி னல்லோர் கணமாங் கடன்முழ ங்க, நவைதீர் மேனை யாகியர்வாய் நளிர்சே தாம்பன் மலர்தாப் புன், -முறுவ னிலவுற் றனிகனிவாப் முத்தந் தருக முத்தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தந் தருகவே. (௧)

(௧௦) அரி - நாகிங்கம். வல்லை - சேக்கிரம். பார்தன் - பாம்பு. அக்கரம் - பஞ்சாக்கரம். முடை - ஒரு தீ நாற்றம். குருகு-வனையல்.

* முத்தப் பருவம் - முத்தங்கொள்ளும் பருவம். (௧) நகிலம் - முலை. நேமி - சக்கரவாகம். மாண-ஒப்ப. நளிர்-குளிர்சி.

௧௮ காத்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்.

வடிவேற் குமர னருமைபிற்கண் வளர்நின் றுடைகட் குடை
கதவி, மணிமுத் தரிவா ளினிற்றுணியாம் வதன வழகுக் குடை
தருசேற்,—கொடிவேள் குடைமுத் தொருதக்கன் கொடும்வேள்
விபைச்செற் றிடும்வீரன், குலப்பொற் கழற்கா விடைகுமையுங்
கொழிதண் ணருட்கட் குடைகயன்முத்,—திடிவே லையின்புன்
முடைகமழு மெழிற்குச் சணிவார் சடைக்குடைபாம், பின்முத்
திகல்கூர் கலுழன்மயி லீர்க்கச் சிதையு மிவற்றைமறை,—முடி
வேண் டுறுமியாம் விழையேநின் முத்தர் தருக முத்தமே, முத்த
ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தர் தருகவே. (உ)

கைக்குஞ் சலதிப் புனவிப்பி கலுழ்முத் துருவேற் றுமைபொ
ருந்துங், கடுஞ்சூ கரத்தி னுலவைமுத்தங் கனமண் ணகழ்காற்
கரைவுபடு,—மைக்குஞ் சரவான் மருப்பிடத்து வருமுத் துருவாற்
பெருத்திழியும், வளர்பூ கதமுத் தடர்பகட்டு வானைத் திரளாற்
கோழையுறு,—மெய்க்குஞ் சுரிவா ரணஞ்சொரிந்த வியன்முத்
தினஞ்சேற் றிடைபிறழும், வேள்கைச் சிலைமுத் தாலையிடை வீணை
நொறுங்கு மிடைந்தறுகான்,—மொய்க்குங் குழலாய் நின்றிருவாய்
முத்தர் தருக முத்தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே
முத்தர் தருகவே. (ங)

விளரிச் சுரும்பு முரலாக மின்னார் களமுத் துளவெனநூல்,
விரிப்ப தன்றிப் பெறுமாறும் விளங்கும் விதமும் வினவுகிலேங்,—
கிளரிக் குறழ்செஞ் சாவிமுத்தங் கிறிவா யுழவர் தொடும்பகட்டுக்,
கிளைக்கா றுவைப்பக் கேடுபடுங், கிரிக்கோ மகணின் பதம்போல்
வான்,—வளரிச் சையிற்செய் தவங்கருதி வனத்து டொருதா
ளுன்றிநின்று, வடிக்குங் கண்ணீ ரூடன்பங்க மாறா துறக்கண் டக
மிடையு,—முளரிச் செழுமுத் துயர்வன்றுன் முத்தர் தருக முத்
தமே, முத்த ருணர்வேய் முத்தர்புணர் முத்தே முத்தர் தருகவே.

(உ) குலம் - ண்மை. குமையும் - அழியும். குச்சு - சடையிலணியும்
ஓராபாணம். விழையேம் - விரும்ப மாட்டோம். (ங) குசரம் - பன்றி.
உலவை - கொம்பு. பூகதம் - கழுது. கோழை - குற்றம். (ச) விளரி -
ஒருபண். கிளர் - விளங்குகின்ற. கிறிவாய் - (உழவின்) வழிவாய்ந்த. போல்
வான் - சமானமாகும் பொருட்டு. தண்டு - செய்து. இடையும் - வருந்தும்.

ஐவாய் மானி னங்கைமுத்து மாலி னெயிற்றி லவிருமுத்து, மடல்கு ருபிம்பி லமைபுமுத்து, மணிமஞ் சுகரீர் கழுத்தின் முத்து,—மைவாய் முகில்கள் பெய்யுமுத்தும் வரிச்சூர் முதலை வழங்குமுத்து, மற்றும் பலவா வகுக்குமுத்து மனத்தாற் சிறிது மதிப் பனவோ,—மெய்வாய் கண்முகக் கொடுசெவியின் விடய மதைநீத் தவர்க்கருளும், வேய்முத் தவர்தம் வாய்முத்தம் விரும்புங் கொடி யே மிகக்கருணை,— செய்வாய் வினைகள் கொய்வாய்நின் றிருவாய் முத்தந் தருகவே, திகழ்சிர் நெல்லைக் கினியபசுந் தேனே முத்தந் தருகவே.

(௫)

கண்முத் தவர்தஞ் சடைக்காட்டிற் கமழு மத்த மருக்கமுதிக், கணநீர் தும்பை யிடையொளிக்குங் கறைக்கன் பிறைக்கீற் றுடற் குறையுந்,—தண்முத் தணிதோயர் திலங்குமுலைச் சலிலத் தணங்கி லுருவமுத்தத், தளிக்க வுதைத்த வலத்தகப்பொற் சதங்கைத் துணை ப்பூந் தாள்வருடிப்,—பண்முத் தமிழிற் பழுக்குமின்சொற் பாவாப் காவா யெனவிரந்து, பணிந்தைத் தலுமுட் கனிந்துதற்றே பால் போ நிலவு கால்வீசந்,—தெண்முத் தவிருஞ் செம்பவளத் திரு வாய் முத்தந் தருகவே, திகழ்சிர் நெல்லைக் கினியபசுந் தேனே முத் தந் தருகவே.

(௬)

வேறு.

ஊனொழுது கழுமுட் படைக்கரத் தெந்தைபொடு முயர்கயிலை மால்வரையின்மீ, தொண்கமல மங்கையர்கள் வெண்கவரி கால சைத் துபயபா ரிசமுநிற்பூந்,—காநொழுது கூந்தற் றிலைத்தமை முதற்றேவ கணிகையர் நடிப்பமேவிக், காந்தளி னிணைந்துபொற் கடகமிட் டவிர்செழுங் கைத்தலத் தினிதினைந்தும்,—வாநொழுது புத்தமிழ்தின் மதுரங் கனிந்தொழுது மழலைப் பசுங்கிளிக்கு, வள்ள வா யமுதம் புகட்டிமகிழ் பூத்தருண வண்குமுத மலரினின் று,— தேனொழுது வதுபோலு மென்சொற் பயிற்றுநின் செய்பவாய்

(௫) ஐவாய் - சிங்கம். ஆவின் - பசுவினது. மஞ்சகம் - கொக்கு.
(௬) கண்-மூங்கில். அருக்கம்-எருக்கு. சலிலம்-கங்கை. அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக் குழம்பு. தெண்முத்து - தெளிந்த முத்துப்போன்ற வல். (௭) கழுமுண் - குலம். உபயபாரிசம் - இரண்டேக்கம்.

முத்தமருளே, சிந்துபூர் துறைகுலவ வந்தகார் திமதிநின் செய்ய வாய் முத்தமருளே. (எ)

கருதலர் தமைக்குடர் குழம்பச் சவட்டிக் கறைப்படு திறற் பெருமூர்த், காலிற் றனோந்திட்ட நிகளர் துகட்படக் கந்துதறி யெ திருநிழலைப்,—பொருதுகட் கடைபன லுகுத்துத் தடக்கிம் புரி க்கோ யெர்த்தியதிர்கால், புடையெழத் தழைதுணைச் செவியிரட் டிக்கடைப் புனலிற் கடாங்கவிழ்த்திட்,—டுருமுறழ் தரப்பினிறும் வெடிஞரவி னண்டமுத டெஞ்செவிடு படவெஞ்சினத், துடனதட் டிப் பனை பொருஉங்கர நிமிர்த்தலகி லும்பல்வான் றருவலைப்பத்,— தெருவிலத் தெய்வமலர் கமழ்நெல்லை யூரிறைவி செய்யவாய் முத்த மருளே, சிந்துபூர் துறைகுலவ வந்தகார் திமதிநின் செய்யவாய் முத்தமருளே. (அ)

வேறு.

வெற்றி யுறப்பணி சித்தச னிக்குவில் வித்தைபெ ரப்பரிவாய், மித்தை விருப்பி னெனக்குமு னற்பினை மிக்கருள் கற்பகமே,— வற்றன் மரத்தினு ணட்பொரு சற்றுமின் மட்டிகண் முற்குறுகாய், மச்ச வினத்தை வனத்து முடுக்கிய மைக்கண னப்பெடையே,— செற்ற மிகுத்தெரு மைத்தகு வற்செறு செக்கர்வி ரத்தவளே, செப் பரு முத்தமி ழிற்கனி வற்றுரு சிக்குமொ ழிக்கினியே,— முற்று கழைக்க ணுதித்தவர் பத்தினி முத்தம ளித்தருளே, முக்க ணுடை க்குபி லொத்த வனப்பினண் முத்தம ளித்தருளே. (க)

வேறு.

பதுமனுண் றரியர்சித்தம் பயில்பெண்முத்தர் தருகவே, படிதுடைச்சண் டனைமுடிக்கும் பதுமைமுத்தர் தருகவே,— யதுலமெய்த்தொண் டினர்மனத்தொன் றமலைமுத்தர் தருகவே, யறம்வளர்க்குங் கரதலத்தன் பரசிமுத்தர் தருகவே,—குதுகுலத்

(அ) சவட்டி - அழித்து. உல் - உரல்போலும். நிகளம் - சங்கிலியா கியதனை. கந்து - கடத்தறி. இரட்டி - அசைத்துவிசி. உரும் - இடி. (க) மரத்தின்-மரத்தைப்போலும். எருமைத்தருவன்-மகிடாசான். (30) படிது- பொய். பதுமை - பாவைபோன்றவளே. அதுலம் - ஒப்பில்லாமை.

தெங் கணுநடிக்குங் குழிலைமுத்தர் தருகவே, குலவரைப்புங் கவன்
வளர்க்குங் குழவிமுத்தர் தருகவே,—சதுமறைக்கண் கிணிய
ணிச்செஞ் சரணிமுத்தர் தருகவே, தமிழ்கொழிக்குங் கழை
வனத்தின் றலைவிமுத்தர் தருகவே. (க0)

முத்தப் பருவம்

முற்றிற்று.

ஆரவது:

வாராணப் பருவம்.

என்று மழிவற் றொளிர்நலம்வேட் டிளஞ்சூரியர்க ளிநவருண,
கிணைவார் செவிப்பா லடைந்திடல்போன் றிலங்குங் குழைக
ளசைந்தாடத்,—துன்று மணிப்பொற் கலைசிறிது துவள மலைநேர்
முலைப்பொறைக்குஞ், சுரும்பு முழங்குங் கருங்கூந்தற் சமைக்குந்
தளர்சிற் றிடையெனச்சொன்,—மின்றுன் பதுகண் டாரங்குதலின்
மிழற்றுஞ் சதங்கைப் பதம்பெயர்த்து, மேலோர் வழுத்தக் கனல்
வரைபோன் மிளிர்நாம் பிரத்தால் விதித்ததிரு,—மன்று ளிறைவ
ருடனாநி மயிலே வருக வருகவே, வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை
வடிவே வருக வருகவே. (சு)

கிலையொத் தவிர்வா னுதல்வரம்பிற் செறிவேர் வகற்ற வருக
மணற், சிற்றி விழைத்தட் டெணுந்தாளச் சிறுசோ ரெமக்குந் தா
வருக,—நிலைபைத் தருதின் னுடன்முழுது நிறைது டெடைக்க
வருகவிசை, நீரிற் குளிப்பாட் டிடவருக நெடுங்கட் கணிமை யிட
வருக,—விலையெத் திசைக்கு மடங்காது மிளிர்ப்பொற் பணிபூட் டிட
வருக, மிகவென் மடியீ திருந்தமுதம் விழைவிற் பருக வருக
வியன்,—மலைபத் தமிழ்கேட் டெளமகிழும் வாழ்வே வருக வரு
கவே, வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை வடிவே வருக வருகவே. (1)

(க0) குழிலை - பிரணவப்பொருளா யுள்ளவனே. சரணி-பாதத்தை யுடையவனே. * வாராணப்பருவம்-வருதலை விரும்பியபருவம். வாராணையென்பதில் ஆணை தொழிற்பெயர்விகுதி. (சு) மின் - மின்னல். மிழற்றும் - ஒலிக்கும். கனல்வரை - அக்கினிமலை. (உ) உட்டு - சமைத்து. நிலை - மோகூநிலை.

தண்மைப் பொலிவான் மணிவானத் தரிக்கு மியல்பாற் சலதியி
டைச், சாருந் தகையால் வளைகோட்டாற் றனிச்செம் புதனைத் தரு
தலினால்,—வெண்மைப் படிவத் தாற்படரு மீன்க ளாற்கைக் கிளை
மாக்கன், விதிர்ப்ப வீரெண் கலைவிசும் வியன லரவ மேலிடலா,—
னுண்மைப் படலுற் றாரிருளை யொதுக்க லாற்பே ரலவனென்று,
முறலா லமுதப் பெருக்கமதா லொண்சீர் மதிய முறமுமெனும்,—
வண்மைப் பொருரைத் துறையாடு மடவோ திமமே வருகவே,
வரைமால் வனத்துத் திருநெல்லை வடிவே வருக வருகவே. (ங)

கலையை வளைத்த பிறைக்கோட்டைங் கரத்தோன் றுணைவன்
றணைநோக்கித், கவின்றோய் முகமா றுன்னுருவிற் காணு நிமித்தங்
கழறுகெனக்,—கொலையை வளைத்த நெடுங்கதிர்வேற் குகவே
ண்மையின் றவருவகை, கொழிப்ப வொருமித் தென்னைமுத்தங்
கொண்டு விளையாடு தற்கெனலு,—மலையை வளைத்த கணவரொடு
மகிழ்கூர் திளைய மதலைதனை, வாரி யெடுத்து மடியில்வைத்திவ்
வாறின் றுணர்ந்தே மெனப்பேசித்,—தலையை வளைத்து முத்தமி
டுஞ் சயிலக் குயிலே வருகவே, சாலிப் பதிவாழ் காந்திமதித் தாயே
வருக வருகவே. (ச)

வாரா திருந்தா வினிரா னுன் வடிவேல் விழிக்கு மையெழு
தேன், மதிவா னுதற்குத் திலகமிடேன் மணியா விழைத்த பணி
புனையேன்,—பேரா தரத்தி னொடுபழக்கம் பேசேன் சிறிது முகம்
பாரேன், பிறங்கு முலைப்பா வினினூட்டேன் பிரிய முடனொக் கலை

(ங) தண்மை-குளிர்ந்தமேகம் + குளிர்ச்சி. மணிவானத்தரிக்கும்-அழகிய
ஆகாயத்தில் தங்கும் + முத்துக்களையுடைய வெள்ளைநிறச் சங்குகளை அரித்
துக்கொண்டுவரும். சலதி - கடல். வளைகோட்டால்-வளைகின்ற கோண
லால் + வளையாகிய சங்கால். செம்புதனை-செவ்வையாகிய புதனை + செம்பை.
கைக்கிளைமாக்கன் விதிர்ப்ப வீரெண்கலை- ஒருதலைக் காமமுடைய மனிதர்கள்
நடுங்கப் பதினாறுகலை X கையையுடைய யானைமுதலியமிருகங்கள் நடுங்க (எதி
ர்ப்பட்டவரை) இழுக்கின்ற கரடியை அலை. உண்மைப்படலுற்றாரிருளை -
உள்ளே களங்க மடைதலைப்பொருந்திஅரிய (புற) இருளை X மெய்ம்மை யடை
தலுற்றவரது அரிய (அக) இருளை.பொலவனென்றும்-பேரானதுஅலவனென்
றும் X பெரிய நண்டு என்றும். அமுதம் - அமிழ்தம் X நீர். உறமும். ஒக்
கும். வரை - மூங்கில். (ச) துணைவன் - தம்பி. நிமித்தம் - காரணம்.
ஒருமித்து - ஒன்றுசேர்ந்து; அதாவது, தாய்தந்தையரிருவருடைய ஆறுமுக
மும் ஒன்றுசேர்ந்து. (டு) ஒக்கலை - இடை

யில் வைத்துத்,—தேரார் வீதி வளங்காட்டேன் செய்ப கனிவாய்
முத்தமிடேன், நிகழ மணித்தொட்டிலிலேற்றித் திருக்கண் வள
ரச் சீராட்டேன்,—ரூரா ரிமவான் நடமாப்பிற் நவமுகம் குழந்தாய்
வருகவே, சாலிப் பதிவாழ் காந்திமதித் தாயே வருக வருகவே. (௫)

வேறு.

முத்தொழிற் கடவுளர்கண் மூவர்க்கு முப்பத்து முக்கோடி
தேவர்கட்கு, முதிர்சுவைக் கலைவாணி பீடமிவர் சங்கர முனிக்குங்
குனிக்குங்கதைச்,—சித்தசுனை வென்றுள தபோதனர்க்கும்புகழ்ச்
சீகாழி வரதனுக்குர்,—திசுமமா வாசையைப் பூரணத்தினமெனச்
செப்புமொரு தொண்டனுக்குங்,—கைத்தல முகிழ்த்தமுத தாரை
யிற் றுதிசொலுங் கவிராஜ பண்டிதற்குங், கழறிய பேரருட்
கடன்மடை திறந்தபடி. கடையேற்கு முதவுகருணை,—வைத்தருளி
யென்றென்று மறவாமை தரும்வண்ண மணிநிறப் பிடிவருகவே,
வண்டமி முடன்குலவு தென்றல்கமழ் நெல்வேலி வளர்காந்தி மதி
வருகவே. (சு)

உரவஞ்ச மதனுடலை யடலைபுரி சிவயோகி யுன்றாளில் வீழ்ந்தி
றைஞ்ச, வொப்பா துதைப்பச் சடாடவியின் மலர்நின் றுதிர்ந்த
மக ரத்ததுணை,—ளரவஞ் சலிப்பவெங் கணில்விழ வுயிர்த்தமுச்
சனிலதுத லழலைமுட்ட, வத்தழற் குருகும் புலியமுது பட்டணி
யதப்புலி யெழுந்துசேறப்,—பிரவஞ்ச மாஸொழிப் பவர்களுட் பர
சொடு பிறங்குபிணை கண்டு வெருள்காற், பிரியமுடன் வருகென
வழைக்குதின் விழித்துணைப் பேரழ கினுக்குளால்கி,—வரவஞ்ச
முறுவன்மிக் கலர்குமுத மலர்போலும் வாய்ப்பாகக் கிளிவருகவே,
வண்டமி முடன்குலவு தென்றல்கமழ் நெல்வேலி வளர்காந்தி மதி
வருகவே. (எ)

வேறு.

பருவதாரி முதல்விணைகள் பரவுமனை புதல்வியே, படி
யின்வாழ றுயிர்களாய பாரிர்களுந் மெழிவியே,—யிருவர்தேட

(சு) இவர் - ஏறுகின்ற ஒரு தொண்டன் - அபிராமிப்பட்டர். (எ) உரம்-
நெஞ்சு. அடலை - சாம்பல். மூச்சுணிலம் - மூச்சாகிய காற்று. அதப்புலி-
தோலாகிய புலி. பரசொடுபரசுதலுடன் ஒல்கி-ளணி. (அ) பருவதாரி-இந்திரன்.

உச காத்திமதியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்.

வரியர்பாக ழிசையுமாசை மனைவியே, யிடைவிடாது துதிசெய்
வார்த மிதயமேவு முதல்வியே,—யருவவாத ரறியொணாத வமல
ஞான சொருபியே, யறிவினனும் விழிகளாலு மயில்வதாமி நமி
ழ்தமே,—மருவலார்முன் வெருளுறாத வலிமையீய வருகவே,
வளமைகீழ் திருநெல்வேலி வளர்குமாரி வருகவே. (அ)

மண்பெண்கிதய மென்றுசமுதும் வம்பின்முபல வருகவே,
வந்துகொழுமெ யன்பர்கவலை மங்கியிதய முருகவே,—சண்பை
முனிவன் வென்றதபவர் தஞ்சொல்வலிமை கருகவே, சந்தவரை
கொள் கும்பனைபர் சங்கமகிமை பெருகவே,—நண்பின்புதுமை
துன்றுமுடலை நம்புகிலைமை திருகவே, நஞ்சவினைஞ ருந்தொன்
மறைசொ னன்றின்மனது சொருகவே,—பண்புமருவு தொண்
டர்பலர்கொள் பண்டையமுது பருகவே, பைந்தண்மைபினி னின்ற
முதல்வர் பங்கின்விமலை வருகவே. (க)

உலவைபபிலு மணிகொள்பணிக ளுடையள்வருக வருகவே,
யுடலின்மருவு புழுதியழுகொ டொழுகவருக வருகவே,—யிலவு
தளர முகிருமருண விதழிவருக வருகவே, யெழுதலரிய சுருதி
பரவு மிறைவிவருக வருகவே,—யலகிப்பவமும் விரைவி லொழித
லருளவருக வருகவே, யடிபர்கலிபை யிகலைமுனிபு மமலைவருக
வருகவே,—மலபமனைப விமபமுதவு மதலைவருக வருகவே, மறு
விவகதழியின் முதல்வர்தலைவி வருகவருக வருகவே. (க0)

வாரானைப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) அருவ-சுருங்கிப்போதலுடைய. அயில்வது-உண்பது. (க) அருக-குறைய.
சண்பை - சோழி. கும்பன் - அகத்தியமுனிவர். நஞ்சவினைஞர்-நஞ்சுபோன்ற
கொடுந்தொழில் செய்யேவார். திருக - மாறுபட. (க0) உலவை - கூற்று.
இலவு-இலவம்பூ. அருணம் - சிவப்பு.

ஏழாவது : அம்புலிப்பருவம்.

முருகவிழு முண்டகச் செழுமலரை யொண்டிரு முகச்செவ்வி யாலொடுக்கி, முயலுறும் பலகலை நிறைந்தாசை யிருளினை முருக்கி மே னெறியினெய்திப்,—பெருகுதண் குவலயம் பூப்பநில வுற்றெ மது பெம்மா னிடக்கனாகிப், பிறிதினையிற் புலவனை யளித்துமீ னினமிகப் பிறழுமலை மீதுவந்தோ,—ருருகெழு பதற்கடவுண் டமறைதர விளங்கொளியொ டெவியிசை வடிவமோங்கி, யுன்பெய ருறப்பெற் றுனக்கினை யெனப்பலரு மோதுதவி னுவகைமிஞ்சி,— யருகில்லரு கென்றழைக்கின்றவிவள் பண்பறிந் தம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.

செவ்வியைத் துணையெனக் கோடலாற் சிலபோது சிங்கத்தி லேறிவரலாற், சேய்தாங் கந்தனை விரும்பலாற் பைந்தகைச் சினை மா னுடன் றேன்றலாற்,—கல்விமா னத்திவரு மாண்புமலி வுற்றொ னிர் கலாநிதி யெனத்திகழ்வதாற், கருமையங் குறமாணை வைத் தாள லாலன்பர் கணியமுத் தந்தருதலாற்,—பல்விதத் தஞ்சுகோ ரக் கலி யொதுங்கப் பயக்குமின் னருள்வண்மையாற், பசியகதிர் விடுத லா னின்பண்பெ னம்மையொடு பகர்வதற் கிசைவாகுமா,—லல்வி னைழற் தயர்கருங் கூந்தற் பிராட்டியுட னம்புலீ யாடவாவே, யாய் ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.)

* அம்புலிப் பருவம் - சந்திரனை விளையாட அழைக்கும் பருவம்.
(க) ஆசை - திசை X இச்சை. சூவலையம்பூப்ப - சூவலையால X உலகமுண்டாக. நிலவுற்று - கிரணத்தைப் பொருத்தி X விளங்கி. இடக்கண் - இடதுகண் X, இடப்பக்கம். புலவன் - புதன் X முருகக்கடவுள். ஒளி - வெண்ணிறம் X பசிய நிறம். உன்பெயர் - உன்னுடைய பெயராகிய காந்திமதி. (உ) சிங்கம் - சிங்கராசி X சிங்கவாகனம். சேய்தாங்கந்தனை - சிவப்பாகிய ஆகாயத்தை (செவ்வா னத்தை) X புத்திரராகிய குமாரக்கடவுளை. பைந்தகைச் சினைமால்-பசிய அழகு டைய சூல்கொண்ட மேகம் X அம்மேகம் போன்ற விஷ்ணு. கல்விமானத்தி வரும் - கல்வியின் பெருமையை விரும்பி வரும் X கல்வாற் செய்த விமானத்து னெழுந்தருளி யிருக்கும். கருமையங் குறமாணை - கருநிறம் அங்கு பொருத்த மாணை X கருநிறமுடைய அழகிய குறப்பெண்ணை. அஞ்சுகோரக்கலி - அழகிய சுகோரப் பறவையின் வறுமை X பயப்படத்தக்க அகோரம் (மிக்ககொடுமை) ஆகிய தரித்திரம்.

செம்மையுறு கணவர்தங் கனல்கிழிச் சிசுவுணத் திரண்முலைப்
பாலருத்துஞ், செவிலியரி லாரலந் தேவியரை யேவலிற் சித்தத்து
நட்புவைத்தோ, —கொம்மைமுலை மேனையினி துதவுமை நாகனைக்
கொதிவார் திரைக்கடலெனக், கூறுதின் னன்னைமிக் காதரிக் கும்
பெருங் கொள்கையை மனங்குறித்தோ, —மும்மையுல கும்புகழ்
முதிர்நலம் புனைபாண்டி முதன்மைபெற வரசுபுரிவான், மோளி
யணி யுந்தினத் துன்மரபின் மதலையா முறையுணர்ந் தோவழைத்
தா, —எம்மையின் சும்மையை யொளித்தருளு மம்மையுட னம்புலீ
யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்
புலீ யாடவாவே. (ங)

நீயுமொரு சுடராவை யெனினுமிவ ளெங்கெங்கு நிலவருட்
சுடராயினு, ணிறைகலைகள் பதினா றுனக்கறிஞர் தொன்னா னிகழ்
த்துகலை யெட்டெட்டுமிக், —கேயுமிவ ளுக்குநீ மாதத்தி லோரொ
ர்கா விடபத்தி லேறிவருவா, யெந்தைவேய் முத்தரொடு மெப்
போது மிடபத்தி லேறியிவள் பவனிவருவா, —டேயும்வெண் மே
னிகொடு தானவர்க் கஞ்சுறுவை செல்வியிவ டன்கரத்துச், சிறுவனு
மவர்க்கெம னெனக்குலவு வானுயிர்த் திரண்முதற் பகரனைத்து, —
மாயுமவை யல்லாது நிற்குமிவ ளுளமகிழ வம்புலீ யாடவாவே
யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாட,
வாவே. (ச)

செங்கதிர்மு னின்னொளி மழுங்குமிவ ளவனுடற் றிகழொளி
மழுங்கல் செய்வாள், சேர்ந்துபல கோளுனைச் சூழுமொரு கோளு
மிவள் சேடியர் முன்னுமணுகா, —வங்கமுறழ் வெள்ளிய வனப்
பனீ யிவளெண்ணின் மாற்றுபர் பசும்பொ ன்னையான், மாதத்தி
லொருநாட் சுகம்பெறுவை யிவளென்றும் வளர்சுகா னந்த வடி
வாள், —சங்கர னுனைத்தாளி னுலரைத் தானிவள் சரண்பனிர்

(ங) செவிலியரில் - செவிலித் தாய்மார்போல. ஆரலந்தேவியர் - கார்
த்திகை முதலிய ஆறுமனைவிகள். மைளகன் - ஒருமலை. உன்மாபு - சந்திர
குலம். அம்மை - வருபிறப்பு. (ச) இடபம் - இடபாசி. (இ) கோள்-
கிரகம் + குற்றம். வங்கம் - ஈயம். ஒருநாட்சுகம் - சூரியனொடு சேர்ந்திருக்கு
மின்படி.

தேவல்புரிவான், றனிமண் டலத்தனீ யிவளுல கனைத்தையுந் தந்தி
சிறு பண்டியுடையா, —எங்கா நிமிர்த்துணை யழைப்பதரி தல்லவோ
வம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்லைவளர் காந்திமதி வல்லி
யுட னம்புலீ யாடவாவே. (௫)

சற்றுநீ யொருதனுவில் வாழ்குவை யலாதுயிர்த் தனுவெலாம்
வாழவறியாய், தனியாய் கட்டகந் தரிப்பா யலாதிரு தனைக்கடக மங்
கைதரியாய், —மற்றுநீ யொருமானு ளாயலா திவள்போலும் வதன
த்தி விருமானிலாய், மன்னுமொரு வாயாம்ப லுக்கலது மிக்கநால்
வாயாம்பன் மகிழநடவாய், —பற்றுகும் பமதொன்றி னிற்பா யலா
தன்பர் பலகும்ப முடுகில்லாய், பரிவினின் குறைவினைக் கருதா
தழைக்கின்ற பண்புன ததிட்டமன்றோ, —வற்றுமிழை யொத்திலரு
சிற்றிடை மடப்பிடியொ டம்புலீ யாடவாவே, யாய்ந்ததமிழ் நெல்
லைவளர் காந்திமதி வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௬)

வேறு.

பிடித்துத் தினமுங் கடற்படிந்தும் பெருவா னுலகத்திருடைந்
தும், பெற்ற பயனியா துறைகுரவற் பிழைத்த பழியும் பிறங்கெ
யிற்றாற், —கடித்துக் கொடும்பாம் புமிழ்துயருங் கறையுங் கயரோ
கமுர்த்தனிப்பொற், கமலத் தடந்தோய்ந் தம்மைமஞ்சட் காப்புட்
பருகிற் கழிந்திடுமே, —படித்துப் படித்துப் புகன்று மெண்ணிங்
பாரா யொருசற் றேனுமதி, படையாவுனக்கு மதியெனும்பேந்.
பகர்ந்த தெவரோ பலநாளா, —மடித்துப்பாலும் புகட்டுவரோ வாட
வாராயம்புலியே, யருள்வேய் வனத்தெம் மரசியுட னுடவாராயம்
புலியே. (௭)

சொற்ற லரிய பழம்பாடற் சுருதிப் பொருளோர்ந் துளதுணி
வாற், சுவேத முனிகா லனைக்கடந்து கூகம்பெற் றிடவித், தல
மலவோ, —கொற்ற மிகுமாற் றங்கறையிற் கொடிதா மிகலோ ரூ
னுல்போய்க், கோதை யிவள்பூங் கழற்றுணையிற் குலவுயினத்திற்
கூடிடலாங், —கற்ற தமிழ்நா வலரிசைத்தேன் களித்துண் டிடலா

(௬) தனு - தனுசராசி + உடல். கடகம் - கடகராசி X கங்கணம். இரு
மாண் - இரண்டு மாண் போன்ற. கண். நாவ்வாயாம்பல் - தொங்கிய வாயை
யுடைய யானையாகிய விளாயகர். கும்பம் - கும்பராசி X கட்டம். (௭) பிடி
த்து - பற்றி. குரவன் - குரு. கறை - கனங்கம், கயரோகம் - தேய்வின்து பிணர்

உஅ காந்திமதியம்மை பின்னைத் தமிழ்

மறம்வளர்த்த, கையா லைழப்ப தறிந்திலையோ கரும்பு தின்னக் கூலியுண்டோ,—வற்ற மிதுபோல் வாய்ப்பரிதா லாட வாராயம் புலியே, யருள்வேய் வனத்தெம் மரசியுட னாடவாராயம்புலியே.()

வேறு.

தார்மலி தோள்பெறு தானவ ராருயிர் சாடோர் வெம்படையா, டாளுதையார்தலி னீசடை வாயுறு சார்போர் கின்றிலையோ,—கூர்மற வள்கொளுன் மாதலன் மாமுடி கூறு மன்றொருநாட், கூனுட தேய்தர லான்மெலி வானது கூறு ருண்டுகொலோ,—வேர் மயி லேமாரி லேயினி தோறிற் கீயா யென்பவர்போ, லேசறு தாயிவ ணீவர நாடுத லேதோ நின்றவமே,—வார்மரு பூண்முலை யாரிக ழ்வாரினி வாவா வம்புலியே, வானுயர் வேய்வனம் வாழ்வடி வாளி டம்வாவா வம்புலியே. (க)

இலஞரி மையினிவண் மகிழ்தர விதுவரை யிங்கே வந்திலையா, லினியொரு சிறிதுளம் வெகுளுமுன் முதன்மக வென்றோ துங் கரிதா,—னுலவுறு முனையொரு கவளம தெனவெளி துண்டா லென் செய்துவா, யுதயனொ டிருகர மலரிடை புதைபட லுண்டோ வின்று கொலோ,—வலகறு புகழ்பெறு சிறுமக னயிரொடி லந்தோ வெங்க டைவா, யகல்வெளி தனிலென னெவனுற நினையினு மங்கார் கின்றி லனோ,—மலர்தலை யுலகினை யருண்மலை மகளெதிர் வந்தா டம் புலியே, வளமலி கழைவன வடிவுடை யவனிடம் வந்தா டம்புலியே.

அம்புலிப் பருவம்

முற்றிற்று.

(அ) அற்றம் - சமயம். (க) உதை - ஊடற் காலத்தில்திமிதிக்கு மிதி. மாதலன் - மாமனாகிய தக்கன் (கா) உதயன் - சூரியன். புதைபடல் - சிவபிரான் கண்ணுயிருக்கின்ற இடத்து அம்மை கையால் மூடப்பெறுதல். எவன் - எவ்விதம். எவண் - எவ்விடம்.

எட்டாவது:

* அம்மாவணப்பருவம் *

இரசித விலங்கலொத் துலையம ராபதிக் கிறைமகிழ் வரும்வா
ரண, மிகல்கதுவு முற்கைக ளெனப்பயந் தோடவெளி திம்மூர்நின்
றும்பர்தாவிப்,—பிரசமல் ரைந்தருவில் விளையாடு மந்திபல பிள்ளு
தேங்கனிகளெனவுட், பெருமிதத் திற்கருந் கைநீட்டி முயலமெய்ப்
பிரணவம் பொலியும்வேதச்,—சிரசினி னடித்திடுநின் முகமதியை
வேட்டெழுஞ் சேதாம்பன் மாதர்சுற்றித், திரிவது கடுப்பின் செங்
கையம் பங்கையத் தேவியரை மேலியீளு,—மரசினம் பரிதிக ளென
ப்பதும ராகமணி யம்மாண யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை
மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்மாண யாடியருளே. (க)

சோதிடிகு மகளங்க நின்முக மதிப்பாங்கர் சூழ்ந்திடை யறா
திமைக்குச், துய்யவெண் டாரகைக் கண்மதென வாடகச் சூடகச்
செங்கைவனசப்,—போதினின் றிளவிலா வெள்ளிமணி துள்ளியிழ்
பொற்பெனவ மலர்தன்னெடும், போற்றுமொரு தீய்வயி னுதி
த்துவாழ் கயிரவப் பூவைய ரெனுத்தங்கையர்க்,—கோதினிய கண
வன்வரு கைக்குள மகிழ்ந்தெதிர்கொ நற்றுப சரித்தழைத்தற்,
சூப்பக் கதித்தினி தெழும்புதம் பிள்ளாவெள் ளோதிமத் திரள
தெனநீ,— டாதிசத் துவசார மனையவெண் ணித்திலத் தம்மாண
யாடியருளே, யழகார்ந்த திருநெல்லை மகிழ்காந்தி மதிவல்லி யம்
மாண யாடியருளே. (உ)

மண்டுமலர் மணமீல் தியற்கைமண மலிதருநின் வார்துழற்
கிணையாமெனும், வல்லிரு ளினைப்பாதி மதிததற் கண்தொட்டு
வளைபுருவ வற்சமரினீ,—கண்டதுண் டம்பலபடுத்தியு மவற்றினைக்

* அம்மாணப் பருவம் - அம்மாண விளையாடும் பருவம். (க) இரசி
தம் - வெள்ளி. கதுவு - பற்றுகின்ற. உற்கை - கொள்ளிக்கட்டை. சேதா
ம்பல் - செங்குமுதம். (உ) தாரகைக்கணம் - நட்சத்திரக்கூட்டம். ஆடகர் சூட
கம் - பொன்வளையல். கயிரவம்-ஆம்பல். கணவன் - நாயகனாகிய சந்திரன்.
உய்ப்பு - செலுத்த. கதித்து-மேலோங்கி. ஒதிமம் - அன்னம். சத்துவம் -
சத்துவகுணம். (ங) பாதிமதி - அர்த்த சந்திரன்டோன்ற.

கந்துகத், தாட்டிலைய்ப்பக், காமனை யெரித்துமுன தாசைமேற் கொண்
வெளர் கழைவனச் சிவையோகபால்,—வெண்டரள முறுவலொடு
மம்மைநீ தூதுக்கு விரிசூழ்க ளென்னநின்கை, மென்கமல மலர்மீது
பல்காற் பறந்துநனி விழுமறு கானிகர்ப்ப,— வண்டமு மகண்டமு
நிறைந்தாடு வுயர்நீல வம்மாளை யாடியருளே, யழகார்த்த திருநெல்லை
மகிழ்கார்த்தி மதிவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (௩)

வெஞ்சூட் பெற்பரிதி யோராழி யந்தேர் விசித்தவாம் புரவி
பேழு, மேலைசிலமிதற் றழைந்தட ரிளம்புலெனும் விழைவொடுத
நாவளைக்கச்,—செஞ்சூட்டு வுரணப் புட்கொடி பிடித்துலவு செவ்
வேளு மைவார்கடற், செயமுரசு வேளுந்த மூர்திகளை நேடித்
திகைத்துத் திரிந்தலுத்துப்பு,—பஞ்சூட்டு மெல்லடிப் பாவையரி
லாடலைப் பழகுமொழி வழுவுறமற், பகர்தலைக் கொடுகண்டு கொள்
னவெத் திகையும் பசும்பிரபை வீசமேனை,—யஞ்சூட்டு மணமலர்க்
கோதைநீ மரகதத் தம்மாளை யாடியருளே, யழகார்த்த திருநெல்லை
மகிழ்கார்த்தி மதிவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (௪)

இருணசிக் ளுங்கதிர்த் தரளவம் மனைபொன் னிழைத்தவம்
மனைசெந்நிறத், திலகுமின மணிகுபீற் றம்மனையொ ணீலத் தியங்கு
மம் மனைமரகதத்,—தருணமணி யம்மனையிவ் வைந்துந் தொகுத்து
வெண் டாமரைப் பனுவலாட்டி, தாக்கணங் கடுதொழி லுருத்திரி
மையச்சவரி தனிமனோன் மனியாமென,—நிருணயிக் கும்பெயரி
னைவகைச் சத்திகளு நின்பா லுதித்தொடுங்கா, நிற்பரென வாண
நிகழ்த்துமு துரைநிலை நிறுத்திடக் காட்டுநெறிபோ,—லருணவிக
சிதமலர்ச் செவ்கைமலை மங்கைநீ யம்மாளை யாடியருளே, யழகார்த்த
திருநெல்லை மகிழ்கார்த்தி மதிவல்லி யம்மாளை யாடியருளே. (௫)

கந்துகத்தாடல் - பந்துவிளையாடுதல். வய்ப்ப - ஒப்ப. அறுகால் - வண்டு.
(௪) விசித்த - சுட்டிய. செஞ்சூட்டு - சிவந்த உச்சிப்பூ. ஊர்திகள் - மயில், கிளி.
சேடி-தேடி. பாவையரில் - பெண்கள்போல. கொடு - (உட்)கொண்டு, உள்ளே
நினைத்து. (௫) கசிக்கும் - கெடுக்கும், குயிற்று - புதித்த. தருணம் - புதுமை.
தூக்கணங்கு - இலக்குமி. நிருணயிக்கும் - நிச்சயிக்கும். அருணம் - சிவப்பு.

வேறு .

பாடற் கலைவாணிபுர்கிருவும் பலகுற் தேவல் புரிந்திடப்பின்,
படர்குஞ் சினதேர் மெய்யடியார் பண்பி னளவிற்ப்பனனந்தம்,—
வீடற் பொடுதற் தருங்கருணை மீனத் தடங்க ணிருமருங்கும், வெங்
கா ளிமநச் சிருட்படல மிடையுந் தனிக்கந் தரப்பெருமா,—இாடற்
கலகந் தனில்விலைநா னுனக்கென் றெழுதி யொப்பமும்வைத், துத
வுங் கிரய சாதனப்பொன் னோலைக் குழைதொட் டலைத்தாட்ட,—
வாடற் கொடிநெல் வேலியுடை யாடியருளா யம்மாளை, யறமெண்
ணன்கும் வளர்த்தசெல்வி யாடி யருளா யம்மாளை. (சு)

கொங்கார் குவளை விழிபாடக் கொடிநேர் செவிப்பொற் குழை
யாடக், குளிர்முத் தார முலையினரீர் குலுங்கி யாடக் குனிபுருவப்,—
பைங்கார் முகங்க ளிணைந்தாடப் பாதி மதிவா னுதல்வரம்
பிற், பனிவேர் வாடக் கனிவாயிற் படிக்குந் தமிழிநின் றுடவெழிற்,—
சங்கார் தடங்கைத் துணையாடத் தழைசை வலப்பூங் குழல்பிடரி,
தன்னிற் சரிந்து சரிந்தாடத் தனிவேய் வனத்துத் தலைவர்கி,—
முங்கார் மேனி யசைந்தாட வாடி யருளா யம்மாளை, யறமெண் ணன்
கும் வளர்த்தசெல்வி யாடி யருளா யம்மாளை. (எ)

மணிதேர் சாவிப் புலவரிசை வளையுந் தழையும் புலவரிசை,
மறையோ ரகத்தின் முத்தியும் வளருங் கழைகண் முத்தியும்,—
பணிநேர் சினத்து மாதாங்கம் பயிலும் பொய்கை மாதாங்கம், படர்
வான் மிஷ்னைக் கொடிதிகழும் பலவா மணிப்பொற் கொடிதிகழும்,—
கணிநீர் கடந்து வாசிக்குங் காவிற் கிளிநூல் வாசிக்குங், கைமா வினங்
கள் கனமடுக்குங் கவின்கோ புரங்க கனமடுக்கு,—மணிகூர் நெல்
லைப் பதிக்கரசி யாடி யருளா யம்மாளை, யறமெண் ணன்கும் வளர்த்த
செல்வி யாடி யருளா யம்மாளை. (அ)

(சு) காளிமம் - கறுப்பு. நச்சு - நஞ்சு. (எ) கொங்கு - வாசனை.
சைவலம் - பாசிக்கொத்து. (அ) மணி - முத்து. புலவரிசை - கண்ணசெய் ஒழுங்கு. புல
வரிசை - வித்துவான்கள் பாட்டு. முத்தி - காலகபத்தியம், தக்கணக்கினியம்,
ஆகவரீயம் என்னு மூன்றதீ. சினத்து - கோபத்தைபுண்டப. மாதாங்கம் -
பெரிய ஆலை. மாதாங்கம் - பெண்கள் சரீரம். கொடிதிகழும் - கொடியதாக
இகழும். கணி - மருதம். வாசிக்கும் - மணக்கும். கனம் - மேகத்தை. மடுக்
கும் - கலக்கும். கனம் - ஆகாயம்.

வேறு.

சொற்பொருளாய்மணி யிற்சுட ராயுயிர் தோற்று மம்மே
மெய், துப்புர வாதிய நற்குண மேவிய தூயவர் பண்ணீடு,—கற்பக
நேரரு மைப்புகழாகரி காதகர் நண்ணுத, கட்கடை தோயுமழைக்
கரு ணுதிதி காதவி நெந்நாளும்,—கிற்பன மீறிவ முத்துகு லேசுர
மீனவ னென்னுரை, மிக்குறு தானைகொடுக்கையி னுலகும் வீரெடு
விண்ணுரு,—மற்புத வேணுவனத்தினர் சேர்குயிலாடுக வம்மானை,
யற்றமெ லாமறி வுற்றருள் கூர்மயி லங்குக வம்மானை. (க)

செய்யுத் தாபுலம் வைகுற் றெருமுறை தென்முக மாநடைகூர்,
செல்வக் கவுடனுண் மெய்யற் புறும்வகை தின்மையி னுடிநொள்,—
சையத் துயரிய புல்லைப் பினைமுது சன்னிதி மால்விடையோர்,
சைகைக் குறியுணர் வெய்தித் தினவரு டன்மையு மாலயமார்,—
மையப் பிதழியில் வில்வத் தழைதரு வன்னியின் மாவடுநீண்,
மல்லற் றிகிரியி லல்லித் திருமலர் மன்னுற வீதலுநே,—ரையர்க்கள
வறு மையற் றருபிடி யம்மனை யாடுகவே, யல்லைப் பொருகுழ னெல்
லைப் பதிபுமை யம்மனை யாடுகவே. (க௦)

அம்மானைப் பருவம்

முற்றிற்று.

(க) துப்புரவு - ஒழுங்கு. பண் - பாட்டு. ஆகரி - இருப்பிடமாயுள்ள
வனே. காதகர் - பாதகர். தானை - சேனை. அற்றம் - சோர்வு. (க௦) கவு
டன் - கவுடதேசத்தாசன். சையத்து - மலைபோலும். சைகை - சைக்கினை,
மை - மேகம், தருவன்னியில் - வன்னி விருகத்தில். திகிரி - மூங்கில்,
அல்லி - அகவிதழ். திருமலர் - தாமரை. நேர் - செய்த.

ஒன்பதாவது:

* நீராடற்பருவம்.

வான்மருவு மலையமலை நின்றிரு முலைப்பான் மடுத்தலாற் கூட் லானு, மன்னங்க வளைவைத் திருத்தலா லமணரா வருபவர்க் கூறு செயலான்,—மேன்மருவு நெறியன்ப ராடவே தக்கதவம் விரைகிற் பொருத்தும் வலியான், மிளிர்முத் தலைப்பாணி யம்பராஞ் சார்தலால் வியனா மதிப்பொலிவினா, —தேன்மருவு கட்டியவை யென்பினில் வருத்தலாற் நிகழ்தோணி யூர்தரவினா, செம்பாக மன்னுடி ரம் பதிக மோதலாற் றிருஞான சம்பந்தரைப்,—போன்மருவு கருணைப் புகழ்ச்சிந்து பூந்துறைப் பொருகை ராடியருளே, பூசுரர் வழத்து முபர் சீசக வனத்திறைவி பொருகை ராடியருளே. (க)

மின்பயில் கருங்கொண்டன் மரகதச் செய்குன்றின் மிளி ரிந்து கார்தமணிமா, மேடைப் பரப்பிலுறல் சுதரிசன் வாட்படை விரோதன்வட பத்திரத்தின்,—மன்பேயா ததியிற் குலாவல்காட் டணிநெல்லை வடிவேயொண் முத்திருக்கும், வால்வளையோள் செவி யுழற் றர்ப்பணி மிகுத்தோங்கி மருணிக்கி யென்றுநிகழ்பே,—ரின்ப

* நீராடற் பருவம் - நீர் விளையாடற் பருவம்.

(க) மலையமலை நின்றிருமுலைப்பால் மடுத்தலால் - இமயமலையிற்பிறந்த நின்மலசொருபியே உன்னுடைய திருமுலைப்பால், உண்ணலால் X பொதிவை மலையினின்று பெரிய முல்லைநிலப்பக்கல் கலந்துவருதலால். கூடலானு மன்னங்க வளைவைத்திருத்தலால் - மதுரையை யானும் பாண்டியராசனுடைய சரீரக்கோணலை நிமிர்த்தலால் X கூடுகின்ற இருளையாளும் சந்திரனுடைய சரீரம்போலும் (வெள்ளிய) சங்கங்களைவைத் திருத்தலால். அமணரா - சமணராக X நிருவாணிகளாக. உடறு - இடைபூறு. அன்பராடவேதக்கதவம்-தொண்டர் கொண்டாட (திருமறைக் காட்டில்) வேதங்களா லடைக்கப்பட்ட கதவை X அன்பர் ஸ்நானஞ்செய்யவே தகுந்த தவத்தை. முத்தலைப்பாணியம்பரம் - குலபாணியாகிய அழகிய பரம்பொருளை X முத்துக்களையுடைய அலைநீர் சமுத்திரத்தை. மதி - அறிவு X மதித்தல். தேன் - வண்டு X தேன். கட்டியவை - கண்ணையுடைய பெண் + தேனையுடைய மலரை. ஏன்பு - எலும்பு. தோணியூர்தரவினால் - சீகாழி நகரங்கொடுத்தலால் + தோணியூர்து செல்லுதலால் செம்பாகமன்னு - செவ்விய பக்குவ நிலைபெற்ற + செம்பு உண்டாக நிலைபெற்ற. அம்பதிகம் - அழகிய தேவாரப் பதிகம் X நீர்மிகுதி. சீசகம் - மூங்கில். (உ) இந்து கார்தமணி - சந்திரகார்த்தக்கல். சுதரிசனம்-சக்கரம். வடபத்திரம்-ஆலிலை. பபோததி - பாற்கடல். செவி - காது X அழகு. பணி - தொண்டு. X பாம்பு.

முற் கொண்டொரு பெருங்கன் மிதப்பச்செய் திருதோணி வந்தில
கவே, யேரிசையு முழுவா வாரமிட் டெவராலு மிகழ்வரிய தாம்
பிரபலம், - பொன்புடை யொதுக்குதலி னெய்திவா கீசர்நிகர் பொரு
ரை நீ ராடியருளே, பூசுரர் வழத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி
பொருரை நீ ராடியருளே. (உ)

: காதலர் நறுங்குவளை காலில்விழ வடர்நெடுங் கட்கருங் குவளை
சேப்பக், காமர்நா சியிலணியு முத்தஞ் சிவப்பக் கதிர்ந்ததுவ ரிதழ்
விளர்ப்பத், - தாதல ரலங்கல்புன்ன மங்கைக்கு மெய்திடத் தணவி
லின் பத்தமிழ்தருந், சடையனா ருளாமறை செப்புவரு ணத்துய
ர்வு தாங்குபுபல் கலைதோய்வுறப், - பாதலமெ லாமோதி வாங்குதி
ரை நீள்கயம் பற்றியின் னரவமணிவான், படர்ச்சந்தின் வலியபெரு
முடலைத் தீர்த்தருட் பரவைபொடு சங்கமித்துப், - பூதலம் புகழ்தரந
மாளுர ரிற்குலவு பொருரை நீ ராடியருளே, பூசுரர் வழத்துமுயர்
கீசக வனத்திறைவி பொருரை நீ ராடியருளே. (ங)

மிகுந்தளக பாரச் சொருக்கவிழ்ந் தெங்கனும் விரிந்திடவி
னறலொழுக்க, மெத்தப் பயப்பட் டமிழ்ந்திடக் கெண்டைமை விழிக்
கஞ்சி யுகளவளையு, - முகுந்தள ராசியு மிடற்றினொ டெயிற்றிற்
கொ வாமைதேர்ந் தலறநெரிய, வெண்ணுணங் கவிர்முலைக் கெதிர்
புற் புதங்கண்முழு துடையவுந் திக்கொப்பெனத், - தகுந்தகை

முற்கொண்டு - முதலாவது கொண்டு X மேகோகொண்டு. இருதோணிவந்து -
இரண்டு தோளிலுயர்ந்து X பெரிய தோணி வந்து. உழவார வாரமி
ட்டு - உழவாரமென்னும் பட்டையை மலையாக அணிந்து X உழவுகள் பொருந்த
நீரைச் செலுத்தி. பொன்புடை - (உழவாரப் பணிவிடைசெய்த இடத்தி
லெழுந்த) பொன்னை மதிற் பக்கத்தில் X பொன்னை (இரண்டுகரைப்) பக்கத்
தில். வாக்கீசர் - திருநாவுக்கரசு நாயனார். (ங) சடையனார் - சந்தரமூர்த்திநா
யனார் பிதா. வருணத்துயர்வு - ஆதிசைவகுலத்தி னுயர்ச்சி. பல்கலை - பல
பதிகமரிகிய கலை X விரிந்த கரை. பாதலம் - ஸ்ரீந் சிவஸ்தலம் X பாதாளவுலகம்.
வாங்குதிரை - தாவுகின்ற குதிரை X வளைந்த அலை. கயம் - யானை X குளம்.
அரவமணிவான் படர் சந்தின் - பாம்பை யணிவானாகிய சிவபிரான் செல்லுகின்ற
தூதால் X ஒசையைப்பொருந்தி ஆகாயமளவிச் செல்லுகின்ற சந்தனமரத்
தின். பெருமுடலைத்தீர்த்து - பெரிய பிணக்கை நீக்கி + பெரிய அடிபையலை
த்து இழுத்து, பரவை - பரவைநாச்சியார் X கடல். சங்கமித்து - கூடி. ஆரூர
ரில் - சந்தரமூர்த்தி நாயனாரைப்போல். (ச) அறல் - கருமணல். உகள - துள்ள.
வளை - சங்கு. எயிற்றிற்சு - பற்களுக்கு. புற்புதம் - குமிழி. உத்தி - கொப்பூழ்.

பெறப்பலதரஞ்சுழித் துச்சுழி தயங்கமென் புறவடிக்குத், தாழ்வுறல்
குறித்துறுப் பைந்தையு மொடுக்கமெய்த் தவர்களிற் கமடம்வன
மே,—புருத்தவ ணுறப்புரியு முருவப் பசுந்தோகை பொருரைநீ
ராடியருளே, பூசுரர் வழத்துமுயர் கீசக வனத்திறைவி பொரு
ரைநீ ராடியருளே. (ச)

மதியத் திலங்குமுந விதுளையர்நி னருண்மேனி வருடவயி
ராணிபொன்மை, வளரரி சனச்சுண்ண மாதிய நறுங்கலவை வட்
டின்முன் னேந்தவாளோர்,—துதியற் புதம்பெருக மலர்மாரி
தூய்த்தேவ தூந்துபி முழக்கியாடச், சூர்மகளிர் குரவையிட
டயல்குழ நின்றனை துவட்டா செயுர்திமகத்,—துதியற் பொருந்தகு
வன் வெருளக் குடங்கையி லுளுந்தளவை யாக்கிமுந்நீ, ருண்ட
தமிழ் முனிரீர்மை கண்டுகர நதிநீரை யுண்ணவென விண்ணைநண்
ணம்,—பொதியத் தடங்குடுமி யிடறிவரு தெண்டிரைப் பொரு
ரைநீ ராடியருளே, பூசுரர் வழத்துமுயர் கீசகவனத்திறைவி பொரு
ரைநீ ராடியருளே. (ரு)

வேறு.

அன்ற தரிக்கும் பொதுவர்மனை யனைபா நிருடி யனைகயிற்ற,
லடியுண் றெலோ டமுதுதவழந் தடல்கூர் மருத மிமண்டொடித்
துக்,—கன்றல் விளவின் கனியுகுத்துக் காஸாற் சகடந் தனைத்தகர்த்
துக், கடவா ரணப்பூண் மருப்பொசித்துக் ககமா வருவான் வாய்
கிழித்துக்,—கொன்ற உலகை யுயிர்குடித்துக் குலமால் வரைப்
பொற் குடைபிடித்துக், கொடுங்கோற் கஞ்சன் நிலைகவர்ந்து குந்தி
புதல்வர் முதல்வோரைப்,—பொன்ற தருண்மா லுடன்பிறந்தாய்
பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னார் நெல்லை வடிவுடையார்
பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே. (சு)

தவர்களில் - முனிவரைப்போல். கமடம் - ஆமை. (ரு) இதுளையர் - தோழியர்.
அரிசுணச் சுண்ணம் - மஞ்சட்பொடி. நின்றனை-நின்றாய். துவட்டா - ஓரசு
ரன். அல்-இருளை. தருவன்-விருத்திராசுரன். (சு) பொதுவர்-இடையர்.
ஒசித்து-ஒடித்து. ககம் - பறவை. அலகை - பேய். பொண் - இலக்குமி

கவன மிசையு மகங்கரத்தாற் கதிர்முத் தலையார் நூற்றலையார்,
காணு வடியோ டைந்தலையிற் கருதி முயல களைச்சேர்த்திப்,—பவன
மிசையும் பாம்பெனும்பு படர்தோ ளுமத் தெருக்கொருவெண், பற
வையிறகோ டணிர்தெவரும் பன்னாட் பித்த னெனப்பேசத்,—தவன
மிசையும் புறங்காட்டுச் சாம்ப ராடி மதவேளைத், தகித்தோ ளுன்
சொற்படிமுழுதுந் தானே யாடவானோடு,—பவன மிசையுங் கொண்
டாடப் பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னார் நெல்லை வடிவுடை
யாள் பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே. (எ)

விரியு முபய பாரிசமு மேவி யரம்பை மிருந்தாட, வேறு நாணன்
மாநர்மலர் வெண்சா மரைவீ சிடவிண்முதற்,—சொரியு பணியும்
பலபணியுந் துணைப்பொற் கயலா தியுங்கனியின், றொகையு நிறமா
யிரந்தருமென் றுகிலு மகிலுந் தொனித்தருவி,—சரியு மலையத் தடஞ்
சாரற் சந்து மிருக மதமுமரி, சனமும் விரைத்தேந் தண்மலருந்
தரங்கக் கரங்கொண் டினதுபணி,—புரியு மகளி ரெனப்பரவும்
பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே, பொன்னார் நெல்லை வடிவுடையாள்
பொருளைப் புதுநீ ராடுகவே. (அ)

வேறு.

சுரநட் போடவர் புணர்பொற் பாவையர் சுவணப் பதியான்கோ,
குகரிமாப் பாமொழி பயில்கற் பாரச்சி சுருதித் திறல்வேதா,—வுர
கப் பாயினன் முளரிப் பூவைய ருவகைக் கடலுடே, யொருமித்
தாடிட வவனிக் காருல மொழியக் களிகூர்தேன்,—முரல்கட் டாம
ரை மருமத் தார்நெறி முதிர்முத் தழன்மேன்மேன், முதன்மைச்
சீர்பெற வெனமுற் போயின முறுவற் பண்டயாளே,—புரமட் டார்
மனை யவண்மிக் காடுக பொருளைப் புதுநீரே, புயலிற் றோய்வரை
வனமுற் றாடுக பொருளைப் புதுநீரே. (ஆ)

(எ) கவனம் - கருத்தில். முத்தலையார் - விஷ்ணு. முயலகன் - ஓசை
கள். பவனம் - காற்று. மிசையும் - உண்ணும். வெண்பறவை - கொக்கு.
தவனம் - இச்சை. புறங்காடு - சுகோடு. (அ) அரம்பை - வாழை X தெய்
வப்பெண். நாணன்மாதர் - நாணற்செடி அழகிய + காணுதலையுடைய பெண்
கள். வின் - மேகம். அகில் - அகிற்கட்டைச் சந்தனம். 'மிருகமதம்-கஸ்தூரி.-
(ஆ) சுலனம் - பொன். கோ - இத்திரன். சரி - இத்திராணி. தேன்முரல்
வண்டுகள் முழங்கும். மருமத்தார் - மார்பையுடைய பிராமணர்.

தொனிமுற் றியசட் சமயத் தவற்சொற் றுதிகா ரோர்பொரு
ளே, சுசதுக்,கமிலத் துவிதத் துவிதத் துணிவே யோகியர்தா,—
மினிதிற் றரிசித் திடவிற் புருவத் திடைவாழ் பேரொளியே, யிசை
யக் கவிசொற் றடிமைப் படமிக் கெனையாள் பார்வதியே,—கனிவிற்
பெருகிக் கமழ்மெய்க் கருணைக் கடல்கு மூரமுதே,கனமுற் றருமைச்
சசிதொட் டவிர்கட் கணமார் கோவெனநீள்,—'நிதக் கழையுற்
பவர்பத் தினிபொற் புதுநீ ராடுகவே, பொதியக் கிரிபெற் றருணற்
பொருரைப் புதுநீ ராடுகவே. (௧௦)

நீராடற் பருவம்

முற்றிற்று.

பத்தாவது:

ஊசற் பருவம்.

நிகரிற்செம் பவளக் கொழுங்கா னிறுத்திமிக நீடுமம் பரவி
லாச, நேர்கில மெனத்தளரும் வண்ணங் கறுத்தமணி நீலவிட் டஞ்
சமைத்துப்,—புகரிள நிலாத்தள வடமிட் டனசந்திலுஞ் பதுமரா
கப்பலகைமேற், பன்னுகலை வயிரமொடு செல்வவயி ரேரியம் பாங்க
ரிற் பரவி யொளிரச்,—சுகரிமிசை தவழுமுதி னுறழ்புட்ப ராகஞ்
சிறந்துள விதான நிழலிற், நேசமலி முகமைந்து குலவுகேகா மேத
கச் செக்கேழ் மணிக்கொர்துணையாய்ப்,—புகரின்மணி மாகத மிருந்
தாட லென்னநீ பொன்னாச லாடியருளே,புகழ்மூங்கில் வனநன்மை
திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடி யருளே. (௧)

(௧௦) அத்துவிதம்-இரண்டற்ற ஒன்று துவிதம் - இரண்டு. புருவத்திடை -
இலாடத்தானம். கனம் - மேகவாகனம் X மேன்மை. சசி - இந்திரானி X சத்
திரன். கட்கணம் - கண்ணின் கூட்டம் + கணுக்கூட்டம். கேச - இந்திரன்.
கழையுற்றவர் - மூங்கிலிற் றேன்றிய சிவபிரான்.

* ஊசற்பருவம் - ஊசலிலேறி யசைத்து விளையாடும் பருவம். (௧) நேர்
கிலம் - சமானமாகமாட்டோம். விதானம் - மேற்கூட்டி. புனர் - குத்தம். செக்
கேழ் மணி - சிவத்த நிறமுடைய மணியாகிய சிவபெருமான்.

௩௮ காந்திமதியம்மை பின்னைத் தமிழ்

தேர்துணர்ச் சிகழிகைத் தாழ்சடைக் குச்சணி நிறந்துமுச்
சுடரிலாடச், சீரியதொ யிற்றோள்க ளாடவொரு கவுணியச் சேய்
பருகு திருவருட்பா,—லேந்துபொற் கலசங்க ளாடத் துவண்ட
சிற நிடைபாட வடியாரையீ, டேற்றுத லுணர்த்திடு மரிக்குரற்
கிண்கணி யிசைந்ததழு விணைகளாடக்,—காந்துமணி குயிலிய நுதற்
சுட்டி யாடவொண் கனிவாயின் முறுவலாடக், கருணையங் கடலா
டும் வதனத்தி லாடரிக் கட்கயல்க ளிருமருங்கும்,—போந்துதொட்
டாட்டுகுதழ மின்னுச லாடரீ பொன்னுச லாடியருளே, புகழ்
மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னுச லாடி
யருளே. (உ)

வன்மைபடு கொங்கைபம் பங்கயச் செல்வியர் மணிக்கயிறு
தொட்டசைப்ப, மாதிரி யும்புலோ மசையுமய ராதிரு மருங்கில்
வெண் கவரிவீச,—விண்மைபடு துண்ணிடை யணங்கினர்கண் மங்க
லமொ ரெட்டுருளி யேந்திசிற்ப, விகமொடு பரத்துமய வின்றொ
ளிர் தபாதனர்க விரதபார விர்தமலர,—மென்மைபடு கொன்றை
யங் கண்ணியினர் தவயோகம் விரகவே லையிலமுந்த, மேதக்க பல்
லுபிரு முன்னையா னிற்செயும் வினைக்கீ டெனச்சுமக்கும்,—புன்மை
படு முடலுச லிருவிதத் தாடவொரு பொன்னுச லாடியருளே,
புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னுச
லாடியருளே. (ங)

அதுலமெய்ச் சிவதபன வேதசன் மாவெனு மருச்சகன் வியந்
தாடவன், நளவறு மழைப்புனலி னெல்லுக்கு வேலியிடு மனவரத
தானரான,—முதுபரம் பொருளைப் பதஞ்சலி புலிப்பாத முனிவர
ர்க ளாடவினை, முதல்வரது பாடற் களித்தவான் பரிசிலென முரல்
வளைக் குழைகளாட,—மதுமலர்க ளாடப் பிறங்கும் புரிப்பவள வார்.

(உ)துணர்-பூங்கொத்து. சிகழிகை-மாலை. தொயில்-சந்தனக்குழம்பாலெழுது
மெழுத்து.. அரி - பருக்கைக்கல். குயிலிய - பதித்த. அரிக்கண் - இரோகைகளை
ஈண்டிய கண். (ங) புலோமசை - இந்திராணி. உடலாசல் - உடலாகியவூசல்.
இருவிதம் - ஈல்வினை, தீவினை. (ச) அதுலம் - ஒப்பில்லாமை. தபனம் - மனத்
துயர். விண்ணுதல்வர் - சிவபிரான் காதுகளிருந்து இசைபாடும் கந்தருவர். பரி
சில் - தியாகம். புரி - முறுக்கிய. பரம் பொருளை ஆட்டுமயிலெனக் கூட்டுக.

சடை விரிந்தாடமான், மழுவாட வெண்டலைக் குழுவாட மாணிக்க வரைபுரைய மினிந்தாம்பிரப்,—பொதுவிலா டச்செங்கை கொட்டி நின் றுட்மெயில் பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்மூங்கில் வனநன் மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (ச)

குருமணிச் சூட்டுரைத் வேட்டவா மீந்துங் குழற்கா னறும் பொருட்டுக், கோகனக் வாவியிடை நிருவாண மாப்புனல் குடைந் துளம் வருந்து மடவார்க்,—கருங்கரத் தவர்துகி லனித்துமொரு கங்காள் ராகமுனி வரர்பன்னிமா, ராடைகள் கவர்த்துமட விர்தி ரத் துப்மனுறு மாணையுரு நீத்துநாளுந்,—திருவிளக் கிடுவாடுன டேயப் பரத்தமைகிழ் சீர்பெறச் செய்துமுதுறா, நேறுநல மாதிரை வச்சிறுவ ரெய்தத் தெரித்துமவினே பாடுமியல்பிற்,—பொருவில்வட மலைவில்லி மருவுமா கதவல்லி பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்மூங் கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடிய ருளே. (ரு)

வல்லாண்மை தருமறை விரிஞ்சனான் முகமலரில் வந்தசன காதியர்க்கு, மருண்மலி பவுத்தரை யருட்டிறமை கொடுவென்ற வாதுவ ரடிக்கருக்குங்,—கல்லாலி னடியிற் குருந்தநீ முனிலுதவு கருணையங் குரவர்தம்முற், கைக்கழை குழைத்துமலர் வானிபெய் தின்பக் கடற்குட் குளிக்கவிட்டுச்,—சொல்லா லளப்பரிய வலிது ன்று சேயொன்று தூயறுத லம்பகத்தாற், றேன்றப் பெறக்கண் டெடுத்தா தரித்ததன் றேளில்வடி வேலாகியோர்,—பொல்லாங்கு மணுகாது நின்றமின் கொடியினிது பொன்னாச லாடியருளே; புகழ்மூங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச லாடியருளே. (ஈ)

(ரு) குழல் - (வண்டின்) இசைப்பாட்டு. கான் - வாசனை. இந்திரத்தா ய்மன் - ஓராசன். இயல்பின் - தன்மையுடைய. (சு) குரவர் - ஆசாரியராகிய சிவபிரான். கைக்கழை - (உமாதேவியார்) கையிலிருக்குங் கரும்புவில். குழைத்து - வளைத்து. சேய் - முருகக் கடவுளாகிய ஷுத்திரன்.

கடனார் தடங்கட் கரும்பிடி யெனக்குலவு கடைசியர் வாக்கன் டதாற், கனிமிஞ்ச முழுவர்வெயின் முதிருமு னவிற்ப்பக் கனைத்தோ டும்பகடெலா, —மோதூர் திரைத்தட முழக்கநொர் தெழும்வாளை முகில்கிழித் துப்பசங்காய், மொய்த்தகமு கிற்பாய வதன்மடற் றுயின்மந்தி மூரிபைந் தருவினெய்த, —மீதுந்து சோலைபின் மடந் தைபர்க ளாமெணி மேடையிற் பலவீதியில், வியன்மலய வரைதமி றொ தெவுதென் றற்குமுவி மேன்மேலும் வந்துவந்தெப், —போதூர் தவழ்துவள மலியுநெல் லைக்காசி பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்கார்கி மதியம்மை பொன்னாச லாடியருளே.

(எ)

பரிசுத்த மேனியுட னுலபத் தெப்புகிமெய்ப் பத்திசெய் குருந் தெரியிற், பஞ்சசுத் தியுமருவி யுட்புறமு மொருவழிப் படமுபன் றுப சரித்து, —விரிசொற்றண் மலர்கொண் டருச்சித் திறைஞ்சுநரு மிக் கமு லாதாமார், வெங்கன லெழும்பிட விரோசகம் பூரகம் விளங்கு கும் பகமு தத்துத், —தரிசிக்கு மவரும்வினை யொப்புமல பரிபாக தத்துவ மிபைந்துளாருஞ், சாலோக மாகிய பதங்கண்முறை யிற் பெறத் தனிபருட் பெருகுமாடல், —புரிசச்சி தானந்த சகளநிட் களவல்லி பொன்னாச லாடியருளே, புகழ்முங்கில் வனநன்மை திக ழ்கார்கி மதியம்மை பொன்னாச லாடியருளே.

(அ)

பங்கய மலர்த்துணை யெனக்குலவு தாள்களும் பரிதியிற் ககிர் விரிக்கும், பட்டாடை மேகலை யுடுத்தெழிற் பட்டிகை பதிர்த்துண் ணிடைபு மொலிகூர், —சங்கணியு ம்பயவர தச்செங்கை யஞ்சரா சாமுதவு சிற்றுதரமுந், தண்ணருள் சாக்குமிரு கொங்கைகளு மம் பொற் றடந்தோண் முகந்தகுழையு, —மங்கல மிடற்றணியு மிளமு றுவல் பூத்தகனி வாயும்வெண் மணிநாசியும், வாள்விழிப் பொலிவு

(எ) கடைசியர் - மள்ளப் பெண்கள். பகடு - எருமைக்கடா. (அ) பஞ்ச சுத்தி - பூதசுத்தி, தான சுத்தி, இலிங்க சுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திர சுத்தி. உட்புறமும் - உள்ளும் புறமும். மூலாதாரம் - குய்யஸ்தானம். இரோசகம் - பிராணவாயுவை வெளிவிடுதல். பூரகம் - பிராணவாயுவை உள்ளே யிருத்தல். கும்பகம் - பிராணவாயுவைச் சமப்படுத்தி யடக்கல். இருவினையொப்பு - நல் வினையுந் தீவினையுஞ் சமமாகக் காண்டல். மலபரிபாகம் - பந்த நீங்கிப் பக்கு வமடைதல். தத்துவம் - உண்மை நிலை. சகளம் - உருவத்தோடு கூடியபொருட் களம் - உருவமில்லாதது. (சு) பட்டிகை - சேலை. சங்கு - களையல்.

மதி துதலுமுக மண்டலமும் வரியளி முரன்றகூந்தற்,—பொங்குழ-
மில்லங்கவெம திதயத்தி லாடுவாய் பொன்னாச லாடியருளே,
புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச
லாடியருளே. (கூ)

மடைபாய்ந்த கடலென்ன வருளோங்கு நலமன்ன மண்ணுதி
யாமெண்வடிவாய், மறைநான்கு துவலுண்மை கொடுவேண்டு மவர்
தம்முன் மைம்மாயை தீர்க்கைபுரிவான்,—விடையூர்ந்து வருமண்
ணல் புலிபாம்பு தொழுவெண்ணில் விண்ணுடர் காணவொருதான்,
மிகவுன்றி யிருள்வன்ன முறுதிங்க னுடல்பம்மு மெய்ஞ்ஞான நாடக
மதா,—லுடைவாய்ந்த துடிபண்ணன் முதலாய்ந்த தவர்பன்னி
யுண்ணுமி மோரைவகையா, முயர்வார்ந்த தொழின்முன்னி முயல்
பாங்கி னதுதன்மை யுன்னாசை போன்மலியவே,—புடைசூழ்ந்து
பலவண்மை நவில்பாங்கி யினர்நண்ணு பொன்னாச லாடியருளே,
புகழ்முங்கில் வனநன்மை திகழ்காந்தி மதியம்மை பொன்னாச
லாடியருளே. (கௌ)

ஊசற் பருவம்

முற்றிற்று.

வாழி.

வேதங்கண் முதலாய பலகலைகள் வாழியருள் வெள்ளத் தமிழ்
ந்த பெரியோர், மிகவாழி யறுவகைத் தொழின்முயன் றழலோ
ம்பும் விப்பிரர்கள் வாழியென்று,—நீதங்க டந்தமுறை செய்யாத-
செங்கோண்மை நிருபர்தம் பெருமைவாழி, நிறைபுகழ்ப் பாண்டி-
வள நாடுமதன் முகமனைய நெல்லைமா நகரும்வாழி,—மாதங்க வீரு
ரிப் போர்வைகொடு திகழ்வேணு வனநாதர் வாழியவர்பான், மருவு
மர கதமயிற் பெடையெனத் திகழ்காந்தி மதியம்மை வாழியவன்
பொற்,—பாதங்க ளுக்கணியு மெனதுபின் னைக்கவிப் பருவங்கள்
பத்துமவாழி, பல்லுயிர்த் திரள்வாழி பைந்தமிழ்ச் சுவைபருகு
பாவாணர் குலம்வாழியே.

ஆகச் செய்யுள் ௧௦௪.

காத்திமதியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

பொங்கு - பொலிவு. (கௌ) எண்வடிவு - நிலம், நீர், தீ, காற்று - ஆகாயம்,
சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய வருவம். திங்கன் - முயல்கன்.

உ
சிவமயம்.

நெல்வலவருக்கக்கோவை.

இது,

இராமநாதபுரம் சம்ஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த

வீரசோழனென்னும் நகரவாசியும்

சௌந்தரியலகிரி யருளிச்செய்த

கவிராஜபண்டிதரவர்கள் புத்திரரும்

வேம்புத்துர் வித்துவான்களிலொருவரும் ஆகிய

அம்பிகாபதி ஐயரவர்களால் இயற்றப்பெற்று

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராய ரெழுதிய

துறை, துறைப்பொருள், உரைக்குறிப்புகளுடன்
சுவாமி நெல்லையப்பர் கோவில் தருமகர்த்தவர்கள்

திருநெல்வேலிஸ்ரீமத் A. V.

இராமசாமிபிள்ளையவர்கள்

திருநெல்வேலிப் பேட்டை ஸ்ரீமத் வெ. மு.

சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

ஆகிய இருவர் பொருளுதவிபால்

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

தெல்லைவருக்கக் கோவை.

காட்சி.

(இதன் பொருள்.) தலைவன் தலைவியை ஒரு பூஞ்சோலையினிடத்துக் காணுதல். தலைவனென்றுத் தலைவியென்றுத் கூறிய இவர் யாவரெனின்' இல்லது, இனியது, நல்லது என்று புலவரார் கூறப்பட்ட மூன்றனுள் இல்லதாகிய புனைந்துரை வகையாற்றென்றினவரென்க. இவரது இலக்கணம் யாதோ எனின்' பிணி மூப்பு இறப்புக்களின்றி எந்நாளும் ஒரு தன்மைபராய் உருவும் திருவும் பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் முதலியவற்றால் ஒத்தவரென்க. இவவிருவரும் ஒருவரை ஒருவர் காணும்போது தலைவனுக்குப் பதினைந்து வருடமும் பத்து மாதமும் தலைவிக்குப் பதினொரு வருடமும் பத்துமாதமும் சென்றிருக்க வேண்டு மென்பது தொல்லாசிரியர் துணிபு.

அமிழ்துங் கயலும் புயலுந் தனியரசு கம்பலுந்தே
னுமீழும் புதியவெண் முல்லை பு மாயுண்மை யாரணமுந்
தமிழுந் தெருமணக் குந்நெல்லை நாதர் தடஞ்சிலம்பிற்
கமழும் பொழில்வளர் வல்லிகண் டேன்கண் களிகொண்டதே. (க)

கண்படை பெறுது கங்குலோதல்.

(இ-ள்) தலைவியைப் பிரித்த தலைவன் நித்திரை வராமல் இராக்காலத்தை நோக்கி வருந்துதல்.

ஆவியுங் காயமும் போலவொன் றுகி யவளுடைய
நீவியஞ் சிற்றிடை போலரு காநிற்கு நீங்கியநாள்
வானியம் போருகஞ் சூழ்நெல்லை நாதர் வரையில்வல்லி
கானியங் கட்கடை போலற நீளுங் சுருங்கங்குலே. (உ-)

(க) அரக்காம்பல் - செவ்வாம்பல். (உ) நீவியம் - சேலை. அருகா நிற்கும் - குறையா நிற்கும். வல்லி - வல்லிக்கொடிபோலவாள். அற - மிக.

கண்டோர் விலக்கல்.

(இ-ள்) தலைவியைத் தலைவன் விவாகஞ் செய்யும்பொருட்டுப் பாலைநிலத்து வழியிற் கூட்டிக்கொண்டுபோம்பொழுது அவ்விடத்துக் கண்டவர் விலக்குதல்.

இளைக்கும் பிறைமுத்தர் நெல்லையஞ் சாரளி வீர்திலையால்
ஈளைக்குங் குடிலில் வதுவைசெய் வாய்மறை பார்க்கிலுங்கள்
களைக்கும் பழுதில்லை யீங்கண்ண லேவெள்ளி கீழ்த்திசையின்
முளைக்கும் பொழுதெழுந் தாற்செல்ல லாதும் முதுநகர்க்கே. (௩)

வளையோடு பகர்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் வைத்த அடையாளமுள்ள இடத்தில் தலைவியைத் தலைவனைக் காணுந் நிரும்பிச் செல்லும் செய்தியைத் தலைவனுக்குச் சொல்லும்படி சங்குகளை நோக்கிச் சொல்லுதல்.

சுன்ற வளைத்தப்பி ஞானியின் வாய்தப்பி யெம்முயிரைப்
போன்ற வளைத்தப்பிப் போந்ததெவ் லாம்புர மூன்றெரியத்
தோன்ற வளைக்குஞ் சிலையாளர் நெல்லைச் சுரும்பினிலாக்
கான்ற வளைக்குலங் காள்சொல்லு வீர்வரிற் காதலர்க்கே. (௪)

தழை நயப்புரைத்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் கொடுத்த மாந்தழையைப் பரங்கி தலைவியினிடத்துக் கொடுத்த தலைவி விருப்பமுற்றதைத் தெரிந்து வந்து தலைவனுக்குச் சொல்லுதல்.

உழைவேடக் கண்ணினுக் கஞ்சன மாமொற்றைச் சிந்துரமாங்
குழைவேட மாமிழை வேடங்க ளாமுடல் கூனுஞ்சிலைக்
கழைவேட நெச்சிற் கருள்புரி வேர்நெல்லைக் கார்வரையிற்
றழைவேட மாறிப் பல்வேடங் கொண்டதுன் றண்டழையே. (௫)

இரவுநீடத் தலைவி வருந்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் வராத இராத்திரி காலம் அதிகமாகத் தோன்றுதல் பற்றித் தலைவி துன்பமுறுதல்.

(௩) குடில் - சிறு வீடு. மறை - வேதவிதி. (௪) ஞானி - நாய். சுரும்பு - மலை. நிலாக்கான்ற - ஒளியைக் கக்கிய. (௫) உழை - மான். அஞ்சனம் - மை. இழை - ஆபரணம். கழை - மூங்கில்.

ஊழிக் கருங்கங்கு னீக்கிவெய் யோனையிங் குள்ளழைக்குங்
கோழிக் குலத்தை வார்ப்பதல் லாற்கொழும் காவிமன்ளர்
கோழிக் குழாமணக் குர்கெல்லை நாதர் விபன்சிலம்பிற்
பாழூக்கி யான்வார்த் தேன்கிளி யோடன்னம் பால்பகுத்தே. (சு)

பாகன்றன்னோடு சோகங் கொண்டவன்-கொல்லல்.

(இ-ள்) கார்காலம் வரும்போது வருவேனென்று தலைவிக்குச் சொல்
லிய தலைவன் வருத்தமுற்றவனுப்த் தேர்ச்சாரதியைத் தேரை விரைவாய் நடத்
தும்படி குறிப்பாற் கூறுதல்.

எழுந்தாரை மாரிப் புனல்வெள்ள மோவெம்மை நீத்திருந்தா
ரழுந்தாரை மாரிப் புனல்வெள்ள மோகொன்றை யாடகப்பூச்
செழுந்தாரைச் சூடும் பிரானெல்லை நாதர் சிலம்பிற்செவ்விக்
கொழுந்தாரை வேல்வல வாவெந்த மாரி கொழிக்கின்றதே. (எ)

கையுறை மறுத்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் கொண்டுவந்த கையுறையைப் பாக்கிவாக்காமல் மறுத்
தல். கையுறை - காட்சிப் பொருள்.

எட்டிற் றிகற்கொன்றை யார்கெல்லை நாதரை யீன்றகழைத்
காட்டிற் றகுமுத்த மொன்றன்றி யீர்க்கஞ்ச னுறுமூலர்
வீட்டிற் றகுமுத்த முங்கரு மால்சங்கின் வெண்முத்தமுஞ்
சூட்டப் பெறுவன வல்லநந் நாட்டின் துணிபிதுவே. (அ)

தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

(இ-ள்) தலைவன் ஆசை நோயால் வருந்துங் தன்னிலைமையைத் தோழி
க்குச் சொல்லுதல்.

ஐயம் புகுந்திருக் கைகளென் றுலு மடியிணைகள்
வையம் புகுமுத்தி மாறொழு வோனெல்லை மாதகர்வேள்
கையம்பு தைத்த பசும்புண்ணி லேவைத்த காரமொக்ருங்
கொய்யம் புயமனை யாளநுட் பார்வைக் குளிர்சிங்கியே. (ஊ)

(சு) ஊழி - ஊழிக்காலம் போன்ற. அன்னம் - அன்னப் பறையை.
(எ) தாரைமாரி - நேரோடலாகிய மழை. தாரை - கண். தாரைவேல் - கூரிய
யவேல். (அ) எட்டில் - இதழால். கழை - மூக்கில். (ஊ) தொழுதோன் -
தொழப்படுவோன். சிங்கி - விடம்.

தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் சொன்னபடி வராமல் நாழிகை அதிகப்படத் தலைவி வருந்துதல்.

ஒருபோ துறங்குஞ் சரோருகங் காளுத யாதவன்றைர்
வருபோ துறங்கு ழலர்நெய்தல் கான்வண்டு காலுழத்தேன்
றருபோ தலரும் பசுங்கொன்றை யார்நெல்லைத் தண்சிலம்பி
லிருபோதுங் கண்ணுறங் காதிருப் பேனிங் கிமைப்பறவே. (க௦)

அந் நகை பொறுஅ தலன் புலம்பல்.

(இ-ள்) தோழி சிரித்துச் சொல்லியதைச் சகியாமல் தலைவன் வருந்திக் கூறுதல்.

ஹைக் குழைக்குங் கழைக்குமென் பாகி னுடன் கலந்த
பாலைப் பழிக்கு மொழிக்குமன் றேபிட்டின் பாதிக்கிட்ட
வேலைக் குழைக்கும் பிரான்றிரு நெல்லை வியன்சிலம்பிற்
சேலைப் பழிக்குங்கண் ணுநகைக் கேயுயிர் தேய்கின்றதே. (க௧)

ஆற்றநெஞ்சினோடவன் புலத்தல்.

(இ-ள்) பாங்கி கையுறை மறுத்தலைச் சகியாத தலைவன் நன்னெஞ் சொடு வருந்திக் கூறுதல்.

ஹாவவர் சீலம் பலவாகுஞ் சீல மறிந்தபின்ன
ரெவ்வெவர் நட்புங் கொள்பெற்றி லேமிம வானணங்கை
வெளவிய கோலத்தர் நெல்லையஞ் சாரல் வரையிலவல்லி
நவ்வியங் கண்ணினை போற்றடு மாறிய நன்னெஞ்சமே. (க௨)

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுது கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவன் பிரிந்த இடத்து வந்த மாலைக் காலத்தைக் கண்டு தலைவி வருந்துதல்.

கக்குங் கனற்பிறை நாவாகச் செக்கர் கடுமறவி
யொர்க்கும் படிக்குவர் தாலென்செய் வேனுடல் கூனிவயி

(க௦) சரோருகம் - தாமரை. நெய்தல் - ஆம்பற் பூ. (க௧) கழைக்கும் - மூங்கில் போன்ற தோளுக்கும். வேலைக்கு - தொழிலுக்கு. நகைக்கே - (உன்னுடைய) சிரிப்புக்கே. (க௨) ஹாவவர் - அவரவரொன்பதன் மூலம். வெளவிய - கிரகித்த. கோலத்தர் - மணக்கோல முண்டியவர். நவ்வி - மரன். (க௩) செக்கர் - செவ்வானம். கூனி - கோணி.

நெக்கும் பிறைமுடி யார்நெல்லை நாட்டி லிரைவிழுங்கி
விக்குவ் குருகினங் காளுயிர் போகில் விழிபொத்துமே (க௭)

களிறுதரு புணர்ச்சியா லறத்தோடு நின்றல்.

(இ-ள்) சோலையில் விளையாடும்போது கொல்லவந்த யானையைக் கொன்று தலைவியைக் கூடிய தலைவன் களவைத் தோழி செவிலித்தாய்க்குக் குறிப்பால் வெளிப்படுத்துதல்.

காட்டானை வென்ற பொழுதத்த யானைக் கடுங்குரலைக்
கேட்டார் செவியினுங் கேட்குங்கொ லேரகிளர் கெண்டையங்கண்
வாட்டாரை யாய வடிவுடை யான்வலப் பாசர்நெல்லை
நாட்டா ரறிப மணமுர சாலிக்கு நல்லொலியே. (க௮)

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாநல்.

(இ-ள்) தலைவனுடன் சென்ற தலைவியைச் செவிலித்தாய் தேடிச் செல்லும்போது வழியில் எதிரே வரக்கண்ட திரிதண்டமுடைய அந்தணரைக்கேட்டல்.

கிம்புரிக்கோட்டுக் களிற்றாள் நெல்லைக் கிரியிலிரண்
டம்பிருந் குங்கண்ணி யண்ணல்பின் னேயமுல் வாய்ப்ருகையிற்
செம்புருந் கிச்சொரிந் தாலன்ன பாலைச்சென் னாகநெய்த
வெம்புரிக்கொக்குமென் னுற்சென்ற வாறெங்குன் லேதியே. (க௯)

சுனை நயப்புரைத்தல்.

(இ-ள்) தோழியை யறிபாது சென்று தலைவனைப் புணர்ந்து வந்த தலைவி இதுவரையெங்குச் சென்றயென்று கேட்டதோழிக்குச் சுனையாடி வந்தேனென்று சொல்ல, அவள் களவைத் தெரிந்து தோழி பரிசாசமாகச் சுனையினது நன்மையைச் சொல்லுதல்.

கீற்றுப் பிறைமுத்தர் நெல்லைபஞ் சாசந் கிரியிலிரண்
நேறுச் சுனைமுக் குளித்துதைத் தாடியு முகைபட்டும்
வேற்றுக் தலந்தொறும் வேர்வழி யாமல் விரகுவர
நோற்றுப் பிறந்தனை பேயயனங் கேநல்ல நோன்பிதுவே. (க௯)

எக்கும் ஒரு புறம் வற்றிவளையும். வீழி-(என்) கண்ணை. பெரத்தும் - மூடுங்கண். (மரணகாலத்தில் மரணமடைவார் கண் திறத்திராமல்முடி வைத்தல் உலகவழக்கு) (க௮) தாரை-கூர்மை, ஆலிக்கும்-ஒலிக்கும். (க௯) கிம்புரி - யானைத் தந்தத்திற் கடமும் பூண். செல் - ஊர்ந்துசெல் கின்ற. (க௯) முக்குளித்து - அமிழ்த்தி. ஊதை - காற்று. விசு - உபாயம், நேற்று - தவஞ்செய்து.

தெல்லையருக்கம் கோவை.

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) பொருளின் பொருட்டுப் பிரிந்த தலைவன் கார்காலம் வருவே
னென்றபடி வராமையால் அக்கார் காலம் வரக்கண்டு தலைவி வருந்திச் சொல்
லுதல்.

குறைக்கோல வெண்டிங்கள் வேணியர் நெல்லைக் குளிர் பொருநரைத்
துறைக்கோல வண்டினங் காளனங் காடுனைக் கைபிடித்து
நறைக்கோலங் கண்ட மலர்க்கண்க ளாலின்று நானிருந்த
சிறைக்கோலங் கண்டில ரேபொருண் மேலன்பு சென்றவரே. (௧௭)

நீடு நீனைந்திரங்கல்.

(இ-ள்) புணர்ச்சி செய்தாமையால் இவளுள்ளம் எந்நாளிசையுமோ வெனத்
தலைவன் தலைவியை நோக்கி நெடுநேர நினைந்து வருந்திக் கூறுதல்.

கூன்முகத் திங்க ளொருரேகை காண்கினுங் கொப்பளிக்ஞர்
தேன்முகத் தாம்ப லலருங்கெட் டேன்செங்கண் மாலுங்கஞ்ச
நான்முகத் தோணுந் தொழுநெல்லை நாதர்தந் நாட்டிலிந்த
மான்முகத் திங்கள்புக் கும்மல ராததென் வல்வினையே. (௧௮)

தான் குறிமருண்டமை தலைவியவட்குணர்த்தல்.

(இ-ள்) தலைவன் வைத்த குறியீட்டத்தையறியாமற் கிரமப்பட்டுச்சென்று
வந்ததைத் தலைவி பாங்கிக்குச் சொல்லுதல். குறி - அடையாளம்.

கெங்கைச் சடாடவி யார்நெல்லை நாதர் கிரிப்புறத்தி
லங்கைத் தலத்துந் தவழ்ந்துசென் றேன்சென்ற வாடவர்கைப்
பங்கப் பழம்புண் ணிடையே புதுப்புண் படிந்தவெம்மைக்
கொங்கைக் குறிகள் கண் டாலாய ரேயென்னைக் கோவிப்பரே. (௧௯)

மெய்தோட்டுப் பயிறல்.

(இ-ள்) தலைவன் தலைவியின் சரீரத்தினோருறுப்பைத் தீண்டிப் பழஞ்
தல்; அஃதாவது: கூந்தலிலுள்ள வண்டுகளோ யோட்டுதல் போலத் தோளைத்
தொட்டுப் பேசுதல்.

(௧௭) நறைக்கோலம் - மணக்கோலம். (௧௮) ரேகை - வரை; ஒரு சித்
தனவு. புக்கும் - புகுந்தும். ஆம்பல் வாய்க்குவமையாதலறிக. (௧௯) கெங்கை -
கங்கையின் மருங்கு. குறி - வடு. ஆயர் - தாப்பார்.

கேழற் பெருங்கொம் பணிநெல்லை நாதர் கிரியிற்கொங்கை
வாழப் பொறுது மருங்குல்கெட் டேன்வண்டர் வாய்சுவைத்து
வீழக் கருங்கண் டிறக்குஞ்செங் காவிலென் றுரெனினுஞ்
சூழப் பொறுதுகண் டிப்பெற்ற தாயர் துணிவுகன்றே. (௨௦)

முன்னிலை யாக்கல்.

(இ-ள்) தலைவி கிற்பது தன் காரியத்திற்கு வேண்டும் காரண மென்றெ
ண்ணி அவளைத் தலைவன் முன்னிலையாக்கிப் பேசுதல்.

கையுங் கவணு மிதனுங்கல் லோசையுங் காவல்செய்து
தொய்யும் புலனமுந் தோன்றிற் பிர்தொல்லை மாபுரமுன்
றெய்யும் கழைமுத்தர் நெல்லையஞ் சாரவி லீஞ்செறிந்து
கொய்யும் புனம்வைப்ப ரோவென்ன மாயமிக் கோலங்களை. (௨௧)

புறங் காட்டல்.

(இ-ள்) தலைவனும் தலைவியுஞ் சயனித்திருக்கும்போது தலைவி புறங்
காட்டுதலைச் சகியாமல் தலைவன் சொல்லுதல். புறம் - முதுகு.

கொலைவேழ மன்றுரித் தார்நெல்லை நாதர் குளிர்சிலம்பிற்
கலைவேழ மிபாநெய்த காட்டிடை யேயும்மைக் கைப்பிடித்துக்
தலைவேழ முன்னிட்ட வன்றுந்நைப் பின்விட்ட தன்னாவிக்கோ
முலைவேழ முன்னிட்டின் றொந்நைப்பின் னாக முனிவிட்டதே. (௨௨)

இறைமகளாடிடநோக்கி யழங்கல்.

(இ-ள்) திணையறுத்தபின் புனங்காவலை விட்டுத் தலைவிபைத் தோழி
கொண்டு போம்போது தான் விளையாடிய இடத்தைப் பிரிதற்கஞ்சித் தலைவி
வருந்துதல்.

கோணும் பி றைமுத்தர் நெல்லைபஞ் சாரலின் குன்றிவிபாம்
போணும் புனமும் பிழைபிட்ட தாற்பிறை வாரினம்பும்
நாணுந் செறிபுஞ் சிலைவேட ராலுநம் மாலுநன்கு
காணுந் கனிந்தெய்வ மும்பகை யானதென்க் காவலுக்கே. (௨௩)

(௨௦) வாழ - பெருத்து உயர. (தாற்பரியம்). வண்டர் - வண்டுகளே. (௨௧)
இதண் - பரண். தொய்யும் - சேறும். புலசுமும்-நீரும். (௨௨) கலை - மாண்.
தலை வேழம் - முதன்மையாகிய யானை. முன்னிட்ட - எதிரிட்ட. பின்வி
ட்ட - (எனக்குப்) பின்னிதுத்திய முனிவிட்டது - கோபஞ் செய்தது. (௨௩)
சாரல்-மலைப்பக்கம். பிழைபட்டது - தவறுபட்டது; அந்நொது:தினையறுத்த
பின் காவலுதல். ஆல் - அசை. கணித்தெய்வம் - வேங்கை மரமாகிய தெய்
வம். *வேங்கை பூத்தகாலம் திணையறுக்கும் காலமாதலால்பகையானதென்றான்.

அ

நெல்லைவருக்கக் கோவை.

முல்லையைப் பழித்தல்.

(இ-ன்) தான் வளர்த்த முல்லைக் கொடி தனக்கு விரோதமாக அரும்பையின்று மனமதனுக்குப் பாணமாக்கித் தன்னை யெய்யச் செய்தலால் அம்புல்லைக் கொடியைத் தலைவி நித்தித்துச் சொல்லுதல்.

கொவைத் திரைக்கங்கை யார்நெல்லை மேற்கட நீர்வடித்துச்
செவ்வைப் படவிதற் கோவளர்த் தேன்றிங்கள் வெண்குடைக்கீழ்ப்
பொவத் திரைமுர சார்ப்பவிச் வேளுக்குப் பாசறையின்
மொளவற் றிணிபரும் பிரகணை யாய்விட்ட வாறுநன்றே. (உச)

புகழ்த்தல்.

(இ-ன்) தலைவியினது நலத்தைத் தலைவன் மகிழ்ந்து சொல்லுதல்.
நலம்- அழகு.

சடைவீடு கங்கைக் களித்தார்தென் நெல்லைபிற் றுறியகட்
கடைவீட தாகுங் கனங்குழை யீருந்தி கான்றகஞ்ச
மடைவீட தாகு மயன்றலை நாளி லனங்கனுக்கோர்
படைவீடு வேண்டுமென் றோவெளி யாயிடை பாலித்ததே. (உரு)

கையுறை மறுத்தல்.

(இ-ன்) அ.ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

சாயின்ற பாவையன் னுளுக்கு வேலைமண் டாங்குரகன்
வாயின்ற மாணிக்கங் கொண்டுவர் தாலு மணிமுடிமேற்
காயின்ற கொன்றை கமழச்செம் பாதி கலந்தபச்சை
வேயின்ற முத்தன்றி வேண்டிவ தோநெல்லை வெற்பிடத்தே. (உ௬)

இறைமகளாடிட நோக்கியழுங்கல்.

(இ-ன்) உஉ-வது துறைப்பொருளிற் காண்க.

சினங்காலுந் குலப் படையாளர் நெல்லைக் சிலம்பிலென்றன்
மனங்கால்பின் முன்செலச் செல்லுகின் றேன்வள்ளை பாடுகின்றை
யினங்காள் வெறுங்கவண் காளிதண் காளெம்மை நீத்தயரும்
புனங்காளிங் கேடசொல் வீர்வந்து தேடும் புரவலர்க்கே. (உ௭)

(உச) கொவை - ஒலி. கடம் - குடம். பொவத்திரை - கடல் (இரு பெயரொட்டு). பாசறை - படைவீடு. மொளவல் - முல்லையினது. (உரு) படைவீடு - போர்செய்தற்குச் சேனையோடு தங்கியிருக்குமிடம். வெளி - ஆகாயம். பாலித்தது - சிருட்டித்தது (தாற்பரியம்). (உ௬) சாய் - அழகு. (சாய வெண்பதில் அல்கெட்டது) உரகன் - ஆதிசேடனாகியபாம்பு. (உ௭) காலும் - கக்கும். மனங்கால் பின்முன் - மனம்பின்னும் கால்முன்னும். வள்ளை - உலக்கைப் பாட்டு. இதன் - பாண்,

தெல்லைவருக்கக் கோவை.

கூ

பாலனைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) புத்திரனைப்பெற்ற காலத்தில் தலைவியைத்தலைவன் சேர்திருத் தலால் தலைவி அப்புத்திரனை நிந்தித்துச் சொல்லுதல்.

சீறாக் கருணைப் பர் நெல்லையி லேயன்பர் சிந்தைதனை
மாறாக்கி விட்ட மழுகளி றேமலர்ச் காவியங்கண்
ணாறாக்கி விட்டதும் போதாமல் வேங்கை யடைகிடந்த
தூறாக்கி விட்டனை யேதமி பேனைத் துணைவருக்கே. (உஅ)

நிங்குர்கிருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்.

(இ-ள்) தினையறுத்தபின் தன்னுார்க்குச் செல்லும்போது தலைவிதலை வனைப் பிரிந்திருக்க நேர்ந்ததெயென்று நினைந்துவருந்திச்சொல்லுதல்.

சுனைவினை நீருண்டி யாம்புனங் காவற் றெழில்புரிந்தாற்
நினைவினை வாமென் றிருந்ததெல் லாந்தென்றற் கன்றுமுன்றின்
மனைவினை யாடுந் திருநெல்லை நாதர் வரையினிற்றீ
வினைவினை வாய்விட்ட தேயிது வோபின் வினைவதுவே. (உஆ)

குருகோடு புலம்பல்.

(இ-ள்) தலைவிதலைவனைச்சேர்ந்திருக்கும் இரவு விடிதலைக்கண்டு கோழி யோடு வருந்திக்கூறுதல்.

குழிந் கரிபுரித் தார்நெல்லை மேற்குன்றற் தூட்படுத்தும்
பாழிச் சுடரிலை வேலன்வந் தாற்றிரைப் பாய்நுட்டு
மாழிக் கதிரவ னைக்கங்குல் யாமத் தழைக்கவெழும்
கோழிக் கிதுமுறை யோவினை யேனென் குறைசெய்ததே. (உர)

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) தலைவன் பிரியும்போது கார்காலத்துக்கு முன்னே வருவே னென்று குறிப்பாற் கூறியபடி வராமையால் கார்ப்பருவங் கண்டு தலைவி புலம் பிக் கூறுதல்.

(உஅ) மழுகளிதே - யானையினிளங்கன்று போல்வாய். வேங்கை-புலி.
(உஆ) தென்றற்கன்று - இளந்தென்றல். திவினைவினைவு - தினையறுத்த பின்
தலைவனைச் காணப்பெறுமை (உர) குழி - யானைமுகபடாம். வேலன் - குமாரர்
சுடவுளை யொத்த தலைவன். கோழிக்கு - கோழியாகிய வுனக்கு.

செருவந்த சூலப் படைபாளர் நெல்லைச் சிலம்பின்முந்நீர்க்
கருவந் தெழுந்த கருங்கொண்டல் காள்கலங் கிக்குமுறி
யுருவங் கருகிப் பரந்துகண் ணீர்சிந்தி யோடமுன்னுட்
பருவங் குறித்ததுண் டோவெனைப் போலொரு பைந்தொடியே. (

குறம்.

(இ-ள்) தலைவி தலைவனைச் சேரக்கூடுமோவென்று சந்தேகித்திருந்த
இடத்துக் கூடுமென்று குறத்தி வந்து குறிசொல்லுதல்.

சேலிற் றிகழ்வீழி யாயிடு கூழன்பர் சேர்வரிந்தச்
சூலிக் கவுளி வலமுநன் றேதொல்லை யஞ்செழுத்தின்
முலிக் கழைமுத்த னெல்லையஞ் சாரன் முனைத்தெழுந்த
சாலிக் குறிபொய்க்கு மோகுறங் கூற றவறினுமே. (௩௨)

தழை நயப்புரைத்தல்.

(இ-ள்) இ-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

சைவத் துறையன்பர் நெஞ்சினுள் ளார்நெல்லைத் தண்டிலம்பின்
மைவைத்த வேல்வைத்து வார்முழன் மேல்வைத்து மார்பில்வைத்து
மெய்வைத் திறுது முலைமுகத் தேவைத்து மேற்றொழுது
கைவைத்து வாங்குந் தழையையின் மார்பென்று கண்டனளே. (௩௩)

வண்ணேற தாரோன் வந்தேதிர்ப்பதேல்.

(இ-ள்) இரவுக்குறியிடத்தில் தலைவன் தலைவியை நேரே வந்து காணுதல்.

சொரியுங் கதிரிச்சடர்க் கன்றிச்சந்த் தோதயந் தோன்றமடல்
விரியுங் கமலமெங் கேபடைத் தீர்வெள்ளை வேதத்தனு
மரியுந் தொழுமர னெல்லையஞ் சார லரையிருள்வாய்
விரியுண் கயல்விழி யீரெம்மை யாள வருவதற்கே. (௩௪)

புகழ்தல்.

(இ-ள்) ௨௫-ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

(௩௨) சூலி - கருவுடையதாகிய. கவுளி - பல்லி. முலி - மூலமாயுள்ள
வனாகிய. (மூலம் - பிரணவப் பொருள்.) சாலிக்குறி - நெற்குறி - குறம் - குறி.
(௩௩) வேல் - வேல் போன்ற கண். (௩௪) கதிர் - சூரியன் - மடல் - இறந்த.

தெல்லைவருக்கக் கோவை.

சோதிப் பிறைமுத்தர் செவ்வைப் பஞ்சு சாரற் சுரும்பிற்சச்சின்
விதிக் கடங்குமென் றேவணிந் தீர்வெளிப் போந்தவிந்த
வாதிப் பசுரண்ட மொன்றிரண் டாக வறுக்கவந்த
பாதிக்கடங்குமல் லாலடங் காதும் பனைமுலையே. (௩௫)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

(இ-ள்) உரு-ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

சொரியங் கொண்ட புயத்தவி சேறித் தனித்திருந்து
கெவுரிகொண் டாமும் பிரானெல்லை நாதர் கிரியிற்றேன்றற்
கவுரிகொண் டாலு மொருநூன் மருங்குலைக் கண்டும்வண்டிர்
பவுரிகொண் டிருமுன் மேல்விசைக் காற்றுப் படப்படவே. (௩௬)

இடையூறு கிளத்தல்.

(இ-ள்) தலைவி வெட்க முற்றுக் கண்ணை மூடிக் கொண்டு நின்றவினா,
வெழுந்த துன்பத்தைத் தலைவன் கூறுதல்.

ஞானந் திரண்ட திருமேனி யார்நெல்லை நாட்டிற்றென்னன்
மீனங் கவரும் வழிபணங் கேவண்டு மேய்த்தகுழற்
காணம் புகுந்தவென் காம விடாய்கெடக் கண்டதர
பானந் தரநினை யீரினிப் போதும் பராமுகமே. (௩௭)

பிறைகண் டிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவி பிறைச் சந்திரனைக் கண்டு வருந்திக் கூறுதல்.

ஞெகிழிப் பொறிவிட்ட சந்திரோ தயநென்னன் மாரன்விட்ட
பகழிப் பசும்புண் படிவென்செய் வேன்பொன் பரப்பிக்கொண்ட
புகழிற் றிகழ்நெல்லை வேய்முத்த நாதர் பொருப்பின்முந்நீ
ரகழிற் கருங்கம்புள் காளன்பர் வாய்மையு மன்பற்றதே. (௩௮)

(௩௯) வீதி - வீசாலம். பசுரண்டம் - வெளியண்டம். பனை - பருத்த-

(௩௬) சொரியம் - வீசம். புயத்தவிசு - தோளாகிய ஆதனம். கெவுரி - பாள்
வதி (கௌழியென்பதன் மருஉ). தென்றல் - தென்றற் காற்றால். கவுரி.....
ஆலும் - அசையும். பவுரி - கூத்தின் விசற்பம். (௩௭) னானம் - காட்டில்.
விடாய் - தாகம். (௩௮) ஞெகிழி - கௌள்ளிக் கட்டை. பொறி - தீப்பெண்
நியை. முந்நீர் - கடல் போன்ற. கம்புள் - சம்பங்கோழி.

தன்பதியணிமை சாற்றல்.

(இ-ன்) இவ்விடத்திலே தங்கிப்போதல் வேண்டு மென்ற தலைவிக்கு தலைவன் றன்னுடைய ஊர் சமீபத்திலுள்ள தென்று கூறுதல்.

ஞொள்கா னுடங்கு மிடைமட வீர்நுங்க ணைக்கியமான்
வென்கா வருந்துஞ் சுரங்கடந் தோமினி மேனடந்தாற்
றென்காவுந் தென்றற் றிருவி னியுஞ்சிந்து பூந்துறைநீர்
கொள்காவும் வேய்முத்தர் கோபுர வாயிலுங் கோயிலுமே. (௩௬)

முல்லையைப் பழித்தல்.

(இ-ன்) தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தியிருக்கும் காலத்தின் மலர்ந்த முல்லைக் கொடியைத் தலைவி நிந்தித்துக் கூறுதல்.

தண்டோட் டிளங்கொன்றை யார்நெல்லை நாட்டிற் றறைபிளந்து
கொண்டோட்டும் வேரில்வெந்நீர் விட்டிலேன்வெள்ளிகொண்டுசெய்த
வெண்டோட்டுப் பூந்தள வேபுன்னை மான்மென்று தின்பதைநான்
கண்டோட்டி விட்டதற் கோநகைத் தாயுன் கருத்துநன்றே. (௪௦)

பிறைகண் டிரங்கல்.

(இ-ன்) ௩௮-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

நாதக லாத சடையாளர் நெல்லையிற் றுழ்மகரக்
காதக லாத கபல்விழி யீர்கடுங் கூற்றன்விட்ட
நாதக லாத பிறைபோல மேற்றிசை தோன்றசற்றும்
போதக லாதிருப் பிருயிர் காணுமுன் போகின்றதே. (௪௧)

குரவோடு புலம்புல்.

(இ-ன்.) தலைவன்பின் சென்ற தலைவியைத் தேடிவரும் செவிலித்தாய் குராமரத்தைக் கண்டு அதனிடத்தில் வருந்திக் கூறுதல்.

(௩௧) ஞொள்கால் - ஞானத்தலால். துடங்கும் - அசையும். வென்கா - வெட்கப்பட்டி. தென்கா - தெளியப்பட்ட சோலை (இருண்ட சோலையன் றென்றபடி). (௪௦) தோடு - பூவிதழ். தளவே - முல்லையே. நகைத்தாய் - (என் னைப்பார்த்துச்) சிரித்தாய். (௪௧) நாது - பொன்னிறம் (ஆகுபெயர்). சற்றும் - சிசிதும். போது - (இப்) பொழுது. அகலாதிருப்பீர் - (தலைவன்பா லிச்) செய்தி. னாய் சொல்லப் போகாமல் என்னை விட்டு நீங்காதிருப்பீர்.

திரைப்பாவை சூடும் பிராணெல்லை நாதர் சிலம்பிற்செல்வி
பொரப்பாவை வேலன்பின் னேதனி பேசுந்நில் போட்டுவெள்ளப்
பரப்பாவை யோசெல்ல கண்டிருந் தோயும் பசியகுரா
மரப்பாவை யாதவி னோதவித் தாயில்லை வாய்திறந்தே. (௪௨)

தலைவி தன்னுட்கோள் காற்றல்.

(இ-ள்) தலைவனுடன் செல்லுந் தலைவி தன் எண்ணத்தைத் தாய்மாருக்குச்
சொல்லும்படி தன்னெதிர் வரும் அந்தணரிடத்திற் சொல்லுதல்.

தீட்டச்சொ லாமழு வார்நெல்லை நாதர் சிலம்பிற்கல்லி
னாட்டச்சொ லீர்முலைப் பந்தர்க்குக் கானவ்வி நாவுலரா
தூட்டச்சொ லீர்முலை தேடுமென் பூவை யுறங்கத்தொட்டி
லாட்டச்சொ லீரந்த ணீர்பெற்ற தாய ரளவுசென்றே. (௪௩)

வண்ணோறைதாரோன் வந்தெதிர்ப்பதேல்.

(இ-ள்) நச-ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

துள்ளிட்ட சங்கைச் சடையாளர் நெல்லைச் சுரும்பிலிரா
நள்ளிட்ட தாமரை யார்திறந் தார்நடு நீர்மனையிற்
கள்ளிட்ட தோட்டுக் கபாடம் புறம்விட்டுக் காலதச்ச
துள்ளிட்டு வைத்தில னோமலித் தானே யுபாயஞ்செய்தே. (௪௪)

தன்மக ளிளமைத் தன்மைக் குளமெலிந்திரங்கல்.

(இ-ள்) நற்றாய் தன்மக ளிளமைக்குணத்துக்கு மன மெலிந் திசங்கிக்
கூறுதல்.

தூதைக் கலனுஞ் சிறுசோறுஞ் சிற்றிலுந் தோழியருந்
தூதைக் குலமு மறந்தன ளாயினுஞ் சங்கரிதன்

(௪௨) செல்வி - இலக்குமி, பொரப்பாவை - ஒத்த அப்பெண். வெள்ளப்
பரப்பா - வெள்ளத்தின் விரிவுபோல; அஃதாவது: வெள்ளத்தின்விரிவு கண்ட
இடமெல்லாம் போதல் போலத் தலைவி தலைவன் சென்ற இடமெல்லாஞ்
செல்லுதல். கண்டிருந்தோயும் - பார்த்திருந்த நீயும். குரா - குராமரமே. (௪௩)
தீட்டச் சொலாமழு வென்றது: யுத்தஞ் செய்யப் பகைவரில்லாமற் கூர்மை
யோடிருக்கின்ற மழுவாயுத மென்றபடி. கல்லில் - கல்லால். கால் - தூண்.
நவ்வி - மான். தாயரளவு - தாயாரிருப்பிடம் வரை. (௪௪) துன் - குதித்தல்.
சுரும்பு - மலை. இரானன் - அர்த்தராத்திரி. கபாடம் - கதவு. காலதச்சன் -
இராக்காலமாகிய தச்சன். (௪௫) தூதைக்கலன் - சிறு முட்டியாகிய பாத்திரம்.

காதற் கொழுந்தற் நெல்லையி லேகை நெகழிலழும்
பேதைக் குலமெவ்வ னேமறந் தாள்சென்ற பேதையின்றே. (சரு)

தன் மகள் மென்மைத் தன்மைக்கிரங்கல்.

(இ-ள்) நற்றும் தன்மகள் மெல்லிய தன்மைக்கு வருந்திக் கூறுதல்.

தெருப்பைந் தமிழ்மணக் குஞ்செல்லை நாதர் சிலம்பிற்செந்தீப
பொருப்பொன்று குடெவ் னனம்பொறுத் தாள்பகற் போதுவிண்ட
மருப்புண்ட ரீகம் பறிக்கநெட் டோடையில் வந்துபுக்கு
நெருப்பென்று நின்றழு தானினர் தாமரை நேரிழையே. (சக)

தலைவனீடத் தலைவி வருந்தல்.

(இ-ள்) கரு-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தேங்கோடு சிந்தும் பொழினைல்லை நாதர் சிலம்பிற்செவ்விச்
கோங்கோ டிணையுங் குவிமுலை யீர்குட நீர்விடுநாட்.
பூங்கோடு சற்றுங் கருகாமற் போற்றி வளர்த்தகிந்த
மாங்கோடு பூக்குமுன் னேயன்பர் வார்த்தை வடுப்பட்டதே. (சஎ)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்) விவாகஞ் செய்து பின்னர்ச் சேர்வாயென்று உலகியலுரைத்த
பாங்கி வார்த்தையைச் சகியாதவனுய்த் தலைவன் மறுத்துக் கூறுதல்.

தைக்குங் கணைவிழி பங்காளர் நெல்லைத் தலத்தில்வண்டு
மொய்க்கும் பசுந்தழை வாங்குகி லீர்முலைப் பராஞ்சுமந்
தெய்க்குங் கொடியிடை போலினைத் தேற்கின்று நாளைக்கென்று
பொய்க்கும்பொருள்சொல்லுவிருமைப்போலில்லைபூவையரே. (சஅ)

தலைமகன் பொருள் வயிற் பிரிந்துழித் தலைவி டனிக்காலங்
கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவன் பொருளின் பொருட்டிப் பிரிந்த இடத்துத் தலைவி
பனிக்காலம் ஓரக்கண்டு வருந்திக் கூறுதல்.

கை நெகழிலி - (கை கோத்து விளையாடும்போது) கையோடு கை நீங்கி
ஞல். பேதைக்குலம்-சிறு பருவப் பெண் கூட்டம். (சக) ஒன்று-பொருந்திய
மரு - வாசனை. புண்டரீகம் - தாமரை. (சஎ) தேம் - தேனை. கோடு - மரக்
கொம்பு. இணையும் - ஒக்கும். மாங்கோடு பூக்கு முன்னே யன்பர் வார்த்தை
வடுப்பட்ட தென்றது-மாமரம் பூக்குமுன்னே வருவே னென்ற தலைவன் மாம
ரம் பூத்தும் வராமையால் அவன் வார்த்தை குற்றப்பட்டதென்றதாம்; இது
வன் நயங்காண்க. வடு - குற்றம். (சஅ) எய்க்கும் - இளைக்கும்.

தொடைகிடக் குஞ்சடை யார்நெல்லை நாட்டிற் றுணைவரவைவேற்
படைகிடக் கச்சென்ற நாட்டில்லை யோபணிக் காலமெல்லாம்
புடைகிடக் கும்பெடை பைச்சிற கான்மெல்லப் போர்த்துவிடா
தடைகிடக் குங்குரு குஞ்செக்கர் வாணமு மந்தியுமே. (௪௯)

வறுங்குள நாடி மறுகல்.

(இ-ள்) தினையறுத்தபின் தலைவி நீங்கிய தினைப்புனத்தை நாடி வந்து
அவளைக் காணுது தலைவன் மனஞ்ஈழன்று கூறுதல்.

தொல்லைப் புரமெரித் தோர்நெல்லை நாதர் சுடர்க்கிரிமேற்
கொல்லைக் குறவர் மடந்தையெங் கேசொலுங் கோலமதன்
வில்லைக் குனிப்பவ ரேயது ராகம் விளைப்பவரே
கல்லைப்பெண் ணுக்கு மவரேநம் மானத்தைக் காப்பவரே. (௫௦)

வண்ணேறதாரோன் வந்தேதிர்ப்பதேல்.

(இ-ள்) நட-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தோளிட்ட மாலிச் சுடரோன் கபாடப்பொற் றோடடைத்துத்
தாளிட்ட தாமரை யார்திறந் தார்சந் திரனுக்கொற்றை
நாளிட்ட திங்கட் சடையாளர் நெல்லையி னள்ளிருள்வாய்
வாளிட்ட கண்மட விரெம்மை யாள வருவதற்கே. (௫௧)

குரவோடு புலம்பல்.

(இ-ள்) சஉ-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தொளவல்செய் தாயிலைத் தண்குர வேதமு லாயுடலம்
வொளவல்செய் யுங்கொடும் பாலையி லேதிங்கள் வட்டநிலாக்
கொளவல்செய் யும்பணிக் கங்கணத் தார்நெல்லைக் கார்வரைப்பு
மொளவல்செய் யுந்கை யாடாடிப் போது வருந்துவதே. (௫௨)

(௪௯) தொடை - மாலே. வேற் படை கிடக்கச் சென்ற நாடென்றது -
வேலாயுத மிங்கே யிருக்கப் பொருளின் பொருட்டிச் சென்றநாடென்றபடி.
புடை - பக்கத்தில். குருகு - நாரைப் பறவை. (௫௦) கொல்லை - தினைப்புனம்.
வில்லைக்குனிப்பவர் - வில்லை வளைப்பவர்; வண்டுகள். அதுராகம் விளைப் வர் -
(ஓசையால்) ஆசையை யுண்டாக்குபவர்; குயில்கள். கல்லைப் பெண்ணுக்குமவர் -
அரிதாள்கள்; தினையறுத்த தூறுகள். மானத்தைக் காப்பவர் - கலைகள்; மான்
கள். (௫௧) கபாடம் - கதவு. தாளிட்ட - தாள் பூட்டிய. ஒற்றை நாளிட்ட திங்கள்.
மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன். (௫௨) தொளவல் - கெடுத்தல்; தடை. வெளவல் -
பிடித்தல். திங்கள் - திங்களாகிய. பணி - பாம்பு. வருந்துவது - வருந்துவதை.

கீசு

நெல்லவருக்கக் கோவை.

வறுங்கா நாடி மறுகல்.

(இ-ன்) இ-ஆவது துறைப்பொருளிற் காண்க.

நல்லோசை கொண்ட தமருகத் தாரநெல்லை நாட்டெயினர்
வில்லோசை கேட்ட கலுங்கிள்ளை காளிதண் மீதிருந்தார்
சொல்லோசை யுங்குன் றெவியோசை யுஞ்சற்றி விட்டகவண்
கல்லோசை யுந்தமி யேனென்று தானினிக் காண்பதுவே. (ரு௩)

புனங் கண்டு மகிழ்தல்.

(இ-ன்) தோழியுத் தலைவியுமிருக்கப் பெற்ற தினைப்புனத்தைக் கண்டு
தலைவன் மகிழ்ந்து கூறுதல்.

நாப்பிட்ட பாம்பணி வோர்நெல்லை மேனறுங் கார்தள்விண்டு
திப்பிட்ட குன்றிற் செழுந்தினை காடினனும் வேழமென்னக்
காப்பிட் டினக்கிள்ளை விழாமற் கைக்கவண் கொண்டுதின்று
கூப்பிட் டவர்க்கன்றி யுங்களுக் கேனிக் குரனெரிவே. (ரு௪)

பாங்கி தலைவியை முனிதல்.

(இ-ன்) தலைவி யொன்றுக்கு மறுமொழி கொடாளாக அவளைச் சினந்து
தோழி சொல்லுதல்.

நிறைக்குழை யாய வலம்புரி யார்நெல்லை நாட்டிற்செம்பொன்
முறக்குழை பாயுங் கயல்கிழி யாய்கனல் மூட்டிக்கிண்டி
யுறக்குழை யாத பதத்தே வடிக்கு முலைமணச்சோ
றறக்குழைந் தாலு மரிசியென் றாலு மதிபிழையே. (ரு௫)

நற்றா யிரங்கல்.

(இ-ன்) தலைவி தலைவனுடன் பாலை நிலத்திற் சென்றதை யுணர்ந்த நற்
றாய் வருந்திக் கூறுதல்.

நீட்டிற் குறையுந் திருமேனி யார்நெல்லை நாட்டிலண்ணல்
கூட்டிக் கொடுசெலும் பேகைக்கி யான்கொடும் பாலையுழன்

(ரு௬) தமருகம் - உடுக்கு. எயினர் - வேடர். இதண் - பரண். (ரு௭)
நாப்பிட்ட - நாக்குப் பிளந்த. காப்பு - காவல். கூப்பிட்டவர் - சத்தமிட்டவர்.
குரல் நெரிவு - தொண்டை நெரிதல் + கதிர் நெரிதல். (ரு௮) வலம்புரி - சங்கு.
முறக்குழை - முறம் போலும் வட்டமாகிய குழை. (முறம் - களஞ.) பின்னிர
ண்டடியும் அதிகமாகப் பேசினாலும் ஒன்றும் பேசாதிருந்தாலுங் குற்ற மென்ப
தை விளக்கிற்று. (ரு௯) நீட்டின் - (பாண்டியன் வேண்டிதலால்) வளர்ச்சியினி
ன்றும்.

மூட்டிப் புகையெழு விக்குமென் றேமுண்ணை நாளிற்செம்பஞ்
சூட்டிக் களித்திருந் தேனைய கோவவ. ஞள்ளடிக்கே. (௫௪)

பருவங்கண்ணே பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) ௩௧-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

தூண்டுளி மாரியும் வெற்பையும் போன்முலை நோக்கிவிழங்
கண்டுளி மாரியும் கண்டில ரேதெவ்வைக் காயக்கொண்ட
மண்டுளி வாய்மழு வார்நெல்லை நாதர் வரையிலிந்தத்
தண்டுளி மாரிக்கு முன்வரப் போன தறுகண்ணரே. (௫௫)

பாலனைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) ௨௮-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

நூலா மருங்கி னுமைபாகர் நெல்லையி னேற்றுப்பெற்ற
பாலர் பதலும்வந் தாரில்லை யேகையிற் பற்றியவேற்
கோலா னெடும்புனத் திட்டமுன் வேலியைக் கோலிமெல்லக்
காலால் வழிதட விக்கங்குல் வாய்வரக் கற்றவரே. (௫௮)

குறம்.

(இ-ள்) ௩௨-ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

நெறிப்பட்ட வர்தொழு நெல்லையஞ் சாரலி னின்ற வந்தோம்
வெறிப்பட்ட வாய்மைக் குறத்தியல் லேம்வெள்ளி னெற்பனுக்கு
மறிப்பட்ட கண்ணிக்கு மன்றிம வானில்லில் வட்டமுறக்
குறிப்பட்ட துபட்ட தாலணங் கேயிடு கூழெமக்கே. (௫௯)

இறையோ னிறைவி தன்மை யியம்பல்.

(இ-ள்) தலைவன்தான் காதலித்த தலைவி தன்மையைக் கூறுதல். தன்
மை - இலக்கணம்.

நேரிட்ட பாம்பணி வார்நெல்லை நாதர் நெடுஞ்சிலம்பிற்
போரிட்ட வேழமும் புண்பட்ட வேலும் புடையடங்க

(௫௭) துண்துளி - சிறுதுளி. மாரி - மழை. மண்டு - நெருங்கிய. உளி
வாய் - உளியைப்போலுங் கூர்மை பொருந்திய. (௫௮) நேற்று - தவஞ் செ
ய்து. கோலி சுற்றி. கோலாலுங் காலாலு மெனக் கூட்டுக. (௫௯) வெறிப்பட்ட -
குடிவெறியுண்டாகிய. மை - கருநிறமுடைய. முறக்குறி - சுழலுக்குறியால்.
பட்டது - உண்டாகிய விவாகச்செய்தி. பட்டது - (ஊரெங்கும்) தெரிந்தது.
(ஆதலால் எங்கள் குறி கைகண்ட குறியென்று தெரிவாயாக) (௬௦) நேரிட்ட -
(தூருகாவனத் துருவிகள் விட) எதிர்ப்பட்ட புடை - விழுமதல்.

வாரிட்ட கொங்கையும் கண்களு மென்றுரு மாறிவந்து
பேரிட்டு நின்றன வாமென்னை வாட்டிய பெண்கொழிக்கே. (சு௦)

தலைவன் புலர்ந்துபோதல்.

(இ-ள்) தலைவி குறி தவறி வராமையால் தலைவன் தான் குறிப்பிட்ட
இடத்திலிருந்து வருந்தித் தன்னுர்க்குப்போதல்.

நையுநுண் ணூலும் வெளியுமெய் சான்றவர் நாவறியாப்
பொய்யும் படைத்த விடைமட வார்தண் பொருநைச்சங்குஞ்
செய்யுந் தவழுந் திருநெல்லை நாதர் சிலம்பிற்கெட்டேன்
மெய்யுஞ் சொலக்கற்ப ரோவொரு காலம் விரும்பினர்க்கே. (சு௧)

பிரிவுழிக் கலங்கல்.

(இ-ள்) பொருளீட்டுதற்காகத் தலைவன் தூரதேசத்திற்குச் செல்லப் பிரி
ந்த இடத்துத் தலைவி வருந்திக் கூறுதல். ஈட்டுதல் - சம்பாதித்தல்.

நொந்துநீர் தின்ற கழைமுத்தர் நாட்டி னுரையின்முத்துச்
சிந்துதல் கானற் நிரைமணற் பாவைக்குச் சில்கழங்கு
பந்துதந் தாதரித் தென்பால் வரவழி பார்த்துநொந்து
வந்துநின் றுரைக்கொண் டோசெல்லு வாய்சொன் மரக்கலமே. (சு௨)

பாகன் றன்னோடு சோகங் கொண்டவன் சொல்லல்.

(இ-ள்) கார்காலங்கண்டு சோகங் கொண்ட தலைவன் தேர்ப்பாகனோடு
தேரை விரைந்து நடாத்தக் குறிப்பாற் கூறுதல்.

நோற்றுப் பிறந்த வுமைபாகர் நெல்லையி னுண்ணிரி
ரேற்றுப் புயன்முந்தி லென்செய்யு மோலெதி ரானதெவ்வர்
வேற்றுப் புலம்பென்று பந்தியை நோக்கி விரையும்பரி
காற்றிற் செலுமென்ப ரேவல வாவொன்றுங் கண்டிலனே. (சு௩)

கொங்கையும் கண்களுமென்று பேரிட்டு உருமாறி வந்து நின்றனவா மெனக்
கூட்டுக. கொடிக்கு - கொடியினிடத்து. (சு௧) வெளி - ஆகாயம். ஒருகா
லம் மெய்யுஞ் சொலக் கற்பரோ எனக்கூட்டுக. (சு௨) கானல் - கடற்கரைச்
சோலை. கழங்கு - கழற்சிக்காய். மரக்கலம் - கப்பல். (சு௩) நோற்றுப் பிறந்த -
(மலையாசன்) தவஞ் செய்தலாற் பிறந்த; திருவவதாரஞ் செய்த. புயல்-மேகம்.
செய்யுமோ - செய்வானோ. வலவா - சாரதியே.

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாதல்.

(இ-ள்) ௧௮ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

நெளவியுந் தும்பையும் பூங்கொன்றை மாலைபு நாண்மதியைக்
கொவிய பாம்புந் தரித்தபி ரானெல்லைக் கார்வரையிற்
செவ்விய மாலைக் குரிசில்பின் னேமுகச் செவ்விகன்ற
வெவ்விய பாலைபிற் சென்றன னோவெங்கண் மெல்லியலே. (௧௭)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்) ௧௮ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

பல்லா தவனை யுருத்தோர்தென் னெல்லையிற் பண்டெவர்க்கு
மில்லாத நல்லற மெய்திநிற் பிரேமக் கில்லையென்று
சொல்லாம னீரிட்ட நன்மணச் சோறு சுடினதனுட்
கல்லாப நேரமுண் டோபசி காணுங் கடிதெமக்கே. (௧௮)

பாணன் வாயில் வேண்டல்.

(இ-ள்) பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் விடுத்த தூதாக வந்த பாணனது
வீணையைக் கல்லா லுடைத்த தலைவிக்கு அப்பாணன் சமாதானஞ் சொல்லுதல்.
பாதிப் பிறைமுடி யார்நெல்லை நாட்டிற் பரத்தைதனைச்
சோதித்து விட்டல்ல வோவெறுப் பிரிசொலக் கேளுமெங்கள்
கேதத்து வீணை யுடைக்கவென் றோபைங் கிளிகடிந்து
சாதித்து நின்றதெல் லாமணங் கேன்று தண்புனத்தே. (௧௯)

இரந்துகுறைபெறு துவருந்தியகீழுவோன்மடலேபொருளெனமதித்தல்.

(இ-ள்) மறுநாட் காலையில் வந்த தலைவன் பாங்கியாற் காரிய முண்டெ
னக்கருதி இரந்துகுறை முடிபூதாயினெமென்று வருத்தமுற்று, இனிச் செய்
வதாவது * மடலேறலையென மதித்துப் பாங்கியோடு சொல்லுதல்.

(௧௭) நெளவி - நவ்வி யென்பதன் மரூஉ. நவ்வி - மான். வெவ்விய -
கொடிய. (௧௮) உருத்தோர் - உகிர்த்தோர். பின்னிரண்டடிக்குந் தலைவி
யை யென்றோடு கூடச் செய்த நீ இப்போது விவாகஞ் செய்து கூடென்
றதனால் அதுவரை பொறுத்திருக்க முடியாதென்று தலைவன் பாங்கியினிடத்
துச் சொன்னு னென்பது பொருளாகக் கொள்க. (௧௯) கிளி கடிந்து - கிளி
யைக் கவண்கல்லாலெறிந்து விரட்டி. பழகி-சாதித்து.

* மடலேறலாவது - பணங் கருக்காற் குதிரையும் பனைமாத்திலுள்ள மற்ற
வற்றால் வண்டி முதலாயினவுஞ்செய்து அக்குதிரையின் மேலேறுவது; அங்

பிணங்குஞ் சடையு மெருக்கும்வெண் ணீறும் பிறங்குதசை
யுணங்குந் தனியென்பு மாலைபு மாயெம் முயிர்பருகி
நிணங்கொண்ட வேல்விழி வல்லிய ரோயுங்க ணெல்லையினீர்
வணங்குங் கடவுளைப் போல்வரு வேணிந்த மன்றிடத்தே. (௯௭)

தலைவன் தலைவி வருத்திய வண்ணமுரைத்தல்.

(இ-ள்) தலைவி இளமைப் பருவமுடையவென்று கூறிய பாங்கிக்கு
அவ்விளமைப் பருவமே தன்னை வருத்திய விதத்தைத் தலைவன் கூறுதல்.
பீதாம் பார்தொழு நெல்லையஞ் சாரலிற் பேதைகொங்கை
சூதாம் பருவத் தசைதல்கண் டாய்துணைக் கோட்டக்கிப்
போதாம் பருவத்தில் வென்றுபொன் மேருவைப் போல்வளர்ந்தா
லேதாம் புவனங்கெட் டேனினே ஞோர்நெஞ்ச மென்படுமே. (௯௮)

எழுதரி தென்றல்.

(இ-ள்) மடலூரத் துணிந்த தலைவன் தலைவியின் அவயவத்தை யெழுது
தல் முடியாதென்று வருந்திக் கூறுதல்.

விதம் ஏறுவான் நிருவாணியாய் உடலெங்கும் நீறுபூசித்தான் இச்சித்த தலைவி
யினுருவத்தை யொருபடத்தில் தன்கையாலெழுதி அப்படத்தின் தலையிலே
தன்பெயரையெழுதித் தன்கையிற் பிடித்து நடுவூருள்ளே நாற்சந்தியில் ஆகாரம்
சித்திரையில்லாமல் அப்படத்தின் மேலே பார்வையையு மனத்தையுமிருத்தி
ஆசைவயத்தனையு வேறுணர்ச்சியில்லாமல் ஆவுரிஞ்சினும் அழல்மேற் படினும்
அறிதலின்றி மழைவெயில் காற்றால் மயங்காதிருக்கும்படித்து, அவற்றைக்கண்ட
அவ்வுரிவள்ளார் பலருங்கூடிவந்து நீ மடலேறிச்சோதனை தந்தால் நீ விரும்பி
யபெண்ணைக் கொடுக்கச் செய்வோமென்று கூற, அதற்கவன் இளைந்தானானால்
அவர்களைத் தாசனாக்கிவித்து, அவனுத்தரவு வாங்கிக்கொடுத்தால் மடலேற
வேண்டும். அங்ஙனமேறும்போது பூனையெலும்பு எருக்கம்பூ இவைகளாற்
கட்டியமாலை புனைந்து கொள்ளல் வேண்டும். அக்குதிரையின் வடத்தை யிரு
க்க, அக்குதிரையின் யந்திரத்தினுருளை உருண்டோடும்போது பனங்குறுக்கு
அறுத்த இடமெல்லாம் அவ்வச்சீரத்தில் இரத்தம் வெளிப்படாது வீரியம் வெ
ளிப்பட்டால் அப்போது அவன்கருதிய பெண் யாராயிருந்தாலும் அவனை யலங்
கரித்து அவனுக்கு அரசன் கொடுக்கச்செய்தல் வேண்டும். வீரியம் வெளிப்படா
மல் இரத்தம் வெளிப்பட்டால் அவனை அரசன் கொலைசெய்யும்படி யுத்தரவு
செய்தல் வேண்டும்; இவை புலவரால் நிருமிக்கப்பட்ட வழக்கு.

(௯௭) பிணங்கும்-நெருங்கும். உணங்கும்- வாடும். நிணம்-மாயிசம். (௯௮)
சூதாம் பருவம் - அரும்பாயிருக்கும் இளமைப் பருவம். போதாம் பருவம் - மல
ரும் பருவம்.

புளகப் படாமுலை யுங்கழைத் தோளும் புதுமதிமே
லளகப் படாமு மெழுதின மாயினு மன்பிலர்நெஞ்
சுளகப் படாமுத்தர் நெல்லையன் னாரொருக் காலுநம்பா
விளகப் படாநெஞ்சை யெப்படி யோவிங் கெழுதுவதே. (சுக)

பின்னாள் நெடுத்தகை குறிவயி னீடு சென்றிரங்கல்.

(இ-ன்) எட்டா நாள் தலைவன் குறியிடமாகிய மாதலிப் பந்தரிடத்து
வந்து தலைவியைக் காணுது காலம் நீட்டித்து நின்று வருந்துதல்.

பூக்கமழ் கோதையை நென்னலி லேதந்து புல்லென்றெமை
நீக்குமென் றாவிதற் கேதுசெய் வேனன்பர் நெஞ்சினுள்ளே
தூக்கிய பாதத்தர் நெல்லையஞ் சாரற் சுரும்பிற்கெட்டே
னாக்கிய தெய்வ மழிக்கிலெங் கேசென் றறிவிப்பதே. (எடு)

அன்றிலோடு புலம்பல்.

(இ-ன்) தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அன்றிற் பறவையொடு வருந்திக்
கூறுதல்.

பெருகும் புனற் சிந்து பூந்துறை யார்நெல்லை மேற்பெருத்துக்
கருகும் பெரிய தடம்பெண்ணை மேலிரை காதலித்தே
யருகுங் கலவி யெனப்பிரி யாதல கோடலகு
சொருகுங் குருகினங் காள்சொல்லு விர்மனஞ் சோர்பவர்க்கே. (ஒ)

அன்னத்தோடு புலம்பல்.

(இ-ன்) தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அன்னப் பறவையொடு வருந்திக்
கூறுதல்.

பேட்டிளங் கால்வண் டுமுந்தொறு மாடக வெள்ளம்பெற்ற
கோட்டிளங் கொன்றையு மில்லைகொல் லோகுனிக் காயெருக்குந்
தோட்டிளந் தும்பையுஞ் சூடும்பி ரானெல்லை சூழமிந்த
நாட்டிளங் காலனங் காளன்பர் போகிய நாடெங்குமே. (எஉ)

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை விதைல்.

(இ-ன்) கடு - ஆவது துறைப் பொருளிற் கண்ணக.

(சுக) புளகம் - மயிர் சிலிர்த்தல். படாம் - உத்தரீயம். கழை - மூங்கில். அளகப்படாம் - கொடிபோல நீண்ட கூந்தல். படாம் - பெருங்கொடி.
(எடு) நென்னலிலே தந்து - நேற்றுக் கூட்டுவித்து. நீக்கும் - (இன்று) நீக்கிவிடும். (எக) பெண்ணை - பனை. காதலித்து - விரும்பி. அருதும் - (பிரிந்தால்) குறையும். அவகு - பறவை மூக்கு. (எஉ) ஆடக வெள்ளம் - பொன்னிற மிசுதி. குனிக்காய் - வளைந்த காய்.

பைந்நீழ னாகச் சடையாளர் நெல்லைப் பரமர்வெற்பி
 லெந்நீ முலைமறந் தேகின பாவைக்கங் கேயெயினர்
 தந்நீழ மம்மி லடங்கும்ப் போது தவிர்ப்பவண்ணல்
 வெந்நீழ லன்றிபுண் டோவர்த ணீரர்த வெஞ்சுரத்தே. (௭௩)

பாலனைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) ௨௮ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

பொறிவைக்கும் பாந்தட் சடையாளர் நெல்லைப் பொருப்பின்முந்நீர்
 கறுவிக் கவரும் விழியணங் கேச்செவ்விக்காமநலஞ்
 செறிவிக்கு நோன்பதத் தீவினை யேனுக்குஞ் சேர்ப்பருக்கும்
 பிறிவித் திடுமெருந் தோவிதற் கோமகப் பெற்றதுவே. (௭௪)

தன்பதி யணிமை சாற்றல்.

(இ-ள்) ௨௯ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

போற்றிப் பதமிருந் தாறணங் கேபுள்ளு மாவஞ்செலா
 வேற்றுப் புனமிது கானவ ரூரினி மேனடந்தா
 னேற்றுப் பிறைமுடி யார்நெல்லை யூரும்நெட் டோடைகளுந்
 தாற்றுக் கதலியுந் தாமரைக் காடுந் தடாகமுமே. (௭௫)

சுனைநயப் புரைத்தல்.

(இ-ள்) ௩௦ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

பௌவக் கடுவிட முண்டார்தென் னெல்லைப் பரமர்வெற்பிற்
 கொவ்வைக் கனிசெய்த கோலத்தி னுலங் குரவைவண்டின்
 கௌவைக் கருங்குழல் வாசத்தி னுலங் கருத்தினின்ற
 செவ்வைச் சுனைநயல் லோவணங் காடிய திஞ்சுனையே. (௭௬)

(௭௩) எம் - எம்முடைய. எயினர் - வேடர். தந்நீழல் - தம்மிலடங்கு மப்
 போது - உச்சிப் பொழுதில். அண்ணல் - தலைவன். வெந்நீழல் - விருப்ப
 மாகிய நிழல் (௭௪) பொறி - புள்ளி. கறுவி - கோபித்து. நோன்பு - தவம். அதம் -
 தாழ்வு; இல்லாத. சேர்ப்பர் - தலைவர். (௭௫) ஆறு - சிரமபரிகாரஞ் செய்.
 மா - மிருகம். நேற்றுப்பிறை - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரன். தாறு - குலை. கதவி -
 வாழை. (௭௬) பௌவம் - கடல். கனி - கனிபோன்ற அதரம். கோலம் - அழகு.
 குரவை - பெருமுடிக்கம். கௌவை - கள்; தேன். சுனையென்றது கலவி
 யைக் குறித்து நின்றது. அணங்கு - பெண்ணே.

தலைமகள் மறுத்தல்.

(இன்) ௪௮ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

மதம்பார்த்து வேழு முரித்தோர்தென் னெல்லையின் மாரனஞ்சக்
கதம்பார்த் தொறுக்குங் கயல்விழி யீர்கனன் மூட்டிக்கிண்டிப்
பதம்பார்த் தெடுத்து வடித்தவெண் சோறு பசித்தவர்தம்
மிதம்பார்த் தவிக்ககில் லீரிது வோவுங்க னில்லறமே. (௪௮)

இடையூறு கிளத்தல்.

(இன்) ௩௭ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

மாடஞ் செயுநெல்லை வேப்புமுத்தர் நாட்டின் மலர்ப்பொருட்டுப்
பீடஞ் செயுமலர்ப் பெண்ணமு தேபெரும் பாவிநெஞ்சைக்
கூடஞ் செயுங்கொங்கை யானையல் லாற்கொற்ற வேள்சுருதி
பாடஞ் செயுங்கண்க பாடஞ்செய் தாலென் பகர்வதுவே. (௪௮)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத் தருமை சாற்றல்.

(இன்) மடலேறுவே னென்ற தலைவனை நோக்கிப் படமெழுதியன்றோ?
மடலேறுவேண்டும். தலைவி அவயவத்தை யெழுத முடியாதேயென்று பாங்கி
கூறுதல்.

மிடிபட்ட நுண்ணிடை பங்காளர் நெல்லையில் வேந்துஹ்மல
ரடியிட்டு வைத்தத னாற்பய னென்னரந் தின்றவைவேல்
வடியிட்ட கண்ணி வடிவே யெழுத மருங்கிற்குமோர்
படியிட்டு வைத்தில எனவெளி யாகப் படைத்தவனே. (௪௯)

உலகியல் மேம்பட விருந்து விலக்கல்.

(இன்) உற்றார் அயலூரிலிருந்து வந்தால் அவர்க்கு உணவுகொடுத்து
உபசரித்தல் உலகியல்பாதலால் அவ்வுலகியல் பெருமைப்படத் தலைவனை எம்
மூர்க்கு வந்திருந்து விருந்துண்டுபோவெனப் பாங்கி தலைவன் செல்லுதலை
விலக்கல்.

(௪௯) மதம் - கெருவம். கதம் - கோபத்தால். பின்னிரண்டடிக்கும்
அதுபவித்தற்குரிய பருவமுடைய தலைவியை அதுபவிப்பவர் நன்மையைப் பார்
த்துச் சேர்த்து வைக்கிறதில்லை. இதுவோ உங்கள் கொடைத் தன்மையென்
று தலைவன் புகங்கியொடு கூறினா னென்பது பொருள். (௪௮) பொருட்டு-
தாமரைக் கொட்டை. கபாடம் - மறைத்தல். (௪௯) மிடி-இல்லாமை. வேந்து-
தலைவனே. இட்டு - படைத்து. வெளி - ஆகாயம்.

மீனுண் டிளங்குரு கார்நெல்லை வேலியர் வெற்பிளிந்தக்
காணுண்ட வேட றறவும்பொல் லார்கங்கு றங்கியிவ்வூர்
யானுண் டமக்குற வாகநொர் தீரினோப் பாரநல்ல
தேனுண்டு மாவுண்டு நீருண்டு போகச் சிறப்புண்டுமே. (அ0;

இறைவனை நகுதல்.

(இ-ன்) தலைவன் அப்பாற் சென்றானாக தோழி தலைவியை ளோக்கிச்
சிரித்துப் பேசுதல்.

முடத்தேய் பிறைமுத்தர் நெல்லையஞ் சாரலின் முச்சுடலம்
படத்தேயுந் தண்டழை கொண்டெய்த வர்பகற் போதிலடித்
தடத்தேசெ லாமற் புனங்காக்கும் பேதைபர் தங்கள் கொங்கைக்
குடத்தேயுந் தேடுவ ரோடுகெட் தேமென்ற குஞ்சரமே. (அக)

நற்று யிரங்கல்.

(இ-ன்) இசு - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.
மூற்றித்ரி சூலத்தர் நெல்லையஞ் சாரலின் மும்மதமா
மாற்றுப் புனலுங் கவரும்வெம் பாலையி லண்டிமலர்
தூற்றிக் குழலை முடிப்பவ ரார்சுட்ட பாலேவள்ளத்
தாற்றித் தருபவ ராரணங் கேயுன் னருகிருந்தே. (அஉ)

பருவங்கண்டு பாங்கி புலம்பல்.

(இ-ன்) தலைவன் பிரியும்போது வருவேனென்று சொல்லப்பட்ட கார்
காலத்தைக் கண்டு பாங்கி வருந்திக் கூறுதல்.
மெழுகா யுருகின்ற வன்பர்க்குள் ளார்நெல்லை வெற்பர்சொன்ன
வெழுகாரும் வந்து தலைப்பட்ட தாலிங் கிரவுபக
லொழுகா மெனுங்கண்க னூற்றடை யாளெனக் கொன்றுஞ்சொலான்
முழுகாண் மலர்முடி யாளணி யாண்முடி முத்தங்களே. (அங)

நற்று யிரங்கல்.

(இ-ன்) இசு - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

மேலுந் தனித்திப் படிவரு மோசூன்றில் வேடர்விலுங்
கோலுஞ் செறியுங் குறிஞ்சியெம் மூரண்டர் கோலுஞ்செங்கண்
மாலுந் தொழுமுத்தர் நெல்லையஞ் சாரல் வரையிற்றென்றற்
காலுந் தமிழ்மணக் குந்திரு நாடன் கடிநகரே. (அச)

(அ0) காணுண்ட - காட்டிலிருக்கின்ற. (அக) முடம் - வளைவு தேயும்.
வாடும். (அஉ) மூற்றி... (அங) தலைப்பட்டது - வெளிப்பட்டது.
(அச) இப்படி - இந்தப் பூமியில். கால் - காற்று.

இடையூறு கிளத்தல்.

(இ-ள்) ௩௭ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.
மெய்க்கடங் சாக்கண்டர் நெல்லையி லேவட குன்றமெனுந்
திக்கடங் காழலை யைப்புதை யாய்தென்ற லத்தமிழின்
மெய்க்கடங் காண்முனி கைப்போ தடங்கும் விரிகடல்போற்
கைக்கடங் காதுன் குழைக்கடங் காது கருங்கடலே. (௮௫)

தலைவி பாணனை மறுத்தல்.

(இ-ள்) பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் விடுத்த தூதாக வந்த பாணனைத்
தலைவி மறுத்தல்.
மொழிகைக்கு மீதன்றி யன்பர்கின் டேருக்கு முன்றில்வா
வழிகைக்கு மீதுகண் டாயிசைப் பாண மதிக்குடை யோ
னழிகைக் கனல்விழித் தார்நெல்லை மால்வரை யத்தமுற
விழிகைக் குழன்மட வார்விலைச் சேரிக் கெழுந்தருளே. (௮௬)
தன்னிலை தலைவன் சாற்றல்.

(இ-ள்) ஆசைநோயால் வருந்துந் தலைவன் தன்னிலைமறைப் பாங்கித்
குச் சொல்லுதல்.
மோக்கக் குழையு மணிச்சமேன் புனின் முகத்திரிங்
கோக்கக் குழையும் விந்நென்ப ரேறுரைக் கந்தையு
தேக்கப் பொறுப்பவர் நெல்லையி லேசிற் றிளிற்சிறுசே
ருக்கப் பொறுத்திருந் தேனளி யிர்பசி யாறுதற்கே. (௮௭)

இதுமது.

மௌவலைப் போலு நகைவலத் தார்நெல்லை வாரிதிரீர்
செவ்வலைக் கேசென்று தோணி துழாவிச் சிறந்தவையர்
மெய்வலைக் கேபட்ட மீன்போலு மென்னெஞ்ச மீனு மங்கன்
பொய்வலைக் கேபட்ட தேயிது போலவும் பொய்யிலையே. (௮௮)

(௮௫) புதையாய் - மூடமாட்டாய். கருங்கடல் - கரிய கடல்போன்ற கண்.
(௮௬) மொழி - (உன்)சொல். அழிகைக்கு - சாதற்கு. அத்தமுற - திரவியஞ்
சேரும் பொருட்டு. இழிகைக்கு - இழிதொழிலுக்கு. உழல் - சஞ்சரிக்கின்ற.
(௮௭) தேக்க - நிறைய. நான்காவதடிக்கு, இதுவரை பொறுத்திருந்
தேன். இப் பொழுதே விரகநோய் தீர்ப்பதற்குத் தலைவியைச் சேர்த்துடைப்
பாயெனத் தலைவன் பாங்கியிடத்தக் கூறினா னென்பது பொருள். (௮௮)
மௌவல் - மூல்லையரும்பு. வலத்தார் - வெற்றியையுடையவர். செவ்வலைக்கு -
சிவ்வையாகிய வலை வீசதற்கு. தூரவி-கலந்து. நெஞ்சமீன்-மனமாகிய மீன்.

மன்மதனோடு மதிகண் டிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவி மன்மதனையுஞ் சந்திரனையுங் கண்டு வருந்திக் கூறுதல்.
யானைப் புகழிநித் தார்நெல்லை நாத ரிருஞ்சிலம்பின்
மானைக் கவரும் வரிவிழி யீர்மத வேளுமின்றர்
சேனைக் குழாத்துடன் றுணும்வந் தான்செய்ய வானிலண்டர்
கோனைக் கொழுக னெனப்படைத் தானுந் குலாவினளே. (அக)

பாங்கி கோடுஞ்சோற் சோல்லல்.

(இ-ள்) பாங்கிதலையையே நோக்கிக் கார்காலம் வருமுன் நீ யிவ்வாறு
வருத்துவ தென்னை யென்று கொடிய சொல்லச் சொல்லுதல்.
பூகங் குதிக்கும் பொழினைல்லை நாத ருயர்சிலம்பின்
சோகந் தவிர விழிபனி மாரித் துளிசொரிந்தான்
மாகஞ் செறிகதிர் வட்டச்செந் தீயை மறைக்கவின்றே
மேகந் தலைப்படு மோவன்பர் வாய்மை வெளிப்படவே. (க௦)

அவனஃதிவ்விடத் திவ்வியற் றென்றல்.

(இ-ள்) தலைவன் என்னாற் காணப்பட்ட உரு இந்த இடத்து இந்த இய
லையுடையதென்று பாங்கனுக்குச் சொல்லுதல். பாங்கன் - தோழன்.

யோகஞ் செறியா னெல்லையஞ் சார லுருகுமின்ப
போகஞ் செறியும் புணர்முலை யானுக்குப் பூங்கமலத்
தாகந் திருமனை செங்கைபைந் காந்த ளமிர்தமொழி
நாகஞ் செறிபட மல்குல்கண் டாயினி நன்னண்பனே. (க௧)

புகழ்தல்.

(இ-ள்) உரு - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

வழுதுகண் டாலிக்க வேயில்வந் தார்நெல்லை மால்வரைத்தே
னுழுதுகண் டாலிக்கு மென்குழ லீருமைக் கோட்டிச்சர்மீறே
பழுதுகண் டான்முன் னிடைபடை யாமற் படைத்தவனே
யெழுதுலுண் டாகு மிடையிலலை யாகி விடையிலலையே. (க௨)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

(இ-ள்) தலைவனைப் பிரியுந் தன் தலைவி மனத்தோடு வருந்திக்கூறுதல்.

(அக) யானைப் பகடு-ஆண் யானை. அண்டர் கோன் - இந்திரன். கொழு
நன் - நாயகன். படைத்தான் - கொண்டவனாகிய சசி. சசி-இந்திராணி + சந்தி
ரன். (க௦) பூகம் - கருங்குளங்கு. மாகம் - ஆகாயத்தில். செறி - நெருங்கிய.
(க௧) புணர் - நெருங்கிய. கமலத்தாகம் - தாமரைமலர் வடிவம். நண்பன் -
தோழன். (க௨) ஆலிக்க - மனமகிழ. தேன் - வண்டு. கோட்டி - எழுதி.
பழுதுகண்டான் - குற்றஞ் செய்தான்.

வார்துணை யாமுலைக் குற்ற துணையது வாழ்பசலை
நீர்துணை யாயது கண்கட் கொளிரெடுஞ் சூலமன்றிப்
போர்துணை யாமழு வாரநெல்லை நாதர் பொருப்பிலினி
யார்துணை யாவரெஞ் சேயன்பர் போகிலென் னாநிரக்கே. (௬௩)

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

(இ-ள்) க௭ - ஆவது துறைப் பொருளிற் காண்க.

விடஞ்சூல் கொளுங்கண்டர் நெல்லையி லேகடன் மேய்ந்துவயி
றிடஞ்சூல் கொளுங்கொண்டன் முற்பட்ட தான்முத்த மீன்றுளையத்
தடஞ்சூல் கொளுஞ்சங்க மேவங்க மேமுடத் தாழைச்செங்காய்க்
குடஞ்சூல் கொளும்பொழி லேயன்பர் மீளுங்குறிபொய்த்ததே. (௬௪)

தன்மனத் தழுங்கூல்.

(இ-ள்) தலைவியூடல் தனியாளாக தலைவன் நன் மனத்தொடி வருந்தித்
கூறுதல்.

வீழ்த்தா தரத்துடன் மாறொழு வோர்நெல்லை வேலைவலை
சூழ்த்தாலு மீனுக்குத் தோணிவிட் டாலுமெய் குட்டமுத்தங்
காழ்த்தாலு நின்று பலநா னுணங்கி யடிக்கடிமண்
டாழ்த்தாலு மில்லையொ லோமட வாருக்குத் தண்ணளியே. (௬௫)

தனித்துழி யிறைவி துனித் தழுதிரங்கல்.

(இ-ள்) தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து தனித்த இடத்துத் துன்பமுற்று
அழுது வருந்துதல்.

வென்றாலுஞ் சூலத்தர் நெல்லையஞ் சாரலில் வீசுதென்றற்
கன்றாலுங் கூவுங் கருங்குயி லாலுங் கனல்கொளுத்தி
நின்றாலும் வெள்ளை நெடுநில வாலு நினைக்கினமக்
கொன்றாலு நன்றல்ல வேயன்பர் வாய்மையு மொன்றலவே. (௬௬)

பாலனைப் பழித்தல்போலப் பயோதரங்களைப் பழித்தல்.

(இ-ள்) தலைவி தன் மைந்தனை நிந்தித்தல்போலத் தன் கொங்கைகளை
நிந்தித்துக் கூறுதல்.

(௬௩) மழுவார் - மழுவா யுத்தையுடையவர். (௬௪) விடம்கூல்கொளும்-
நஞ்சுமிசுந்திருக்கும். தடம்-பெருமையாகிய, வங்கமே-கப்பலே. சூல்கொளும்-
பருக்கும். (௬௫) தொழுவோர்-தொழப்படுவோர். வலைசூழ்த்தாலும்-வலைவீசிளு
லும். முத்து - முத்துக்காக. ஆழ்த்தாலும் - நீருட் குளித்தாலும். உணங்கி-வாடி.
(௬௬) ஆலும் - அசையும். தென்றற்கன்று - இளந்தென்றல்.

உஅ

நெல்லைவருக்கக் கோவை.

வேனலர் தோயுங் கரத்தால் வருட விடிந்துமந்தக்
கானலர் தோயுமக் காலமன் றேசிலை கால்குனித்த
கூனலர் திங்கட் சடையாளர் நெல்லைக் கொழுநருக்குப்
பானலர் தோய்முலை காளுங்க ளோடென்ன பற்றுறவே. (கௌ)

வேழம் வினுவிய தலைவனைப் பாங்கி நகுதல்.

(இ-ள்) என்னு லெய்யப்பட்ட யானை வந்ததோவென்று கேட்ட தலை
வனைப் பாங்கி நகையாடித் தலைவியுடன் சொல்லுதல். நகையாடல் - சிரித்தல்.

வைவே னெடுங்கண்ணி பங்காளர் நெல்லையில் வாவியிற் பூக்
கொய்வேலை செய்யுங் கொடியிடை யாய்குஞ் சரங்குழைகொண்
டெய்வேலை யாள ரிவர்க்கிமைப் போதினி லெய்யனில்லுங்
கைவேலும் வாளும்பெற் றுலென்செ யாரசுக் களிற்றினையே. (கஅ)

வாழ்த்து.

(இ-ள்) வெளிப்படை.

வெளவிய செவ்வி வடிவுடை யாடன் மகிழ்ச்சியன்பும்
வெளவிய சங்குழ மங்கல நாணு மணிக்குழையும்
வெளவிய கோலத்தர் வேயின்ற முத்தர் மணிவரையின்
வெளவிய காதலர் நெல்லையும் வாழி வளஞ்சிறந்தே. (கக)

பாட்டேத் தொகை.

(இ-ள்) இந்நூலாசிரியர் பாடிய பாடலின் எண்.

கண்ணாறு பத்மத் தரியயன் போற்றுங் கழைமுத்தர்க்குப் .
பண்ணாறுஞ் சொல்வருக் கக்கோவை தன்னைப் பரிவுடனே
வெண்ணு லணியம்பி காபதி விரையில் வேதியன்சொல்
தொண்ணாறு மெட்டும் படிப்பார்க்கெந் நாளுஞ் சுகமுண்டுமே. (1)

இக்கவியில் கோவையின் பாடற் றொகை தொண்ணூற்றெட்டெனக் கூறி
யிருத்தலால் தகர வருக்கத்திற் கூறிய (தொடை கிடைக்கும்) தொல்லைப்புரம்
என்னும் செய்யுட்களி லொன்று பிறர் பாடலெனத் தோன்றுகின்றது.

நெல்லை வருக்கக் கோவை முற்றிற்று.

வேயின்ற முத்தர் துணை.

(கௌ) வருட - தடவ. கானலந்தோயும் - காலினலத்தை (அக்கைகள்)
பிடித்துக் கொண்டிருக்கும். குனித்த கூனல் - வளைந்த வளைவு. பானலம் -
பாலினழகு. (கஅ) வை - கூர்மை. குழை - மாந்தழை. அக்களிற்றினே -
அந்த யானையை. (கக) வெளவிய - பற்றிய. (க00) கண் - கண்ணாகிய.
நூறுபத்மம் - நூறிதழ்த் தாமரை.

